

**รายงานการประเมินความสำเร็จ
ในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์
การจัดการสารเคมีแห่งชาติ
ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๘)**

ชื่อหนังสือ : รายงานการประเมินความสำเร็จในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ
ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔)

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN : ๙๗๘-๖๑๖-๑๑-๑๙๕๖-๐

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : มีนาคม ๒๕๕๖

พิมพ์ครั้งที่ ๒ : มกราคม ๒๕๕๗

พิมพ์ที่ : สำนักพิมพ์อักษรกราฟฟิคแอนดี้ดีไซน์

จัดทำโดย : คณะอนุกรรมการประสานนโยบายและแผนการดำเนินงานว่าด้วยการจัดการสารเคมี
ภายใต้คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการสารเคมี

จัดพิมพ์โดย : ศูนย์พัฒนานโยบายแห่งชาติด้านสารเคมี

กองแผนงานและวิชาการ

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข

เลขที่ ๘๘/๒๔ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

โทร. ๐ ๒๕๙๐ ๗๒๘๙, ๐ ๒๕๙๑ ๘๘๗๘

โทรสาร. ๐ ๒๕๙๐ ๗๒๘๗

คำนำ

ตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ ๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เห็นชอบและให้ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๔) ต่อเนื่องจากแผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัยด้านสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) ในการจัดการสารเคมีของประเทศในระยะ ๕ ปี ซึ่งแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ วางยุทธศาสตร์การดำเนินงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีระหว่างประเทศ (Strategic Approach to the International Chemicals Management : SAICM) โดยคำนึงถึงบริบทที่เหมาะสมกับปัญหาของประเทศเป็นสำคัญ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

รายงานการประเมินความสำเร็จในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) จัดทำขึ้นเมื่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ได้สิ้นสุดลงเมื่อปี ๒๕๕๔ เพื่อประเมินความสำเร็จในการดำเนินงานตามแผนฯ ตลอดระยะเวลา ๕ ปี ความสำเร็จเกิดขึ้นมากน้อยอย่างไร และเพื่อเป็นข้อมูลนำเข้าในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๔) รวมทั้งเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

คณะกรรมการประสานนโยบายและแผนการดำเนินงานว่าด้วยการจัดการสารเคมี ภายใต้คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการสารเคมี ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ที่มีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินความสำเร็จในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๕๐-๒๕๕๔) ทำให้รายงานฉบับนี้มีทั้งความสมบูรณ์และคุณค่าต่อการจัดการสารเคมีของประเทศ

คณะกรรมการประสานนโยบายและแผนการดำเนินงาน
ว่าด้วยการจัดการสารเคมี
มีนาคม ๒๕๕๖

สารบัญ

คำนำ	ข
สารบัญ	ง
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	๑
บทที่ ๑ บทนำ	๙
๑.๑ ความเป็นมา	๙
๑.๒ การดำเนินงานในการประเมินความสำเร็จของแผน ที่ผ่านมา	๑๐
๑.๓ วัตถุประสงค์ของการประเมินความสำเร็จของแผน	๑๒
๑.๔ ขอบเขตการดำเนินงานในการประเมินความสำเร็จ ของแผน	๑๒
บทที่ ๒ สรุปสาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์การจัดการ สารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔)	๑๕
๒.๑ วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย	๑๕
๒.๒ ยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และ มาตรการ	๑๖
๒.๓ ตัวชี้วัด (Indicators)	๒๒
๒.๔ แผนงานโครงการ	๒๗

๒๙

**บทที่ ๓ การประเมินความสำเร็จของการดำเนินงานภายใต้
แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ตามแผนงานโครงการ**

๒๙

๓.๑ วิธีการดำเนินงาน

๓๐

๓.๒ การรวบรวมข้อมูลการดำเนินงาน

ตามแผนงานโครงการ

๓๓

๓.๓ การกำหนดเกณฑ์การประเมินความสำเร็จ

ตามแผนงานโครงการ

๓๓

๓.๔ ผลการประเมินความสำเร็จของการดำเนินงาน

ตามแผนงานโครงการ

๔๒

๓.๕ สรุปผลการประเมินความสำเร็จของการดำเนินงาน

ตามแผนงานโครงการและประเด็นท้าทาย

๔๗

**บทที่ ๔ การประเมินความสำเร็จของการดำเนินงานภายใต้
แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ตามตัวชี้วัด**

๔๗

๔.๑ วิธีการดำเนินงาน

๕๐

๔.๒ ผลการประเมินความสำเร็จในแต่ละตัวชี้วัด

๙๐

๔.๓ สรุปผลการประเมินความสำเร็จของการดำเนินงาน

ตามแผนฯ ๓ ตามตัวชี้วัด และประเด็นท้าทาย

๙๕

**บทที่ ๕ สรุปผลการประเมินความสำเร็จของการดำเนินงาน
ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ และข้อเสนอแนะ**

๙๕

๕.๑ การประเมินผลความสำเร็จตามยุทธศาสตร์ที่กำหนด

ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓

๙๖

๕.๒ สรุปผลการประเมินความสำเร็จของแผน

ตามยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการสารเคมี

๙๗

๕.๓ สรุปผลการประเมินความสำเร็จของแผน

ตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ ลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี

๑๐๐

๕.๔ สรุปผลการประเมินความสำเร็จของแผน

ตามยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมความปลอดภัยและบทบาท

ประชาชนในการจัดการสารเคมี

๕.๕ สรุปผลการประเมินความสำเร็จของการดำเนินงาน
ตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) และข้อเสนอแนะ

๑๐๒

เอกสารอ้างอิง

๑๐๗

ภาคผนวก

๑๑๑

ภาคผนวก ก : ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน
ความสำเร็จของการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓
ตามแผนงานโครงการ

๑๑๓

ภาคผนวก ข : ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน
ความสำเร็จของการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓
ตามตัวชี้วัด

๑๑๗

คณะผู้จัดทำ

๑๔๙

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การประเมินความสำเร็จในการดำเนินงาน
ตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ
ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔)

ประเทศไทยเริ่มมีการจัดการสารเคมีอย่างเป็นระบบในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยมีการจัดทำและดำเนินงานตามแผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัยด้านสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๔๐-๒๕๔๔) แผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) และต่อเนื่องมาจนถึงแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ นี้ เป็นแผนที่พัฒนามาจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยได้บูรณาการสาระสำคัญของแผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัยด้านสารเคมีแห่งชาติ และการดำเนินงานภายใต้แผนที่ผ่านมา แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) นโยบายของรัฐบาลวาระแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการสารเคมี โดยกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนไว้ว่า “สังคมปลอดภัยจากอันตรายด้านสารเคมี **สู่การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนและแข่งขันได้ในระดับสากล**” และเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๐ คณะรัฐมนตรี ได้เห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) พร้อมแผนปฏิบัติการและงบประมาณซึ่งแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ เป็นแผนระยะกลางที่มีกรอบเวลาดำเนินงาน ๕ ปี มีการวางยุทธศาสตร์ไว้ ๓ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ คือ พัฒนาระบบบริหารจัดการสารเคมี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ คือ ลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี มี ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ พัฒนาและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ปลอดภัย สารเคมีต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม และส่วนที่ ๒ พัฒนาและส่งเสริมความปลอดภัยสารเคมีทางอุตสาหกรรมที่เหมาะสม และยุทธศาสตร์ที่ ๓ คือส่งเสริมความปลอดภัยและบทบาทประชาชนในการจัดการสารเคมี นอกจากนี้ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย มาตรการ และตัวชี้วัดซึ่งกำหนดไว้ ๑๘ ตัวชี้วัดหลักและ ๕๓ ตัวชี้วัดย่อย เพื่อใช้ในการประเมิน ซึ่งภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ นี้ ได้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการที่มีการกำหนด แผนงานหลัก ๑๒ แผนงาน และโครงการภายใต้แผนงานหลักรวม ๑๔๒ โครงการที่มี

หน่วยงานรับผิดชอบภายใต้กระทรวงต่างๆ ๒๕ หน่วยงาน และงบประมาณที่อนุมัติ
โดยหลักการ ในการดำเนินงานตามแผน รวมทั้งสิ้น ๑,๑๔๑.๘๐ ล้านบาท

เมื่อแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ได้ดำเนินการมาถึงวาระสิ้นสุดของแผนคือ
ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ในฐานะฝ่ายเลขานุการ
คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการสารเคมี จึงได้ทำการ
ประเมินความสำเร็จในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ เพื่อรายงาน
ให้คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการสารเคมี ตลอดจน
ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจทราบว่าตลอดระยะเวลา ๕ ปี ของการดำเนินงานตามแผนที่
ผ่านมามีความสำเร็จเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด และเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและ
ปรับปรุงการดำเนินงานในการบริหารจัดการสารเคมีของประเทศในอนาคต ซึ่งจะเป็น
การดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ ต่อไป
ทั้งนี้ ขอบเขตการดำเนินงานในการประเมินความสำเร็จมี ๓ ขั้นตอนคือ การประเมิน

ความสำเร็จตามแผนงานโครงการ การประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัด และการประเมินความสำเร็จเชิงยุทธศาสตร์
โดยจากผลการดำเนินงานในการประเมินความสำเร็จในชั้นต่างๆ ดังกล่าว ทำให้ได้ผลสรุปของการประเมินความ
สำเร็จของแผนยุทธศาสตร์ฯ การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ตลอดจน ความเห็นและ
ข้อเสนอแนะ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานในอนาคตของการจัดการสารเคมีของประเทศต่อไป ดังนี้

(๑) การดำเนินงานตามแผนงานโครงการของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ตามระยะเวลาต่างๆ ๕
ปี มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม และสนับสนุน จากแผนงานหลักที่กำหนดไว้เดิม ๑๒ แผนงาน และ
โครงการย่อย ๑๔๒ โครงการ โดยได้มีการแตกแผนงานออกเป็น ๗๓ แผนงาน และปรับเปลี่ยนโครงการเป็น ๑๒๔
โครงการ แล้วมีโครงการมาสนับสนุนที่ไม่ได้มีแผนไว้เดิมอีก ๑๑ โครงการ รวมเป็นโครงการทั้งสิ้น ๑๓๕ โครงการ
อย่างไรก็ดี เมื่อสิ้นสุดแผนมีโครงการ ๒๒ โครงการหรือร้อยละ ๑๖ ที่ไม่ได้ดำเนินการหรือขาดงบประมาณ ดังนั้น

ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์ฯ ในฉบับที่ ๔ ต่อไป คือ การจัดทำแผนปฏิบัติการภายใต้
แผนยุทธศาสตร์ฯ ให้เป็นแผนที่มีการปรับปรุงเป็นระยะๆ หรือที่
เรียกว่าRolling Plan เพื่อหลีกเลี่ยงความสับสนของการกำหนด
โครงการต่างๆ ที่เคยวางแผนไว้เดิม และที่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง
หรือปรับปรุงใหม่ และเพื่อให้การกำหนดหรือวางแผนงานโครงการ
เป็นไปอย่างเหมาะสม ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาวะการณ์
ต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม

(๒) จากการประเมินผลความสำเร็จตามขั้นตอนทั้งหมด สามารถสรุปได้ว่าการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐–๒๕๕๔) มีผลความสำเร็จในภาพรวมเป็นที่น่าพอใจ โดยในส่วนของ การบริหารจัดการสารเคมี ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ประสบความสำเร็จในด้านของการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนที่มีการกำกับดูแลจากคณะกรรมการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการสารเคมี แต่มีประเด็นที่ยังต้องพัฒนาต่อเนื่องไปในเรื่องของการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการพัฒนา และบังคับใช้กฎหมาย และการพัฒนาข้อมูลที่จะสามารถทำให้การบริหารจัดการใน ส่วนของการควบคุมสารเคมีเป็นระบบที่ครบวงจรและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ในส่วนของการลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีด้วยการพัฒนา และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่วนที่ ๑ นั้นประสบความสำเร็จในเรื่องของการเลิกใช้สารเคมีทางการเกษตรที่มีความเสี่ยงสูงบางส่วน และในเรื่องของการลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีทางการเกษตร โดยพบว่าสถิติการเจ็บป่วยและเสียชีวิตจากการได้รับพิษจากสารอันตรายทางเกษตรกรรมโดยรวมลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับแผนฯ ๒ และประสบผลสำเร็จในเรื่องของสินค้าเกษตรอินทรีย์และพื้นที่การเพาะปลูกเกษตรอินทรีย์ที่เพิ่มขึ้น แต่ประเด็นท้าทายที่ยังมีอยู่คือปริมาณการใช้สารเคมีในภาคเกษตรกรรมยังไม่ลดลง โดยปริมาณการนำเข้าวัตถุอันตรายทางการเกษตรเพิ่มสูงขึ้น และสถิติการตรวจพบสารเคมีทางการเกษตรตกค้างเพิ่มสูงขึ้น ในส่วนของการลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีด้วยการพัฒนาและส่งเสริมความปลอดภัยสารเคมีทางอุตสาหกรรมที่เหมาะสม ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่วนที่ ๒ นั้น ประสบความสำเร็จในเรื่องของการลดความเสี่ยงอันตรายจากการใช้สารเคมีในโรงงานอุตสาหกรรม โดยพบว่าสถิติการเจ็บป่วยและเสียชีวิตจากการได้รับพิษจากสารอันตรายทางอุตสาหกรรมโดยรวมลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับแผนฯ ๒ แต่ยังมีปัญหาความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีที่เกิดจากอุบัติเหตุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการขนส่ง และในเรื่องของการลักลอบทิ้งสารเคมี ซึ่งมีสถิติโดยรวมเพิ่มขึ้นจากแผนฯ ๒ ทำให้มีประเด็นท้าทายที่ต้องพัฒนาต่อไปในเรื่องนี้ คือ การให้ความสำคัญในเรื่อง การของลดความเสี่ยงอันตรายจากการขนส่งการบังคับใช้กฎหมายที่ต้องมีประสิทธิภาพขึ้นและการพัฒนาระบบการจัดการที่ให้ครอบคลุมครบถ้วนจากต้นทางถึงปลายทาง อย่างไรก็ตามมีความก้าวหน้าขึ้นมากพอสมควร ในเรื่องของการสร้างระบบเฝ้าระวัง และคุ้มครองความปลอดภัยจากอันตรายสารเคมี จากแหล่งอุตสาหกรรม โดยมีการจัดเตรียมแผนปฏิบัติการฉุกเฉินจากสารเคมีและวัตถุอันตราย ภายใต้แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ ซึ่งมีการเตรียมทีมตอบโต้เหตุฉุกเฉินสารเคมีมีการฝึกซ้อมแผนปฏิบัติการป้องกันและระงับอุบัติเหตุจากสารเคมีและวัตถุอันตราย และจากภัยการก่อวินาศกรรมด้านสารเคมีและ

วัตถุดิบทราย และมีศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน นอกจากนี้ มีการนำเครื่องมือที่ช่วยในการลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีมาใช้ คือการออกกฎระเบียบเพื่อนำระบบสากลการจัดกลุ่มและติดฉลากสารเคมี/เคมีภัณฑ์ (GHS) มาใช้ในภาคอุตสาหกรรม ในส่วนสุดท้ายคือ ส่งเสริมความปลอดภัยและบทบาทประชาชนในการจัดการสารเคมี ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ นั้น ประสบความสำเร็จดีพอสมควร โดยประเมินได้ว่าประชาชนมีความรู้เรื่องสารเคมี และการใช้สารเคมีให้ปลอดภัยเพิ่มขึ้น ซึ่งสามารถส่งผลให้นำความรู้ไปสู่การใช้สารเคมีอย่างเหมาะสมและปลอดภัยขึ้นได้ โดยได้มีการจัดทำสารการเรียนรู้เรื่องสารเคมี และสารการเรียนรู้เกี่ยวกับข้อความแสดงความเป็นอันตรายของสารเคมีตามระบบสากล GHS บรรจุไว้ในหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ นอกจากนี้ หน่วยงานและองค์กรต่างๆ ได้จัดทำข่าวสารและเผยแพร่ องค์ความรู้เรื่องสารเคมีที่หลากหลายสู่สังคมและผู้บริโภค ผ่านทางสื่อต่างๆ และผ่านทาง website ของตนเอง และมีการเปิดเวทีสาธารณะให้ภาคประชาชนและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในระหว่างการร่างกฎหมาย หรือ กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง **ประเด็นท้าทาย คือ การให้ความรู้จากภาครัฐยังต้องอาศัยความพยายามต่อเนื่องต่อไป** โดยเฉพาะในเรื่องของการปรับข้อมูลให้เข้าใจ และให้เข้าถึงง่ายขึ้นสำหรับประชาชนทั่วไป ในส่วนของภาคประชาชนเอง สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ได้ดำเนินการเปิดเวทีสาธารณะด้านสุขภาพจากผลกระทบจากสารเคมี ผ่านเวทีสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ทำให้มีการผลักดันจากภาคสังคมและผู้บริโภค ให้ภาครัฐดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้อง และยังมีเครือข่ายภาคประชาชน ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการเคลื่อนไหวของสารเคมี ซึ่งถือเป็นการสร้างเสริมให้ประชาชนมีบทบาทในการจัดการสารเคมีเพิ่มขึ้น ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีโครงการจัดทำคู่มือการจัดการสารเคมีสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการฝึกอบรมการใช้คู่มือ โครงการพัฒนาท้องถิ่นเข้มแข็ง และการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทร่วมในแผนปฏิบัติการฉุกเฉินจากสารเคมีและวัตถุดิบทราย แต่ยังคงมีความจำเป็นในการสนับสนุนส่งเสริมและเพิ่มความแข็งแกร่งให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดการสารเคมีให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ต่อไป

(๓) ผลการประเมินความสำเร็จของแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ มีแผนงานโครงการที่ได้รับความสำเร็จดีเยี่ยม ซึ่งถือเป็นผลงานดีเด่น ที่ควรรวบรวมความสำเร็จของการดำเนินงาน ตลอดจนความรู้และบทเรียนที่ได้รับ เพื่อเป็นการจัดการความรู้ (Knowledge Management) และสื่อสารความสำเร็จให้

สังคมทราบ นอกจากนี้ ยังเป็นตัวอย่างสำหรับการดำเนินแผนงานโครงการอื่นๆ ในอนาคตต่อไป โดยแผนงานโครงการเหล่านี้ ได้แก่ โครงการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย ทางการเกษตรให้สอดคล้อง โดยเป็นการทบทวนปรับปรุงหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนใหม่ ในการอนุญาตทะเบียนวัตถุอันตรายทางการเกษตร ให้ขายในประเทศ โครงการออกประกาศกระทรวงภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย ทางภาคอุตสาหกรรม เพื่อรองรับการนำระบบสากล GHS มา

ใช้โครงการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการเฝ้าระวังโรคและภัยสุขภาพจากสารเคมี ในพื้นที่ภายใต้แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษจังหวัดระยอง ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔ ซึ่งมีการต่อยอดไปสู่การจัดอบรมชุมชน ในพื้นที่โครงการศึกษาสถานะสุขภาพของผู้ประกอบการอาชีพที่สัมผัสกับอนุภาคนาโนและมาตรการความปลอดภัย โครงการพัฒนาศักยภาพของโรงพยาบาลเครือข่ายศูนย์พิษวิทยาในการป้องกันและรักษาการเจ็บป่วยจากพิษสารเคมี โครงการเสริมสร้างศักยภาพเครือข่ายศูนย์อาชีวเวชศาสตร์ของโรงพยาบาลนพรัตนราชธานี แผนงานการดำเนินงานตามพันธกรณีระหว่างประเทศตามอนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของเสียอันตรายและกำจัด โครงการพัฒนาเตรียมความพร้อม ตอบโต้เหตุฉุกเฉินจากสารเคมี/วัตถุอันตราย โครงการฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจากภัยการก่อวินาศกรรมด้านสารเคมีและวัตถุอันตราย (รังสี) ที่มีผลกระทบรุนแรง โครงการพัฒนาและปรับปรุงสรุปข้อมูลสถานการณ์เพื่อการจัดการสารเคมีของประเทศไทย (National Chemicals Management Profiles) แผนงานจัดทำระบบข้อมูลเพื่อการจัดการอุบัติเหตุจากสารเคมีระดับภาคผ่าน Web-based Application โครงการพัฒนาฐานข้อมูลความปลอดภัยในการใช้สารเคมี (National Chemicals Safety Card) แผนงานจัดทำฐานข้อมูลเหมืองแร่เก่าที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โครงการพัฒนาชุดทดสอบสารเคมีตกค้างในผลผลิตทางการเกษตรที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ที่สามารถใช้ในการควบคุม เฝ้าระวัง ป้องกันและลดความเสี่ยงอันตรายจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่มีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐาน แม่นยำ ราคาถูก และลดการพึ่งพาจากต่างประเทศได้ ซึ่งชุมชนและท้องถิ่นสามารถนำไปใช้ทดสอบได้ด้วยตนเอง และสามารถต่อยอดและขยายผลการดำเนินงานในเชิงพาณิชย์ โครงการพัฒนาจัดทำสารระ การเรียนรู้เกี่ยวกับข้อความแสดงความเป็นอันตรายของสารเคมีตามระบบสากล GHS ซึ่งสามารถบรรจุไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศได้แล้ว โครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับข้อความแสดงความเป็นอันตรายของสารเคมี ตามระบบสากล GHS โครงการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับข้อความแสดงความเป็นอันตรายของสารเคมีตามระบบสากล GHS สู่วิทยฐานะและโครงการโรงเรียนพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เรื่องระบบสากล GHS และความปลอดภัยสารเคมีสำหรับเยาวชน

(๔) ผลจากการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ทำให้มีข้อเสนอแนะในประเด็นที่ควรจะไปพิจารณาดำเนินการต่อในแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ สรุปได้ดังนี้

- พิจารณาวិธีการบริหารจัดการเพิ่มเติมจากที่มีอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ที่จะทำให้เกิดการบูรณาการในการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้น อันจะส่งผลให้เกิดเอกภาพในการบริหารจัดการสารเคมี

ของประเทศ ตลอดจนพัฒนาการบริหารจัดการที่ครอบคลุมครบถ้วนจากต้นทางถึงปลายทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่ยังต้องเพิ่มความเข้มแข็งคือ ระบบการควบคุมและติดตามการใช้สารเคมี และการควบคุมที่ปลายทาง

- พัฒนากฎระเบียบภายใต้กฎหมายที่มีอยู่เดิม หรือพัฒนากฎหมายเพิ่มเติม เพื่อให้สามารถกำกับควบคุมสารเคมีได้อย่างครอบคลุมสารเคมีทั้งหมดที่มีอยู่ในประเทศ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนผลักดันให้มาตรการและกฎหมายทางเศรษฐศาสตร์ที่สนับสนุนการจัดการสารเคมี ให้มีผลบังคับใช้อย่างจริงจังในแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔

- ต่อยอดการจัดการระบบฐานข้อมูลสารเคมีจากเดิมที่มีการพัฒนาไว้แล้ว และพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางสารเคมีเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการสารเคมี ซึ่งจะเป็นฐานที่จะทำให้เกิดความสำเร็จของการดำเนินงานด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

- ขยายการดำเนินงาน ในการลดความเสี่ยงจากสารเคมี ในภาคสาธารณสุขและผู้บริโภค นอกเหนือจากภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรม

- ให้ความสำคัญในเรื่องการของลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี อันเนื่องมาจากการขนส่งสานต่อให้เกิดการดำเนินงานตามแผนงานโครงการที่ยังไม่ได้รับงบประมาณในแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานในแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ ในระยะต้น

- เพิ่มประสิทธิภาพการควบคุมสารเคมี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการควบคุมที่ปลายทาง ในการบำบัดและกำจัดสารเคมี กากของเสียและของเสียอันตรายให้เป็นไปอย่างถูกต้อง เพื่อป้องกันการลักลอบทิ้งสารเคมีที่มีสถิติ เพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ในช่วงที่ผ่านมา

- ดำเนินการต่อเนื่องในการให้ความรู้ในเรื่องสารเคมีจากภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการรับข้อมูลให้เข้าใจ และให้เข้าถึงง่ายสำหรับประชาชนทั่วไป

- สนับสนุนส่งเสริมและเพิ่มความแข็งแรง ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการสารเคมีให้มากขึ้น ตลอดจนเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการสารเคมีของผู้เกี่ยวข้อง

- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและบทบาทของภาคเอกชนและภาคประชาชนในการ

ร่วมดำเนินแผนงาน โครงการและกิจกรรมของภาครัฐ ตลอดจนส่งเสริมให้มีการบรรจุแผนงานโครงการที่เกี่ยวกับการจัดการสารเคมีของภาคเอกชนและภาคประชาชน ร่วมในแผนปฏิบัติการระยะต่างๆ ของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔

(๕) การดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจในเรื่องของการดำเนินงานตามข้อตกลงระหว่างประเทศด้านสารเคมี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ยุทธศาสตร์ระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการสารเคมี หรือ SAICM ซึ่งเป็นกรอบนโยบายเพื่อการส่งเสริมความปลอดภัยด้านสารเคมีทั่วโลก โดยหลังจากที่ประเทศไทยได้ให้การรับรอง SAICM แล้วนั้น การจัดการสารเคมีในประเทศมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

เรื่อยมาและสอดคล้องกับ SAICM ทำให้ประเทศไทยได้รับรางวัล SAICM Awards ระดับ Bronze ในการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการสารเคมี ครั้งที่ ๒ เมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ณ เมืองเจนีวา ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ นอกจากนี้ ในส่วนของพันธกรณีต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการสารเคมีจะมีหลายหน่วยงานรับผิดชอบอย่างชัดเจน อย่างไรก็ดี จากการพิจารณากระแสการจัดการสารเคมีระหว่างประเทศ พบว่ามีความเคลื่อนไหวในกระบวนการพัฒนาและการบังคับใช้กฎหมายอย่างต่อเนื่องของภูมิภาคต่างๆ เช่น ในกรณีของสหภาพยุโรป มีกฎหมาย (REACH) ที่ใช้ในการควบคุมสารเคมีในกลุ่มประเทศสมาชิก และประเทศคู่ค้าออกกลุ่มที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย แต่การดำเนินงานในเรื่องของการจัดการสารเคมีที่เกี่ยวกับต่างประเทศภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ นี้ ยังเป็นการดำเนินงานแบบตั้งรับ ดังนั้น **ประเด็นท้าทายในอนาคต จึงเป็นการที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนการดำเนินงานในเรื่องนี้ ให้เป็นไปในเชิงรุก** เช่น การวิเคราะห์ทิศทางและการวางแผนเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศในอนาคตไว้ล่วงหน้า รวมถึงการเตรียมความพร้อมและการเตรียมทีมหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้เพียงพอ เนื่องจากความเคลื่อนไหวในการพัฒนาระหว่างประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เช่น การเกิดขึ้นของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) การเปิดเสรีทางการค้า ตลอดจนเรื่องการค้าทางทะเล ที่ได้เริ่มมีบทบาทและความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ จะส่งผลมาถึงการจัดการสารเคมีในประเทศได้โดยตรง

(๖) การประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ นี้ ทำให้ได้ข้อมูลของความก้าวหน้าและความสำเร็จของแผน ตลอดจนความเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินงานในอนาคตของแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมี ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๔) ที่ได้มีการจัดทำขึ้นแล้ว โดยการประเมินตามแผนงานโครงการในขั้นตอนแรก และการประเมินตามตัวชี้วัดในขั้นตอนที่ ๒ ทำให้ได้ผลการประเมินที่ละเอียดและชัดเจน จนสามารถประเมินผลความสำเร็จในแต่ละยุทธศาสตร์ที่กำหนดทั้ง ๓ ยุทธศาสตร์ในขั้นตอนที่ ๓ ได้อย่างครอบคลุม ทั้งนี้ มีความเห็นจากการประเมินว่าควรพิจารณาใช้ประโยชน์จากตัวชี้วัดที่กำหนดภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ นี้

ในการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ โดยอาจคงการกำหนดประเภทของตัวชี้วัด ที่มีทั้งการวัดเชิงกระบวนการ (process) และเชิงผลลัพธ์ (outcome) ไว้ แล้วปรับปรุงตัวชี้วัดจากเดิมให้มีความชัดเจน และมีความเฉพาะเจาะจงขึ้น ตลอดจนให้มีการจัดลำดับความสำคัญของตัวชี้วัดด้วย นอกจากนี้ ควรโยงเป้าหมายในตัวชี้วัด ให้สามารถวัดได้อย่างเป็นรูปธรรม ด้วยกลไกการดำเนินงานของหน่วยงาน และองค์กรต่างๆ ที่มีการตรวจวัดหรือมีข้อมูล

สถิติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอยู่ และควรมีการกำหนดระดับความสำเร็จตามระยะเวลาของการดำเนินการในลักษณะของ milestone เพื่อเป็นหลักสำหรับการกำหนดตัวชี้วัดในรายละเอียดสำหรับ ใช้ในการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ ให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมา

ประเทศไทยเริ่มมีการจัดการสารเคมีอย่างเป็นระบบในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยมีการจัดทำและดำเนินงานตามแผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัยด้านสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๔๐-๒๕๔๔) แผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) และต่อเนื่องมาจนถึงแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ นี้เป็นแผนที่พัฒนามาจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยได้บูรณาการสาระสำคัญของแผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัยด้านสารเคมีแห่งชาติ และการดำเนินงานภายใต้แผนที่ผ่านมา แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) นโยบายของรัฐบาลวาระแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการสารเคมี เพื่อที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ คือ ลดการผลิต และใช้สารเคมีในวิถีทางที่จะนำไปสู่การลดผลกระทบอันไม่พึงประสงค์ต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๐ คณะรัฐมนตรี ได้เห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) พร้อมแผนปฏิบัติการและงบประมาณ ตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอโดยการสนับสนุนจาก ๑๕ กระทรวงที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ เป็นแผนระยะกลางที่มีกรอบเวลาดำเนินงาน ๕ ปี มีการวางยุทธศาสตร์และกลวิธี และกำหนดแผนงานหลัก ๑๒ แผนงาน และโครงการภายใต้แผนงานหลักรวม ๑๔๒ โครงการ ที่มีหน่วยงานรับผิดชอบภายใต้กระทรวงต่างๆ ๒๕ หน่วยงาน และงบประมาณที่อนุมัติโดยหลักการในการดำเนินงานตามแผน รวมทั้งสิ้น ๑,๑๔๑.๔๐ ล้านบาท

เมื่อแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ได้ดำเนินการมาถึงวาระสิ้นสุดของแผนคือในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการสารเคมี จึงได้ทำการประเมินความสำเร็จในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ เพื่อรายงานให้คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนา ยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมี ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจทราบว่าตลอดระยะเวลา ๕ ปี ของการดำเนินงานตามแผนที่ผ่านมามีความสำเร็จเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด และเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุง การดำเนินงานในการบริหารจัดการสารเคมีของประเทศในอนาคต ซึ่งจะเป็นการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ ต่อไป

๑.๒๒ การดำเนินงานในการประเมินความสำเร็จของแผนที่ผ่านมา

ในช่วงเวลาที่แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ดำเนินงานมาเป็นระยะเวลาครึ่งแผน คือในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๒ ได้มีการประเมินความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผน เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าและระดับความสำเร็จของแผนในช่วงครึ่งแรก และเพื่อปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานในช่วงครึ่งหลัง ตลอดจนนำผลการประเมินมาเป็นข้อมูลนำใช้ในการพัฒนาและร่างแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ โดยได้มีการประเมินความสำเร็จใน ๓ รูปแบบ คือการประเมินความสำเร็จตามแผนงานโครงการ การประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัด และการประเมินความสำเร็จเชิงยุทธศาสตร์

การประเมินความสำเร็จในการดำเนินงานตามแผนงานโครงการ ในช่วงครึ่งแผนดำเนินการโดยการส่งแบบสอบถามขออนุเคราะห์ข้อมูลผลการดำเนินโครงการทั้ง ๑๔๒ โครงการย่อย ภายใต้ ๑๒ แผนงานหลักจากหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ รวมทั้งประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขอข้อมูลเพิ่มเติม โดยการประเมินได้กำหนดความสำเร็จเป็น ๔ ระดับ คือ ระดับความสำเร็จดีเยี่ยม ระดับความสำเร็จดี ระดับความสำเร็จปกติ และระดับความสำเร็จที่ควรปรับปรุง โดยระดับความสำเร็จดีเยี่ยม หมายถึงแผนงานโครงการที่ดำเนินการเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผน และมีการนำไปปรับปรุงให้ทันต่อสถานการณ์ หรือนำไปต่อยอดให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ระดับความสำเร็จดี หมายถึง แผนงานโครงการที่ดำเนินเสร็จแล้ว ตามระยะเวลาที่กำหนดตามแผน ระดับความสำเร็จปกติ หมายถึง แผนงานโครงการที่อยู่ระหว่างการดำเนินงานตามแผน และระดับความสำเร็จที่ควรปรับปรุง หมายถึงแผนงานโครงการที่ยังไม่เริ่มดำเนินการ ตามแผน ซึ่งผลการประเมินความสำเร็จ สรุปได้ว่า การดำเนินงานของทั้ง ๑๒ แผนงานหลัก มีความก้าวหน้าอยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ ทุกหน่วยงานมีความตั้งใจที่จะนำแผนงานโครงการดังกล่าว ไปขับเคลื่อน รวมทั้งผู้บริหารของหน่วยงาน ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานภายใต้ แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ นี้ โดยผลการประเมินพบว่า มีแผนงานที่ได้ระดับความสำเร็จดีเยี่ยม ๓ แผนงาน ระดับความสำเร็จดี ๑๐ แผนงาน และระดับความสำเร็จปกติ ๔ แผนงาน

ในส่วนของการประเมินความสำเร็จในการดำเนินงานตามตัวชี้วัดนั้น วิธีการประเมินเป็นการประเมินโดยการตอบแบบสอบถามของผู้แทนจากหน่วยงานและภาคส่วนต่างๆ ซึ่งทำงานเกี่ยวข้องกับการจัดการสารเคมี โดยประเมินระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ตามตัวชี้วัด ที่มีการกำหนดไว้ทั้งหมด ๑๔ ตัวชี้วัดหลัก และ ๕๓ ตัวชี้วัดย่อย ซึ่งถือได้ว่าการประเมินผลในแบบสอบถาม เป็นความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ หรือ Expert Opinion โดยให้พิจารณาความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ตามแต่ละตัวชี้วัดที่กำหนดว่ามีความสำเร็จในระดับใด เมื่อการดำเนินงานผ่านมาแล้วในช่วงครึ่งแผนใน ๕ ระดับ คือ สำเร็จ ดีเยี่ยม สำเร็จดี สำเร็จปานกลาง สำเร็จระดับต่ำ และยังไม่เห็นความสำเร็จ ผลการประเมิน ได้ออกมาเป็นระดับผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ในช่วงครึ่งแรกของแผนฯ คือช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๒ โดยผลในภาพรวมอาจบ่งบอกได้ว่า การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ ๑ คือ การพัฒนาระบบบริหารการจัดการสารเคมี และการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ คือ การลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี ดำเนินไปถูกต้องทิศทาง โดยมีผลการประเมินความสำเร็จในระดับปานกลาง ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่น่าพอใจ ส่วนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ ๓ คือ การส่งเสริมความปลอดภัยและบทบาทประชาชนในการจัดการสารเคมี มีผลการประเมินความสำเร็จในระดับปานกลาง ไปทางระดับความสำเร็จต่ำ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่น่าพอใจระดับหนึ่ง เนื่องจากยังอยู่ในช่วงเวลาของระยะครึ่งแผนแรก ทั้งนี้ นอกจากผลการประเมินจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานตามแผนในช่วงครึ่งหลังแล้ว ผลการประเมินยังเป็นประโยชน์อย่างมาก ในการกำหนดตัวชี้วัดที่เหมาะสมของแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ ที่จะมีการดำเนินการต่อไป

การประเมินความสำเร็จในเชิงยุทธศาสตร์ ดำเนินการโดยการวิเคราะห์จากผลของการประเมินความสำเร็จตามแผนงานโครงการ และผลของการประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัด แล้วประเมินในเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งได้ผลสรุปว่า การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ ๑ คือ การพัฒนาระบบบริหารการจัดการสารเคมี มีผลการประเมินความสำเร็จในระดับดี การดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ คือ การลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี มีผลการประเมินความสำเร็จในระดับปานกลาง ส่วนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ ๓ คือ การส่งเสริมความปลอดภัยและบทบาทประชาชนในการจัดการสารเคมี มีผลการประเมินความสำเร็จในระดับปานกลาง ซึ่งรวมผลการประเมินความสำเร็จในเชิงยุทธศาสตร์ ของทั้ง ๓ ยุทธศาสตร์ ถือว่าอยู่ในระดับที่น่าพอใจ สำหรับการดำเนินงานในช่วงครึ่งแรกของแผน (ปี พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๒)

นอกเหนือจากการประเมินความสำเร็จดังกล่าว ได้มีการประเมินผลการใช้งบประมาณภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ในช่วงครึ่งแรกของแผนด้วย โดยพบว่าการใช้งบประมาณคิดเป็นร้อยละ ๓๐ ของกรอบวงเงินตามที่คณะรัฐมนตรี ได้ให้ความเห็นชอบในหลักการจำนวน ๑,๑๔๑.๔๐ ล้านบาท ทั้งนี้ สรุปการดำเนินงานในการประเมินความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ในช่วงครึ่งแรกของแผนได้ว่ามีความสำเร็จในระดับที่น่าพอใจ กาดำเนินงานเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง เกิดเครือข่ายในการทำงานด้านสารเคมีร่วมกันที่เข้มแข็งขึ้น หลายหน่วยงาน

ได้ผลักดันผลงานที่จะสามารถต่อยอดและขยายการดำเนินงานต่อไปในอนาคตได้ ตลอดจนมีการดำเนินงานหลาย ประการที่ช่วยลดช่องว่างของปัญหาที่เกิดจากสารเคมี ทำให้ประเทศไทยได้รับการยอมรับจากนานาชาติ ในการจัดการ สารเคมีที่เป็นระบบมากขึ้น และเป็นไปในทิศทางเดียวกันภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ อย่างไรก็ตาม ยังมีประเด็น ปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนประเด็นท้าทายต่างๆ ที่พบจากผลการประเมินความสำเร็จข้างต้น ซึ่งได้มีการเร่งรัด การดำเนินงานในระยะเวลาที่เหลือของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ในครั้งนี้ เมื่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ได้มาถึงระยะสิ้นแผนในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องมีการประเมินความสำเร็จของ แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ของทั้งแผนที่มีการดำเนินงานมาครบ ๕ ปีในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔

๑.๓ วัตถุประสงค์ของการประเมินความสำเร็จของแผน

วัตถุประสงค์ของการประเมินความสำเร็จในการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ มีดังนี้

(๑) เพื่อประเมินความสำเร็จในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ตลอดช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผน

(๒) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานที่ผ่านมา แล้วนำไปใช้ในการทบทวนการดำเนินงาน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๔) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงระยะ ต้นของแผนปฏิบัติการของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ ให้มีการดำเนินงานที่เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง และมี ประสิทธิภาพ

(๓) เพื่อจัดทำรายงานการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) เสนอต่อคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการสารเคมี และสื่อสารให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้สนใจอื่นรับทราบ

๑.๔ ขอบเขตการดำเนินงานในการประเมินความสำเร็จของแผน

ขอบเขตการดำเนินงานของการประเมินความสำเร็จในการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ จะคล้ายคลึงกับขอบเขตการดำเนินงานที่มีการประเมินความสำเร็จ ในช่วงครึ่งแรกของแผนแต่เป็นการประเมินผล ความสำเร็จของทั้งแผน ดังนี้

(๑) ประเมินความสำเร็จในการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ตามแผนงานโครงการ โดยประเมินผลการดำเนินงานของ ๑๔๒ โครงการย่อย ภายใต้ ๑๒ แผนงานหลัก ตลอดระยะเวลาที่มีการดำเนินงานตามแผน ๕ ปี

(๒) ประเมินความสำเร็จในการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ตามตัวชี้วัด ตลอดระยะเวลาที่มีการดำเนินงานตามแผน ๕ ปี

(๓) ประเมินความสำเร็จในการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ในเชิงยุทธศาสตร์ ตลอดระยะเวลาที่มีการดำเนินงานตามแผน ๕ ปี

(๔) จัดทำรายงานการประเมินความสำเร็จในการดำเนินงานภายใต้ แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ตลอดช่วงระยะเวลาการดำเนินงานตามแผน ๕ ปี พร้อมสรุปและเสนอแนะ ความเห็นในการดำเนินงานต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการวางแผนปฏิบัติการและกำหนดแผนงานโครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๔) ต่อไป

บทที่ ๒

สรุปสาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์ การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔)

๒.๑ วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย

แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔) เป็นแผนระยะกลาง มีกรอบเวลาดำเนินงาน ๕ ปี โดยมีการกำหนด วิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Missions) วัตถุประสงค์ (Objectives) และเป้าหมาย (Targets) ไว้ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision)

“สังคมปลอดภัยจากอันตรายด้านสารเคมี สู่การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนและแข่งขันได้ในระดับสากล”

พันธกิจ (Missions)

(๑) พัฒนาระบบบริหารจัดการสารเคมี ให้ครบวงจรสอดคล้องกับการดำเนินงานระหว่างประเทศ

(๒) ลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีโดยจัดการสารเคมีภาคเกษตรกรรมอย่างครบวงจรและสนับสนุนระบบเกษตรอินทรีย์ รวมทั้งควบคุมการใช้สารเคมีและพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงโดยแยกระบบการบริหารจัดการเป็น ๒ ด้าน ทั้งภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรม

(๓) เสริมสร้างบทบาทภาคประชาชนและเครือข่ายในการจัดการสารเคมี โดยบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วนให้สามารถสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่อยู่อย่างรู้เท่าทันอันตรายจากสารเคมี

วัตถุประสงค์ (Objectives)

- (๑) เพื่อบริหารจัดการสารเคมีอย่างเป็นระบบครบวงจร สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การดำเนินงานระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการสารเคมี
- (๒) เพื่อบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการจัดการสารเคมี
- (๓) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของชุมชน และเครือข่ายภาคประชาชน ให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสารเคมีอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย (Targets)

- (๑) มีระบบบริหารจัดการสารเคมีที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- (๒) มีระบบการดำเนินงานด้านเกษตรและอุตสาหกรรมที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม
- (๓) ชุมชนและเครือข่ายภาคประชาชนมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการจัดการสารเคมีอย่างปลอดภัย

๒.๒ ยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และมาตรการ

แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) เป็นแผนระยะกลาง มีการกำหนดยุทธศาสตร์ (Strategies) ไว้ ๓ ยุทธศาสตร์ โดยแต่ละยุทธศาสตร์ มีการวางวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และมาตรการ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ในด้านต่างๆ ไว้ดังนี้

๒.๒.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบบริหาร การจัดการสารเคมี

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนากลไกการบริหารจัดการสารเคมีแบบบูรณาการให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
๒. เพื่อบูรณาการงบประมาณการจัดการสารเคมีของหน่วยงานภายใต้การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ เป็นภาพรวมของประเทศ

เป้าหมาย

มีการบริหารจัดการสารเคมีอย่างเป็นระบบครบวงจรที่มีผลของการดำเนินงานทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถบูรณาการกลไกการทำงานของทุกภาคส่วน บนพื้นฐานของการพัฒนาความพร้อมของกฎหมาย ข้อมูล และเครือข่ายที่เข้มแข็ง

มาตรการ

(๑) มาตรการด้านการจัดการทางกฎหมาย (Enforcement)

- ก. ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ให้เอื้ออำนวยต่อการจัดการสารเคมีรวมทั้งส่งเสริมสิทธิในการรับรู้ของประชาชน (Public Right to Know) พัฒนาระบบการจำหน่ายสารเคมีเพื่อความปลอดภัย

รวมทั้งหลักเกณฑ์และกลไกการแก้ไขปัญหาห้ำหั่นและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากอันตรายด้านสารเคมีที่รวดเร็ว เป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ

ข. ปรับปรุงโครงสร้างองค์กร กลไกการทำงานเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก รวมทั้งการจัดทำ แผนปฏิบัติการ ภายใต้ระบบงบประมาณแบบบูรณาการ และพัฒนาตัวชี้วัดของการบริหารจัดการสารเคมีทุกระดับ

ค. เร่งรัดให้เกิดการพัฒนากระบวนการอนุญาตให้นำเข้า และใช้สารเคมีรวมทั้งการติดตามการใช้ที่เป็นระบบ

(๒) มาตรการด้านเศรษฐศาสตร์และการเงินการคลัง (Economics and Finance)

ก. การจัดสรรงบประมาณต้องพิจารณาแบบบูรณาการตามแผนยุทธศาสตร์

ข. กำหนดกลไกการเงินเพื่อชดเชยและเยียวยาผู้เจ็บป่วย ที่ได้รับผลกระทบจากอันตรายสารเคมี โดยจัดให้มีกองทุนฟื้นฟูสุขภาพผู้ที่ได้รับผลกระทบจากภัยสารเคมีในภาวะฉุกเฉิน หรือมีระบบความรับผิดชอบและการชดเชยความเสียหาย

ค. กำหนดมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เชิงบวก เพื่อจูงใจ สถานประกอบการดำเนินการจัดการสารเคมีอย่างปลอดภัย และจูงใจให้ ภาคประชาชนใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีความปลอดภัยจากสารเคมีและเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม

(๓) มาตรการด้านการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

(Engineering)

ก. พัฒนาและเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลสารเคมีและพิษวิทยา รวมทั้งระบบเฝ้าระวังเตือนภัยทั้งระดับชาติและระดับพื้นที่ให้เป็นมาตรฐาน เดียวกัน เพื่อใช้ในการจัดการสารเคมีอย่างเป็นระบบครบวงจร

ข. พัฒนาศักยภาพระบบบริหารจัดการของเสียอันตรายจากภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และ ชุมชน

ค. พัฒนาศูนย์พิษวิทยาระดับภาคและในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง เพื่อบริการข้อมูลตรวจวิเคราะห์ และรักษาเยียวยาแบบครบวงจร รวมทั้ง พัฒนาศูนย์พิษวิทยาและเชื่อมโยง ให้เกิดเครือข่ายทุกระดับทั่วประเทศ

ง. พัฒนาศักยภาพและคุณภาพห้องปฏิบัติการด้านสารเคมีและพิษวิทยา รวมทั้งพัฒนาระบบ การจัดการของเสียจากห้องปฏิบัติการให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อประโยชน์ในการติดตามและเฝ้าระวัง ตรวจวินิจฉัย รักษาเยียวยา และรับรองการสนับสนุนการส่งออก

(๔) มาตรการด้านการศึกษา การจัดการความรู้ และกระบวนการเรียนรู้ (Education and Knowledge Management)

ก. ส่งเสริมและพัฒนางานวิจัยการจัดการสารเคมีแห่งชาติ โดยบูรณาการการวิจัยของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เน้นส่งเสริมและผลักดันงานวิจัยเชิงปฏิบัติและการวิจัยเชิงพาณิชย์

(๕) มาตรการด้านการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมและการพัฒนาศักยภาพของภาคประชาชน (Empowerment)

ก. พัฒนาศักยภาพของหน่วยงาน กลไกการประสานงาน และความพร้อมของบุคลากรในการบริหารจัดการสารเคมีของประเทศ และพัฒนาศักยภาพคณะบุคลากรในการเจรจาต่อรองข้อตกลง อนุสัญญา รวมทั้งการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ

ข. สร้างศักยภาพเครือข่ายและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในหน่วยงาน และองค์กรที่เข้าไประงับเหตุฉุกเฉินและอุบัติภัยต่างๆ รวมทั้งกำหนดให้จัดหาอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

๒.๒.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี

๒.๒.๒.๑ พัฒนาและส่งเสริมการเกษตรที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อจัดการความปลอดภัยในการใช้สารเคมี ภาคเกษตรกรรมอย่างเป็นระบบครบวงจร

๒. สนับสนุนระบบเกษตรอินทรีย์ และการใช้ สารชีวภัณฑ์ควบคุมศัตรูพืชและพาหะนำโรค เพื่อการบริโภค และการส่งออก

เป้าหมาย

ลดการใช้สารเคมีภาคเกษตรกรรมให้เหลือร้อยละ ๗๐ เพิ่มสินค้าเกษตรอินทรีย์ และพื้นที่การเพาะปลูกเกษตรอินทรีย์เป็นร้อยละ ๑๐๐ เพื่อนำไปสู่สุขภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

มาตรการ

(๑) มาตรการด้านการจัดการทางกฎหมาย (Enforcement)

ก. ในระหว่างดำเนินการมาตรการตามข้อ ๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ห้ามนำเข้าและให้เพิกถอนทะเบียนสารเคมีที่ประเทศพัฒนาแล้วห้ามใช้ รวมทั้งจำกัดการขึ้นทะเบียนสารเคมีทางการเกษตรในกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง

ข. สร้างมาตรฐานและควบคุมให้มีการปฏิบัติตามนำเข้า ผลิต ขนส่ง จัดเก็บ รักษาไว้ในครอบครอง จำหน่าย ใช้ และกำจัดสารเคมีทางการเกษตรในทุกระดับอย่างปลอดภัย

ค. จำกัด ควบคุม กลไกการตลาดและการขายสารเคมีทางการเกษตรที่ทำให้เกิดการใช้เกินความจำเป็นหรือไม่ปลอดภัยต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม

(๒) มาตรการด้านเศรษฐศาสตร์ และการเงินการคลัง (Economics and Finance)

ก. พัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ ควบคู่กับการรณรงค์ และส่งเสริมให้เกิดเครือข่าย

(๓) มาตรการด้านการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม (Engineering)

ก. ส่งเสริมการเพาะปลูก เก็บเกี่ยว และผลิตที่ดีและเหมาะสม (Good Agriculture Practice : GAP, Good Harvest Practice : GHP, Good Manufacturing Practice : GMP) และการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ รวมทั้งปลูกจิตสำนึกให้เกษตรกรใช้สารเคมีอย่างถูกต้องเพื่อความปลอดภัยต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม

ข. พัฒนาระบบเฝ้าระวังติดตามและตรวจสอบการตกค้างสารเคมี ในผลผลิตสิ่งแวดล้อมและประชาชน

(๔) มาตรการด้านการศึกษา การจัดการความรู้ และกระบวนการเรียนรู้ (Education and Knowledge Management)

ก. ส่งเสริมการใช้สารเคมีอย่างปลอดภัยในภาคการเกษตรผ่านเครือข่ายเกษตรกร

ข. ส่งเสริมการสร้างชุมชนเกษตรอินทรีย์ต้นแบบ ให้เป็นศูนย์การเรียนรู้การถ่ายทอด เทคโนโลยีสู่สังคมเพื่อให้เกิดภูมิรู้ ภูมิธรรม และภูมิปัญญา

ค. สนับสนุน ส่งเสริมการผลิต วิจัย และการใช้สารสกัดจากพืชชีวภัณฑ์และระบบการควบคุมแบบชีววิธี (Bio-control) เพื่อทดแทนสารเคมี

(๕) มาตรการด้านการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมและการพัฒนาศักยภาพของภาคประชาชน (Empowerment)

ก. ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อลดการใช้สารเคมี และกลุ่มเกษตรกรเกษตรอินทรีย์เพื่อให้เกิดเครือข่ายที่เข้มแข็ง

๒.๒.๒.๒ พัฒนาและส่งเสริมความปลอดภัยด้านสารเคมีทางอุตสาหกรรมที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อควบคุมการใช้สารเคมีที่มีความเสี่ยงสูง

๒. เพื่อลดความเสี่ยงในการใช้สารเคมีในพื้นที่เสี่ยงและในพื้นที่อุตสาหกรรมใหม่

เป้าหมาย

การใช้สารเคมีในภาคอุตสาหกรรมมีความปลอดภัย มีระบบการจัดการที่ดีตั้งแต่ต้นทางและปลายทาง ประชาชนเกิดความไว้วางใจต่อสถานประกอบการ

มาตรการ

(๑) มาตรการด้านการจัดการทางกฎหมาย (Enforcement)

ก. พัฒนาระบบการจัดการ ติดตาม ตรวจสอบสารเคมีที่มีความเสี่ยงสูง ๕๐ ลำดับแรก อย่างครบวงจรตั้งแต่การนำเข้า ผลิต ขนส่ง จัดเก็บ รักษา มีไว้ในครอบครอง จำหน่าย ใช้ และกำจัดสารเคมีทางอุตสาหกรรม รวมทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบการจัดทำรายงานการประเมินความเสี่ยง รายงานการครอบครองสารเคมีและการปลดปล่อย สู่สิ่งแวดล้อม (Pollutant Release Transfer and Registers : PRTR) และเสนอต่อสาธารณะและชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารและมีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบและเฝ้าระวังอันตรายจากสารเคมี โดยประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำกับตรวจสอบ

ข. กำหนดและควบคุมพื้นที่เสี่ยงจากสารเคมีของอุตสาหกรรมที่มีอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งกำหนด และจำกัดพื้นที่เขตอุตสาหกรรมสารเคมีรองรับโรงงานอุตสาหกรรมใหม่ ทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อม เพื่อประสิทธิภาพในการจัดการความเสี่ยง

ค. พัฒนาระบบและมาตรฐานการปฏิบัติการนำเข้า ผลิต ขนส่ง จัดเก็บ รักษา มีไว้ในครอบครอง ใช้ จำหน่าย และกำจัดสารเคมีทางอุตสาหกรรมทุกระดับอย่างปลอดภัย รวมทั้งแผนปฏิบัติการภาวะฉุกเฉิน (Emergency Response Plan)

ง. กำหนดความรับผิดชอบในด้านการจัดการผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และซากผลิตภัณฑ์

(๒) มาตรการด้านการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม (Engineering)

ก. กำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในการขนส่งสารเคมีทุกขั้นตอน ทั้งโครงข่ายคมนาคม สถานีขนถ่าย จุดพักรถ ยานพาหนะ บุคคลากร และอื่นๆ

ข. ส่งเสริมการใช้เทคนิคที่ดีที่สุด (Best Available Techniques : BAT) และแนวทางปฏิบัติ ด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด (Best Environmental Practices : BEP) และการใช้เทคโนโลยีที่มีของเสียน้อยใน กระบวนการ ผลิตทางอุตสาหกรรม ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

(๓) มาตรการด้านการศึกษา การจัดการความรู้ และกระบวนการเรียนรู้ (Education and Knowledge Management)

ก. เสริมสร้างความรู้และทักษะการปฏิบัติงานของผู้ประกอบการ และคนงานในสถานประกอบการ เพื่อลดความเสี่ยงจากสารเคมีและเป็นไปตามกฎหมาย รวมทั้งการเผยแพร่และส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับ ข้อมูลความปลอดภัยฉลากเคมีภัณฑ์ สัญลักษณ์ ข้อความบอกความเป็นอันตราย และข้อควรปฏิบัติตามระบบสากล การจัดกลุ่มผลิตภัณฑ์เคมี และการติดฉลาก (Globally Harmonized System of Classification and Labeling of Chemicals : GHS)

(๔) มาตรการด้านการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมและการพัฒนาศักยภาพของภาคประชาชน (Empowerment)

ก. ส่งเสริมศักยภาพและบทบาทของชุมชนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเครือข่ายภาคประชาชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ เฝ้าระวัง ติดตามการดำเนินงานการจัดการสารเคมี รวมถึง ระบบการผลิตสินค้าและบริการระดับตำบลของสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)

๒.๒.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมความปลอดภัยและบทบาทประชาชนในการจัดการสารเคมี

วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและชุมชน ให้มีคุณภาพชีวิตและดำรงชีวิตอยู่อย่างเท่าทันอันตรายของสารเคมี

เป้าหมาย

ประชาชนมีความรู้ในการใช้สารเคมี นำไปสู่การใช้สารเคมีอย่างเหมาะสม และปลอดภัย

มาตรการ

(๑) มาตรการด้านการจัดการทางกฎหมาย (Enforcement)

ก. กำหนดให้มีฉลากเคมีภัณฑ์สำหรับสินค้าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยใช้สัญลักษณ์ข้อความบอกความเป็นอันตราย ข้อปฏิบัติตามระบบ GHS และส่งเสริมให้ประชาชนรับรู้

(๒) มาตรการด้านการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม (Engineering)

ก. สร้างดัชนีชุมชนชีวิตอันตรายสารเคมีเพื่อบ่งชี้สุขภาพของชุมชน และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน เพื่อนำมาใช้ในการติดตามสถานการณ์เฝ้าระวังการจัดการสารเคมี

(๓) มาตรการด้านการศึกษา การจัดการความรู้และกระบวนการเรียนรู้ (Education and Knowledge Management)

ก. ส่งเสริมและประสานงานให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนและเยาวชนทุกระดับ ให้มีความรู้และความตระหนักในอันตรายของสารเคมีเพิ่มขึ้น รวมทั้งเรื่องฉลากสารเคมีตามระบบสากล GHS

ข. สร้างระบบสื่อสารสองทางในการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ การติดตามตรวจสอบข้อมูลการจัดการสารเคมีที่ถูกต้อง และเผยแพร่สู่สาธารณะ โดยเฉพาะเกษตรกรและคนงานผ่านเครือข่ายองค์กรและสื่อต่างๆ

(๔) มาตรการด้านการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมและการพัฒนาศักยภาพของภาคประชาชน (Empowerment)

ก. เสริมสร้างศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเครือข่ายภาคประชาชน ให้มีบทบาทและส่วนร่วมในการจัดการสารเคมี

ข. พัฒนาให้เกิดศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ และบริการประชาชนทั้งในระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่น ให้เกิดเครือข่ายการแก้ไขปัญหาสารเคมีที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

๒.๓ ตัวชี้วัด (Indicators)

แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) มีการกำหนดตัวชี้วัดหลักไว้ ๑๘ ตัว และตัวชี้วัดย่อย ๕๓ ตัว เพื่อประโยชน์ในการประเมินความสำเร็จของแผน ไว้สำหรับแต่ละยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบบริหารการจัดการสารเคมี

กำหนดตัวชี้วัดไว้ ๖ ตัวชี้วัดหลัก และ ๒๓ ตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

ตัวชี้วัดหลักที่ ๑ มีกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเหมาะสมกับสถานการณ์ กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๖ ตัว ดังนี้

(๑) มีกฎหมายควบคุมสารเคมีตามสถานการณ์การใช้สารเคมีที่มีการเปลี่ยนแปลง
(๒) มีกฎหมายควบคุมของเสียอันตรายที่ครอบคลุม ตามสถานการณ์การใช้สารเคมีที่เปลี่ยนแปลง

(๓) มีกฎหมายที่บังคับใช้ในการควบคุมอุบัติเหตุจากสารเคมี/วัตถุอันตราย

(๔) มีระเบียบปฏิบัติและมาตรฐานในการเผชิญเหตุการรั่วไหลจากสารเคมี/วัตถุอันตราย

(๕) มีกฎหมายกฎระเบียบในการดำเนินการตามระบบสากล GHS ที่ชัดเจนมีประสิทธิภาพ

(๖) มีการอนุวัติบูรณาการการดำเนินงานหน่วยงานตามพันธกรณีด้านการจัดการสารเคมีระหว่างประเทศ

ตัวชี้วัดหลักที่ ๒ มีมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และเหมาะสมกับสถานการณ์ กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๒ ตัว ดังนี้

(๑) มีมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ในการชดเชย และฟื้นฟูความเสียหายจากผลกระทบของสารเคมี

(๒) พัฒนาเครื่องมือหรือกลไกทางเศรษฐศาสตร์อย่างต่อเนื่อง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการจัดการสารเคมี

ตัวชี้วัดหลักที่ ๓ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการดำเนินงานประสานงาน ทุกระดับ โดยมีกลไกการทำงานแบบบูรณาการที่เข้มแข็ง ผลักดันและขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๕ ตัว ดังนี้

(๑) มีหน่วยงานเลขานุการแผนยุทธศาสตร์ ประสานงานและติดตาม การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ อย่างต่อเนื่อง เป็นประจำทุกปี

(๒) มีคณะกรรมการระดับชาติ เป็นผู้ติดตามผลักดันและสนับสนุน การดำเนินงานของทุกภาคส่วนให้ สอดคล้องกัน

(๓) มีองค์กรเครือข่ายที่เข้มแข็งในการประสานการทำงานเรื่อง ระบบสากล GHS

(๔) การพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสารเคมีอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งส่งเสริมให้สามารถ ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ในการกำกับดูแลการจัดการสารเคมีอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดหลักที่ ๔ มีการพัฒนาระบบการอนุญาต ให้นำเข้าและใช้สารเคมี รวมทั้งการติดตามการใช้ที่มี ประสิทธิภาพ กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๒ ตัว ดังนี้

(๑) มีการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาระบบการอนุญาตให้นำเข้าสารเคมีที่มีประสิทธิภาพ

(๒) มีระบบการอนุญาตให้นำเข้าสารเคมีที่สามารถเชื่อมโยงกับระบบติดตามการใช้ และการเคลื่อนไหว สารเคมีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดหลักที่ ๕ มีระบบฐานข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน สามารถนำมา สนับสนุนการวางแผนตัดสินใจ และการ บริหารจัดการ กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๓ ตัว ดังนี้

(๑) ฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ของสารเคมีและพิษวิทยาที่มีความครบถ้วนถูกต้อง มีมาตรฐาน และทันสมัย ตลอดเวลา

(๒) ฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ของสารเคมีและพิษวิทยากลางของประเทศ สามารถบูรณาการกันได้ทุก หน่วยงาน

(๓) สามารถรวบรวมและเชื่อมโยงฐานข้อมูลสนับสนุนการจัดการสารเคมี เพื่อใช้ในการวางแผนตัดสินใจและการบริหารจัดการ เช่น ฐานข้อมูลวิทยาศาสตร์ พิษวิทยา กฎหมาย ผู้ได้รับผลกระทบ ระบาดวิทยา ห้องปฏิบัติการ อุบัติภัย เป็นต้น

ตัวชี้วัดหลักที่ ๖ มีแผนและงานวิจัยที่เสริมสร้างความเข้มแข็งการจัดการ สารเคมี กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๖ ตัว ดังนี้

(๑) ความพอเพียงของแผนงาน/งานวิจัยในเรื่องวัสดุทดแทนสารเคมี โดยเฉพาะวัสดุทดแทนสารเคมีอันตรายที่ต้องถูกยกเลิกการใช้ และสารทดแทนสารเคมี ทางเภสัช

(๒) จำนวนงานวิจัยที่สามารถต่อยอดสู่การจดสิทธิบัตร เพื่อการผลิต และ การค้า

(๓) มีแผนและงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อลดความเสี่ยงจากสารเคมี อย่างต่อเนื่อง

(๔) มีแผนงานและงานวิจัยเพื่อคุ้มครองสุขภาพในสวนที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีของผู้บริโภค คนงานและเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง

(๕) แผนงาน/งานวิจัยเพื่อเตรียมความพร้อมและกำหนดท่าทีของประเทศ เพื่อรองรับการดำเนินการตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

(๖) ห้องปฏิบัติการที่ได้มาตรฐาน สามารถตอบสนองต่อปัญหาและสถานการณ์ด้านสารเคมีของประเทศ และสถานการณ์ฉุกเฉินของสารเคมีได้ในเชิงรุก ได้อย่างพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี (๑) พัฒนาและส่งเสริมการเกษตรที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

กำหนดตัวชี้วัดไว้ ๔ ตัวชี้วัดหลัก และ ๖ ตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

ตัวชี้วัดหลักที่ ๗ มีการลดและเลิกใช้สารเคมีทางการเกษตรที่มีความเสี่ยงสูง กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๓ ตัว ดังนี้

(๑) การนำเข้าสารเคมีที่มีความเสี่ยงสูงเพื่อใช้เป็นสารเคมีทางการเกษตรลดลง

(๒) สถิติการตรวจพบสารเคมีทางการเกษตรที่มีความเสี่ยงสูงตกค้างในผลผลิตทางการเกษตรลดลง

(๓) การขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัยจากสารเคมีการเกษตร ทั้งตลาดภายในประเทศและการส่งออก

ตัวชี้วัดหลักที่ ๘ มีระบบควบคุม กำกับและติดตามการเคลื่อนไหวสารเคมีทางเกษตรกรรม ตั้งแต่ต้นทางสู่ปลายทางกำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๑ ตัว ดังนี้

(๑) มีระบบควบคุมกำกับและติดตามชนิดและปริมาณการซื้อขาย สารเคมีทางการเกษตรที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดหลักที่ ๙ ลดการเจ็บป่วยร้อยละ ๒๐ และลดอัตราการเสียชีวิต ร้อยละ ๔๐ ของแรงงานภาคเกษตรกรรมจากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗ กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๑ ตัว ดังนี้

(๑) สถิติการเจ็บป่วยเนื่องจากการใช้สารเคมีทางการเกษตรมีแนวโน้ม ลดลงทุกปี จนบรรลุเป้าหมายในปี ๒๕๕๔ ที่อัตราการเจ็บป่วยลดลงร้อยละ ๒๐ อัตราการเสียชีวิตลดลงร้อยละ ๔๐ จากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗

ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๐ เพิ่มผลผลิตและพื้นที่เพาะปลูกเกษตรอินทรีย์จากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗ กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๑ ตัว ดังนี้

(๑) จำนวนเกษตรกร/พื้นที่เกษตรกรรมที่เป็นเกษตรกรรมอินทรีย์ เพิ่มขึ้นจากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี (๒) พัฒนาและส่งเสริมความปลอดภัยด้านสารเคมี ทางอุตสาหกรรมที่เหมาะสม

กำหนดตัวชี้วัดไว้ ๕ ตัวชี้วัดหลัก และ ๑๖ ตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๑ มีระบบควบคุมกำกับและติดตามการเคลื่อนไหวสารเคมีตั้งแต่ต้นทางสู่ปลายทาง กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๓ ตัว ดังนี้

(๑) มีระบบการควบคุมและติดตามการเคลื่อนไหวสารเคมี ที่ครอบคลุมและเชื่อมโยงทั้งระบบมีมาตรฐานเดียวกันในทุกหน่วยงาน สามารถใช้ในการบริหารจัดการสารเคมีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) ระบบติดตามกากของเสียอันตรายที่มีประสิทธิภาพ

(๓) สถิติจำนวนอุบัติเหตุภัยจากสารเคมี และความสูญเสียลดลง

ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๒ ลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีที่ใช้ในภาคอุตสาหกรรมที่มีเสี่ยงสูงมากที่สุด ๕๐ ลำดับแรก กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๓ ตัว ดังนี้

(๑) ระบบควบคุมสารเคมีที่มีความเสี่ยงสูง ๕๐ ลำดับแรกตลอดทั้งกระบวนการ

(๒) ผู้ปฏิบัติงานกับสารเคมีที่มีอันตรายหรือความเสี่ยงสูง ๕๐ ลำดับแรก มีความรู้ความสามารถป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) จำนวนอุบัติเหตุที่เกิดจากสารเคมีความเสี่ยงสูง ๕๐ ลำดับแรก ในภาคอุตสาหกรรมลดลงจากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗

ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๓ ลดอัตราการเจ็บป่วยร้อยละ ๒๐ และลดอัตราการเสียชีวิตร้อยละ ๔๐ ของคนงานภาคอุตสาหกรรมจากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗ กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๒ ตัว ดังนี้

(๑) ลดอัตราการเจ็บป่วยร้อยละ ๒๐ และลดอัตราการเสียชีวิตร้อยละ ๔๐ ของคนงานภาคอุตสาหกรรมจากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗

(๒) ความพร้อมของผู้ประกอบการหรือสถานประกอบการในการเผชิญเหตุการณ์ฉุกเฉินสารเคมี

ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๔ ความพร้อมของภาคอุตสาหกรรม/ผู้ประกอบการ ในการปรับเปลี่ยนมาใช้ระบบสากล GHS กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๓ ตัว ดังนี้

(๑) จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่สามารถจำแนก (identify) สารเคมีตามระบบ GHS กระจายเพียงพอในทุกภาคส่วน

(๒) ภาครัฐเผยแพร่ความรู้เรื่องระบบสากล GHS สู่ผู้ประกอบการได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

(๓) ภาคอุตสาหกรรมสามารถนำระบบสากล GHS ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๕ ประชาชน ชุมชน รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีระบบเฝ้าระวังและคุ้มครองความปลอดภัยจากอันตรายสารเคมี จากแหล่งอุตสาหกรรมทั้งขนาดใหญ่และขนาดย่อม การผลิตสินค้าและบริการ กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๕ ตัว ดังนี้

(๑) มีทีมตอบโต้เหตุฉุกเฉินสารเคมีที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมพื้นที่เสี่ยง ๒๖ จังหวัดกระจายตามภารกิจ
ของแต่ละหน่วยงาน

(๒) จำนวนผู้บังคับบัญชาที่ผ่านการอบรม “ผู้บังคับบัญชาเหตุการณ์ฉุกเฉินจากสารเคมี”

(๓) มีจำนวนช่องทางการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมพื้นที่ สถานการณ์ และช่วงเวลา

(๔) ศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉินที่มีประสิทธิภาพ

(๕) ศูนย์ประสานงานเครือข่ายในทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมความปลอดภัยและบทบาทประชาชนในการจัดการสารเคมี

กำหนดตัวชี้วัดไว้ ๓ ตัวชี้วัดหลัก และ ๘ ตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๖ มีเครือข่ายภาคประชาชนและชุมชนท้องถิ่นที่มีความรู้ มีศักยภาพในการป้องกันเฝ้าระวัง อันตรายสารเคมีจากกิจกรรมภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม จำหน่าย ใช้ และบริการ กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๓ ตัว ดังนี้

(๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทและศักยภาพในการบริหารจัดการสารเคมีในท้องถิ่น

(๒) เครือข่ายประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการเคลื่อนไหวของสารเคมีอย่างกว้างขวาง

(๓) มีการเสริมสร้างความรู้และศักยภาพ ในการป้องกันเฝ้าระวังอันตรายสารเคมี ให้แก่เครือข่ายภาคประชาชน และชุมชนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๗ มีการบรรจุสาระการเรียนรู้เรื่องความเป็นอันตรายของสารเคมีในภาคการศึกษา กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๒ ตัว ดังนี้

(๑) มีการบรรจุสาระการเรียนรู้เรื่องความเป็นอันตรายของสารเคมีในหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ

(๒) มีการบรรจุองค์ความรู้เรื่อง ระบบสากล GHS เข้าสู่หลักสูตรการศึกษาโดยเฉพาะในภาคบังคับ

ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๘ มีระบบและเชื่อมโยงการสื่อสารองค์ความรู้เกี่ยวกับสารเคมีสู่สังคมและผู้บริโภค กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๓ ตัว ดังนี้

(๑) ช่องทางการสื่อสารองค์ความรู้เรื่องสารเคมีที่หลากหลายและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง

(๒) มีการกระตุ้นการเรียนรู้ด้านสารเคมีของภาคสังคมและ ผู้บริโภคอย่างต่อเนื่อง เช่น การเปิดเวทีสาธารณะ การสร้างนโยบายสาธารณะหรือการทำประชาวิจารณ์ เป็นต้น

(๓) มีระบบการเปิดเผยข้อมูลการเคลื่อนไหวสารเคมีที่ประชาชน สามารถเข้าถึงได้และง่ายต่อการเข้าใจตลอดทั้งระบบการเคลื่อนไหวของสารเคมี

๒.๔ แผนงานโครงการ

ตามที่คณะรัฐมนตรี ได้เห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๐ นั้น คณะรัฐมนตรี ได้เห็นชอบในแผนปฏิบัติการและงบประมาณของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ด้วย ซึ่งแผนปฏิบัติการประกอบด้วย แผนงานหลัก ๑๒ แผนงาน และโครงการภายใต้แผนงานหลักรวม ๑๔๒ โครงการ โดยมีงบประมาณที่อนุมัติโดยหลักการในการดำเนินงานตามแผน รวมทั้งสิ้น ๑,๑๘๑.๘๐ ล้านบาท ทั้งนี้ แผนงานหลัก ๑๒ แผนงาน มีดังนี้

- (๑) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายการจัดการสารเคมีของประเทศให้เป็นปัจจุบัน
- (๒) การป้องกันการนำเข้าและส่งออกสารพิษและวัตถุอันตรายที่ผิดกฎหมาย รวมทั้งการจัดการซากผลิตภัณฑ์
- (๓) การศึกษาเพื่อสำรวจข้อมูลและประเมินความเสี่ยงเส้นทางการขนส่งสินค้าอันตรายด้วยระบบภูมิสารสนเทศ
- (๔) การพัฒนาฐานข้อมูลและการจัดเก็บเพื่อการติดตามการขนส่งสารเคมี วัตถุอันตราย ของเสียอันตราย และกากของเสียอันตรายทางอุตสาหกรรมระหว่างการขนส่งจากต้นทางไปยังปลายทางที่เชื่อมต่อในแต่ละสาขาขนส่ง
- (๕) การจัดตั้งกองทุนฟื้นฟูสุขภาพผู้ที่ได้รับผลกระทบจากอุบัติเหตุสารเคมีในเหตุการณ์ฉุกเฉิน
- (๖) การพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดสารเคมี

- (๗) การพัฒนาระบบการจัดการสารเคมีอย่างครบวงจรในภาคอุตสาหกรรม
- (๘) การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถห้องปฏิบัติการของประเทศ
- (๙) การพัฒนาเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลสารเคมีของประเทศ
- (๑๐) การพัฒนารูปแบบการจัดการอุบัติเหตุจากสารเคมีเชิงบูรณาการ
- (๑๑) การพัฒนาศักยภาพของชุมชนและเครือข่ายภาคประชาชนในการเฝ้าระวังความปลอดภัยด้านสารเคมี
- (๑๒) การวิจัยและพัฒนาเพื่อรองรับนวัตกรรมใหม่ที่เกิดขึ้นใหม่

บทที่ ๓

การประเมินความสำเร็จของการดำเนินงาน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ตามแผนงานโครงการ

๓.๑ วิธีการดำเนินงาน

ตามที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ ๒ คณะรัฐมนตรี ได้เห็นชอบในแผนปฏิบัติการ และงบประมาณของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ โดยแผนปฏิบัติการประกอบด้วย แผนงานหลัก ๑๒ แผนงานโครงการย่อยรวม ๑๔๒ โครงการ และงบประมาณที่อนุมัติโดยหลักการในการดำเนินงานตามแผน รวมทั้งสิ้น ๑,๑๔๑.๘๐ ล้านบาท นั้น ต่อมาเมื่อมีการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔ ก็ได้มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงรวบรวม ตลอดจนเพิ่มเติมแผนงานโครงการจากแผนงานที่กำหนดไว้เดิม ทำให้แผนปฏิบัติการภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ประกอบด้วย แผนงานโครงการ รวมทั้งสิ้น ๗๓ แผนงานโครงการ มีโครงการย่อยรวม ๑๒๔ โครงการ และมีโครงการเพิ่มเติมซึ่งถือเป็นโครงการสนับสนุนอีก ๑๑ โครงการ รวมเป็นโครงการย่อยทั้งสิ้น ๑๓๕ โครงการ ทั้งนี้ ในการประเมินความสำเร็จของการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ตามแผนงานโครงการ จะเป็นการประเมินตามโครงการทั้ง ๑๓๕ โครงการดังกล่าว โดยมีวิธีการดำเนินงาน ซึ่งแบ่งเป็น ๓ ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ ๑ การรวบรวมข้อมูลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการ

ส่วนที่ ๒ การกำหนดเกณฑ์การประเมินความสำเร็จตามแผนงานโครงการ

ส่วนที่ ๓ ผลการประเมินผลความสำเร็จตามแผนงานโครงการ

ทั้งนี้ มีรายละเอียดของแต่ละส่วน ซึ่งจะกล่าวแยกออกไปในแต่ละหัวข้อ ดังต่อไปนี้

๓.๒๒ การรวบรวมข้อมูลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการ

การรวบรวมข้อมูลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการ แบ่งออกเป็น ๒ ส่วนคือ (๑) การรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบการดำเนินงานตามแผนงานโครงการ โดยการส่งแบบสอบถามเกี่ยวกับผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการเหล่านั้นให้กรอก ตลอดจนการประสานสอบถามหน่วยงานโดยตรงเพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติม และ (๒) การประชุมผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องตลอดจน การประชุมสัมมนา และการประชุมเชิงปฏิบัติการต่างๆ เพื่อติดตามผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการ โดยมีรายละเอียดของแต่ละส่วน ดังต่อไปนี้

(๑) การรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบการดำเนินงานตามแผนงานโครงการ

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการสารเคมี ได้เก็บและรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินแผนงานโครงการตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ – พ.ศ. ๒๕๕๔ จากหน่วยงาน ๒๕ หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ ดังแสดงในตารางที่ ๓.๑ โดยการส่งแบบสอบถามผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ทั้ง ๗๓ แผนงานโครงการ และ ๑๓๕ โครงการย่อย ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบหลักดังกล่าวกรอกข้อมูล ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการ แล้วส่งกลับมายังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เพื่อรวบรวมประเมินผล นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ยังได้ดำเนินการประสานงานกับหน่วยงานโดยตรง เพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลการดำเนินงานต่างๆ

(๒) การประชุมผู้เกี่ยวข้อง

นอกเหนือจากการรวบรวมข้อมูล โดยการส่งแบบสอบถามและการประสานโดยตรง กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว การรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินผลความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ยังทำโดยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ จากการประชุม ซึ่งได้แก่ การประชุมคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการประชุมสัมมนา และการประชุมเชิงปฏิบัติการต่างๆ เพื่อติดตามผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการ โดยมีการประชุมที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

ก. ประชุมคณะทำงานติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ภายใต้คณะกรรมการประสานนโยบายและแผนการดำเนินงานว่าด้วยการจัดการสารเคมี

ข. ประชุมคณะอนุกรรมการต่างๆ ภายใต้คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการสารเคมี ดังนี้

- คณะอนุกรรมการประสานนโยบายและแผนการดำเนินงานว่าด้วยการจัดการสารเคมี
- คณะอนุกรรมการพัฒนาและส่งเสริมความปลอดภัยสารเคมีต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม
- คณะอนุกรรมการส่งเสริมความปลอดภัยและบทบาทประชาชนในการจัดการสารเคมี

ค. ประชุมคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการสารเคมี

ง. การประชุมสัมมนาและการประชุมเชิงปฏิบัติการต่างๆ ดังนี้

- ประชุมสัมมนาวิชาการ เรื่อง การจัดการสารเคมีของประเทศภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) และการติดตามประเมินผล เมื่อวันที่ ๑๘-๑๙ มกราคม ๒๕๕๐ ณ โรงแรมรอยัล ปริ๊นเซส กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ ๓.๑ หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบการดำเนินงานตามแผนงานโครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓

ที่	หน่วยงาน
	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๑	กรมวิชาการเกษตร
๒	กรมส่งเสริมการเกษตร
๓	กรมพัฒนาที่ดิน
๔	กรมปศุสัตว์
๕	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
	กระทรวงคมนาคม
๖	กรมการขนส่งทางบก
๗	สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม
๘	สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๙	กรมควบคุมมลพิษ
๑๐	กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ ๓.๑ หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบการดำเนินงานตามแผนงานโครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓
(ต่อ)

ที่	หน่วยงาน
	กระทรวงมหาดไทย
๑๑	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๑๒	กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น
	กระทรวงแรงงาน
๑๓	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
	กระทรวงการคลัง
๑๔	กรมศุลกากร
	กระทรวงอุตสาหกรรม
๑๕	กรมโรงงานอุตสาหกรรม
๑๖	การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
	กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๑๗	สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ
	กระทรวงสาธารณสุข
๑๘	กรมอนามัย
๑๙	กรมควบคุมโรค
๒๐	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
๒๑	กรมการแพทย์
๒๒	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
๒๓	สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
๒๔	สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
๒๕	หน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- ประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การติดตามผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์ เมื่อวันที่ ๗-๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ณ โรงแรมคำแสด ริเวอร์แคว รีสอร์ท จังหวัดกาญจนบุรี
- ประชุมสัมมนาวิชาการ เรื่อง เหลียวหลัง แลหน้า : การพัฒนานโยบายการจัดการสารเคมีของประเทศภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) เมื่อวันที่ ๖-๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ณ โรงแรมฮอว์ลีย์ พอยส์ รีสอร์ท พัทยา จังหวัดชลบุรี

- ประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๔) เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ณ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

๓.๓ การกำหนดเกณฑ์การประเมินความสำเร็จตามแผนงานโครงการ

จากผลการรวบรวมข้อมูลดังกล่าว ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าและความสำเร็จในการดำเนินงานตามแผนงานโครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ซึ่งในการประเมินความสำเร็จของแผนงานโครงการได้กำหนดเกณฑ์การประเมินความสำเร็จไว้ ๔ ระดับ ดังนี้

(๑) ระดับความสำเร็จดีเยี่ยม หมายถึง แผนงานโครงการที่ดำเนินงานเสร็จสิ้นตามระยะเวลาที่กำหนดในแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) และมีการนำไปปรับปรุงให้ทันต่อสถานการณ์หรือนำไปต่อยอดให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

(๒) ระดับความสำเร็จดี หมายถึง แผนงานโครงการที่ดำเนินงานเสร็จสิ้นตามระยะเวลาที่กำหนดในแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔)

(๓) ระดับความสำเร็จปกติ หมายถึง แผนงานโครงการที่อยู่ระหว่างการดำเนินงานแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) แต่ยังไม่แล้วเสร็จ

(๔) ระดับความสำเร็จที่ควรปรับปรุง หมายถึง แผนงานโครงการที่ยังไม่ได้เริ่มดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔)

๓.๔ ผลการประเมินความสำเร็จของงานดำเนินงานตามแผนงานโครงการ

การรวบรวมผลการดำเนินงาน ทั้งจากแบบสอบถาม และจากการประชุมตั้งที่อธิบายข้างต้น ทำให้ได้ตารางสรุปผลการดำเนินงานของแผนงานโครงการ ๗๓ แผนงานโครงการ ที่มีโครงการย่อยรวม ๑๒๔ โครงการ และตารางสรุปผลการดำเนินงานของโครงการสนับสนุนอีก ๑๑ โครงการ รวมเป็นโครงการย่อยรวมทั้งสิ้น ๑๓๕ โครงการ ดังแสดงในตารางที่ ก-๑ (โครงการย่อย ๑๒๔ โครงการ) และตารางที่ ก-๒ (โครงการสนับสนุน ๑๑ โครงการ) ของภาคผนวก ก ตามลำดับ โดยในตารางได้ให้ข้อมูลสรุปของแผนงานโครงการที่ประกอบด้วยชื่อของแผนงานโครงการ วัตถุประสงค์ ปัญหา แนวทางแก้ไขการนำไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนผลการประเมินความสำเร็จตามเกณฑ์ที่กำหนด และหน่วยงานที่รับผิดชอบ ทั้งนี้ จากการประมวลข้อมูลผลการดำเนินงาน และการประเมินผลความสำเร็จของแผนงานโครงการทั้งหมด ทำให้ได้ผลสรุปของการประเมินความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ตามแผนงาน โครงการ ได้ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อสรุปผลการประเมินความสำเร็จของ ๑๓๕ โครงการไว้ด้วยกัน ดังแสดงในตารางที่ ก-๓ ของภาคผนวก ก จะสามารถประมวลจำนวนโครงการและร้อยละของโครงการ ที่ได้ผลความสำเร็จในการดำเนินงานในแต่ละระดับ ได้ตามตารางที่ ๓.๒ ซึ่งสรุปได้ว่า โครงการที่มีผลการประเมินที่ระดับความสำเร็จดีเยี่ยม มีจำนวน ๑๔ โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๓ ซึ่งหมายถึง ว่าโครงการจำนวนนี้ ดำเนินงานเสร็จสิ้นตามระยะเวลาที่กำหนด และมีการนำไปปรับปรุงให้ทันต่อสถานการณ์ หรือนำไปต่อยอดให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน โครงการที่มีผลการประเมินที่ระดับความสำเร็จดี โดยดำเนินงานเสร็จสิ้นตามระยะเวลาที่กำหนด มีจำนวน ๖๗ หรือครึ่งหนึ่งของจำนวนโครงการทั้งหมด คือร้อยละ ๕๐ โครงการที่มีผลการประเมินที่ระดับความสำเร็จปกติ หรืออยู่ระหว่างดำเนินการ แต่ยังไม่แล้วเสร็จ มีจำนวน ๒๔ โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๑ ส่วนโครงการที่มีผลการประเมินที่ระดับความสำเร็จที่ควรปรับปรุง ไม่มี หรือร้อยละ ๐ และโครงการที่อยู่ในข่ายที่ไม่ได้ดำเนินการเพราะ ไม่ได้รับงบประมาณ หรือไม่ถูกบรรจุในแผนการดำเนินงานของหน่วยงาน หรือเปลี่ยนไปดำเนินงานเป็นแผนงานโครงการอื่น มีอยู่จำนวน ๒๒ โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๖ ของโครงการที่วางแผนไว้ทั้งหมด ดังนั้น สามารถสรุปความสำเร็จของแผนในเชิงปริมาณของโครงการ ได้ว่า กว่าร้อยละ ๖๐ ของแผนงานโครงการที่กำหนดภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ดำเนินงานได้สำเร็จตามที่วางแผนไว้

ตารางที่ ๓.๒ ร้อยละของจำนวนแผนงานโครงการที่มีผลการประเมินความสำเร็จในระดับต่างๆ

เกณฑ์การประเมิน	จำนวนโครงการ	ร้อยละ
ระดับความสำเร็จดีเยี่ยม	๑๔	๑๓
ระดับความสำเร็จดี	๖๗	๕๐
ระดับความสำเร็จปกติ	๒๔	๒๑
ระดับความสำเร็จที่ควรปรับปรุง	๐	๐
ไม่ได้ดำเนินการหรือไม่ได้รับงบประมาณ	๒๒	๑๖
รวม	๑๓๕	๑๐๐

(๒) โครงการที่ได้รับการประเมินที่ระดับความสำเร็จดีเยี่ยมจำนวน ๑๔ โครงการ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๑๓ นั้น เป็นโครงการที่ดำเนินงานเสร็จสิ้นตามระยะเวลาที่กำหนดในแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) และมีการนำไปปรับปรุงให้ทันต่อสถานการณ์ หรือนำไปต่อยอดให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยโครงการเหล่านี้เป็นโครงการที่อยู่ภายใต้แผนงานต่างๆ ในหลากหลายส่วน ซึ่งสามารถดูผลการประเมินในรายละเอียดได้ในตารางที่ ก-๑ และผลการประเมินโดยสรุปได้ในตารางที่ ก-๓ ซึ่งโครงการที่มีระดับความสำเร็จดีเยี่ยมดังกล่าว มีในแต่ละด้าน ดังนี้

- โครงการที่เกี่ยวกับการพัฒนาปรับปรุงกฎหมาย ได้แก่ โครงการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายทางการเกษตรให้สอดคล้อง ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๕๐ และโครงการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายทางภาคอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๓๕ รองรับการนำระบบสากล GHS มาใช้
- โครงการที่เกี่ยวกับสุขภาพและชุมชน ได้แก่ โครงการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการเฝ้าระวังโรค และภัยสุขภาพจากสารเคมีในพื้นที่ภายใต้แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษจังหวัดระยอง ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔ ซึ่งมีการต่อยอดไปสู่การจัดอบรมชุมชนในพื้นที่ โครงการศึกษาสถานะสุขภาพของผู้ประกอบการอาชีพที่สัมผัสกับอนุภาคนาโน และมาตรการความปลอดภัย โครงการพัฒนาศักยภาพของโรงพยาบาลเครือข่ายศูนย์พิษวิทยาในการป้องกันและรักษาการเจ็บป่วยจากพิษสารเคมี และโครงการเสริมสร้างศักยภาพเครือข่ายศูนย์ยาชีวเวชศาสตร์ของโรงพยาบาลนพรัตนราชธานี
- โครงการที่เกี่ยวกับอนุสัญญา คือ แผนงานการดำเนินงานตามพันธกรณีระหว่างประเทศตามอนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของเสียอันตรายและกำจัด
- โครงการที่เกี่ยวกับความปลอดภัยและการป้องกันอุบัติเหตุภัยสารเคมี ได้แก่ โครงการพัฒนาเตรียมความพร้อมตอบโต้เหตุฉุกเฉินจากสารเคมี/วัตถุอันตราย โครงการฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จากภัยการก่อวินาศกรรมด้านสารเคมีและวัตถุอันตราย (รังสี) ที่มีผลกระทบรุนแรง
- โครงการที่เกี่ยวกับการจัดการข้อมูลสารเคมี ได้แก่ โครงการพัฒนาและปรับปรุงสรุปรายชื่อสารเคมีเพื่อการจัดการสารเคมีของประเทศไทย (National Chemicals Management Profiles) แผนงานจัดทำระบบข้อมูลเพื่อการจัดการอุบัติเหตุจากสารเคมีระดับภาคผ่าน Web-based Application โครงการพัฒนาฐานข้อมูลความปลอดภัยในการใช้สารเคมี (National Chemicals Safety Card) แผนงานจัดทำฐานข้อมูลเหมืองแร่เก่าที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- โครงการที่เกี่ยวกับภาคการเกษตร คือ โครงการพัฒนาชุดทดสอบสารเคมีตกค้างในผลผลิตทางการเกษตรที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถนำชุดทดสอบสารเคมีกำจัดแมลงในผักผลไม้ ไปต่อยอดและขยายผลการดำเนินงานในวงกว้างในลักษณะการมีส่วนร่วม แบบเครือข่าย

- โครงการที่เกี่ยวกับฉลากสารเคมีและระบบสากลในการจัดกลุ่มเคมี/เคมีภัณฑ์และการติดฉลาก (Globally Harmonized System of Classification and Labeling of Chemicals : GHS) ได้แก่ โครงการพัฒนาจัดทำสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับข้อความแสดงความเป็นอันตรายของสารเคมีตามระบบสากล GHS ซึ่งสามารถบรรจุไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศได้แล้ว โครงการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจของนักเรียน เกี่ยวกับข้อความแสดงความเป็นอันตรายของสารเคมีตามระบบสากล GHS โครงการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับข้อความแสดงความเป็นอันตรายของสารเคมีตามระบบสากล GHS ผู้สาธารณะ และโครงการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เรื่องระบบสากล GHS และความปลอดภัย

สารเคมีสำหรับเยาวชน

(๓) โครงการที่ได้รับการประเมินที่ระดับความสำเร็จดี จำนวน ๖๗ โครงการ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๕๐ หรือครึ่งของโครงการทั้งหมดนั้น เป็นโครงการ ที่ดำเนินงานเสร็จสิ้นตามระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งสามารถดูผลการประเมินในรายละเอียดได้ในตารางที่ ก-๑ และตารางที่ ก-๒ และผลการประเมินโดยสรุปได้ในตารางที่ ก-๓ ทั้งนี้ สามารถสรุปรวมเป็นกลุ่มงานและโครงการที่อยู่ในระดับความสำเร็จดี นอกเหนือจากการสรุปตามแผนงานในตาราง ได้ดังนี้

- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับการพัฒนาปรับปรุงกฎหมาย และการทบทวน ติดตามสถานะภาพ และประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการจัดการสารเคมี ได้แก่ การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่เกี่ยวกับภาคการเกษตร ภาคสาธารณสุข และภาคอุตสาหกรรม การปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่เกี่ยวกับสารเจือปนอาหาร และวัตถุปรุงแต่งกลิ่นรสให้เป็นปัจจุบันและสอดคล้องมาตรฐานสากล และโครงการพัฒนากฎหมาย การขนสินค้าอันตรายสำหรับทุกภาคส่วนการขนส่งของประเทศ กลุ่มงานที่เป็นผลจากมติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ที่เกี่ยวกับการควบคุมการโฆษณาและขายตรงวัตถุอันตรายทางการเกษตร การจัดการขยะอันตรายจากชุมชนอย่างมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และมาตรการผลักดันเพื่อให้สังคมไทยไร้แร่ใยหิน
- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับสุขภาพ ชุมชนและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ งานการพัฒนามาตรฐานสุขภาพและดัชนีชี้วัดสุขภาพ โครงการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานสุขภาพและดัชนีชี้วัดสุขภาพ จังหวัดระยอง และโครงการแก้ไขปัญหามลพิษและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต จังหวัดระยอง ภายใต้แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษจังหวัดระยอง ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔ โครงการพัฒนาดัชนีชี้วัดชุมชนด้านความปลอดภัยสารเคมีต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม โครงการพัฒนาคู่มือพิษและอันตรายต่อสุขภาพ ในของเล่นเด็กและมาตรการความปลอดภัย โครงการพัฒนาท้องถิ่นเข้มแข็ง ชุมชนเป็นสุขด้วยวิทยาศาสตร์การแพทย์ และโครงการพัฒนาระบบเฝ้าระวังและสอบสวนโรคและอันตรายจากการ

ประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม โครงการศึกษาเกี่ยวกับขยะอิเล็กทรอนิกส์ เรื่องแนวโน้มปัญหา และผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ตำบลโคกสะอาด อำเภอฆ้องชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ แผนงานติดตามตรวจสอบผล กระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากสารแคดเมียมบริเวณห้วยแม่ดาวและ ห้วยแม่กุ และแผนงานติดตามเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณ หลุมฝังกลบสารเคมี จังหวัด กาญจนบุรี

- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับต่างประเทศ การนำเข้า และอนุสัญญาต่างๆ ได้แก่ การดำเนินงาน ของศูนย์ประสานงานอนุสัญญา Rotterdam ว่าด้วยกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมี ล่วงหน้าสำหรับ สารเคมีอันตรายและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ และ อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน โครงการศึกษาความเสี่ยงอันตรายของ สังคมไทยจากการเปิดเสรีนำเข้าของเสียอันตราย ภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น : JTEPA การจัดทำคลังข้อมูลสารเคมี REACH COACH และ REACH WATCH ชำสาร REACH โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการจัดการสารเคมีเกี่ยวกับกฎระเบียบของสหภาพยุโรปเกี่ยว กับการผลิตและนำเข้าสารเคมี (EU REACH)
- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับความปลอดภัยและการป้องกันอุบัติเหตุสารเคมี ได้แก่ โครงการ พัฒนาระบบป้องกันอันตรายและฟื้นฟูสุขภาพจากอุบัติเหตุสารเคมีในเหตุการณ์ฉุกเฉิน โครงการ ฝึกอบรมหลักสูตรการปฏิบัติเบื้องต้นในกรณีการโจมตีทางเคมี ชีวะ รัังสี นิวเคลียร์และวัตถุระเบิด โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพวิทยากรการจัดการภัยพิบัติ เคมี ชีวะ รัังสี นิวเคลียร์ และวัตถุระเบิด แผนงานการตรวจสอบและแก้ปัญหามลพิษจากอุบัติเหตุฉุกเฉินสารเคมี โครงการ เสริมสร้างความรู้และเพิ่มทักษะความปลอดภัยจากสารเคมี โดยประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ผ่านสื่อ สิ่งพิมพ์ สื่อมวลชน (โทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์) รวมทั้งจัดนิทรรศการหมุนเวียน ณ สถานประกอบการ โดยประสานระหว่างหน่วยงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดและ ศูนย์ ปก. เขต ๑๒ เขต การจัดทำข่าวสารเคมีปลอดภัยของสารเคมี โครงการจัดทำคู่มือการ จัดการสารเคมีสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการฝึกอบรมการใช้คู่มือ โครงการฝึกอบรม หลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย โครงการฝึกอบรมหลักสูตรครูฝึกป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ประจำปี ๒๕๕๓
- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับการจัดการข้อมูลสารเคมี ได้แก่ โครงการพัฒนาระบบความเชื่อมโยง การอนุญาตนำเข้าสารเคมี/วัตถุอันตราย และระบบการติดตามการผลิตและการเคลื่อนไหว สารเคมี ภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ โครงการศึกษาและวิเคราะห์ระบบการ จัดเก็บฐานข้อมูลและสารสนเทศภูมิศาสตร์ด้านสารเคมีและพิษวิทยา

- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับห้องปฏิบัติการสารเคมี ได้แก่ โครงการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพห้องปฏิบัติการด้านพิษวิทยาของประเทศ รวมทั้งพัฒนาขีดความสามารถห้องปฏิบัติการในเครือข่ายศูนย์พิษวิทยา โครงการพัฒนาศักยภาพและพัฒนาห้องปฏิบัติการด้านวิเคราะห์ดินเพื่อการเกษตรของประเทศ แผนงานพัฒนาขีดความสามารถเครือข่าย ห้องปฏิบัติการตรวจสอบสารเคมีตกค้างในอาหาร แผนงานสร้างระบบเตือนภัยทางสุขภาพโดยใช้ข้อมูลจากห้องปฏิบัติการ
- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับภาคการเกษตร ได้แก่ โครงการวิจัยและพัฒนากระบวนการสู่มาตรฐานความปลอดภัยด้านอาหาร (Food Safety) เรื่อง การศึกษาปัญหาและความรุนแรงของผลกระทบจากการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช โครงการการประเมินและสื่อสารความเสี่ยงต่อสุขภาพของเกษตรกรใน ๔ ภาคของประเทศไทยจากการได้รับสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืช โครงการส่งเสริมและพัฒนาช่องทางจำหน่ายสินค้าและผลิตผลของเกษตรกรที่ปรับเปลี่ยนเข้าสู่ระบบการผลิตเกษตรอินทรีย์ โครงการพัฒนาต่อยอดระบบการรับรองเกษตรอินทรีย์แบบกลุ่ม โครงการพัฒนาต่อยอดระบบฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ของประเทศไทย แผนงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีระบบการเกษตรอินทรีย์
- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับภาคอุตสาหกรรมและบริการ ได้แก่ โครงการบริหารจัดการการดำเนินงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในงาน फैระวัง ป้องกันควบคุมโรคและภัยสุขภาพจากการประกอบอาชีพภาคอุตสาหกรรมในประเทศไทย โครงการพัฒนาสมรรถนะผู้ปฏิบัติงานในโรงงานเพื่อการจัดการสารเคมีอย่างปลอดภัย โครงการการพัฒนากระบวนการจัดการสารเคมีอันตรายที่มีการนำเข้าไปใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม งานการบริหารความเสี่ยงสารเคมีอย่างครบวงจรในนิคมอุตสาหกรรม โครงการอบรมผู้ประกอบการเรื่องการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบทางด้านสุขภาพของประชาชนในชุมชนสำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ โครงการบริหารจัดการความปลอดภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตรายภาคอุตสาหกรรมในเรื่องการลดเลิกการใช้วัตถุอันตรายภาคอุตสาหกรรม โครงการลดของเสียจากภาคการผลิตอย่างครบวงจร (Life cycle assessment : LCA) โครงการพัฒนาถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด (Clean Technology) และโครงการจัดทำแนวทางการจัดซื้อและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- กลุ่มงานและโครงการเกี่ยวกับภาคการขนส่ง ได้แก่ โครงการพัฒนาองค์ความรู้และทักษะด้านการขนส่งสารเคมีผู้ประกอบการขนส่งและผู้ประจำยานพาหนะของกรมการขนส่งทางบก โครงการอบรมผู้ประกอบการบรรทุกและขนถ่ายสินค้าของเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ โครงการฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยการขนส่งทางรถไฟ โครงการศึกษาการพัฒนาระบบการกำกับการขนส่งของเสียและกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายระหว่างการขนส่งทางถนนจาก

แหล่งกักเก็บหรือทำลาย โครงการเพื่อพัฒนาการจัดวางระบบขนส่งสินค้าอันตรายให้เหมาะสมกับประเทศไทยและแนวโน้มในอนาคตที่จะมีการขนส่งข้ามแดน

- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับฉลากสารเคมีและ GHS ได้แก่ งานการพัฒนากฎหมายวัตถุอันตรายทางภาคสาธารณสุขเพื่อนำระบบสากล GHS มาใช้ในประเทศ งานการจัดทำหลักเกณฑ์การจำแนก และการจัดทำฉลากสารเคมีสำหรับสินค้าที่ใช้ในทางอุตสาหกรรม เกษตรกรรมและในบ้านเรือนโครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) เขตนิคมอุตสาหกรรมในการจัดทำฉลากเคมีภัณฑ์ตามระบบสากล GHS โครงการพัฒนาฉลากผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายในเรื่อง การจัดทำฉลากตามระบบสากล GHS สำหรับผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและการนำหลักเกณฑ์การประเมิน ความเสี่ยงมาใช้ร่วมกับการแสดงฉลากตามระบบสากล GHS โครงการพัฒนาฉลากผลิตภัณฑ์ วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือผู้บริโภคตามระบบสากล GHS โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่ให้มีการเตรียมความพร้อมเพื่อนำระบบสากล GHS มาใช้กับผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข

(๔) โครงการที่ได้รับการประเมินที่ระดับความสำเร็จปกติ จำนวน ๒๔ โครงการ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๒๐ ของโครงการทั้งหมดนั้น เป็นโครงการที่อยู่ระหว่างการดำเนินงานภายใต้ระยะเวลาของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ แต่ยังไม่แล้วเสร็จ ซึ่งสามารถดูผลการประเมินในรายละเอียดได้ในตารางที่ ก-๑ และตารางที่ ก-๒ และผลการประเมินโดยสรุปได้ในตารางที่ ก-๓ โครงการดังกล่าวนี้ ได้แก่

- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับการพัฒนาปรับปรุงกฎหมาย ได้แก่ โครงการยกร่างอนุบัญญัติที่ออกตามร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือเครื่องจักรอุตสาหกรรมเพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม พ.ศ... โครงการศึกษาแนวทางการพัฒนากฎระเบียบของไทย ในเรื่องบทเรียนจากการศึกษากฎระเบียบ REACH งานการปรับปรุง/ทบทวนกฎหมายวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข ให้สอดคล้องกับอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน : Lindane โครงการการจัดทำระเบียบว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสินค้าอันตรายของท่าเรือกรุงเทพ พ.ศ. ๒๕๕๐
- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับความปลอดภัยและการป้องกันอุบัติเหตุสารเคมี ได้แก่ การปรับปรุงกฎหมายเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของแรงงานที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในสถานประกอบการ โครงการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านสารเคมี โครงการพัฒนาและส่งเสริมสิทธิในการรับรู้ของประชาชน เรื่อง อันตรายสารเคมีในชุมชน และโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและลดอุบัติเหตุจากการขนส่งสินค้าอันตราย
- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับการจัดการข้อมูลสารเคมี ได้แก่ โครงการพัฒนาและเชื่อมต่อเครือข่ายข้อมูลผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสารเคมีและระบบข้อมูลเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาในระดับชาติ แผนงานจัดทำระบบข้อมูลเพื่อการจัดการอุบัติเหตุจากสารเคมีระดับภาคผ่าน Web

based Application โครงการจัดทำทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ (Pollutant Release and Transfer Registers : PRTRs)

- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับห้องปฏิบัติการสารเคมี ได้แก่ โครงการจัดทำฐานข้อมูลห้องปฏิบัติการด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ/และศูนย์ข้อมูลพิษวิทยา โครงการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพห้องปฏิบัติการด้านสารเคมีและสิ่งแวดล้อม
- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับภาคการเกษตร ได้แก่ งานการพัฒนาศึกษาหาแนวทางการควบคุมการโฆษณาและขายตรงวัตถุอันตรายทางการเกษตร โครงการศึกษา ติดตาม และพัฒนาระบบฐานข้อมูลโลหะหนักและการสะสมของสารกัมมันตรังสีในดินเกษตรกรรมของประเทศ โครงการทำความเข้าใจร่วมกันของมาตรฐานและระบบการรับรองเกษตรอินทรีย์ของไทยกับ IFOAM และจีน โครงการศึกษารูปแบบการรับรองเกษตรอินทรีย์แบบผสมผสานจากหน่วยงานภาครัฐ โครงการพัฒนาต่อยอดระบบการผลิตของกลุ่มเกษตรกรนำร่องเข้าสู่มาตรฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์สากล โครงการประชุมความร่วมมือระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียนด้านเกษตรอินทรีย์ โครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐาน โครงการบริหารจัดการศัตรูพืชทางเกษตรเพื่อลดความเสี่ยงให้กับเกษตรกร
- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับภาคอุตสาหกรรม ได้แก่ โครงการบริหารจัดการความปลอดภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตรายภาคอุตสาหกรรม ในเรื่องการลดเลิกการใช้วัตถุอันตรายภาคอุตสาหกรรม และบทเรียนจากการศึกษาภาวะเปื้อน REACH การจัดทำหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ การพัฒนาเกณฑ์แนวทางการจัดการกากของเสียอันตราย โครงการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับฉลากสารเคมีและ GHS ได้แก่ การพัฒนากฎหมายวัตถุอันตรายทางการเกษตรเพื่อนำระบบสากล GHS มาใช้ในประเทศ โครงการพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการในโรงงานในการบริหารจัดการสารเคมีตามระบบสากล GHS โครงการพัฒนามาตรฐานการจัดทำฉลากเคมีภัณฑ์ตามระบบสากล GHS ในเรื่องพาหนะขนส่งสารเคมี

(๕) โครงการที่ได้รับการประเมินที่ระดับความสำเร็จที่ควรปรับปรุง ไม่มี แสดงให้เห็นว่าไม่มีโครงการใดที่วางแผนไว้แต่ยังไม่ได้เริ่มดำเนินการ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐- ๒๕๕๔)

(๖) โครงการที่ไม่ได้รับการประเมินเนื่องจากเป็นโครงการที่ไม่ได้ดำเนินการ เพราะไม่ได้รับการบรรจุในแผนงานของหน่วยงานนั้นๆ หรือถูกเปลี่ยนไปเป็นโครงการอื่น หรือไม่ได้รับงบประมาณในการดำเนินการ มีจำนวน ๒๒ โครงการ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๑๖ ของโครงการทั้งหมดนั้น สามารถดูผลการประเมินในรายละเอียดได้ในตารางที่ ก-๑ และตารางที่ ก-๒ และผลการประเมินโดยสรุปได้ในตารางที่ ก-๓ โดยโครงการดังกล่าวนี้ ได้แก่

- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับสุขภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ โครงการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานสุขภาพสารเคมี การศึกษากลไกการตลาด การขายและการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข
- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับอนุสัญญา ได้แก่ โครงการทบทวนติดตามสถานการณ์ของประเทศไทยในการปฏิบัติตามอนุสัญญาข้อตกลงระหว่างประเทศ
- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับความปลอดภัยและการป้องกันอุบัติเหตุสารเคมี ได้แก่ แผนงานแจ้งเหตุฉุกเฉินสารเคมี แผนงานพัฒนาประสิทธิภาพหน่วยเผชิญอุบัติเหตุสารเคมีให้แก่เจ้าหน้าที่ สสภ. เพื่อเป็นวิทยากรต้นแบบขยายเครือข่ายในระดับจังหวัดและท้องถิ่น แผนงานประเมินความเสี่ยงพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากอุบัติเหตุคลังน้ำมัน โครงการพัฒนาชุมชนต้นแบบความปลอดภัยด้านสารเคมีต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม
- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับภาคการเกษตร ได้แก่ แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มเกษตรกรที่ทำการเกษตรอินทรีย์/เกษตรปลอดสารเคมี แผนงานส่งเสริมการผลิตและใช้สารอินทรีย์ทดแทนสารเคมีทางการเกษตรที่ถูกต้องแก่เกษตรกร โครงการพัฒนาเครือข่ายต่างๆ ให้เป็นศูนย์การเรียนรู้เกษตรกรอินทรีย์ต้นแบบเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของเกษตรกรในการทำการเกษตรที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม
- กลุ่มงานและโครงการที่เกี่ยวกับภาคอุตสาหกรรมและบริการ ได้แก่ การศึกษากลไกการตลาดการขายและการโฆษณาวัตถุอันตรายทางภาคอุตสาหกรรม แผนงานการนำร่องการเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์ที่ปนเปื้อนของเสียอันตราย แผนงานนำร่องการคืนซากผลิตภัณฑ์โดยเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอันตรายจากซากผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และการเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม แผนงานประเมินเทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในการจัดการของเสียอันตราย
- กลุ่มงานและโครงการเกี่ยวกับภาคการขนส่ง ได้แก่ โครงการศึกษาสถานภาพการดำเนินงานด้านการขนถ่ายและจัดเก็บสารเคมีในคลังสินค้าในกระบวนการขนส่งทั้งของภาครัฐและเอกชน และการนำหลักเกณฑ์ข้อกำหนดมาใช้ โครงการศึกษาเพื่อจัดทำข้อเสนอในการจัดตั้งกองทุนเพื่อชดเชยและฟื้นฟูผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการขนส่งสารเคมีของทุกภาคการขนส่งสารเคมี โครงการศึกษาและดำเนินการป้องกันขนย้ายสารพิษและวัตถุอันตรายที่ผิดกฎหมายระหว่างประเทศ โครงการศึกษาเพื่อสำรวจข้อมูลและประเมินความเสี่ยงเส้นทางการขนส่งสินค้าอันตรายด้วยระบบภูมิสารสนเทศ โครงการพัฒนาฐานข้อมูลและจัดเก็บเพื่อการติดตามการขนส่งสารเคมีวัตถุอันตรายของเสียอันตราย และกากของเสียอันตรายทางอุตสาหกรรมระหว่างการขนส่งจากต้นทางไปปลายที่เชื่อมต่อในแต่ละสาขาการขนส่ง โครงการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสำหรับระบบฐานข้อมูลและระบบเฝ้าระวังการเตือนภัยในการขนส่งสารเคมี วัตถุอันตราย ของเสียอันตราย และกากของเสีย

อันตรายทางอุตสาหกรรมที่เหมาะสม โครงการติดตามและกำหนดการขนส่งสารเคมี วัตถุอันตรายของเสียอันตราย และกากของเสียอันตรายทางอุตสาหกรรมของรถขนส่งขนาดเล็ก รถโดยสารสาธารณะที่ก่อให้เกิดมลภาวะในอากาศ โครงการส่งเสริมความปลอดภัยจากการขนส่งสารเคมี วัตถุอันตรายของเสียอันตราย และกากของเสียอันตรายทางอุตสาหกรรม ในเรื่องการมีส่วนร่วมเพื่าระวังและสนับสนุนบทบาทของภาคประชาชนและภาครัฐ

๓.๕ สรุปผลการประเมินความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนงานโครงการและประเด็นท้าทาย

จากการประเมินความสำเร็จตามแผนงานโครงการข้างต้น สรุปผลการประเมินความสำเร็จรวมถึงประเด็นท้าทายของการดำเนินงานตามแผนงานโครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ได้ ดังต่อไปนี้

(๑) การดำเนินงานตามแผนงานโครงการของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ตามระยะเวลาต่างๆ ในช่วง ๕ ปี มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม และสนับสนุน จากแผนงานหลักที่กำหนดไว้เดิม ๑๒ แผนงาน และโครงการย่อย ๑๔๒ โครงการ โดยได้มีการแตกแผนงานออกเป็น ๗๓ แผนงาน และปรับเปลี่ยนโครงการเป็น ๑๒๔ โครงการแล้วมีโครงการมาสนับสนุนที่ไม่ได้มีแผนไว้เดิมอีก ๑๐ โครงการ รวมเป็นโครงการทั้งสิ้น ๑๓๕ โครงการ อย่งไรก็ดี เมื่อสิ้นสุดแผน มีโครงการ ๒๒ โครงการหรือ ร้อยละ ๑๖ ที่ไม่ได้ดำเนินการหรือขาดงบประมาณ ดังนั้น ประเด็นท้าทายที่ควรจะต้องพิจารณาในการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์ฯ ในฉบับที่ ๔ ต่อไป คือ การทำแผนปฏิบัติการภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ให้เป็นแผนที่มีการปรับปรุงเป็นระยะๆ หรือที่เรียกว่า Rolling Plan เพื่อหลีกเลี่ยงความสับสนของการกำหนดโครงการต่างๆ ที่เคยวางแผนไว้เดิม และที่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงใหม่ และเพื่อให้การกำหนดหรือวางแผนงานโครงการเป็นไปอย่างเหมาะสม และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาวะการณ์ต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ที่เกิดขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๒) การดำเนินงานตามแผนงานโครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ประสบความสำเร็จดีเยี่ยมในหลายด้าน เช่น มีการพัฒนาเครือข่ายและระบบการจัดการอุบัติเหตุสารเคมีในเหตุการณ์ฉุกเฉินเชิงบูรณาการของประเทศ รวมทั้งการฝึกซ้อมแผนรองรับอุบัติเหตุจากสารเคมี เพื่อเตรียมความพร้อมในการตอบโต้และรับมือกับเหตุฉุกเฉินและการรั่วไหลของสารเคมี/วัตถุอันตราย มีการพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อใช้ในการควบคุม เพื่าระวัง

ป้องกันและลดความเสี่ยงอันตรายจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่มีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐาน แม่นยำ ราคาถูก และลดการพึ่งพาจากต่างประเทศได้ เช่น ชุดตรวจสอบสารเคมีกำจัดแมลง ๔ กลุ่ม ในผัก ผลไม้และธัญพืช ซึ่งชุมชน และท้องถิ่นสามารถนำไปใช้ทดสอบได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ ยังมีการพัฒนา เทคโนโลยีชีวภาพทางดิน (ปุ๋ยชีวภาพ) และผลิตภัณฑ์จุลินทรีย์ที่นำไปใช้ในการเกษตรอินทรีย์ เพื่อปรับปรุงบำรุงดินที่สามารถใช้ทดแทนสารเคมีได้ และการดำเนินงาน

ที่ทำให้สาระการเรียนรู้เกี่ยวกับข้อความแสดงความเป็นอันตรายของสารเคมีตามระบบสากล GHS สามารถบรรจุไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศได้แล้ว พร้อมกับมีการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของนักเรียน และเผยแพร่ความรู้สู่สาธารณะเหล่านี้เป็นต้น ประเด็นท้าทายในการดำเนินงานในแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ ต่อไปคือ การดำเนินงานในการสนับสนุน เพื่อให้ความสำเร็จที่เกิดขึ้นแล้วเหล่านี้เกิดความยั่งยืนต่อเนื่อง หรือการสนับสนุนเพื่อให้มีการขยายผลในระดับที่ดียิ่งขึ้นต่อไปอีก

(๓) ความสำเร็จที่เกิดขึ้นบางส่วนของการทำงานตามแผนงานโครงการเป็นความสำเร็จในระดับของการริเริ่มผลักดัน การพัฒนา และการศึกษาวิจัย เช่น มีการริเริ่มพัฒนาระบบการจัดการสารเคมีทางภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะสารที่มีความเสี่ยงสูงโดยจัดทำคู่มือแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้อง และการอบรมให้ความรู้แก่คนงานในการป้องกันอันตรายจากการใช้สารเคมีในโรงงาน มีการริเริ่มพัฒนาระบบการเกษตรที่เหมาะสม (Good Agriculture Practice : GAP) และระบบการผลิตสินค้าเกษตรที่ดี (Good Manufacturing Practice : GMP) ซึ่งจะเป็นการรับรองคุณภาพสินค้าทางการเกษตรว่ามีความปลอดภัยจากสารเคมี (Q Mark) ทำให้ผู้บริโภคมีช่องทางในการเข้าถึงผลิตภัณฑ์เกษตรที่ปลอดภัยจากสารเคมีมากขึ้น มีการริเริ่มการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านห้องปฏิบัติการสารเคมีและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งบุคลากรในการตรวจวิเคราะห์ของประเทศให้มีมาตรฐานเดียวกัน เพื่อให้เป็นที่ยอมรับความสามารถในการทดสอบและตรวจวิเคราะห์จากต่างประเทศ มีการพัฒนางานวิจัยใหม่ๆ เช่น การพัฒนาดัชนีชี้วัดความปลอดภัยของชุมชนภาคเกษตร และอุตสาหกรรมต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาแนวปฏิบัติด้านความปลอดภัยของชุมชนที่ถูกต้อง (community of practice : COP) และมีการวิจัยพิษและอันตรายในของเล่นเด็ก รวมถึงมีการเริ่มเตรียมความพร้อมของประเทศ เพื่อรองรับการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น ยุทธศาสตร์ความปลอดภัยทางด้านนาโนเทคโนโลยี/ผลิตภัณฑ์นาโน เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด (Clean Technology : CT) เพื่อถ่ายทอดให้ผู้ประกอบการนำไปปฏิบัติเหล่านี้เป็นต้น ประเด็นท้าทายที่ควรจะต้องพิจารณา ในการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์ฯ ในฉบับที่ ๔ ต่อไป คือ การนำผลความสำเร็จที่ได้จากการริเริ่มผลักดันการพัฒนา และการศึกษาวิจัย ไปสู่การปฏิบัติ โดยการวางแผนและกำหนดแผนงานโครงการรองรับให้เหมาะสมเพื่อให้การดำเนินงานโครงการนำไปสู่ผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรม

(๔) แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ประสบความสำเร็จในเรื่องของการจัดการข้อมูลสารเคมีในระดับหนึ่ง เนื่องจากมีการดำเนินงานที่มีระดับความสำเร็จดีเยี่ยมในโครงการพัฒนาและปรับปรุงสรุปข้อมูลสถานการณ์เพื่อการจัดการสารเคมีของประเทศไทย (National Chemicals Management Profiles) โครงการจัดทำระบบข้อมูลเพื่อการจัดการอุบัติภัยจากสารเคมีระดับภาคผ่าน Web-based Application โครงการพัฒนาฐานข้อมูลความปลอดภัยในการใช้สารเคมี (National Chemicals Safety Card) และการจัดทำฐานข้อมูลเหมืองแร่เก่าที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีการดำเนินงานที่มีระดับความสำเร็จดีในโครงการพัฒนาระบบความเชื่อมโยงการอนุญาตนำเข้าสารเคมี/วัตถุอันตราย และระบบการติดตามการผลิตและการเคลื่อนไหวสารเคมี ภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และโครงการศึกษาและวิเคราะห์ระบบการจัดเก็บฐานข้อมูลและสารสนเทศภูมิศาสตร์ด้านสารเคมีและ

พิษวิทยา และมีการดำเนินงานในระดับปกติซึ่งเริ่มดำเนินการแล้วแต่ยังไม่แล้วเสร็จ คือ โครงการพัฒนาและเชื่อม ต่อเครือข่ายข้อมูลผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสารเคมีและระบบข้อมูลเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาในระดับชาติ แผนงาน จัดทำระบบข้อมูลเพื่อการจัดการอุบัติภัยจากสารเคมีระดับภาคผ่าน Web-based Application และโครงการจัดทำ ทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ (Pollutant Release and Transfer Registers : PRTRs) ทั้งนี้ เมื่อ พิจารณาในภาพรวม จะเห็นได้ว่าการดำเนินแผนงานโครงการในเรื่องของการจัดการข้อมูลสารเคมี ยังมีลักษณะที่ เป็นแบบแยกส่วนไม่บูรณาการ ซึ่งประเด็นในเรื่องการจัดการข้อมูลสารเคมีนี้ เป็นประเด็นที่มีการกล่าวถึงโดยตลอด ในการประชุมที่เกี่ยวข้องต่างๆ ว่ามีความจำเป็นต้องมีการเชื่อมโยงระบบข้อมูลสารเคมีของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นระบบฐานข้อมูลกลางที่ครอบคลุมข้อมูลสารเคมีตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ดังนั้น ประเด็นความจำเป็นใน การบูรณาการการจัดการฐานข้อมูลสารเคมีให้เชื่อมโยงเป็นฐานข้อมูลกลางเหล่านี้ จึงเป็นประเด็นท้าทายในการดำเนินงาน ที่เกี่ยวกับข้อมูลสารเคมีในแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ ต่อไป

(๕) โครงการที่ได้รับการประเมินที่ระดับความสำเร็จปกติ จำนวน ๒๔ โครงการ หรือร้อยละ ๒๐ ของ โครงการทั้งหมด อยู่ระหว่างการดำเนินงานภายใต้ระยะเวลาของ แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ แต่ยังไม่แล้วเสร็จมี อยู่ในหลายด้าน ทั้งด้านกฎหมาย ความปลอดภัย ข้อมูลห้องปฏิบัติการ การเกษตร อุตสาหกรรม และฉลากสารเคมี ทั้งนี้ เมื่อพิจารณารายละเอียด ของการดำเนินงานแล้วในแต่ละโครงการแล้ว เห็นได้ว่าการดำเนิน การอาจมีอุปสรรคขัดบ้างในบางส่วน เช่น โครงการพัฒนา ศักยภาพและคุณภาพห้องปฏิบัติการด้านสารเคมีและสิ่งแวดล้อม อยู่ระหว่างการพัฒนา Web-based application โครงการเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อยู่ระหว่างการกำหนดรูปแบบที่ชัดเจนกับหุ้นส่วนความร่วมมือ และโครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและ ได้มาตรฐาน มีปัญหาในเรื่องการขาดงบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ประเด็นท้าทายในกรณีนี้ คือ การเร่งรัด การดำเนินงาน โครงการต่างๆ ให้แล้วเสร็จในช่วงต้นของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ เพื่อให้การดำเนินงาน แผน งานโครงการที่เกี่ยวข้องในแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ ในด้านนั้นๆ ไม่สะดุดลง และมีความสอดคล้องต่อเนื่องใน การทำงานได้ ต่อไป

(๖) แผนงานโครงการที่อยู่ในระดับความสำเร็จที่ควรปรับปรุง ซึ่งหมายถึงแผนงานโครงการที่อยู่ในแผนแต่ ยังไม่ได้เริ่มดำเนินการ ไม่มีแต่เมื่อพิจารณาแผนงานโครงการที่ไม่ได้ดำเนินการ หรือไม่ได้รับงบประมาณในจำนวน ๒๒ โครงการนั้น แผนงานโครงการที่เกี่ยวกับการขนส่ง มีจำนวนถึง ๔ โครงการ หรือประมาณ ๑ ใน ๓ ของโครงการ ในส่วนนี้ เช่น โครงการศึกษาเพื่อสำรวจข้อมูลและประเมินความเสี่ยงเส้นทางการขนส่งสินค้าอันตรายด้วยระบบ ภูมิสารสนเทศ โครงการพัฒนาฐานข้อมูลและจัดเก็บเพื่อการติดตามการขนส่งสารเคมีวัตถุอันตราย ของเสียอันตราย และกากของเสียอันตรายทางอุตสาหกรรมระหว่างการขนส่งจากต้นทางไปปลายทางที่เชื่อมต่อในแต่ละสาขาการขนส่ง

โครงการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสำหรับระบบฐานข้อมูลและระบบเฝ้าระวังการเตือนภัยในการขนส่งสารเคมี วัตถุอันตราย ของเสียอันตราย และกากของเสียอันตรายทางอุตสาหกรรมที่เหมาะสม โครงการส่งเสริมความปลอดภัยจากการขนส่งสารเคมี วัตถุอันตราย ของเสียอันตราย และกากของเสียอันตรายทางอุตสาหกรรม ในเรื่องการมีส่วนร่วม เฝ้าระวังและสนับสนุนบทบาทของภาคประชาชนและภาครัฐเหล่านี้ เป็นต้น จึงเห็นได้ว่าการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ยังไม่ได้ให้ความสำคัญหรือผลักดัน ในเรื่องการลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี อันเนื่อง จากการขนส่งเท่าที่ควร ดังนั้น ประเด็นท้าทายในเรื่องนี้ ก็คือการทำให้องค์กรที่เกี่ยวข้องจะต้องวางยุทธศาสตร์ที่เด่นชัดขึ้นในเรื่องนี้ พร้อมกำหนดให้มีแผนงานโครงการเหล่านี้ ในแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ และผลักดันให้แผนงานโครงการเหล่านี้ได้รับงบประมาณ แล้วเร่งรัดให้เกิดการดำเนินการให้สำเร็จในช่วงระยะต้นของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ ตลอดจน กำหนดแผนงานโครงการที่ต้องทำต่อเนื่องในเรื่องการลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีจากการขนส่งต่อไป

(๗) การดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ มีความสำเร็จที่น่ายินดี ในเรื่องของการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน โดยมีการสร้างเครือข่ายระหว่างองค์กรภาควิชาการ และภาคประชาชน ให้เข้ามามีส่วนร่วม ในการเฝ้าระวังความเป็นอันตรายจากสารเคมีอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการนำเสนอประเด็นปัญหาเพื่อนำไปสู่การแก้ไข เช่น การศึกษาเพื่อเฝ้าระวังผลกระทบจากความเสียหายของประเทศจากการเปิดเสรีนำเข้าของเสียอันตราย ภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น (JTEPA) และการเปิดเสรีการค้าของเสียอันตรายข้ามแดนอาเซียน-ญี่ปุ่น (AJCEPA) การนำเสนอประเด็นในการควบคุมการโฆษณาและขายตรงวัตถุอันตรายทางการเกษตร ประเด็นปัญหาในเรื่องการจัดการขยะอันตรายจากชุมชนอย่างมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และประเด็นปัญหาในเรื่องแร่ใยหิน และการผลักดันให้เกิดมาตรการเพื่อทำให้สังคมไทยไร้แร่ใยหิน ผ่านทางสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งเหล่านี้เป็น นิमितหมายที่ดีที่ภาคประชาชนได้เริ่มเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเป็นรูปธรรมและในช่องทางที่แข็งแรงและเหมาะสม ทั้งนี้ ประเด็นท้าทายในเรื่องนี้ที่จะต้องมีการดำเนินการต่อไปในแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ คือ การนำประเด็นที่ผลักดันมาจากภาคประชาชน ไปดำเนินการเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาหรือนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ ควรมีการขยายบทบาทการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ซึ่งรวมถึงภาคเอกชนที่ควรจะต้องมีบทบาทและมีส่วนร่วมมากขึ้นในการจัดการสารเคมี

(๘) เมื่อพิจารณาแผนงานโครงการในเรื่องของการจัดการสารเคมีภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานตามอนุสัญญาข้อตกลงระหว่างประเทศ และกระแสการจัดการสารเคมีระหว่างประเทศ พบว่า มีการดำเนินโครงการในเรื่องของการติดตามความเคลื่อนไหวระหว่างประเทศด้านสารเคมี เช่น ความเคลื่อนไหวในกระบวนการพัฒนาและการบังคับใช้กฎหมายของสหภาพยุโรปที่ใช้ในการควบคุมสารเคมีในกลุ่มประเทศสมาชิกที่ประเทศคู่ค้านอกกลุ่มจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย (REACH) มีการดำเนินงานตามอนุสัญญา เช่น อนุสัญญาบาเซล อนุสัญญาสต็อกโฮล์ม และอนุสัญญารอตเตอร์ดัม อย่างไรก็ตาม ไรท์ดี มีโครงการที่วางแผนไว้แต่ไม่ได้มีการดำเนินการ คือ โครงการทบทวนติดตามสถานการณ์ของประเทศไทยในการปฏิบัติตามอนุสัญญาข้อตกลงระหว่างประเทศ

ดังนั้น จึงพิจารณาได้ว่าการดำเนินงานในเรื่องของการจัดการสารเคมีที่เกี่ยวกับต่างประเทศ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ มีความสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ยังเป็นการทำงานแบบตั้งรับ และยังไม่ได้ถูกให้ความสำคัญในระดับที่ควรที่จะเป็น ประเด็นท้าทาย จึงเป็นการที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนการดำเนินงานในเรื่องนี้ ให้เป็นไปในเชิงรุก เช่น การวิเคราะห์ทิศทางและการวางแผนเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศในอนาคตไว้ล่วงหน้า รวมถึงการเตรียมความพร้อมและการเตรียมทีมหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้เพียงพอ เนื่องจากความเคลื่อนไหวในการพัฒนาระหว่างประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลกซึ่งจะส่งผลมาถึงการจัดการสารเคมีในประเทศ เช่น การเกิดขึ้นของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) การเปิดเสรีทางการค้า ตลอดจนเรื่องการค้ากันทางการค้าที่ได้เริ่มมีบทบาทและความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ

บทที่ ๔

การประเมินความสำเร็จของการดำเนินงาน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ตามตัวชี้วัด

๔.๑ วิธีการดำเนินงาน

ตามที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ ๒ แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ได้มีการกำหนดตัวชี้วัด (indicators) เพื่อประโยชน์ในการประเมินความสำเร็จของแผนไว้ โดยมีตัวชี้วัดที่ประกอบด้วย ๑๔ ตัวชี้วัดหลัก และ ๕๓ ตัวชี้วัดย่อย วิธีการดำเนินงานในการประเมินความสำเร็จของการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ตามตัวชี้วัด ประกอบด้วย การดำเนินงาน ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ การประเมินโดยแบบสอบถาม

ส่วนที่ ๒ การพิจารณาแผนงานโครงการและการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ ๓ การประมวลผลข้อมูลและการประเมินความสำเร็จในแต่ละตัวชี้วัด

ทั้งนี้ รายละเอียดของแต่ละส่วนการดำเนินงาน มีดังต่อไปนี้

ส่วนที่ ๑ การประเมินโดยแบบสอบถาม แบ่งงานเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

(๑) การจัดเตรียมแบบสอบถาม ได้มีการเตรียมแบบสอบถามที่ประกอบด้วย ความเป็นมา วัตถุประสงค์ วิธีการตอบแบบสอบถาม ตารางแบบสอบถามที่ใส่ตัวชี้วัดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม กรอก โดยพิจารณาความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ตามแต่ละตัวชี้วัดย่อยทั้ง ๕๓ ตัว ภายใต้ ๑๔ ตัวชี้วัดหลัก ที่กำหนดว่ามีความสำเร็จในระดับใดเมื่อการดำเนินงานผ่านมาถึงระยะครึ่งแผนฯ และระยะสิ้นสุดแผนฯ แล้วกาเครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่องระดับความเห็นที่แบ่งออกเป็น ๕ ระดับ ตามความเห็นที่พิจารณาได้ ซึ่งแบ่งออกไว้คือ ระดับที่ ๑ (A = สำเร็จดีเยี่ยม) ระดับที่ ๒

(B = สำเร็จดี) ระดับที่ ๓ (C = สำเร็จปานกลาง) ระดับที่ ๔ (D = สำเร็จระดับต่ำ) และระดับที่ ๕ (F = ยังไม่
เห็นความสำเร็จ) ทั้งนี้ ได้ใส่ช่องแหล่งข้อมูลท้ายตัวชี้วัดในแต่ละตัว เพื่อให้ผู้กรอกแบบสอบถามให้ความเห็น
เกี่ยวกับแหล่งข้อมูลของตัวชี้วัดเพื่อประโยชน์ในการประเมินผลต่อไป ตลอดจนขอให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะ
ความเห็นอื่นต่อการประเมินตัวชี้วัดนั้นหากมี ในช่องความเห็นอื่น (ถ้ามี) พร้อมกับกรอกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
ในท้ายแบบสอบถาม

(๒) การแจกจ่ายแบบสอบถาม แบบสอบถามที่ได้พัฒนาขึ้นในหัวข้อที่ ๑ ได้ถูกแจกจ่ายให้กับหน่วยงาน
และภาคส่วนที่เกี่ยวข้องต่างๆ ๒ ครั้ง โดยครั้งแรก แจกแบบสอบถามในเดือนกันยายน ๒๕๕๓ เพื่อประเมินความ
สำเร็จตามตัวชี้วัดในช่วงครึ่งแผนแรก โดยให้ประเมินการดำเนินงานถึงสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๕๒ และครั้งที่ ๒
แจกแบบสอบถามในเดือนกันยายน ๒๕๕๔ เพื่อประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดของทั้งแผน โดยให้ประเมินการ
ดำเนินงานจนถึงสิ้นแผน คือสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ทั้งนี้ ในช่วงของการประเมินครึ่งแผนแรก มีจำนวน
แบบสอบถามที่ตอบกลับมา ๓๓ ชุด โดยมีรายชื่อหน่วยงานและภาคส่วนต่างๆ ที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ดังแสดง
ในตารางที่ ข-๑ ของภาคผนวก ข และในครั้งที่ ๒ ในช่วงของการประเมินเมื่อสิ้นแผน มีจำนวนแบบสอบถามที่
ตอบกลับมา ๑๗ ชุด โดยมีรายชื่อหน่วยงานและภาคส่วนต่างๆ ที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ๑๗ ชุด ดังแสดงใน
ตารางที่ ข-๒ ของภาคผนวก ข รวมแบบสอบถามที่มีการกรอกและตอบกลับมา จำนวนทั้งสิ้น ๕๐ ชุด ซึ่งเมื่อ
วิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องหรือผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับ
การจัดการสารเคมี ดังนั้น อาจสรุปได้ว่า การตอบแบบสอบถามนี้ เป็นการตอบแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่ง
ผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามถือเป็น Expert Opinion

(๓) การรวบรวมแบบสอบถาม แบบสอบถามที่ได้มีการกรอกแล้ว ในช่วงครั้งแรก ๓๓ ชุด และในช่วงสิ้น
แผน ๑๗ ชุด ได้ถูกนำมาประเมินผลในแต่ละส่วน โดยได้มีการนำผลจากการกรอกระดับความสำเร็จในแต่ละข้อของ
ตัวชี้วัดย่อย ๕๓ ตัวที่อยู่ภายใต้ตัวชี้วัดหลักทั้ง ๑๔ ตัว มารวบรวมเข้าด้วยกัน ในแต่ละครั้งของการประเมิน โดยได้
มีการจัดทำตารางสถิติผลการรวบรวมดังกล่าว สำหรับการประเมินผลในช่วงครึ่งแรก และสำหรับการประเมินผลใน
ช่วงสิ้นแผน เพื่อเตรียมเป็นข้อมูลสำหรับวิเคราะห์และประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ
ฉบับที่ ๓ ต่อไป

ส่วนที่ ๒ การพิจารณาแผนงานโครงการและการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

การประเมินโดยแบบสอบถามในหัวข้อ ๔.๒ ข้างต้น เป็นการประเมิน ซึ่งถามความเห็นที่เป็นระดับความ
สำเร็จของแต่ละตัวชี้วัดโดยผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นการประเมินเชิงนามธรรมที่บ่งบอกคุณภาพของระดับความ
สำเร็จของแต่ละตัวชี้วัดตามความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามนั้น ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามเป็นประโยชน์ต่อ
การประเมินความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ในจำนวนตัว
ชี้วัดทั้ง ๑๔ ตัวชี้วัดหลักและ ๕๓ ตัวชี้วัดย่อยนั้น มีตัวชี้วัดหลายตัวที่กำหนดความสำเร็จทั้งในเชิงปริมาณและ
คุณภาพ ซึ่งสามารถประเมินความสำเร็จของตัวชี้วัดนั้นๆ ได้ โดยการพิจารณาตามผลการดำเนินงานของแผนงาน

โครงการที่ได้มีรายงานแล้วในบทที่ ๓ รวมทั้งการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องในแต่ละตัวชี้วัด เพื่อทำการประเมินผลความสำเร็จโดยตรง ดังนั้น การดำเนินการเพื่อประเมินความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ตามตัวชี้วัด ในส่วนที่ ๒ นี้ จึงเป็นการดำเนินการโดยพิจารณาตามแผนงานโครงการและการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องในแต่ละตัวชี้วัดย่อยทั้ง ๕๓ ตัวภายใต้ตัวชี้วัดหลัก ๑๔ ตัวนั้น โดยการพิจารณาผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการทั้ง ๑๓๕ แผนงานโครงการภายใต้ ๓ ยุทธศาสตร์ที่กำหนดของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ พร้อมกับทำการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากแหล่งอ้างอิงต่างๆ ทั้งที่เป็นเอกสาร ข้อมูลจากเว็บไซต์ของหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ตลอดจนทำการประสานสอบถามข้อมูลต่างๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แล้วทำการประมวลผลข้อมูลซึ่งเป็นส่วนการดำเนินงานในลำดับ ต่อไป

ส่วนที่ ๓ การประมวลผลข้อมูลและการประเมินความสำเร็จในแต่ละตัวชี้วัด

ข้อมูลที่ได้จากการกรอกระดับความสำเร็จในแต่ละข้อของตัวชี้วัดย่อย ๕๓ ตัวที่อยู่ภายใต้ตัวชี้วัดหลักทั้ง ๑๔ ตัว สำหรับการประเมินผลในช่วงครึ่งแรกและในช่วงสิ้นแผน ซึ่งเป็นการดำเนินงานในส่วนที่ ๑ นั้น ถูกนำมาประมวลผล เพื่อประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ตามตัวชี้วัดในขั้นแรก ซึ่งการประมวลผลทำโดยการให้คะแนนความสำเร็จ ตามค่าความถี่ของความสำเร็จที่ได้รับคะแนนสูงสุด ควบกับทิศทางของค่าความถี่ในลำดับคะแนนรองลงไป ดังนี้คือ

A = สำเร็จดีเยี่ยม	C = สำเร็จปานกลาง
B+ = สำเร็จดี (ไปทางสำเร็จดีเยี่ยม)	C- = สำเร็จปานกลาง (ไปทางต่ำ)
B = สำเร็จดี	D+ = สำเร็จต่ำ (ไปทางปานกลาง)
B- = สำเร็จดี (ไปทางปานกลาง)	D = สำเร็จระดับต่ำ
C+ = สำเร็จปานกลาง (ไปทางดี)	F = ยังไม่เห็นความสำเร็จ

ในแต่ละกลุ่มตัวชี้วัด ตัวชี้วัดย่อยจะได้รับการให้คะแนนความสำเร็จตามเกณฑ์ข้างต้น แล้วตัวชี้วัดหลักจะได้รับการประเมินจากคะแนนความสำเร็จของตัวชี้วัดย่อยนั้น หลังจากนั้นจึงดำเนินการประมวลผลข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาแผนงานโครงการและการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องในแต่ละกลุ่มตัวชี้วัด ซึ่งเป็นการดำเนินงานในส่วนที่ ๒ โดยดำเนินการประมวลผลข้อมูลในแต่ละกลุ่มตัวชี้วัด แล้วประเมินผลความสำเร็จโดยตรงจากข้อมูลที่ได้ควบคู่กับคะแนนความสำเร็จที่ได้จากแบบสอบถาม โดยประเมินในแต่ละตัวชี้วัดย่อยของแต่ละกลุ่มก่อนแล้วจึงประเมินโดยรวมตามตัวชี้วัดหลักในแต่ละกลุ่มนั้น ซึ่งทำให้ได้ผลการประเมินความสำเร็จในแต่ละตัวชี้วัดย่อยและตัวชี้วัดหลักที่มีทั้งหมด ๑๔ ตัวชี้วัดหลักและ ๕๓ ตัวชี้วัดย่อยนั้น

๔.๒ ผลการประเมินความสำเร็จในแต่ละตัวชี้วัด

การประเมินความสำเร็จในแต่ละตัวชี้วัดโดยแบบสอบถาม ได้ผลดังแสดงในตารางที่ ข-๓ ของภาคผนวก ข ซึ่งผลการประเมินแสดงให้เห็นว่าระดับความสำเร็จของตัวชี้วัดทั้ง ๑๔ ตัวชี้วัดหลักและ ๕๓ ตัวชี้วัดย่อยมีความแตกต่างกันไป นอกจากนี้ ยังเห็นได้ถึงความแตกต่างของผลการประเมินในช่วงครั้งแรกกับผลการประเมินเมื่อสิ้นแผนว่ามีผลการประเมินส่วนใหญ่ในระดับที่ดีขึ้น ซึ่งแสดงถึงความก้าวหน้าที่ดีขึ้นของการดำเนินงานเมื่อสิ้นแผน อย่างไรก็ตาม ผลการประเมินที่ได้ตามตารางที่ ข-๓ นั้นเป็นผลการประเมินในขั้นแรก ทั้งนี้ เมื่อนำผลมาประเมินควบคู่กับการประมวลผลข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาแผนงานโครงการและการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องในแต่ละกลุ่มตัวชี้วัด ทำให้ได้ผลการประเมินความสำเร็จในแต่ละกลุ่มตัวชี้วัด ที่อยู่ภายใต้ ๓ ยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ มีความชัดเจนขึ้น ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบบริหารการจัดการสารเคมี

กำหนดตัวชี้วัดไว้ ๖ ตัวชี้วัดหลัก และ ๒๓ ตัวชี้วัดย่อย โดยมีผลการประเมิน ดังนี้

ตัวชี้วัดหลักที่ ๑ มีกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเหมาะสมกับสถานการณ์ กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้

๖ ตัว มีผลการประเมินของตัวชี้วัดย่อยแต่ละตัว ดังนี้

(๑) มีกฎหมายควบคุมสารเคมีตามสถานการณ์การใช้สารเคมีที่มีการเปลี่ยนแปลง

- มีกฎหมายในการควบคุมการใช้สารเคมี ภายใต้ พ.ร.บ.ต่างๆ ได้แก่ พ.ร.บ.วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕, (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕, (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ร.บ.ความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ร.บ.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่การควบคุมเป็นแบบแยกส่วน และไม่ครอบคลุมสารเคมีทั้งหมด การควบคุมสารเคมีที่ชัดเจนอยู่ภายใต้ พ.ร.บ.วัตถุอันตราย ประมาณ ๑,๕๐๐ ตัว ในขณะที่สารเคมีที่นำเข้าและผลิตในประเทศมีมากกว่าจำนวนนี้มาก อย่างไรก็ตาม ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี ทั้งนี้ อาจสรุปได้ว่าตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่งเท่านั้น ประเด็นปัญหาที่เห็นคือ มีกฎหมายควบคุมสารเคมีหลายกฎหมาย แต่เป็นการควบคุมแบบแยกส่วน และไม่ได้เป็นไปตามสถานการณ์การใช้สารเคมีที่เปลี่ยนแปลง เนื่องจากควบคุมสารเคมีบางส่วนเท่านั้น ยังมีสารเคมีอีกเป็นจำนวนมากที่ยังไม่ได้รับการควบคุมตามกฎหมาย ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

(๒) มีกฎหมายควบคุมของเสียอันตรายที่ครอบคลุม ตามสถานการณ์การใช้สารเคมีที่เปลี่ยนแปลง

- มีกฎหมายในการควบคุมของเสียอันตรายภายใต้ พ.ร.บ.ต่างๆ ได้แก่ พ.ร.บ.วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ และ พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ นอกจากนี้ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีมติเมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔ มอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรม กำหนดรายการของเสียอันตรายที่ควรห้ามเข้ามาในราชอาณาจักร ๕ รายการ ซึ่งได้แก่ ของเสียปนเปื้อน PCBs ของเสียที่เป็นแก้วจากหลอด Cathode-ray แบทเตอรีชนิดตะกั่ว-กรดที่ใช้แล้ว ของเสียแอสเบสตอส และของเสียปนเปื้อนไดออกซิน-ฟิวแรน ดังนั้น จะเห็นได้ว่ามีกฎหมายควบคุมและกฎระเบียบที่ครอบคลุมเรื่อง ของเสียอันตรายตามสถานการณ์การใช้สารเคมีที่เปลี่ยนแปลง พอดี โดยเฉพาะ พ.ร.บ.โรงงานที่มีการควบคุมของเสียอันตราย จากโรงงานที่เข้มงวด แต่นอกเหนือจาก พ.ร.บ.โรงงาน พ.ร.บ. อื่น ยังเป็นกฎหมายที่ไม่ได้ควบคุมโดยตรงหรือไม่เข้มงวด เพียงพอ ซึ่งยังมีของเสียอันตรายที่ไม่ได้เป็นของเสียอันตราย จากโรงงานที่ยังต้องการ การควบคุมโดยกฎหมายที่เข้มงวด ทุกรูปแบบ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็น ระดับความสำเร็จที่ B- หรือระดับความสำเร็จดีที่มีทิศทาง ไปทางระดับความสำเร็จปานกลาง ทั้งนี้ อาจสรุปได้ว่าตัวชี้วัด นี้ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง และสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงต่อไป คือ การปรับปรุงกฎหมายที่มีอยู่ให้สามารถควบคุมของเสียอันตราย ที่เกิดขึ้นจากส่วนอื่นที่ไม่ใช่โรงงานให้เข้มงวดขึ้น และการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพขึ้น

(๓) มีกฎหมายที่บังคับใช้ในการควบคุมอุบัติเหตุจากสารเคมี/วัตถุอันตราย

- มีกฎหมายที่บังคับใช้ในการควบคุมอุบัติเหตุจากสารเคมี/วัตถุอันตรายภายใต้ พ.ร.บ.ต่างๆ ได้แก่ พ.ร.บ.วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ร.บ.ความปลอดภัยอาชีวอนามัยและ สภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ร.บ.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ร.บ.การผังเมือง พ.ศ. ๒๕๐๘ พ.ร.บ.ความรับผิดชอบต่อความเสียหายจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งผลการตอบ แบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ B- หรือระดับ ความสำเร็จดีที่มีทิศทาง ไปทางระดับความสำเร็จปานกลาง ทั้งนี้ อาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จในระดับดี พอสมควร หมายถึงมีกฎหมายในการควบคุม แต่ประเด็นท้าทายน่าจะอยู่ที่การบังคับใช้

- (๔) มีระเบียบปฏิบัติและมาตรฐานในการเผชิญเหตุการณ์ฉุกเฉินจากสารเคมี/วัตถุอันตราย
- มีการออกระเบียบปฏิบัติและมาตรฐานที่ครอบคลุมพอสมควร ภายใต้แผนการตอบโต้เหตุฉุกเฉินจากสารเคมี/วัตถุอันตราย โดยมีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นหน่วยงานหลัก และกรมควบคุมมลพิษ โดยศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินสารเคมีของกรมควบคุมมลพิษ ได้จัดเตรียมแผนปฏิบัติการฉุกเฉินจากสารเคมีและวัตถุอันตราย ภายใต้แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ และรองรับนโยบายการเตรียมความพร้อมแห่งชาติ ซึ่งผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ B- หรือระดับความสำเร็จดีที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จปานกลาง ทั้งนี้ อาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จในระดับดีพอสมควร
- (๕) มีกฎหมายกฎระเบียบในการดำเนินการตามระบบสากล GHS ที่ชัดเจนมีประสิทธิภาพ
- ในภาคอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ดำเนินการออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบการจำแนกและการสื่อสารความเป็นอันตรายของวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ส่วนในภาคสาธารณสุข และภาคการเกษตร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และกรมวิชาการเกษตร กำลังดำเนินการในการออกประกาศกระทรวงอยู่ ซึ่งผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลาง ที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี ทั้งนี้ อาจสรุปได้ว่าตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่งคือมีการออกประกาศกระทรวงในส่วนของภาคอุตสาหกรรมแล้ว และมีทิศทางที่ดีในการที่จะมีการออกประกาศกระทรวงในส่วนของภาคสาธารณสุขและภาคเกษตรกรรมต่อไป
- (๖) มีการอนุวัติบูรณาการการดำเนินงานหน่วยงานตามพันธกรณีด้านการจัดการสารเคมีระหว่างประเทศ
- ประเทศไทยประสบความสำเร็จพอสมควรในเรื่องของการดำเนินงานตามข้อตกลงระหว่างประเทศด้านสารเคมี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ยุทธศาสตร์การดำเนินงานระหว่างประเทศด้านการจัดการสารเคมี หรือ Strategic Approach to International Chemicals Management มีชื่อย่อว่า SAICM เป็นกรอบนโยบาย เพื่อการส่งเสริมความปลอดภัยด้านสารเคมีทั่วโลก โดยหลังจากประเทศไทยให้การรับรอง SAICM แล้วนั้น การจัดการสารเคมีในประเทศ มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเรื่อยมา จนมีการจัดทำและดำเนินงานแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ซึ่งการดำเนินงานเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง ทำให้ประเทศไทยได้รับรางวัล SAICM Awards ระดับ Bronze ในการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการสารเคมี ครั้งที่ 2 (2nd Session of International Conference on Chemicals Management : ICCM-2) เมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2552 ณ เมืองเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เนื่องจากประเทศไทย ได้ให้ความร่วมมือกับ SAICM เป็นอย่างดี และมีการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติให้สอดคล้องกับ SAICM ใน

ส่วนของพันธกรณีต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการสารเคมีจะมีหลายหน่วยงานรับผิดชอบ เช่น กรมควบคุมมลพิษ รับผิดชอบอนุสัญญาสต็อกโฮล์ม อนุสัญญาบาเซล อนุสัญญารอตเตอร์ดัม, SAICM กระทรวงกลาโหมรับผิดชอบอนุสัญญาว่าด้วยอาวุธเคมี กรมโรงงานอุตสาหกรรม รับผิดชอบพิธีสารมอนทรีล เป็นต้น ซึ่งเมื่อประเมินแล้วเห็นว่าในแต่ละอนุสัญญา/ข้อตกลง จะมีการทำงานผ่านคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการที่มีหลายหน่วยงานเป็นกรรมการ/อนุกรรมการ ซึ่งผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ B- หรือระดับความสำเร็จดีที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จปานกลาง ทั้งนี้ อาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จในระดับดีพอสมควร เนื่องจากมีการกำหนดผู้รับผิดชอบชัดเจนในแต่ละพันธกรณี แต่ยังมีประเด็นของความเชื่อมโยงของการดำเนินงานที่ประเมินแล้วเห็นว่ายังขาดการบูรณาการที่เป็นภาพรวมของประเทศ จากผลการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดย่อยทั้ง ๖ ข้างต้น จึงได้ผลการประเมินตัวชี้วัดหลักที่ ๑ ที่กำหนดว่า “มีกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเหมาะสมกับสถานการณ์” ได้ดังนี้

- เมื่อสรุประดับความสำเร็จของตัวชี้วัดหลักนี้ จากผลการประเมินตัวชี้วัดย่อยโดยแบบสอบถาม ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ B- หรือระดับความสำเร็จดีที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จปานกลาง ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่า ตัวชี้วัดหลักนี้ประสบความสำเร็จในระดับดีพอสมควร อย่างไรก็ดี เมื่อประเมินจากข้อมูลต่างๆ สรุปได้ว่า มีประเด็นท้าทายที่ยังต้องปรับปรุงต่อไป เนื่องจากกฎหมายในการควบคุมการใช้สารเคมีที่มีอยู่หลายฉบับ แต่เป็นแบบแยกส่วน และควบคุมสารเคมีที่เน้นเฉพาะวัตถุอันตราย ส่วนกฎหมายในการควบคุมของเสียอันตราย เน้นในภาคอุตสาหกรรม แต่ยังไม่ครอบคลุมในภาคอื่น กฎหมายที่บังคับใช้ในการควบคุมอุบัติภัยจากสารเคมี/วัตถุอันตราย และระเบียบปฏิบัติและมาตรฐาน ในการเผชิญเหตุการณ์ฉุกเฉินจากสารเคมี/วัตถุอันตราย มีครอบคลุมพอสมควร และมีกฎหมายกฎระเบียบในการดำเนินการตามระบบสากล GHS ที่ชัดเจนในส่วนของ ภาคอุตสาหกรรม และกำลังดำเนินการอยู่ในส่วนของภาคสาธารณสุขและภาคการเกษตร ส่วนการดำเนินงานตามพันธกรณีด้านการจัดการสารเคมีระหว่างประเทศมีหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน ในแต่ละพันธกรณี แต่ยังคงต้องมีการเชื่อมโยงให้เห็นเป็นการบูรณาการที่เป็นภาพรวมของประเทศ

ตัวชี้วัดหลักที่ ๒ มีมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๒ ตัว มีผลการประเมินของตัวชี้วัดย่อยแต่ละตัว ดังนี้

(๑) มีมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ในการชดเชยและฟื้นฟูความเสียหายจากผลกระทบของสารเคมี

- ในปัจจุบันมีกองทุนสิ่งแวดล้อม ซึ่งตามกรอบการสนับสนุนปี ๒๕๕๔-๒๕๕๕ ที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเห็นชอบเมื่อปี ๒๕๕๓ ยังไม่ครอบคลุมในเรื่องการชดเชยและฟื้นฟูความเสียหายจากผลกระทบของสารเคมีต่อสิ่งแวดล้อม ส่วนกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เน้นมาตรการเชิงรุกหรือการป้องกันที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ ไม่เน้นการชดเชยและฟื้นฟูความเสียหาย ทั้งนี้ การจัดตั้งกองทุนในการชดเชยและฟื้นฟูความเสียหายจากผลกระทบของสารเคมีทั้งด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม กำลังอยู่ระหว่างการศึกษาคำแนะนำที่เหมาะสม ซึ่งผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C- หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จต่ำ ทั้งนี้ อาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากยังไม่มีมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ในการชดเชยและฟื้นฟูความเสียหายจากผลกระทบของสารเคมีที่เป็นรูปธรรม

(๒) พัฒนาเครื่องมือหรือกลไกทางเศรษฐศาสตร์อย่างต่อเนื่อง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการจัดการสารเคมี

- กระทรวงการคลัง ได้ยกร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม พ.ศ. .... ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นร่างพระราชบัญญัติมาตรการการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม พ.ศ. .... ซึ่งมีสาระครอบคลุมเครื่องมือทาง การเงินการคลังต่างๆ เพื่อช่วยในการจัดการสิ่งแวดล้อม และกรมควบคุมมลพิษ ก็ได้ยกร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดเก็บและการใช้ค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ ซึ่งยกร่างเสร็จแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างรอความชัดเจนของนโยบายรัฐบาลว่าจะยังคงผลักดันการออกพระราชบัญญัติมาตรการการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดเก็บและการใช้ค่าธรรมเนียม ผลิตภัณฑ์ เหล่านี้หรือไม่ ซึ่งผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C- หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จต่ำ ทั้งนี้ อาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจาก ถึงแม้จะมีการพัฒนาเครื่องมือหรือกลไกทางเศรษฐศาสตร์ แต่ก็ยังไม่เห็นผลเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน ที่จะนำมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการจัดการสารเคมีในช่วงแผนฯ ๓ ที่ผ่านมา

จากผลการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดย่อยทั้ง ๒ ข้างต้น จึงได้ผลการประเมินตัวชี้วัดหลักที่ ๒ ที่กำหนดว่า “มีมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและเหมาะสมกับสถานการณ์” ได้ดังนี้

- เมื่อสรุประดับความสำเร็จของตัวชี้วัดหลักนี้ จากผลการประเมินตัวชี้วัดย่อยโดยแบบสอบถาม ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C- หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับ

ความสำเร็จต่ำ ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่าตัวชี้วัดหลักนี้ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยเมื่อประเมินจากข้อมูลต่างๆ สรุปได้ว่า มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ ในส่วนของการชดเชยและฟื้นฟูความเสียหายจากผลกระทบของสารเคมี อยู่ระหว่างการศึกษาค้นคว้าที่เหมาะสมในการจัดตั้งกองทุนเป็นการเฉพาะ แต่กองทุนที่มีอยู่เดิม เช่น กองทุนสิ่งแวดล้อม ครอบคลุมแต่ในเรื่องสิ่งแวดล้อม และมีความยากในทางปฏิบัติที่จะนำมาใช้ในการชดเชยและฟื้นฟู ส่วนกฎหมายทางเศรษฐศาสตร์ หรือมาตรการการคลังเพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม และกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดเก็บและการใช้ ค่าธรรมเนียม ผลិតภัณฑ์ ดำเนินการยกเว้นแล้ว แต่ยังไม่เห็นผลบังคับใช้

ตัวชี้วัดหลักที่ ๓ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการดำเนินงานประสานงานทุกระดับ โดยมีกลไกการทำงานแบบบูรณาการที่เข้มแข็ง ผลักดันและขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๔ ตัว มีผลการประเมินของตัวชี้วัดย่อยแต่ละตัว ดังนี้

(๑) มีหน่วยงานเลขานุการแผนยุทธศาสตร์ ประสานงานและติดตามการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ อย่างต่อเนื่อง เป็นประจำทุกปี

- มีการบูรณาการทำงานร่วมกันของ ๔ หน่วยงานหลัก ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมวิชาการเกษตร กรมโรงงานอุตสาหกรรม และกรมควบคุมมลพิษ ในรูปของฝ่ายเลขานุการในคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการสารเคมี ซึ่งมีหน้าที่พัฒนานโยบายและแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีของประเทศ รวมทั้งการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี ซึ่งผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ B+ หรือระดับความสำเร็จดีที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดีเยี่ยม จึงอาจสรุปได้ว่าตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จในระดับดีมาก

(๒) มีคณะกรรมการระดับชาติ เป็นผู้ติดตามผลักดันและสนับสนุน การดำเนินงานของทุกภาคส่วนให้สอดคล้องกัน

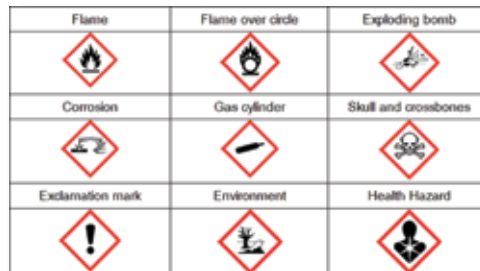
- คณะรัฐมนตรี ได้แต่งตั้งคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีขึ้น โดยมี นายกรัฐมนตรี/รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ผู้บริหารระดับสูงจากกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และ ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านสาธารณสุข สิ่งแวดล้อม อุสาหกรรม และเกษตร ร่วมเป็นกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้มีประชุมติดตามผล ตลอดจนผลักดันและสนับสนุนการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ ซึ่งผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ B+ หรือระดับความสำเร็จดีที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดีเยี่ยม จึงอาจสรุปได้ว่าตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จในระดับดีมากเช่นกัน

(๓) มืองค์กรเครือข่ายที่เข้มแข็งในการประสานการทำงานเรื่อง GHS

- มีคณะกรรมการภายใต้คณะกรรมการวัตถุอันตราย ดำเนินงานในการจัดทำกฎหมายเพื่อนำระบบสากล GHS มาปฏิบัติใช้ในประเทศ มีคณะทำงานบริหารโครงการ GHS ซึ่งเน้นความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับ UNITAR เพื่อสร้างความเข้มแข็งของประเทศไทย ในการนำระบบ ดังกล่าวมาใช้มีศูนย์เครือข่ายและโรงเรียนต้นแบบในการรณรงค์ส่งเสริมให้เยาวชนของประเทศไทยมีความรู้เรื่องระบบสากล GHS จึงกล่าวได้ว่ามืองค์กรเครือข่ายที่เข้มแข็งในการประสานการทำงานเรื่อง GHS ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี จึงอาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จในระดับที่พอควร

(๔) การพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสารเคมีอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งส่งเสริมให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ในการกำกับดูแลการจัดการสารเคมีอย่างมีประสิทธิภาพ

- มีการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสารเคมีในแต่ละหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ เช่น กรมศุลกากร กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และกรมวิชาการเกษตร ในแผนงานโครงการภายใต้แผนฯ ๓ และในงานประจำของหน่วยงานนั้น ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี จึงอาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จในระดับที่พอควร อย่างไรก็ตาม อาจยังมีประเด็นท้าทายในเรื่องของการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพในการกำกับดูแลการจัดการสารเคมี ที่ยังมีความเห็นว่า น่าที่จะต้องมีการพัฒนาขึ้นอีก

จากผลการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดย่อยทั้ง ๔ ข้างต้น จึงได้ผลการประเมินตัวชี้วัดหลักที่ ๓ ที่กำหนดว่า “หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการดำเนินงานประสานงานทุกระดับ โดยมีกลไกการทำงานแบบบูรณาการที่เข้มแข็ง ผลักดันและขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ” ได้ดังนี้

- เมื่อสรุประดับความสำเร็จของตัวชี้วัดหลักนี้ จากผลการประเมินตัวชี้วัดย่อยโดยแบบสอบถาม ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ B หรือระดับความสำเร็จดี ซึ่งกล่าวได้ว่า ตัวชี้วัดหลักนี้ประสบความสำเร็จดีพอสมควร โดยเมื่อประเมินจากข้อมูลต่างๆ สรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ ประสบความสำเร็จในส่วนของกลไกการทำงานที่มีการประสานงานกัน โดยมีหน่วยงานจาก ๔ กระทรวงเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีที่ตั้งขึ้น และได้ขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ นอกจากนี้ ยังมีเครือข่ายในการประสานการทำงานเรื่อง GHS

ที่เข้มแข็งพอสมควร ตลอดจนมีการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแต่
ยังมีประเด็นท้าทายที่ต้องพัฒนาต่อไป ในเรื่องของการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายอย่างมี
ประสิทธิภาพในการกำกับดูแลการจัดการสารเคมี

**ตัวชี้วัดหลักที่ ๔ มีการพัฒนาระบบการอนุญาตให้นำเข้าและใช้สารเคมี รวมทั้งการติดตามการใช้ที่มี
ประสิทธิภาพ กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๒ ตัว มีผลการประเมินของตัวชี้วัดย่อยแต่ละตัว ดังนี้**

(๑) มีการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาระบบการอนุญาตให้นำเข้าสารเคมีที่มีประสิทธิภาพ

- ภายใต้ พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ทะเบียนวัตถุอันตราย
ทุกชนิด มีอายุ ๕ ปี ทำให้กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมวิชาการเกษตร และสำนักงานคณะกรรมการ
อาหารและยา ทำการทบทวนปรับปรุงหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนใหม่ โดยเฉพาะกรมวิชาการเกษตร
ต้องการผลการวิเคราะห์จากห้อง Lab ที่ได้ GLP ที่ได้รับการรับรองจาก OECD นับเป็นมาตรการ
ที่มีความเข้มสูง ในการอนุญาตทะเบียนวัตถุอันตรายทางการเกษตรขายในประเทศได้ ทั้งนี้
ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จ
ปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี จึงอาจสรุปได้ว่าตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จใน
ระดับที่พอควร อย่างไรก็ตาม อาจยังมีประเด็นท้าทาย ในเรื่องของการพัฒนาระบบการอนุญาต
ให้นำเข้าสารเคมีอื่น ที่นอกเหนือจากสารเคมีที่เป็นวัตถุอันตราย เพื่อให้มีการพิจารณาที่รัดกุม
รอบคอบ และมีประสิทธิภาพในการจัดการสารเคมีที่นำเข้ามาให้เกิดความปลอดภัย

(๒) มีระบบการอนุญาตให้นำเข้าสารเคมี ที่สามารถเชื่อมโยงกับระบบติดตามการใช้และการเคลื่อนไหว
สารเคมีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ระบบการอนุญาตให้นำเข้าสารเคมีที่มีอยู่ในปัจจุบันของกรมศุลกากร เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ
และหลังจากที่ได้มีการนำเข้าสารเคมีเข้ามาแล้ว มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับการ
ผลิต การครอบครอง หรือการขนส่ง แต่ยังไม่มีความเชื่อมโยงข้อมูล
การนำเข้าจากกรมศุลกากรมาเชื่อมต่อให้เป็นระบบ เพื่อติดตามการใช้และการเคลื่อนไหวสารเคมี
ได้อย่างครบวงจร นับตั้งแต่การนำเข้า การผลิต
การครอบครอง การจำหน่าย การขนส่ง การใช้
ตลอดจน ถึงการบำบัดและกำจัดทำลาย ทำให้ผลจาก
การตอบแบบสอบถามสำหรับระดับความสำเร็จของ
ตัวชี้วัดนี้ ได้ผลที่ D+ คือระดับความสำเร็จต่ำที่มี
ทิศทางไปสู่ระดับความสำเร็จปานกลาง จึงอาจสรุป
ได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ยังไม่ประสบความสำเร็จ

จากผลการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดย่อยทั้ง ๒ ข้างต้น จึงได้ผลการประเมินตัวชี้วัดหลักที่ ๔ ที่กำหนดว่า “มีการพัฒนาระบบการอนุญาตให้นำเข้าและใช้สารเคมี รวมทั้งการติดตามการใช้ที่มีประสิทธิภาพ” ได้ดังนี้

- เมื่อสรุประดับความสำเร็จของตัวชี้วัดหลักนี้ จากผลการประเมินตัวชี้วัดย่อยโดยแบบสอบถาม ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C หรือระดับความสำเร็จปานกลาง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ตัวชี้วัดหลักนี้ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยเมื่อประเมินจากข้อมูลต่างๆ สรุปได้ว่าการพัฒนาระบบอนุญาตการนำเข้าเฉพาะกับสารเคมีที่อยู่ภายใต้ พ.ร.บ.วัตถุอันตรายที่มีประมาณ ๑,๕๐๐ ตัว โดยมีการปรับปรุงการขึ้นทะเบียนใหม่ ส่วนการติดตามการใช้ ยังไม่มีหน่วยงานหรือองค์กรใดที่สามารถโยกข้อมูลการนำเข้าจากกรมศุลกากรมาเชื่อมโยงให้เป็นระบบ เพื่อติดตามการใช้และการเคลื่อนไหวสารเคมีได้อย่างครบวงจร

ตัวชี้วัดหลักที่ ๕ มีระบบฐานข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน สามารถนำมาสนับสนุนการวางแผนตัดสินใจ และการบริหารจัดการ กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๓ ตัว มีผลการประเมินของตัวชี้วัดย่อยแต่ละตัว ดังนี้

(๑) ฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ของสารเคมีและพิษวิทยาที่มีความครบถ้วนถูกต้อง มีมาตรฐาน และทันสมัยตลอดเวลา

- มีการพัฒนาฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ของสารเคมีและ พิษวิทยาให้ถูกต้อง ทันสมัย เช่น CHEMTRACK โดยศูนย์ความเป็นเลิศแห่งชาติด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและของเสียอันตราย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศูนย์ข้อมูลวัตถุอันตรายและเคมีภัณฑ์ ของกรมควบคุมมลพิษ และฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ของสารเคมีและพิษวิทยาของหน่วยงานต่างๆ เช่น กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ รพ.ศิริราช รพ.รามาธิบดี และ รพ.นพรัตน์ราชธานี ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี จึงอาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จในระดับที่พอควร อย่างไรก็ตาม ยังมีประเด็นท้าทาย ในเรื่องของความครบถ้วนและหรือการทำให้ทันสมัยตลอดเวลาของฐานข้อมูลในหน่วยงานหรือองค์กรนั้นๆ

(๒) ฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ของสารเคมีและพิษวิทยากลางของประเทศ สามารถบูรณาการกันได้ทุก หน่วยงาน

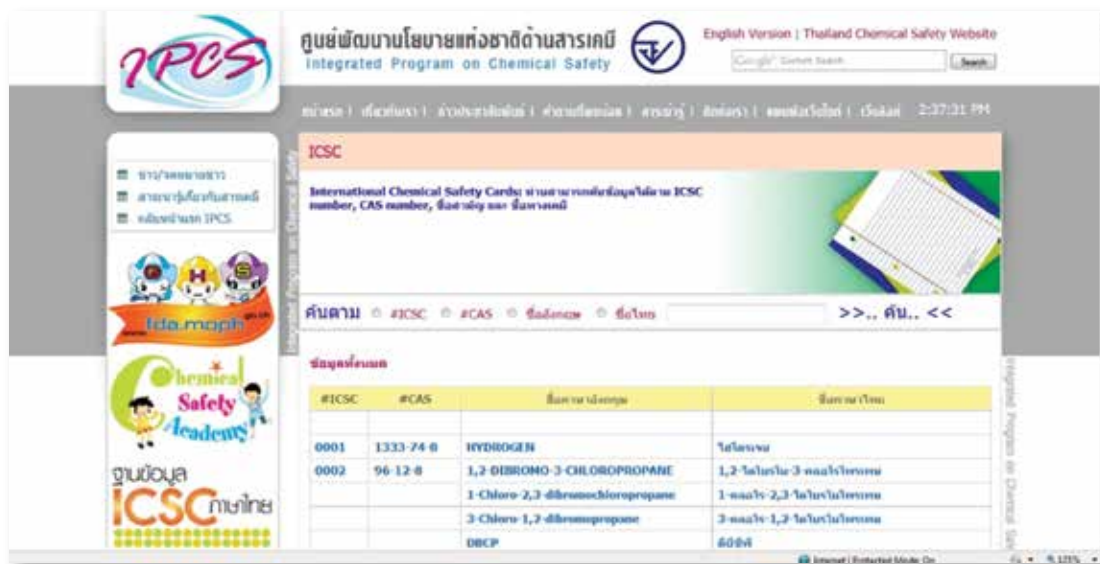
- มี CHEMTRACK หรือระบบการจัดการข้อมูลสารเคมี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีศูนย์ข้อมูลสารเคมีของกรมควบคุมมลพิษ และมีโครงการพัฒนาฐานข้อมูลความปลอดภัยในการใช้สารเคมี (National Chemicals Safety Card) โดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา แต่ยังไม่ได้ดีถือว่า ฐานข้อมูลเหล่านี้เป็น

ฐานข้อมูลกลาง และยังไม่ได้มีการบูรณาการข้อมูลเข้าด้วยกัน ทั้งนี้ ผลจากการตอบแบบสอบถาม สำหรับระดับความสำเร็จของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลที่ D+ คือระดับความสำเร็จต่ำที่มีทิศทางไปสู่ระดับ ความสำเร็จปานกลาง จึงอาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ยังไม่ประสบความสำเร็จ

(๓) สามารถรวบรวมและเชื่อมโยงฐานข้อมูลสนับสนุนการจัดการสารเคมี เพื่อใช้ในการวางแผนตัดสินใจ และการบริหารจัดการ เช่น ฐานข้อมูลวิทยาศาสตร์ พิษวิทยา กฎหมาย ผู้ได้รับผลกระทบระดับมหัพภาค การปฏิบัติ การอุบัติภัย เป็นต้น

- มีการดำเนินงานโดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในแผนงานศึกษาระบบการจดทะเบียนฐานข้อมูลสารเคมีและพิษวิทยาของหน่วยงานต่างๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์และนำไปสู่การกำหนดวิธีการเชื่อมโยง ตลอดจนพัฒนาเป็นฐานข้อมูลกลางด้านสารเคมีและแผนพัฒนา และการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลสารเคมีและพิษวิทยาอย่างเป็นระบบเพื่อเป็นฐานข้อมูลกลางในลักษณะ Web-based application ภายใต้โครงการศึกษาและวิเคราะห์ระบบการจดทะเบียนฐานข้อมูล และสารสนเทศ

ภูมิศาสตร์ ด้านสารเคมีและพิษวิทยา นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ได้มีการดำเนินงานโครงการพัฒนาและปรับปรุงสรุปข้อมูลสถานการณ์เพื่อการจัดการสารเคมีของประเทศไทย (National Chemicals Management Profiles) ที่รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ เข้าด้วยกันในแต่ละช่วงปี ทำให้สามารถใช้ข้อมูล ในการสนับสนุนการวางแผนตัดสินใจในการบริหารจัดการสารเคมีได้ในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี ผลจากการตอบแบบสอบถามสำหรับระดับความสำเร็จของ ตัวชี้วัดนี้ ได้ผลที่ D+ คือระดับความสำเร็จต่ำที่มีทิศทางไปสู่ระดับความสำเร็จปานกลาง จึงอาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ยังไม่ประสบความสำเร็จ

จากผลการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดย่อยทั้ง ๓ ข้างต้น จึงได้ผลการประเมินตัวชี้วัดหลักที่ ๕ ที่กำหนดว่า “มีระบบฐานข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน สามารถนำมาสนับสนุนการวางแผนตัดสินใจ และการบริหารจัดการ” ได้ดังนี้

- เมื่อสรุประดับความสำเร็จของตัวชี้วัดหลักนี้ จากผลการประเมินตัวชี้วัดย่อยโดยแบบสอบถาม ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C หรือระดับความสำเร็จปานกลาง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ตัวชี้วัดหลักนี้ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยเมื่อประเมินจากข้อมูลต่างๆ สรุปได้ว่า มีการพัฒนาฐานข้อมูลสารเคมีของแต่ละหน่วยงาน เพื่อตอบสนองต่อการทำงานของแต่ละหน่วยงาน แต่ยังไม่สามารถพัฒนาเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้เป็นฐานข้อมูลกลางที่เป็นปัจจุบันได้ อย่างไรก็ดี ได้มีการดำเนินโครงการพัฒนา และปรับปรุงสรุปข้อมูลสถานการณ์เพื่อการจัดการสารเคมีของประเทศไทย (National Chemicals Management Profiles) ที่รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ เข้าด้วยกัน ในแต่ละช่วงปี ซึ่งเป็นการดำเนินงานที่พัฒนาขึ้นภายใต้แผนฯ ๓ ทำให้สามารถใช้ข้อมูลในการสนับสนุนการวางแผนตัดสินใจในการบริหารจัดการสารเคมีได้ในระดับหนึ่ง แต่ประเด็นท้าทายคือการเชื่อมโยงข้อมูลที่ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน ที่จะสามารถนำมาสนับสนุนการบริหารจัดการสารเคมีให้ทันสถานการณ์อย่างแท้จริง

ตัวชี้วัดหลักที่ ๖ มีแผนและงานวิจัยที่เสริมสร้างความเข้มแข็งการจัดการสารเคมี กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๖ ตัว มีผลการประเมินของตัวชี้วัดย่อยแต่ละตัว ดังนี้

(๑) ความพอเพียงของแผนงาน/งานวิจัยในเรื่องวัสดุทดแทนสารเคมี โดยเฉพาะวัสดุทดแทนสารเคมีอันตรายที่ต้องถูกยกเลิกการใช้ และสารทดแทนสารเคมีทางการเกษตร

- มีแผนงานและงานวิจัยเรื่องวัสดุทดแทนสารเคมีในหน่วยงานต่างๆ เช่น องค์การเภสัชกรรม กรมวิชาการเกษตร กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ มหาวิทยาลัยต่างๆ และกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม แผนงานส่งเสริมการผลิตและใช้สารอินทรีย์ ทดแทนสารเคมีทางการเกษตรที่ต้องการแก่เกษตรกร และแผนงานส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มเกษตรกร ที่ทำการเกษตรอินทรีย์/เกษตรปลอดภัยที่บรรจุกายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ไม่ได้รับงบประมาณ ในการดำเนินการ ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ D+ หรือระดับความสำเร็จต่ำที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จปานกลาง ซึ่งแสดงถึงว่าแผนงานและงานวิจัยในเรื่องนี้ ยังมีไม่พอเพียง

(๒) จำนวนงานวิจัยที่สามารถต่อยอดสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ เพื่อการผลิต และการค้า

- งานวิจัยภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ที่สามารถต่อยอดในทางการผลิตและทางการค้าได้คือ ชุดทดสอบสารเคมีกำจัดแมลงของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ที่ผ่านการจดสิทธิบัตรเพื่อการผลิตและการค้าแล้ว โดยกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ได้ลงนาม MOU กับองค์การเภสัชกรรม เพื่อ

พัฒนาชุดทดสอบในเชิงพาณิชย์ และจะได้นำไปต่อยอดในโครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ เพื่อการเผยแพร่ต่อไป ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C- หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จต่ำ ซึ่งอาจแสดงให้เห็นถึงว่าจำนวนงานวิจัยที่สามารถต่อยอดดังกล่าว มีจำนวนไม่มาก

(๓) มีแผนและงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อลดความเสี่ยงจากสารเคมีอย่างต่อเนื่อง

- มีแผนงานโครงการที่เกี่ยวกับการลดความเสี่ยงจากสารเคมีภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ของแผนยุทธศาสตร์ ฉบับที่ ๓ จำนวนพอสมควร แต่มีแผนงานโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยเพียงแผนงานเดียว คือ การวิจัยและพัฒนากระบวนการสู่มาตรฐานความปลอดภัยด้านอาหาร (Food Safety) เรื่องการศึกษาปัญหาและความรุนแรงของผลกระทบจากการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ทั้งนี้อาจ มีงานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องโดยหน่วยงานอื่น ที่ไม่ได้บรรจุในแผน อย่างไรก็ดี ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี ซึ่งอาจแสดงให้เห็นถึงว่าจำนวนงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อลดความเสี่ยงจากสารเคมี มีพอควรแต่อาจยังไม่มากพอ

(๔) มีแผนงานและงานวิจัยเพื่อคุ้มครองสุขภาพในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีของผู้บริโภค คนงานและเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง

- มีแผนงานและงานวิจัยเพื่อคุ้มครองสุขภาพในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีของผู้บริโภค คนงานและเกษตรกรในหน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมวิทยาศาสตร์ การแพทย์ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม เช่น การประเมินและสื่อสารความเสี่ยงต่อสุขภาพของเกษตรกรใน ๔ ภาค ของประเทศไทยจากการได้รับสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืชของกรมวิทยาศาสตร์ การแพทย์ โดยผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือ

ระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี ซึ่งอาจแสดงให้เห็นถึงว่า จำนวนแผนงานและงานวิจัยในเรื่องนี้มีพอ ควรแต่อาจยังไม่มากพอ

(๕) แผนงาน/งานวิจัยเพื่อเตรียมความพร้อมและกำหนดท่าทีของประเทศ เพื่อรองรับการดำเนินการตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

- มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องต่างๆ เช่น กรมเจรจาการค้าต่างประเทศร่วมกับมหาวิทยาลัยศึกษาวิจัยเพื่อเตรียมความพร้อมต่อการเปิดเจรจาการค้า การลงทุน การบริการระหว่างไทย-ญี่ปุ่น และอาเซียน-ญี่ปุ่น เป็นต้น โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนเพื่อให้ได้ข้อสรุปร่วมกันของประเทศ ส่วนอนุสัญญาการจัดการสารปรอท ซึ่งกำลังจะเกิดขึ้นในปี ๒๕๕๖ โดยกรมควบคุมมลพิษเป็น focal point ได้เริ่มศึกษาแนวทางการดำเนินงานโดยผ่านอนุกรรมการ โดยผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลาง ที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี ซึ่งอาจแสดงให้เห็นถึงว่า จำนวนแผนงานและงานวิจัยในเรื่องนี้ มีพอควรแต่อาจยังไม่มากพอ

(๖) ห้องปฏิบัติการที่ได้มาตรฐาน สามารถตอบสนองต่อปัญหาและสถานการณ์ด้านสารเคมีของประเทศ และสถานการณ์ฉุกเฉินของสารเคมีได้ในเชิงรุกได้อย่างพอเพียง

- มีห้องปฏิบัติการของหน่วยงานต่างๆ ที่ได้มาตรฐาน เช่น ห้องปฏิบัติการของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์ บริการ และ Central Lab ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และจากข้อมูลของสถาบันมาตรวิทยา ซึ่งจัดโปรแกรมทดสอบ ความชำนาญของห้องปฏิบัติการ ในการวิเคราะห์ทดสอบปริมาณโลหะหนักในตัวอย่างน้ำดื่มและตัวอย่างข้าว ประมาณ ๓๐ ห้องปฏิบัติการพบว่าห้องปฏิบัติการทดสอบที่เข้าร่วมโครงการมีศักยภาพ และมีมาตรฐานการวิเคราะห์เป็นที่น่าพอใจ โดยประมาณร้อยละ ๙๐ ผ่านการประเมินความสามารถการวิเคราะห์โลหะหนัก ในตัวอย่างข้างต้น ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี ซึ่งอาจแสดงให้เห็นว่ามีห้องปฏิบัติการที่ได้มาตรฐานที่สามารถตอบสนองต่อปัญหาและสถานการณ์ด้านสารเคมีของประเทศ และสถานการณ์ฉุกเฉินของสารเคมีในเชิงรุกได้ พอควรแต่จำนวนอาจยังไม่มากพอ

จากผลการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดย่อยทั้ง ๖ ข้างต้น จึงได้ผลการประเมินตัวชี้วัดหลักที่ ๖ ที่กำหนดว่า “มีแผนและงานวิจัยที่เสริมสร้างความเข้มแข็งการจัดการสารเคมี” ได้ดังนี้

- เมื่อสรุประดับความสำเร็จของตัวชี้วัดหลักนี้ จากผลการประเมินตัวชี้วัดย่อยโดยแบบสอบถามได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี

ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าตัวชี้วัดหลักนี้ประสบความสำเร็จแต่ไม่มาก โดยเมื่อประเมินจากข้อมูลต่างๆ สรุปได้ว่า ในภาพรวมแผนและงานวิจัยในการสนับสนุนการจัดการสารเคมีมีพอควร โดยมีงานวิจัยด้านการทดสอบสารเคมีกำจัดแมลงที่สามารถต่อยอดทางการค้าได้ แต่งานวิจัยบางด้านยังไม่พอเพียง เช่น วัสดุทดแทนสารเคมีอันตราย และสารทดแทนสารเคมีทางการเกษตรส่วนห้องปฏิบัติการพบว่ามีมาตรฐาน แต่จำนวนอาจยังไม่มากเพียงพอ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี (๑) พัฒนาและส่งเสริมการเกษตรที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

กำหนดตัวชี้วัดไว้ ๔ ตัวชี้วัดหลัก และ ๖ ตัวชี้วัดย่อย โดยมีผลการประเมิน ดังนี้

ตัวชี้วัดหลักที่ ๗ มีการลดและเลิกใช้สารเคมีทางการเกษตรที่มีความเสี่ยงสูง กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๓ ตัว มีผลการประเมินของตัวชี้วัดย่อยแต่ละตัว ดังนี้

(๑) การนำเข้าสารเคมีที่มีความเสี่ยงสูงเพื่อใช้เป็นสารเคมีทางการเกษตรลดลง

- จากรายงานสรุปการนำเข้าวัตถุดิบอันตรายทางการเกษตรภายใต้ พ.ร.บ.วัตถุอันตราย ของสำนักควบคุม พืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร พบว่าปริมาณการ นำเข้าแปรเปลี่ยนไปในแต่ละปี ในช่วงปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔ โดยมีทิศทางสูงขึ้น (พ.ศ. ๒๕๕๐ = ๑๑๖ ล้านตัน, พ.ศ. ๒๕๕๑ = ๑๑๐ ล้านตัน, พ.ศ. ๒๕๕๒ = ๑๓๔ ล้านตัน, พ.ศ. ๒๕๕๓ = ๑๑๔ ล้านตัน และ พ.ศ. ๒๕๕๔ = ๑๖๔ ล้านตัน) ดังนั้น สรุปได้ว่าการดำเนินงานภายใต้ตัวชี้วัดนี้ยังไม่ประสบผลสำเร็จ อย่างไรก็ตาม แนวโน้ม อาจดีขึ้น เนื่องจากภายใต้ พ.ร.บ.วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ทะเบียนวัตถุอันตราย ทุกชนิด มีอายุ ๕ ปี ด้วยเหตุนี้ กรมวิชาการเกษตร และจึงได้มีการทบทวนปรับปรุงหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนใหม่ โดยต้องการผลการวิเคราะห์จากห้อง Lab ที่ได้ GLP ซึ่งได้รับการรับรองจาก OECD นับเป็นมาตรการที่มีความเข้มสูง ในการอนุญาตทะเบียนวัตถุอันตรายทางการเกษตรขายในประเทศได้ ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี

(๒) สถิติการตรวจพบสารเคมีทางการเกษตรที่มีความเสี่ยงสูงตกค้างในผลผลิตทางการเกษตรลดลง

- จากข้อมูลของมูลนิธิชีววิถี ซึ่งได้วิเคราะห์ฐานข้อมูลของระบบเตือนภัยด้านอาหาร ที่มีการบันทึกข้อมูลการตรวจพบสารเคมีกำจัดศัตรูพืชตกค้างในผักที่ส่งไปยังสหภาพยุโรป พบว่า ปัญหาสารเคมีทางการเกษตรตกค้างในผักและผลไม้ของไทยได้เพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยจำนวนการแจ้งเตือนสารเคมีกำจัดศัตรูพืชตกค้างในปี ๒๕๕๐, ๒๕๕๑, ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓ เท่ากับ ๑๐, ๒๖, ๑๘ และ ๕๕ ครั้งตามลำดับ ซึ่งสถิติในปี ๒๕๕๓ เพิ่มสูงกว่าสถิติในปี ๒๕๕๒ เกือบ ๓ เท่าตัว มากกว่าการแจ้งเตือนของสหภาพยุโรปต่อประเทศตุรกี ทำให้ประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกผักผลไม้ที่มีสารเคมีกำจัดศัตรูพืชปนเปื้อนเกินค่ามาตรฐานของสหภาพยุโรปที่มีจำนวนครั้งการแจ้งเตือนสูงสุด ดังนั้น สรุปได้ว่าการดำเนินงานภายใต้ตัวชี้วัดนี้ ยังไม่ประสบผลสำเร็จ อย่างไรก็ตาม แนวโน้มอาจดีขึ้น เนื่องจากกรมวิชาการเกษตร ได้ออกมาตรการระงับการส่งออกสินค้าเกษตรไปยังสหภาพยุโรปใน ๕ กลุ่ม ๑๖ ชนิด ภายในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เพื่อป้องกันผลกระทบการส่งออกสินค้าเกษตร และในภายหลังได้เปลี่ยนเป็นมาตรการตรวจเช็คคุณภาพผักและผลไม้ส่งออก ๑๐๐% ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี

(๓) การขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัยจากสารเคมีทางการเกษตรทั้งตลาดภายในประเทศและการส่งออก

- การขยายตัวของสินค้าเกษตรปลอดภัยจากสารเคมีในช่วงที่ผ่านมาเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะตลาดของผักปลอดสารพิษ และผักผลไม้อินทรีย์ เนื่องจากเริ่มมีการให้การรับรองผลิตภัณฑ์ มีผู้ประกอบการค้าปลีกเฉพาะทางที่มีนโยบายการตลาดเกษตรอินทรีย์โดยเฉพาะ เช่น ร้านเลมอนฟาร์ม ร้านดอยคำ และผู้ประกอบการค้าปลีก ขนาดใหญ่โดยเฉพาะโมเดิร์นเทรด เช่น ห้างสรรพสินค้า หรือซูเปอร์มาเก็ตต่างๆ ได้เริ่มเห็นแนวโน้มทิศทางของผักผลไม้ปลอดสารผลิตภัณฑ์ออร์แกนิก จึงได้เริ่มนำสินค้ามาจำหน่าย แต่สัดส่วนการจำหน่าย ยังไม่มากเมื่อเปรียบเทียบกับผักผลไม้ทั่วไป ในส่วนของตลาดต่างประเทศ พบข้อมูลในส่วนของเกษตรอินทรีย์ว่าตลาดเกษตรอินทรีย์ของไทยมีอัตราการเติบโตสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ไทยมีสัดส่วนส่งออกสินค้าอาหารอินทรีย์ยังไม่ถึงร้อยละ ๐.๑ ของการค้าเกษตรอินทรีย์ทั่วโลก ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี เช่นกัน

จากผลการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดย่อยทั้ง ๓ ข้างต้น จึงได้ผลการประเมินตัวชี้วัดหลักที่

๗ ที่กำหนดว่า “มีการลดและเลิกใช้สารเคมีทางการเกษตรที่มีความเสี่ยงสูง” ได้ดังนี้

- เมื่อสรุประดับความสำเร็จของตัวชี้วัดหลักนี้ จากผลการประเมินตัวชี้วัดย่อยโดยแบบสอบถาม ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี และเมื่อประเมินจากข้อมูลเพิ่มเติมตามตัวชี้วัดหลักที่กำหนดนี้ พบว่า มีการลดและเลิกใช้สารเคมีทางการเกษตรที่มีความเสี่ยงสูงพอสมควร คือ มีการยกเลิกการใช้สารเคมีตกค้าง

ยาวนานตามอนุสัญญาสต็อกโฮล์ม ๑๒ ชนิด และกำลังพิจารณายกเลิกการใช้เพิ่มเติมตามอนุสัญญาอีก เช่น Lindane มีการลดและเลิกใช้สารเมทิลโบรไมด์ในประเทศไทย เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในพิธีสารมอนทรีลลอน นอกจากนี้ กรมวิชาการเกษตร ได้ประกาศระงับและยกเลิกการใช้สารที่มีความเสี่ยงสูงจำนวน ๙๖ ชนิด อย่างไรก็ดี ในช่วงแผนฯ ๓ นี้ ปริมาณการนำเข้าวัตถุอันตรายทางการเกษตรเพิ่มสูงขึ้น สถิติการตรวจพบสารเคมีทางการเกษตรตกค้างเพิ่มสูงขึ้น การขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัยจากสารเคมีทั้งตลาดภายในประเทศและการส่งออกขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น แต่ยังเป็นสัดส่วนน้อยมากเมื่อเทียบกับตลาดสินค้าเกษตรทั่วไป จึงอาจสรุปได้ว่าตัวชี้วัดหลักนี้ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่งแต่ยังไม่มากเท่าที่ควร

ตัวชี้วัดหลักที่ ๘ มีระบบควบคุม กำกับและติดตามการเคลื่อนไหวสารเคมีทางเกษตรกรรม ตั้งแต่ต้นทางสู่ปลายทาง กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๑ ตัว มีผลการประเมินของตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

- (๑) มีระบบควบคุมกำกับและติดตามชนิดและปริมาณการซื้อขายสารเคมีทางการเกษตรที่มีประสิทธิภาพ
- มีระบบควบคุมกำกับและติดตามชนิดและปริมาณการซื้อขายสารเคมีทางการเกษตรที่กำหนดให้ขึ้นทะเบียนร้านค้าสารเคมีทางการเกษตร และให้มีการรายงานการครอบครอง แต่มีปัญหาการดำเนินงานในทางปฏิบัติ โดยผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี จึงอาจสรุปได้ว่าตัวชี้วัดนี้ ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่งซึ่งยังไม่มาก

จากผลการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดย่อยข้างต้น จึงได้ผลการประเมินตัวชี้วัดหลักที่ ๘ ที่กำหนดว่า “มีระบบควบคุม กำกับและติดตามการเคลื่อนไหวสารเคมีทางเกษตรกรรมตั้งแต่ต้นทางสู่ปลายทาง” ได้ดังนี้

- เมื่อสรุประดับความสำเร็จของตัวชี้วัดหลักนี้ จากผลการประเมินตัวชี้วัดย่อยโดยแบบสอบถาม ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี และเมื่อประเมินจากข้อมูลเพิ่มเติมตามตัวชี้วัดหลักที่กำหนดนี้ พบว่า มีระบบควบคุมกำกับ

และติดตามการเคลื่อนไหวสารเคมีทางเกษตรกรรม ในส่วนต้นทาง คือ มีระบบควบคุมกำกับและติดตามชนิดและปริมาณการซื้อขายสารเคมีทางการเกษตรที่กำหนดให้ขึ้นทะเบียนร้านค้าสารเคมีทางการเกษตร และให้มีการรายงานการครอบครอง ซึ่งเป็นการควบคุมในส่วนกลางทาง ส่วนปลายทางคือ การใช้มีการแนะนำให้ความรู้แก่เกษตรกร และมีการควบคุมในเรื่องของสารเคมีตกค้างในผลิตผลทางการเกษตร

อย่างไรก็ดี ยังมีปัญหาในทางปฏิบัติในการควบคุมและติดตาม ทั้งนี้ มีความพยายามจากภาคประชาชน โดยผลักดันผ่านมาทางสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ให้มีการควบคุมการโฆษณาและขายตรงวัตถุอันตรายทางการเกษตร จึงอาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ยังมีประเด็นท้าทายในการดำเนินงานอีกมากในอนาคต ในเรื่องของการควบคุมดังกล่าว

ตัวชี้วัดหลักที่ ๙ ลดการเจ็บป่วยร้อยละ ๒๐ และลดอัตราการเสียชีวิตร้อยละ ๔๐ ของแรงงานภาคเกษตรกรรมจากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗ กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๑ ตัว มีผลการประเมินของตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

(๑) สถิติการเจ็บป่วยเนื่องจากการใช้สารเคมีทางการเกษตรมีแนวโน้มลดลงทุกปี จนบรรลุเป้าหมายในปี ๒๕๕๔ ที่อัตราการเจ็บป่วยลดลงร้อยละ ๒๐ อัตราการเสียชีวิตลดลงร้อยละ ๔๐ จากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗

- ข้อมูลที่สืบค้นจากรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๔๕-๒๕๕๔ พบสถิติเกี่ยวกับจำนวนผู้ป่วยและเสียชีวิตจากการได้รับพิษจากสารอันตรายทางการเกษตร ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ จนถึง ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นช่วงของแผนฯ ๑ แผนฯ ๒ และแผนฯ ๓ ดังแสดงในตารางที่ ๔.๑ โดยเมื่อพิจารณาตัวเลขเฉพาะในช่วงปี ๒๕๔๗-๒๕๕๔ พบว่า มีจำนวนทั้งลดลงและเพิ่มขึ้น ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละปี แต่เมื่อทำการเปรียบเทียบตามที่กำหนดในตัวชี้วัด พบว่าสถิติจำนวนผู้ป่วยในปี ๒๕๕๔ มีจำนวน ๒,๐๑๑ รายเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒ จากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗ ซึ่งมีสถิติจำนวนผู้ป่วย ๑,๘๖๔ ราย ดังนั้น จึงดูเหมือนว่าสถิติจำนวนผู้ป่วยไม่ได้ลดลงตามเป้าหมาย คือไม่ได้ลดลงร้อยละ ๒๐ ตามที่กำหนดในตัวชี้วัด ส่วนสถิติเรื่องการเสียชีวิตนั้น ลดลงจาก ๙ รายในปี ๒๕๔๗ เหลือ ๐ รายในปี ๒๕๕๔ หรือลดลงร้อยละ ๑๐๐ จากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗ ซึ่งดูเหมือนว่าดีกว่าที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัด คือร้อยละ ๔๐ อย่างไรก็ตาม มีประเด็นในเรื่องของสถิติข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้เสียชีวิตว่าในปี ๒๕๔๗ นั้น รวมผู้เสียชีวิตจากการฆ่าตัวตายโดยใช้ยากำจัดศัตรูพืชเข้ามาด้วย แต่หลังจากปี ๒๕๔๗ เป็นต้นมา สถิติการฆ่าตัวตาย โดยใช้ยากำจัด+ศัตรูพืชไม่ได้ถูกรวมเข้ามาด้วย ดังนั้นสรุปไม่ได้ว่าอัตราการเสียชีวิตจากการได้รับพิษจากสารอันตรายทางการเกษตร ลดลงตามเป้าหมายที่กำหนด ในตัวชี้วัด ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี

ตารางที่ ๔.๑ จำนวนผู้ป่วยและเสียชีวิตจากการได้รับพิษจากสารอันตรายทางการเกษตรช่วงปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔
ช่วงแผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัยด้านสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (แผนฯ ๑)

ปี พ.ศ.	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	รวม
จำนวนผู้ป่วย	๒,๔๔๔	๔,๓๐๕	๔,๑๗๑	๓,๐๕๔	๒,๓๔๘	๑๖,๓๒๒
จำนวนผู้เสียชีวิต	๒๙	๑๘	๓๓	๒๐	๑๕	๑๑๕

ช่วงแผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัยด้านสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๐) (แผนฯ ๒)

ปี พ.ศ.	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	รวม
จำนวนผู้ป่วย	๒,๕๑๑	๒,๓๔๒	๑,๘๖๔	๑,๓๒๑	๑,๒๕๑	๙,๒๘๙
จำนวนผู้เสียชีวิต	๑๐	๙	๙	-	-	๒๘

ช่วงแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (แผนฯ ๓)

ปี พ.ศ.	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	รวม
จำนวนผู้ป่วย	๑,๒๘๖	๑,๖๔๒	๑,๖๔๙	๒,๐๑๕	๒,๐๑๑	๘,๖๐๓
จำนวนผู้เสียชีวิต	-	-	-	-	-	-

ที่มา: รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๔

- อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาในภาพรวมของสถิติผู้เจ็บป่วยและเสียชีวิต ทั้ง ๓ ช่วงแผน ตามตารางที่ ๔.๑ จะเห็นสถิติที่ชัดเจนว่า จำนวนผู้ป่วยรวม ลดลงตามลำดับ โดยในช่วงแผนฯ ๒ ลดลงกว่าในช่วงแผนฯ ๑ มากและจากในช่วงแผนฯ ๓ ลดลงจากในช่วงแผนฯ ๒ พอควร คือมีตัวเลขคือ ๑๖,๓๒๒ รายในช่วงแผนฯ ๑ ลดลงมาเป็น ๙,๒๘๙ ราย ในช่วงแผนฯ ๒ (ลดลงร้อยละ ๔๐) และ ๘,๖๐๓ ราย ในช่วงแผนฯ ๓ (ลดลงร้อยละ ๘) ตามลำดับ และในส่วนของสถิติผู้เสียชีวิต ก็เช่นเดียวกัน ถึงแม้จะมีประเด็นในเรื่องของสถิติข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้เสียชีวิตว่า ก่อนปี ๒๕๕๔ มีการรวมสถิติผู้เสียชีวิตจากการฆ่าตัวตายโดยใช้ยากำจัดศัตรูพืชเข้ามาด้วย แต่มีตัวเลขการลดลงที่สอดคล้องกัน คือ จำนวนผู้เสียชีวิต ๑๑๕ รายในช่วงแผนฯ ๑ ลดลงมาเป็น ๒๘ ราย ในช่วง

แผนฯ ๒ และ ๐ ราย ในช่วงแผนฯ ๓ ตามลำดับ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการประเมินผลความสำเร็จ โดยดูข้อมูลในลักษณะที่เป็นภาพรวมเช่นนี้ จะได้ผลของการประเมินที่น่าจะเหมาะสมกว่าการประเมิน โดยใช้ฐานข้อมูลในปีใดปีหนึ่งตามที่กำหนดในตัวชี้วัด คือฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗ เพียงปีเดียว ซึ่งผลการประเมินในภาพรวมเปรียบเทียบของแต่ละช่วงแผนทั้ง ๓ แผน จะเห็นได้ว่า สถิติการเจ็บป่วย เนื่องจากการใช้สารเคมีทางการเกษตรมีแนวโน้มลดลง จากแผนฯ ๑ ไปแผนฯ ๒ และ แผนฯ ๓ จึงอาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จพอสมควร

จากผลการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดย่อยข้างต้น จึงได้ผลการประเมินตัวชี้วัดหลักที่ ๙ ที่ กำหนดว่า “ลดการเจ็บป่วยร้อยละ ๒๐ และลดอัตราการเสียชีวิตร้อยละ ๔๐ ของแรงงานภาคเกษตรกรรมจากฐาน ข้อมูลปี ๒๕๔๗” ได้ดังนี้

- เมื่อสรุประดับความสำเร็จของตัวชี้วัดหลักนี้ จากผลการประเมินตัวชี้วัดย่อยโดยแบบสอบถาม ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี แต่เมื่อประเมินจากข้อมูลที่สืบค้นได้ โดยในชั้นแรกประเมินตามตัวชี้วัดที่กำหนด ซึ่งให้ ประเมินจากสถิติจำนวนผู้ป่วยและเสียชีวิตจากการได้รับจากสารอันตรายทางการเกษตรจากฐาน ข้อมูลปี ๒๕๔๗ พบว่า ตัวชี้วัดนี้ ดูเหมือนจะไม่ประสบความสำเร็จในเรื่องของการเจ็บป่วยเพราะ ไม่ลดลงตามตัวเลขร้อยละ ๒๐ ตามเป้าหมาย แต่ดูเหมือนจะประสบความสำเร็จในเรื่องของอัตราการเสียชีวิตที่ลดลง คือมากกว่าร้อยละ ๔๐ ตามเป้าหมาย อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี เมื่อทำประเมินในชั้นที่ ๒ คือพิจารณาประเมินผลในภาพรวม พบว่าได้ผลของการประเมินที่น่าจะสมเหตุสมผลกว่าการประเมิน โดยใช้ฐานข้อมูลในปีใดปีหนึ่ง ทั้งนี้ ผลการประเมินในภาพรวมเปรียบเทียบของจำนวนผู้ป่วยและ เสียชีวิตแต่ละช่วงแผนทั้ง ๓ แผน ได้ผลเป็นที่น่าสนใจและน่าพอใจ โดยพบว่า สถิติการเจ็บป่วย และเสียชีวิต เนื่องจากการใช้สารเคมีทางการเกษตรมีแนวโน้มลดลง จากแผนฯ ๑ ไปแผนฯ ๒ และไปสู่แผนฯ ๓ แต่การลดลงจากแผนฯ ๑ ไปแผนฯ ๒ มากกว่าจากแผนฯ ๒ ไปแผนฯ ๓ มาก จึงอาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จพอสมควร ซึ่งอาจมาจากหลายสาเหตุ เช่น เกษตรกร มีความรู้ในการใช้สารเคมีทางการเกษตรมากขึ้น มีการลดและเลิกใช้สารเคมีทางการเกษตรที่มีความเสี่ยงสูง ส่งผลให้เกิดความปลอดภัยต่อเกษตรกรมากขึ้น มีการเปลี่ยนมาใช้สารอินทรีย์ทดแทน สารเคมีทางการเกษตรเพิ่มมากขึ้นเหล่านี้ เป็นต้น

ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๐ เพิ่มผลผลิตและพื้นที่เพาะปลูกเกษตรอินทรีย์จากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗ กำหนด ตัวชี้วัดย่อยไว้ ๑ ตัว มีผลการประเมินของตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

(๑) จำนวนเกษตรกร/พื้นที่เกษตรกรรมที่เป็นเกษตรกรรมอินทรีย์ เพิ่มขึ้นจากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗

- พื้นที่เกษตรกรรมอินทรีย์ มีสัดส่วนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่เกษตรกรรมทั้งประเทศ ซึ่งมีอยู่ ๑๒๒.๒ ล้านไร่ แต่เป็นที่น่ายินดีที่พื้นที่เกษตรกรรมอินทรีย์มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากการ

สำรวจของมูลนิธิสายใยแผ่นดิน/กรีนเนท พื้นที่เกษตรอินทรีย์ของประเทศไทย ได้ขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยมีตัวเลขคือ ๐.๐๘๖๘, ๐.๑๓๖, ๐.๑๔๑, ๐.๑๒, ๐.๑๐๖ และ ๐.๑๙๒ ล้านไร่ ในปี ๒๕๔๗, ๒๕๔๘, ๒๕๔๙, ๒๕๕๐, ๒๕๕๑ และ ๒๕๕๒ ตามลำดับ โดยจำนวนฟาร์มเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในช่วงเวลาดังกล่าวก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน เป็น ๕,๓๕๔ ฟาร์ม นอกจากนี้ ยังมีข้อมูลที่สืบค้นได้จากศูนย์อำนวยการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์, สำนักเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน, กรมพัฒนาที่ดินซึ่งจัดทำระบบฐานข้อมูลเกษตรใช้สารอินทรีย์ทดแทนสารเคมีทางการเกษตร โดยมีข้อมูลของกลุ่มเกษตรกร ที่เข้าร่วมโครงการใช้สารอินทรีย์ทดแทนสารเคมีทางการเกษตร ในปี ๒๕๕๐ ซึ่งพบว่าจำนวนกลุ่มเกษตรกรในระบบฐานข้อมูลทั้งหมด ๕๓,๓๕๙ กลุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มเกษตรกรใช้สารอินทรีย์ทดแทนสารเคมีทางการเกษตร จำนวน ๕๓,๒๕๐ กลุ่ม และกลุ่มเกษตรกรที่มีความพร้อมเข้าสู่ระบบเกษตรอินทรีย์ จำนวน ๑๐๙ กลุ่ม (เข้าร่วมโครงการ ๒๗ กลุ่ม ไม่เข้าร่วมโครงการ ๘๒ กลุ่ม) รวมจำนวนเกษตรกรทั้งหมดในระบบ ๒,๕๔๙,๕๕๓ คน และจำนวนพื้นที่ทั้งหมดในระบบ ๕๒,๔๓๘,๗๕๗.๑๐ ไร่ ข้อมูลเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้กลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเกษตรอินทรีย์จะเป็นจำนวนน้อย แต่จำนวนเกษตรกรและพื้นที่เกษตรกรรม ที่เข้าร่วมในการใช้สารอินทรีย์ทดแทนสารเคมีทางการเกษตรมีจำนวนมาก ซึ่งทำให้คาดได้ว่า จะมีจำนวนเกษตรกร/พื้นที่เกษตรกรรมที่เป็นเกษตรกรรมอินทรีย์ เพิ่มมากขึ้นในอนาคต แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของตัวชี้วัดนี้ แต่ความสำเร็จอาจไม่ได้เกิดขึ้นเนื่องจากการดำเนินงานในเรื่องนี้ภายใต้แผนฯ ๓ เนื่องจากมีแผนงานโครงการ ๒ แผนงานโครงการ ที่วางแผนไว้แต่ไม่ได้ดำเนินการ คือ โครงการพัฒนาเครือข่ายต่างๆ ให้เป็นศูนย์การเรียนรู้เกษตรอินทรีย์ต้นแบบเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของเกษตรกรในการทำการเกษตรที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม และแผนงานส่งเสริมการผลิตและใช้สารอินทรีย์ทดแทนสารเคมีทางการเกษตรที่ถูกต้องแก่เกษตรกร ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถาม ของตัวชี้วัดนี้ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี จึงอาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง

จากผลการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดย่อยข้างต้น จึงได้ผลการประเมินตัวชี้วัดหลักที่ ๑๐ ที่กำหนดว่า “เพิ่มผลผลิตและพื้นที่เพาะปลูกเกษตรอินทรีย์จากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗” ได้ดังนี้

- เมื่อสรุประดับความสำเร็จของตัวชี้วัดหลักนี้ จากผลการประเมินตัวชี้วัดย่อยโดยแบบสอบถาม ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี โดยเมื่อประเมินจากข้อมูลต่างๆ สรุปได้ว่า พื้นที่เกษตรกรรมอินทรีย์ มีสัดส่วนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่เกษตรกรรมทั้งประเทศ แต่เป็นที่น่ายินดีที่พบข้อมูลจากการสำรวจของมูลนิธิสายใยแผ่นดิน/กรีนเนท ซึ่งสรุปได้ว่าผลผลิตเกษตรอินทรีย์ และพื้นที่เพาะปลูกเกษตรอินทรีย์ มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และพบข้อมูลของกรมพัฒนาที่ดิน เกี่ยวกับจำนวนกลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเกษตรอินทรีย์ว่า ยังเป็นจำนวนน้อยอยู่ แต่พบว่าจำนวนเกษตรกรและพื้นที่เกษตรกรรมที่เข้าร่วมในการใช้สารอินทรีย์ทดแทนสารเคมีทางการเกษตรมีจำนวนมาก ทำให้คาดได้ว่าจะมีจำนวนเกษตรกร และพื้นที่เกษตรกรรม ตลอดจนผลผลิตที่เป็นเกษตรกรรมอินทรีย์เพิ่มมากขึ้นในอนาคต ดังนั้น โดยรวมแล้วอาจกล่าวได้ว่า ตัวชี้วัดหลักนี้ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี (๒) พัฒนาและส่งเสริมความปลอดภัยด้านสารเคมีทางอุตสาหกรรมที่เหมาะสม

กำหนดตัวชี้วัดไว้ ๕ ตัวชี้วัดหลัก และ ๑๖ ตัวชี้วัดย่อย โดยมีผลการประเมิน ดังนี้

ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๑ มีระบบควบคุมกำกับและติดตามการเคลื่อนไหวสารเคมีตั้งแต่ต้นทางสู่ปลายทาง กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๓ ตัว มีผลการประเมินของตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

(๑) มีระบบการควบคุมและติดตามการเคลื่อนไหวสารเคมีที่ครอบคลุมและเชื่อมโยงทั้งระบบมีมาตรฐานเดียวกันในทุกหน่วยงาน สามารถใช้ในการบริหารจัดการสารเคมีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- มีแผนงานโครงการภายใต้แผนฯ ๓ ที่พัฒนาขึ้น ในการจัดระบบควบคุมและติดตามสารเคมีในภาคอุตสาหกรรม โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้ดำเนินโครงการพัฒนาระบบความเชื่อมโยงการอนุญาตนำเข้าสารเคมี/วัตถุอันตรายและระบบการติดตามการผลิตและการเคลื่อนไหวสารเคมี ภายใต้ พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็น Single window เพื่อนำไปใช้ในการอนุญาตนำเข้าสารเคมี/วัตถุอันตรายทางภาคอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว และเพื่อให้สามารถใช้ติดตามการเคลื่อนย้ายสารเคมี/วัตถุอันตราย ได้อย่างครบวงจรตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทางอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ยังไม่ครอบคลุมสารเคมีทั้งหมดเพราะเน้นในเรื่องวัตถุอันตรายเป็นอันดับแรกก่อน นอกจากนี้ มีโครงการที่เกี่ยวกับการติดตามการเคลื่อนไหวสารเคมีในส่วนของการขนส่ง โดยสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรแต่ไม่ได้รับงบประมาณ คือโครงการพัฒนาฐานข้อมูลและจัดเก็บ เพื่อการติดตามการขนส่งสารเคมี วัตถุอันตราย ของเสียอันตราย และกากของเสียอันตรายทางอุตสาหกรรม ระหว่างการขนส่งจากต้นทางไปปลายทางที่เชื่อมต่อในแต่ละสาขาการขนส่ง ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถาม

ของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C- หรือระดับความสำเร็จปานกลางไปทางระดับความสำเร็จต่ำ ซึ่งอาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรประเด็นท้าทายคือ การเชื่อมโยงการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้เป็นมาตรฐานเดียวกันภายใต้ Single Window ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม และระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการเคลื่อนไหวของการขนส่งสารเคมีอันตรายที่ยังไม่ได้พัฒนาขึ้น ซึ่งควรที่จะต้องเข้ามาเชื่อมโยงให้เป็นระบบเดียวกันต่อไปในอนาคต

(๒) ระบบติดตามกากของเสียอันตรายที่มีประสิทธิภาพ

- มีการวางระบบควบคุมและติดตามกากของเสียอันตรายอุตสาหกรรม โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม โดยใช้ พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และ พ.ร.บ.วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการควบคุมกำกับและติดตามให้กากของเสียอุตสาหกรรม ถูกรวบรวมขนส่ง จัดการบำบัดและกำจัดอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ สำนักนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ได้ดำเนินโครงการศึกษาการพัฒนา ระบบการกำกับกากของเสียและกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายระหว่าง การขนส่งทางถนนจากแหล่งกักเก็บหรือทำลายเพื่อให้มีระบบควบคุม ติดตาม ตรวจสอบเพื่าระวังยานพาหนะ (ทางถนน) ขึ้นใหม่ที่รองรับเชื่อมต่อกับระบบการติดตาม กำกับ ตรวจสอบการขนส่งวัตถุอันตรายของศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยด้านการขนส่งวัตถุอันตรายและสารเคมีอันตรายของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรที่ได้ดำเนินการไว้แล้ว อย่างไรก็ตาม ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C- หรือระดับความสำเร็จปานกลางไปทางระดับความสำเร็จต่ำ และมีความเห็นว่าระบบการติดตามกากของเสียอันตราย มีเฉพาะการติดตามจากโรงงานอุตสาหกรรม และการติดตามยังมีปัญหาในเรื่องของการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และการติดตามกากของเสียของโรงงานที่มีขนาดปานกลางและขนาดเล็ก

(๓) สถิติจำนวนอุบัติเหตุจากสารเคมี และความสูญเสียลดลง

- ข้อมูลที่สืบค้นจากรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๔๕-๒๕๕๔ พบสถิติเกี่ยวกับจำนวนอุบัติเหตุจากสารเคมี และความสูญเสีย ดังแสดงในตารางที่ ๔.๒ และตารางที่ ๔.๓ โดยข้อมูลในตารางที่ ๔.๒ เป็นสถิติของการเกิดอุบัติเหตุสารเคมีในแต่ละปี ที่รวบรวมโดยกรมควบคุมมลพิษ ซึ่งเกิดขึ้นจากการขนส่ง การดำเนินงานในโรงงานและโกดัง การลักลอบทิ้ง และกรณีอื่นๆ

ทั้งนี้ ได้แบ่งข้อมูลออกเป็น ๒ ช่วง คือ ข้อมูลในช่วงปี ๒๕๔๕-๒๕๔๙ ซึ่งเป็นช่วงของแผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัยด้านสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๕๐) หรือแผนฯ ๒ และข้อมูลในช่วงปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔ ซึ่งเป็นช่วงของแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) หรือแผนฯ ๓ ทั้งนี้ เห็นได้จากข้อมูลว่า สถิติจำนวนอุบัติเหตุจากสารเคมีโดยรวมไม่ได้ลดลง เมื่อเปรียบเทียบระหว่างช่วงแผนฯ ๒ และช่วงแผนฯ ๓ อย่างไรก็ตาม โดยในช่วงแผนฯ ๓ เพิ่มขึ้นจากแผนฯ ๒ ประมาณร้อยละ ๒๖ แต่เมื่อพิจารณาแยกส่วนจะเห็นได้ว่าสถิติจำนวนอุบัติเหตุจากสารเคมีในการขนส่ง การลักลอบทิ้งและจากกรณีอื่นๆ เพิ่มขึ้น แต่สถิติจำนวนอุบัติเหตุจากสารเคมีในโรงงานและโกดังมีจำนวนลดลง (โดยลดลงร้อยละ ๑๖) และเมื่อเปรียบเทียบในเรื่องของความสูญเสีย พบว่า จำนวนผู้บาดเจ็บรวมในช่วงแผนฯ ๓ มากกว่าในช่วงแผนฯ ๒ เกือบ ๕ เท่าตัว ในขณะที่จำนวนผู้เสียชีวิตในช่วงแผนฯ ๒ มีมากกว่าในช่วงแผนฯ ๓ เกือบ ๔ เท่าตัวซึ่งกลับกันกับเรื่องผู้บาดเจ็บ

ตารางที่ ๔.๒ แสดงสถิติอุบัติเหตุสารเคมีที่รวบรวมในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๕๔

ปี	ขนส่ง	โรงงาน + โกดัง	ลักลอบทิ้ง	อื่นๆ*	รวม
๒๕๔๕	๕	๑๐ + ๗ = ๑๗	๕	๐	๒๗
๒๕๔๖	๖	๔ + ๒ = ๖	๑๕	๑	๒๘
๒๕๔๗	๕	๑๓ + ๖ = ๑๙	๔	๑	๒๙
๒๕๔๘	๑๑	๕	๗	๐	๒๓
๒๕๔๙	๕	๑๒	๑๓	๐	๓๐
รวมแผนฯ ๒	๓๒	๕๙	๔๔	๒	๑๓๗
๒๕๕๐	๑๐	๘	๙	๐	๒๗
๒๕๕๑	๑๐	๑๓	๑๔	๓	๔๐
๒๕๕๒	๑๕	๑๐	๑๓	๑๐	๔๘
๒๕๕๓	๔	๑๑	๑๒	๓	๓๐
๒๕๕๔	๔	๖ + ๓ = ๙	๑๙	๕	๓๑
รวมแผนฯ ๓	๔๓	๕๑	๗๑	๒๑	๑๘๖

* อื่นๆ เช่น ก๊าซชุดในบ้าน สารเคมีชุดในบ้าน ไฟไหม้ที่ฝังกลบขยะ สารเคมีรั่วไหลในห้องปฏิบัติการ

ที่มา : รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยปี ๒๕๔๕-๒๕๕๔

ตารางที่ ๔.๓ แสดงสถิติอุบัติเหตุภัยสารเคมีและความสูญเสียที่รวบรวมในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๕๔

ปี	จำนวนอุบัติเหตุ	ความสูญเสีย		
		จำนวนผู้บาดเจ็บ	จำนวนผู้เสียชีวิต	ทรัพย์สินเสียหาย
๒๕๔๕	๒๗	๙๒	๔	๖๐๐ ล้านบาท*
๒๕๔๖	๒๘	๓๕	ไม่มีรายงาน	๑๕๐ ล้านบาท*
๒๕๔๗	๒๙	๑๔๐	๒๗	๒๐๐ ล้านบาท*
๒๕๔๘	๒๓	๒๑๕	๓	๑๐๐ ล้านบาท*
๒๕๔๙	๓๐	๑๒	๑๑	ไม่มีรายงาน
รวมแผนฯ ๒	๑๓๗	๔๙๔	๔๕	
๒๕๕๐	๒๗	๘๒	๔	ไม่มีรายงาน
๒๕๕๑	๔๔	๒๕๔	๔	ไม่มีรายงาน
๒๕๕๒	๔๘	๔๙๑	๒	ไม่มีรายงาน
๒๕๕๓	๓๐	๕๕๙	ไม่มีรายงาน	ไม่มีรายงาน
๒๕๕๔	๓๗	๕๓	๒	ไม่มีรายงาน
รวมแผนฯ ๓	๑๘๖	๑,๘๓๙	๑๒	

* ประมาณการ

ที่มา: รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยปี ๒๕๔๕-๒๕๕๔

- นอกจากนี้ ได้สืบค้นข้อมูลแหล่งอื่น คือ ฐานข้อมูลความปลอดภัยสารเคมีของ CHEMTRACK จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งทำการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ในแต่ละปี ดังแสดงในตารางที่ ๔.๔ พบว่า สถิติจำนวนอุบัติเหตุภัยสารเคมีรวมในช่วงแผนฯ ๓ มีมากกว่าในช่วงแผนฯ ๒ โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑ แต่เมื่อพิจารณาข้อมูลในรายละเอียดพบว่า สถิติจำนวนอุบัติเหตุภัยสารเคมีอันเนื่องจากการขนส่งเพิ่มขึ้นในช่วงแผนฯ ๓ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงแผนฯ ๒ ในขณะที่สถิติจำนวนอุบัติเหตุภัยสารเคมีอันเนื่องจากการผลิตลดลง ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากรายงานสถานการณ์มลพิษข้างต้น

- ดังนั้น จากข้อมูลเหล่านี้สรุปได้ว่า สถิติจำนวนอุบัติเหตุจากสารเคมีและความสูญเสียโดยรวมไม่ได้ลดลง เมื่อเปรียบเทียบในช่วงแผนฯ ๓ กับแผนฯ ๒ ซึ่งแสดงว่าตัวชี้วัดนี้ ยังไม่ประสบความสำเร็จอย่างไรก็ดี สถิติจำนวนอุบัติเหตุจากสารเคมีในโรงงานและโกดังหรือการผลิตลดลง ในขณะที่สถิติจำนวนอุบัติเหตุจากสารเคมีในการขนส่งและการลักลอบทิ้งเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี

ตารางที่ ๔.๔ แสดงสถิติอุบัติเหตุวัตถุเคมีที่รวบรวมในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๕ – ๒๕๕๔

ปี	จำนวนอุบัติเหตุ (ครั้ง)
๒๕๔๕	๔๔
๒๕๔๖	๔๗
๒๕๔๗	๖๒
๒๕๔๘	๘๐
๒๕๔๙	๑๔๒
รวมแผนฯ ๒	๓๗๕
๒๕๕๐	๑๓๒
๒๕๕๑	๕๓
๒๕๕๒	๙๕
๒๕๕๓	๗๔
๒๕๕๔	๖๖
รวมแผนฯ ๓	๔๒๐

ที่มา : ฐานความรู้เรื่องความปลอดภัยสารเคมี ผิดพลาด! การอ้างอิงการเชื่อมโยงหลายมิติไม่ถูกต้องอุบัติเหตุวัตถุเคมี
วันที่สืบค้น : ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ URL: <http://www.chemtrack.org/Stat-Accident-Number.asp>

จากผลการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดย่อยทั้ง ๓ ข้างต้น จึงได้ผลการประเมินตัวชี้วัดหลักที่ ๑๑ ที่กำหนดว่า “มีระบบควบคุมกำกับและติดตามการเคลื่อนไหวสารเคมีตั้งแต่ต้นทางสู่ปลายทาง” ได้ดังนี้

- เมื่อสรุประดับความสำเร็จของตัวชี้วัดหลักนี้ จากผลการประเมินตัวชี้วัดย่อยโดยแบบสอบถามได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C- หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จต่ำ

โดยเมื่อประเมินข้อมูลต่างๆ ตามรายละเอียดของสถิติที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า มีระบบควบคุมกำกับและติดตามการเคลื่อนไหวยุทธศาสตร์เคมีตั้งแต่ต้นทางสู่ปลายทางที่ครอบคลุมในส่วนของการเคมีที่เป็นวัตถุอันตรายในภาคอุตสาหกรรม แต่ยังไม่ครอบคลุมไปถึงสารเคมีในส่วนอื่น ส่วนระบบการติดตามกากของเสียอันตราย มีเฉพาะการติดตามจากโรงงานอุตสาหกรรม และการติดตามยังมีปัญหาในเรื่องของการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ สถิติจำนวนอุบัติเหตุจากสารเคมีและความสูญเสียโดยรวม ไม่ได้ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงแผนฯ ๓ กับแผนฯ ๒ อย่างไรก็ตาม สถิติจำนวนอุบัติเหตุจากสารเคมีในโรงงานและโกดังหรือการผลิตลดลง ในขณะที่สถิติจำนวนอุบัติเหตุจากสารเคมีในการขนส่งและการลักลอบทิ้งเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดหลักนี้ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร สาเหตุอาจเนื่องจากแผนงานโครงการในส่วนของการขนส่ง ยังไม่ได้ถูกให้ความสำคัญอย่างจริงจังในการดำเนินงานในช่วงแผนฯ ๓ เนื่องจาก มีแผนงานโครงการที่เกี่ยวข้องบางส่วนที่ไม่ได้รับงบประมาณ

ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๒ ลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีที่ใช้ในภาคอุตสาหกรรมที่มีเสี่ยงสูงมากที่สุด ๕๐ ลำดับแรก กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๓ ตัว มีผลการประเมินของตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

(๑) ระบบควบคุมสารเคมีที่มีความเสี่ยงสูง ๕๐ ลำดับแรกตลอดทั้งกระบวนการ

- มีระบบควบคุมกำกับและติดตามการเคลื่อนไหวยุทธศาสตร์เคมีตั้งแต่ต้นทางสู่ปลายทางที่ครอบคลุมในส่วนของการเคมีที่เป็นวัตถุอันตรายในภาคอุตสาหกรรม โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งครอบคลุมสารเคมีที่มีความเสี่ยงสูง ๕๐ ลำดับแรกอยู่แล้ว นอกจากนี้ กรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้มีการจัดทำคู่มือสารเคมีที่มีความเสี่ยงสูงจำนวน ๑๓ สาร ในช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๓ เผยแพร่ไปยังโรงงานต่างๆ เพื่อให้ความรู้ในการจัดการกับสารเคมีที่เกี่ยวข้อง และกำลังดำเนินการต่อเนื่องเพื่อทำคู่มือเพิ่มเติมสำหรับสารเคมีที่มีความเสี่ยงสูงอื่นอีก โดยผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางไปทางระดับความสำเร็จดี ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในระดับหนึ่งของตัวชี้วัดนี้

(๒) ผู้ปฏิบัติงานกับสารเคมีที่อันตรายหรือความเสี่ยงสูง ๕๐ ลำดับแรก มีความรู้ความสามารถป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- กรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้จัดอบรมผู้ประกอบการ ในช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๓ พร้อมจัดทำคู่มือการใช้สารเคมีที่มีความเสี่ยงสูง ๑๓ สาร เป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีอันตรายและจะดำเนินการต่อเนื่องสำหรับสารเคมีที่มีความเสี่ยงสูงอื่นอีก นอกจากนี้ยังดำเนินโครงการพัฒนาสมรรถนะผู้ปฏิบัติงานในโรงงานเพื่อการจัดการสารเคมีอย่างปลอดภัย เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานกับสารเคมีในโรงงานมีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการสารเคมีอย่างปลอดภัย ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางไปทางระดับความสำเร็จดี

(๓) จำนวนอุบัติเหตุที่เกิดจากสารเคมีความเสี่ยงสูง ๕๐ ลำดับแรก ในภาคอุตสาหกรรมลดลงจากฐานข้อมูล
ปี ๒๕๔๗

- ยังไม่มีฐานข้อมูลที่เป็นจำนวนอุบัติเหตุที่เกิดจากสารเคมีความเสี่ยงสูง ๕๐ ลำดับแรกในภาคอุตสาหกรรม
ทั้งที่เป็นฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗ หรือปีอื่นๆ ข้อมูลที่มีคือ สถิติจำนวนอุบัติเหตุจากสารเคมีโดยรวม
ซึ่งสรุปไว้ในตัวชี้วัดย่อยที่ ๓ ของตัวชี้วัดหลักที่ ๑๑ ในตารางที่ ๔.๒ โดยข้อมูลจากตารางให้ตัวเลข
ข้อมูลอุบัติเหตุที่เกิดจากสารเคมี ในปี ๒๕๔๗ จำนวน ๒๙ ครั้ง ในจำนวนนี้ เป็นอุบัติเหตุที่เกิดใน
โรงงาน ๑๓ รายและโกดังเก็บสารเคมี จำนวน ๖ ราย รวม ๑๙ ราย และข้อมูลอุบัติเหตุที่เกิด
จากสารเคมี ในปี ๒๕๕๔ จำนวน ๓๗ ครั้ง ในจำนวนนี้เป็นอุบัติเหตุที่เกิดในโรงงาน ๖ ราย และ
ในโกดังเก็บสารเคมี ๓ ราย รวม ๙ ราย ซึ่งน้อยกว่าในปี ๒๕๔๗ อย่างไรก็ตาม จำนวนอุบัติเหตุ
ดังกล่าว มีรายงานในรายสำคัญๆ เท่านั้น ว่าเป็นสารเคมีอะไร ซึ่งบางกรณีไม่ใช่สารเคมีที่อยู่ภายใต้
พ.ร.บ.วัตถุอันตราย ดังนั้น จึงไม่สามารถประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดย่อยนี้ได้ อย่างไรก็ตาม
ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือ ระดับความสำเร็จ
ปานกลางไปทางระดับความสำเร็จดี

จากผลการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดย่อยทั้ง ๓ ข้างต้น จึงได้ผลการประเมินตัวชี้วัดหลักที่
๑๒ ที่กำหนดว่า “ลดความเสี่ยง อันตรายจากสารเคมีที่ใช้ในภาคอุตสาหกรรมที่มีเสี่ยงสูงมากที่สุด ๕๐ ลำดับแรก”
ได้ดังนี้

- เมื่อสรุประดับความสำเร็จของตัวชี้วัดหลักนี้ จากผลการประเมินตัวชี้วัดย่อยโดยแบบสอบถาม
ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความ
สำเร็จดี โดยเมื่อประเมินจากข้อมูลต่างๆ สรุปได้ว่า มีการดำเนินการเพื่อลดความเสี่ยงอันตราย
จากสารเคมีที่ใช้ในภาคอุตสาหกรรมที่มีเสี่ยงสูง โดยมีการจัดการสารเคมีอันตรายสูงที่มีการใช้ใน
โรงงานอุตสาหกรรมสูงสุด ๕๐ สารลำดับ ตลอดจนมีการดำเนินงานโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
เช่น การบริหารความเสี่ยงสารเคมีอย่างครบวงจรในนิคมอุตสาหกรรม โครงการลดเลิกการใช้
วัตถุอันตรายภาคอุตสาหกรรม โครงการลดของเสียจากภาคการผลิตอย่างครบวงจร โครงการพัฒนา
ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด และโครงการพัฒนาสมรรถนะผู้ปฏิบัติงานในโรงงานเพื่อการ
จัดการสารเคมีอย่างปลอดภัย อย่างไรก็ตาม ยังไม่สามารถประเมินจำนวนอุบัติเหตุที่เกิดจากสารเคมี
ความเสี่ยงสูง ๕๐ ลำดับแรก ในภาคอุตสาหกรรมว่าลดลงหรือไม่อย่างไร แต่จำนวนอุบัติเหตุ
ที่เกิดจากสารเคมีในภาพรวมลดลง ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดหลักนี้ ประสบความสำเร็จ
พอควร

ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๓ ลดอัตราการเจ็บป่วยร้อยละ ๒๐ และลดอัตราการเสียชีวิตร้อยละ ๔๐ ของคนงานภาคอุตสาหกรรมจากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗ กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๒ ตัว มีผลการประเมินของตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

(๑) ลดอัตราการเจ็บป่วยร้อยละ ๒๐ และลดอัตราการเสียชีวิตร้อยละ ๔๐ ของคนงานภาคอุตสาหกรรมจากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗

- ข้อมูลที่สืบค้นจากรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๔๕-๒๕๕๔ พบสถิติเกี่ยวกับจำนวนผู้ป่วยและเสียชีวิต จากการได้รับพิษจากสารอันตรายทางอุตสาหกรรม ซึ่งอาจเป็นจำนวนที่มากกว่าหรือเท่ากับการเจ็บป่วยของคนงานภาคอุตสาหกรรม อันเนื่องจากสารเคมี ตามที่กำหนดในตัวชี้วัด โดยรวบรวมตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ จนถึง ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นช่วงของแผนฯ ๑ แผนฯ ๒ และแผนฯ ๓ ดังแสดงในตารางที่ ๔.๕ โดยเมื่อพิจารณาตัวเลขเฉพาะในช่วงปี ๒๕๔๗-๒๕๕๔ พบว่ามีจำนวนทั้งลดลงและเพิ่มขึ้น ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละปี แต่เมื่อทำการเปรียบเทียบตามที่กำหนดในตัวชี้วัด พบว่าสถิติจำนวนผู้ป่วยในปี ๒๕๕๔ มีจำนวน ๒๓๙ ราย ลดลงร้อยละ ๒๖ จากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗ ซึ่งมีสถิติจำนวนผู้ป่วย ๔๕๓ ราย ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าสถิติจำนวนผู้ป่วยลดลงตามเป้าหมาย คือลดลงมากกว่าร้อยละ ๒๐ ตามที่กำหนดในตัวชี้วัด ส่วนสถิติเรื่องการเสียชีวิตนั้นลดลงจาก ๑ รายในปี ๒๕๔๗ เหลือ ๐ รายในปี ๒๕๕๔ หรือลดลงร้อยละ ๑๐๐ จากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗ ซึ่งดีกว่าที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัด คือร้อยละ ๔๐

ตารางที่ ๔.๕ จำนวนผู้ป่วยและเสียชีวิตจากการได้รับพิษจากสารอันตรายทางอุตสาหกรรมช่วงปี ๒๕๔๐-๒๕๕๔ ช่วงแผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัยด้านสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๔๐-๒๕๔๔) (แผนฯ ๑)

ปี พ.ศ.	๒๕๔๐	๒๕๔๑	๒๕๔๒	๒๕๔๓	๒๕๔๔	รวม
จำนวนผู้ป่วย	๒๑๑	๒๘๗	๓๖๕	๑,๑๗๐	๒๖๖	๒,๒๙๙
จำนวนผู้เสียชีวิต	๑	๑	๑	๑	-	๔

ช่วงแผนแม่บทพัฒนาความปลอดภัยด้านสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๕๐) (แผนฯ ๒)

ปี พ.ศ.	๒๕๔๕	๒๕๔๖	๒๕๔๗	๒๕๔๘	๒๕๔๙	รวม
จำนวนผู้ป่วย	๑๙๑	๑๕๗	๔๕๓	๓๑๙	๒๐๑	๑,๓๒๑
จำนวนผู้เสียชีวิต	-	-	๑	-	-	๑

ช่วงแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (แผนฯ ๓)

ปี พ.ศ.	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	รวม
จำนวนผู้ป่วย	๓๐๐	๒๒๖	๒๗๗	๒๙๑	๒๓๙	๑,๓๓๓
จำนวนผู้เสียชีวิต	๑	-	-	-	-	๑

ที่มา : รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๔๕-๒๕๕๔ (ไม่รวมจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุสารอันตราย)

- อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาวิเคราะห์สถิติในรายละเอียดจะพบว่าหากตัวชี้วัดนี้ กำหนดให้เปรียบเทียบกับฐานข้อมูลปีอื่นที่ไม่ใช่ปี ๒๕๔๗ เช่น ปี ๒๕๔๙ ซึ่งมีจำนวนผู้ป่วย ๒๐๑ ราย และไม่มีจำนวนผู้เสียชีวิต ผลการประเมินจะออกมาตรงกันข้าม ดังนั้น จึงเห็นความจำเป็นของการประเมินที่ควรมีการพิจารณาในภาพรวมของสถิติผู้เจ็บป่วยและเสียชีวิต แล้วเปรียบเทียบทั้งช่วงแผน แทนการเปรียบเทียบโดยใช้ฐานข้อมูลสถิติของปีใดปีหนึ่ง ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากตารางที่ ๔.๕ จะเห็นสถิติที่ชัดเจนว่าจำนวนผู้ป่วยรวมลดลงตามลำดับ โดยในช่วงแผนฯ ๒ ลดลงกว่าในช่วงแผนฯ ๑ และในช่วงแผนฯ ๓ ลดลงกว่าในช่วงแผนฯ ๒ ซึ่งมีตัวเลขคือ ๒,๒๙๙ รายในช่วงแผนฯ ๑ ลดลงมาเป็น ๑,๗๒๑ ราย ในช่วงแผนฯ ๒ (ลดลงร้อยละ ๓๔) และ ๑,๓๓๓ ราย ในช่วงแผนฯ ๓ (ลดลงร้อยละ ๒๙) ตามลำดับ และในส่วนของสถิติผู้เสียชีวิต ก็เช่นเดียวกัน คือ จำนวนผู้เสียชีวิตมี ๔ รายในช่วงแผนฯ ๑ ลดลงมาเป็น ๑ ราย ในช่วงแผนฯ ๒ และ ๑ ราย ในช่วงแผนฯ ๓ ตามลำดับ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการประเมินผลความสำเร็จโดยดูข้อมูลในลักษณะที่เป็นภาพรวมเช่นนี้ จะได้ผลของการประเมินที่น่าจะเหมาะสมกว่าการประเมินโดยใช้ฐานข้อมูลในปีใดปีหนึ่ง ซึ่งผลการประเมินในภาพรวมเปรียบเทียบของแต่ละช่วงแผนทั้ง ๓ แผน จะเห็นได้ว่าสถิติการเจ็บป่วยและเสียชีวิตเนื่องจากการใช้สารเคมีทางอุตสาหกรรมลดลงจากแผนฯ ๑ ไปแผนฯ ๒ และแผนฯ ๓ จึงสรุปได้ว่า อัตราการเจ็บป่วยและเสียชีวิตจากการได้รับพิษจากสารอันตรายทางอุตสาหกรรมลดลงตามลำดับ ซึ่งอาจถือได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี

(๒) ความพร้อมของผู้ประกอบการหรือสถานประกอบการในการเผชิญเหตุการณ์ฉุกเฉินสารเคมี

- มีแผนงานโครงการภายใต้แผนฯ ๓ ที่ดำเนินการเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ ได้แก่ โครงการบริหารความเสี่ยงสารเคมีอย่างครบวงจรในนิคมอุตสาหกรรม แผนงานการตรวจสอบและแก้ปัญหามลพิษจากอุบัติเหตุฉุกเฉินสารเคมี โครงการพัฒนาสมรรถนะผู้ปฏิบัติงานในโรงงานเพื่อการจัดการสารเคมีอย่างปลอดภัย โครงการการพัฒนาองค์ความรู้และทักษะด้านการขนส่งสารเคมี ผู้ประกอบการขนส่งและผู้ประจายานพาหนะ ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางไปทางระดับความสำเร็จดี

จากผลการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดย่อยทั้ง ๒ ข้างต้น จึงได้ผลการประเมินตัวชี้วัดหลักที่ ๑๓ ที่กำหนดว่า “ลดอัตราการเจ็บป่วยร้อยละ ๒๐ และลดอัตราการเสียชีวิตร้อยละ ๔๐ ของคนงาน ภาคอุตสาหกรรมจากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗” ได้ดังนี้

- เมื่อสรุประดับความสำเร็จของตัวชี้วัดหลักนี้ จากผลการประเมินตัวชี้วัดย่อยโดยแบบสอบถาม ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี และเมื่อประเมินจากข้อมูลที่สืบค้นได้ ในเรื่องสถิติเกี่ยวกับจำนวนผู้ป่วยและเสียชีวิตจาก

การได้รับพิษจากสารอันตรายทางอุตสาหกรรม ซึ่งอาจเป็นจำนวนที่มากกว่าหรือเท่ากับการเจ็บป่วยของคณาณภาคอุตสาหกรรมอันเนื่องจากสารเคมีตามที่กำหนดในตัวชี้วัด โดยให้เปรียบเทียบกับฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗ พบว่า ตัวชี้วัดนี้ ประสบความสำเร็จทั้งในเรื่องของการเจ็บป่วยและการเสียชีวิต เพราะลดลงตามตัวเลขร้อยละ ๒๐ ในเรื่องของการเจ็บป่วย และร้อยละ ๘๐ ในเรื่องของการเสียชีวิต และเมื่อพิจารณาประเมินผลในภาพรวม โดยเปรียบเทียบสถิติจำนวนผู้ป่วยและเสียชีวิตรวมของแต่ละช่วงแผนทั้ง ๓ แผน ได้ผลเป็นที่น่าสนใจและน่าพอใจ โดยพบว่า สถิติการเจ็บป่วยและเสียชีวิต เนื่องจากการใช้สารเคมีทางอุตสาหกรรมมีแนวโน้มลดลง จากแผนฯ ๑ ไปแผนฯ ๒ และไปสู่แผนฯ ๓ จึงอาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จพอสมควร ซึ่งอาจมาจากหลายสาเหตุ เช่น ผู้ประกอบการและคณาณมีความรู้เพิ่มมากขึ้นในเรื่องความปลอดภัยสารเคมี เริ่มมีการบังคับใช้กฎหมายเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของคณาณที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในสถานประกอบการ และมีการนำเทคโนโลยีในการผลิตที่สะอาดไปใช้เพิ่มมากขึ้นเหล่านี้ เป็นต้น

ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๔ ความพร้อมของภาคอุตสาหกรรม/ผู้ประกอบการ ในการปรับเปลี่ยนมาใช้ระบบสากล GHS กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๓ ตัว มีผลการประเมินของตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

- (๑) จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่สามารถ identify สารเคมีตามระบบสากล GHS กระจายเพียงพอในทุกภาคส่วน
  - สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จัดฝึกอบรม Training of the Trainers ในเรื่อง GHS ภายใต้โครงการความช่วยเหลือจาก UNITAR โดยมีผู้เข้าฝึกอบรมเพื่อที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญต่อไปจากทุกภาคส่วน ประมาณ ๓๐ ท่าน ทำให้จำนวนผู้เชี่ยวชาญด้าน GHS เพิ่มมากขึ้น และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กำลังจัดทำทำเนียบผู้เชี่ยวชาญ GHS ของประเทศอย่างไรก็ดี ผลสรุปของการตอบแบบสอบถามภายใต้ตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C- หรือระดับความสำเร็จปานกลางไปทางระดับความสำเร็จต่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงว่า จำนวนผู้เชี่ยวชาญยังมีไม่มากเท่าที่ควร
- (๒) ภาครัฐเผยแพร่ความรู้เรื่อง GHS สู่อผู้ประกอบการได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ
  - มีการพัฒนากฎหมายวัตถุอันตรายทางภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรมและภาคสาธารณสุข เพื่อนำระบบสากล GHS มาใช้ในประเทศ โดยทางภาคอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ออกประกาศกระทรวง เรื่อง ระบบการจำแนกและการสื่อสารความเป็นอันตรายของวัตถุอันตรายภายใต้ พ.ร.บ.วัตถุอันตราย เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งภาครัฐ ได้ดำเนินแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนฯ ๓ เพื่อเผยแพร่ความรู้เรื่อง GHS สู่อผู้ประกอบการ ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางไปทางระดับความสำเร็จดี

(๓) ภาคอุตสาหกรรมสามารถนำระบบสากล GHS ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

- มีแผนงานโครงการภายใต้แผนฯ ๓ ที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถนำระบบสากล GHS ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ได้แก่ โครงการจัดทำฉลาก GHS สำหรับผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและการนำหลักการประเมินความเสี่ยงมาใช้ โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่ให้มีการเตรียมความพร้อมเพื่อนำระบบสากล GHS มาใช้กับผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข โครงการการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) เขตนิคมอุตสาหกรรม ในการจัดทำฉลาก GHS โครงการพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ ในโรงงานในการบริหารจัดการสารเคมีตามระบบสากล GHS โครงการ พัฒนาฉลากผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือผู้บริโภค ตามระบบสากล GHS และโครงการพัฒนามาตรฐาน การจัดทำฉลากตามระบบสากล GHS สำหรับพาหนะขนส่งสารเคมี ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถาม ของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลาง ไปทางระดับความสำเร็จดี

จากผลการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดย่อยทั้ง ๓ ข้างต้น จึงได้ผลการประเมินตัวชี้วัดหลักที่ ๑๔ ที่กำหนดว่า “ความพร้อมของภาคอุตสาหกรรม/ผู้ประกอบการ ในการปรับเปลี่ยนมาใช้ระบบสากล GHS” ได้ดังนี้

- เมื่อสรุประดับความสำเร็จของตัวชี้วัดหลักนี้ จากผลการประเมินตัวชี้วัดย่อยโดยแบบสอบถาม ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี โดยเมื่อประเมินจากข้อมูลต่างๆ สรุปได้ว่า มีการพัฒนากฎหมายเพื่อนำระบบสากล GHS มาใช้ในประเทศ โดยได้มีออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบการจำแนกและการสื่อสารความเป็นอันตรายของวัตถุอันตราย ภายใต้ พ.ร.บ.วัตถุอันตราย เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แล้ว ซึ่งภาครัฐได้ดำเนินแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนฯ ๓ เพื่อเผยแพร่ความรู้เรื่อง GHS สู่อุปกรณ์ผู้ประกอบการ นอกจากนี้ มีแผนงานโครงการภายใต้แผนฯ ๓ ที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถนำระบบสากล GHS ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง และมีการจัดฝึกอบรม Training of the Trainers ในเรื่อง GHS เพื่อเพิ่มทำให้จำนวนผู้เชี่ยวชาญด้าน GHS มีการจัดทำทำเนียบผู้เชี่ยวชาญ GHS ของประเทศ จึงอาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จพอสมควร โดยอาจกล่าวได้ว่าภาคอุตสาหกรรมมีความพร้อมพอสมควรในการปรับเปลี่ยนมาใช้ระบบสากล GHS

ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๕ ประชาชน ชุมชน รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีระบบเฝ้าระวังและคุ้มครองความปลอดภัยจากอันตรายสารเคมี จากแหล่งอุตสาหกรรมทั้งขนาดใหญ่และขนาดย่อม การผลิตสินค้าและบริการ กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๕ ตัว มีผลการประเมินของตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

(๑) มีทีมตอบโต้เหตุฉุกเฉินสารเคมีที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมพื้นที่เสี่ยง ๒๖ จังหวัดกระจายตามภารกิจของแต่ละหน่วยงาน

- กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้ดำเนินโครงการพัฒนาเตรียมความพร้อมตอบโต้เหตุฉุกเฉินจากสารเคมี/วัตถุอันตราย โดยมีการฝึกซ้อมแผนปฏิบัติการป้องกันและระงับอุบัติเหตุจากสารเคมีและวัตถุอันตราย ระดับกลุ่มจังหวัด เพื่อเตรียมความพร้อมในการตอบโต้ และรับมือเหตุฉุกเฉินและการรั่วไหลของสารเคมี/วัตถุอันตราย และมีการฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจากภัยการก่อวินาศกรรมด้านสารเคมีและวัตถุอันตราย (รังสี) ที่มีผลกระทบรุนแรง และการรถไฟแห่งประเทศไทย ได้ดำเนินโครงการฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยการขนส่งทางรถไฟ นอกจากนี้ กรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินแผนงานการตรวจสอบและแก้ปัญหามลพิษจากอุบัติเหตุฉุกเฉินสารเคมี เพื่อสนับสนุนการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจากสารเคมีอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ และที่สำคัญได้มีการจัดเตรียมแผนปฏิบัติการฉุกเฉินจากสารเคมีและวัตถุอันตรายภายใต้แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ และรองรับนโยบายการเตรียมความพร้อมแห่งชาติ โดยภายใต้แผนฉุกเฉินฯ มีการจัดเตรียมทีมตอบโต้เหตุฉุกเฉินสารเคมี ที่เชื่อมโยงกันระหว่างศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินสารเคมีของกรมควบคุมมลพิษ สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานครของสำนักงานเขต ๕๐ เขต สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค ๑๖ ภาค ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๑๒ เขต สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดทั้ง ๗๕ จังหวัด และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดทั้ง ๗๕ จังหวัด อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี ยังมีแผนงานพัฒนาประสิทธิภาพหน่วยเผชิญอุบัติเหตุสารเคมีให้แก่เจ้าหน้าที่สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค เพื่อเป็นวิทยากรต้นแบบขยายเครือข่ายในระดับจังหวัดและท้องถิ่นที่วางแผนไว้ แต่ไม่ได้รับงบประมาณ ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางไปทางระดับความสำเร็จดี

(๒) จำนวนผู้บังคับบัญชาที่ผ่านการอบรม “ผู้บังคับบัญชาเหตุการณ์ฉุกเฉินจากสารเคมี”

- กรมควบคุมมลพิษ ได้วางแผนการฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาผู้บังคับบัญชาเหตุการณ์ฉุกเฉินจากสารเคมี โดยจะมีการฝึกอบรมในปี ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นช่วงต้นของแผนฯ ๔ อย่างไรก็ตาม ในช่วงแผนฯ ๓ ที่ผ่านมากรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้ดำเนินการโครงการฝึกอบรมในหลายเรื่อง ได้แก่ โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการปฏิบัติเบื้องต้นในกรณีการโจมตีทางเคมี ชีวะ รัังสี นิวเคลียร์และวัตถุระเบิด โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพวิทยากรการจัดการภัยพิบัติ : เคมี ชีวะ รัังสี นิวเคลียร์ และวัตถุระเบิด ซึ่งผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถเป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคลากรของหน่วยงานภายนอก และประชาชนต่อไปได้ และมีการดำเนินงานโครงการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โครงการฝึกอบรมหลักสูตรครูฝึกป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประจำปี ๒๕๕๓ นอกจากนี้ ทุกๆ ปี วิทยาลัยป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สังกัดกระทรวงมหาดไทยจะมีการอบรมหลักสูตร นักบริหารป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ครั้งละ ๖๐ คน ซึ่งจะมีการให้ความรู้เรื่องภัยจากสารเคมีด้วย โดยผู้ที่เข้าอบรมคือผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ระดับกลางขึ้นไปจากศูนย์/ปภ.เขต ทัวประเทศ ซึ่งผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถที่จะนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติหน้าที่ในการระงับเหตุฉุกเฉินเบื้องต้นของอุบัติภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตรายได้ ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถาม ของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C- หรือระดับความสำเร็จปานกลางไปทางระดับความสำเร็จต่ำ ซึ่งอาจสรุปได้ว่า ผู้บังคับบัญชาเหตุการณ์ฉุกเฉินจากสารเคมี มีจำนวนน้อยที่ได้รับการฝึกอบรม ซึ่งจำเป็นต้องเพิ่มการฝึกอบรมเพื่อให้มีจำนวนผู้บังคับบัญชาที่มีความรู้ความสามารถเพียงพอมากขึ้น

(๓) มีจำนวนช่องทางการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมพื้นที่ สถานการณ์ และช่วงเวลา

- แผนปฏิบัติการฉุกเฉินจากสารเคมีและวัตถุอันตราย ซึ่งจัดเตรียมโดยกรมควบคุมมลพิษ ภายใต้แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ ที่รองรับนโยบายการเตรียมความพร้อมแห่งชาติ มีการจัดวางผังการสนับสนุนป้องกันและบรรเทาภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย และจากคมนาคมและการขนส่ง ทั้งในกรุงเทพมหานครและในระดับจังหวัดที่เชื่อมการติดต่อประสานงานตามบทบาทและหน้าที่ขององค์กร ทั้งก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุ และมีช่องทางการติดต่อสื่อสารครอบคลุม โดยมีเบอร์โทรศัพท์ติดต่อของทั้งศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉิน สารเคมีของกรมควบคุมมลพิษ สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานครของสำนักงานเขต ๕๐ เขต สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค ๑๖ ภาค ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๑๒ เขต สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดทั้ง ๗๕ จังหวัด และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดทั้ง ๗๕ จังหวัด ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางไปทางระดับความสำเร็จดี

(๔) ศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉินที่มีประสิทธิภาพ

- มีศูนย์รับแจ้งเหตุของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๑๗๔๔ ซึ่งเป็นสายด่วน ๒๔ ชั่วโมง และมีศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉินจากสารเคมีและวัตถุอันตราย รวมทั้งการลักลอบทิ้งกากของเสียอันตรายของกรมควบคุมมลพิษ ซึ่งสามารถแจ้งเหตุได้ โดยมีสายด่วน ๑๖๕๐ เบอร์โทรศัพท์ โทรสาร โทรศัพท์เคลื่อนที่ E-mail หรือแจ้งด้วยตัวเองหรือเอกสาร ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางไปทางระดับความสำเร็จดี

(๕) ศูนย์ประสานงานเครือข่ายในทุกระดับ

- แผนปฏิบัติการฉุกเฉินจากสารเคมีและวัตถุอันตราย ภายใต้แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ มีการจัดวางผังการสนับสนุนป้องกัน และบรรเทาภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตรายและจากคมนาคมและการขนส่งทั้งในกรุงเทพมหานครและในระดับจังหวัด โดยมีเครือข่ายที่เชื่อมการติดต่อประสานงานตามบทบาทและหน้าที่ขององค์กรในทุกระดับ ตั้งแต่ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนระดับชาติ ระดับจังหวัด ระดับท้องที่และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และอำเภอ ตลอดจนหน่วยปฏิบัติเฉพาะด้าน หน่วยบรรเทาทุกข์และหน่วยงานผู้เชี่ยวชาญ คือ ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินสารเคมีของกรมควบคุมมลพิษ ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางไปทางระดับความสำเร็จดี

จากผลการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดย่อยทั้ง ๕ ข้างต้น จึงได้ผลการประเมินตัวชี้วัดหลักที่ ๑๕ ที่กำหนดว่า “ประชาชน ชุมชน รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีระบบเฝ้าระวังและคุ้มครองความปลอดภัยจากอันตรายสารเคมี จากแหล่งอุตสาหกรรมทั้งขนาดใหญ่และขนาดย่อม การผลิตสินค้าและบริการ” ได้ดังนี้

- เมื่อสรุประดับความสำเร็จของตัวชี้วัดหลักนี้ จากผลการประเมินตัวชี้วัดย่อยโดยแบบสอบถาม ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี และเมื่อประเมินจากข้อมูลต่างๆ สรุปได้ว่าการจัดเตรียมแผนปฏิบัติการฉุกเฉินจากสารเคมีและวัตถุอันตรายภายใต้แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ ที่รองรับนโยบาย การเตรียมความพร้อมแห่งชาติ ซึ่งมีการเตรียมทีมตอบโต้เหตุฉุกเฉินสารเคมี มีการฝึกซ้อมแผนปฏิบัติการป้องกันและระงับอุบัติเหตุจากสารเคมีและวัตถุอันตราย ระดับกลุ่มจังหวัด การฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจากภัยการก่อวินาศกรรมด้านสารเคมีและวัตถุอันตราย การฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การขนส่งทางรถไฟ มีช่องทางการติดต่อสื่อสารครอบคลุม มีศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน และมีการประสานงานเครือข่ายในระดับต่างๆ ในการสนับสนุน ป้องกันและบรรเทาภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย และจากคมนาคมและการขนส่งทั้งในกรุงเทพมหานครและในระดับจังหวัด มีโครงการแก้ไขปัญหามลพิษและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต จังหวัดระยอง ภายใต้แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษจังหวัดระยอง ปี ๒๕๕๐-

๒๕๕๔ ของกรมควบคุมโรค เพื่อดูแลสุขภาพประชาชนด้วยการเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมโรคและ
ภัยสุขภาพเชิงรุก และมีแผนงานจัดทำระบบข้อมูลเพื่อการจัดการอุบัติเหตุจากสารเคมีระดับภาค
ผ่าน Web-based Application ของกรมควบคุมมลพิษ เหล่านี้ นับได้ว่าประชาชน ชุมชน
รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระบบเฝ้าระวังและคุ้มครองความปลอดภัยจากอันตราย
สารเคมีจากแหล่งอุตสาหกรรม การผลิตสินค้าและบริการ ได้ดีในระดับหนึ่ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมความปลอดภัยและบทบาทประชาชนในการจัดการสารเคมี

กำหนดตัวชี้วัดไว้ ๓ ตัวชี้วัดหลัก และ ๔ ตัวชี้วัดย่อย โดยมีผลการประเมิน ดังนี้

ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๖ มีเครือข่ายภาคประชาชนและชุมชนท้องถิ่นที่มีความรู้ มีศักยภาพในการป้องกัน
เฝ้าระวังอันตรายสารเคมีจากกิจกรรมภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม จำหน่าย ใช้ และบริการ กำหนดตัวชี้วัด
ย่อยไว้ ๓ ตัว มีผลการประเมินของตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

(๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทและศักยภาพในการบริหารจัดการสารเคมีในท้องถิ่น

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าไปมีบทบาทร่วม ในแผนปฏิบัติการฉุกเฉินจากสารเคมีและวัตถุอันตราย
ภายใต้แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ โดยในแผนฯ มีการจัดวางผัง
การสนับสนุนป้องกันและบรรเทาภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย และจากคมนาคมและการขนส่ง
ทั้งในกรุงเทพมหานครและในระดับจังหวัด ซึ่งมีเครือข่ายที่เชื่อมการติดต่อประสานงานตามบทบาท
และหน้าที่ขององค์กร ในทุกระดับ ตั้งแต่ ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนระดับชาติ ระดับจังหวัด ระดับ
ท้องที่และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและอำเภอ ตลอดจนหน่วยปฏิบัติเฉพาะด้าน นอกจากนี้
ภายใต้แผนฯ ๓ มีแผนงานโครงการที่ช่วยเสริมสร้างให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีศักยภาพใน
การบริหารจัดการสารเคมีเพิ่มขึ้น ได้แก่ โครงการจัดทำคู่มือการจัดการสารเคมีสำหรับองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการฝึกอบรมการใช้คู่มือ โดยกรมส่งเสริมการเกษตร ซึ่งกระตุ้นผลักดัน
และสนับสนุนให้ผู้บริหารท้องถิ่นนำกฎหมายที่มีอยู่แล้ว มาบังคับใช้ในการควบคุมและจัดการ
สารเคมีทางเกษตร ในระดับพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพเกิดเป็นศูนย์การเรียนรู้ระดับชุมชนและ
ศูนย์การเรียนรู้ด้านเกษตร และการผลิตอาหารปลอดภัย และโครงการพัฒนาท้องถิ่นเข้มแข็ง โดย
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ซึ่งถ่ายทอดให้บุคลากรในท้องถิ่นมีองค์ความรู้ ที่สามารถเฝ้าระวัง
ปัญหาที่จะกระทบต่อสุขภาพ ให้เป็นชุมชนที่เข้มแข็ง อย่างไรก็ตาม ผลการตอบแบบสอบถามของ
ตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C- หรือระดับความสำเร็จปานกลางไปทางระดับความ
สำเร็จต่ำ ซึ่งอาจสรุปได้ว่า มีความจำเป็นในการสนับสนุนส่งเสริมและเพิ่มความเข้มแข็งให้กับ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการสารเคมีให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

(๒) เครือข่ายประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการเคลื่อนไหวยของสารเคมีอย่างกว้างขวาง

- มีเครือข่ายภาคประชาชน เช่น มูลนิธิบูรณะนิเวศ กรีนพีซเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เครือข่ายสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค มูลนิธิสาธารณสุขเพื่อการพัฒนา ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการเคลื่อนไหวยของสารเคมี นอกจากนี้ มีแผนงานโครงการภายใต้แผนฯ ๓ ที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ในการติดตามตรวจสอบการเคลื่อนไหวยของสารเคมีในพื้นที่เสี่ยงภัย คือ โครงการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการเฝ้าระวังโรคและภัยสุขภาพจากสารเคมีในพื้นที่ ภายใต้แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษจังหวัดระยอง ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔ โดยกรมควบคุมโรค ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางไปทางระดับความสำเร็จดี

(๓) มีการเสริมสร้างความรู้และศักยภาพในการป้องกันเฝ้าระวังอันตรายสารเคมี ให้แก่เครือข่ายภาคประชาชน และชุมชนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

- มีแผนงานโครงการภายใต้แผนฯ ๓ ที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ในการติดตามตรวจสอบ การเคลื่อนไหวยของสารเคมีในพื้นที่เสี่ยงภัย คือ โครงการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการเฝ้าระวังโรค และภัยสุขภาพจากสารเคมีในพื้นที่ภายใต้แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษจังหวัดระยอง ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔ โดยกรมควบคุมโรค ซึ่งส่งผลให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการเฝ้าระวังโรคและภัยสุขภาพจากสารเคมีด้วยตนเอง และทำให้เกิดระบบเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมโรคและภัยสุขภาพจากสารเคมีอย่างยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดระยองเพื่อเป็นต้นแบบสำหรับประยุกต์ใช้ในพื้นที่เสี่ยงภัยสารเคมีอื่นๆ ในประเทศไทย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้ดำเนินโครงการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านสารเคมีในพื้นที่เสี่ยงได้ ๒ จังหวัด คือ ปทุมธานี กับระยอง ทำให้ชุมชนมีความรู้ในการบริหารจัดการภัยในเบื้องต้นโดยการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน มีแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของชุมชน/หมู่บ้าน และโครงการเสริมสร้างความรู้และเพิ่มทักษะความปลอดภัยจากสารเคมี โดยประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ผลงานวิจัยเชิงปฏิบัติการและเชิงพาณิชย์ ผ่านสื่อ รวมทั้งจัดนิทรรศการหมุนเวียน ณ สถานประกอบการ โดยประสานระหว่างหน่วยงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดและศูนย์ ปก. เขต ๑๒ เขต และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ดำเนินโครงการพัฒนาดัชนีชี้วัดชุมชนด้านความปลอดภัยสารเคมีต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารความรู้ในการป้องกันเฝ้าระวังอันตรายสารเคมีจากกิจกรรมภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางไปทางระดับความสำเร็จดี

จากผลการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดย่อยทั้ง ๓ ข้างต้น จึงได้ผลการประเมินตัวชี้วัดหลักที่ ๑๖ ที่กำหนดว่า “มีเครือข่ายภาคประชาชนและชุมชนท้องถิ่นที่มีความรู้ มีศักยภาพในการป้องกันเฝ้าระวังอันตรายสารเคมีจากกิจกรรมภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม จำหน่าย ใช้ และบริการ” ได้ดังนี้

- เมื่อสรุประดับความสำเร็จของตัวชี้วัดหลักนี้ จากผลการประเมินตัวชี้วัดย่อยโดยแบบสอบถาม ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี และเมื่อประเมินจากข้อมูลต่างๆ สรุปได้ว่า มีเครือข่ายภาคประชาชน เช่น มูลนิธิบูรณะนิเวศ กรีนพีซเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เครือข่ายสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค มูลนิธิสาธารณสุขเพื่อการพัฒนาที่เข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการเคลื่อนไหวของสารเคมี มีแผนงานโครงการภายใต้แผนฯ ๓ ที่ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความรู้ มีศักยภาพในการป้องกันเฝ้าระวังอันตรายสารเคมีจากกิจกรรมภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม จำหน่าย ใช้ และบริการ ได้แก่ โครงการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการเฝ้าระวังโรคและภัยสุขภาพจากสารเคมีในพื้นที่ ภายใต้แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษ จังหวัดระยอง ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๕ โครงการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านสารเคมี ในพื้นที่เสี่ยงได้ ๒ จังหวัด คือ ปทุมธานี กับระยอง โครงการเสริมสร้างความรู้และเพิ่มทักษะความปลอดภัยจากสารเคมี โดยประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโครงการพัฒนาดัชนีชี้วัดชุมชนด้านความปลอดภัยสารเคมีต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม โครงการจัดทำคู่มือการจัดการสารเคมีสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการฝึกอบรมการใช้คู่มือ โครงการพัฒนาท้องถิ่นเข้มแข็ง และการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทร่วมในแผนปฏิบัติการฉุกเฉินจากสารเคมีและวัตถุอันตราย ภายใต้แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดหลักนี้ ประสบความสำเร็จในระดับพอควร แต่ก็ยังมีประเด็นท้าทาย จากผลการประเมินว่าโครงการที่ดำเนินการไปนั้น อาจยังไม่เพียงพอ ซึ่งยังมีความจำเป็นในการสนับสนุนส่งเสริมและเพิ่มความเข้มแข็งให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการสารเคมีให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๗ มีการบรรจุสาระการเรียนรู้เรื่องความเป็นอันตรายของสารเคมีในภาคการศึกษา กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๒ ตัว มีผลการประเมินของตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

(๑) มีการบรรจุสาระการเรียนรู้เรื่องความเป็นอันตรายของสารเคมีในหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ

- สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ได้จัดทำสาระการเรียนรู้เรื่องสารเคมี บรรจุไว้ใน ๘ สาระวิชาการของหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับแล้ว นอกจากนี้ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้ดำเนินโครงการเสริมสร้างความรู้และเพิ่มทักษะความปลอดภัยจากสารเคมี โดยประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ

รวมทั้งจัดนิทรรศการหมุนเวียน ณ สถานประกอบการ โดยประสานระหว่างหน่วยงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดและศูนย์ ปก. เขต ๑๒ เขต ทำให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร มีความรู้ความเข้าใจและสามารถ ปฏิบัติตนให้ปลอดภัยจากสารเคมี ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ A หรือระดับความสำเร็จที่ดีเยี่ยม โดยประสบความสำเร็จตามที่กำหนดในตัวชี้วัด คือ มีการบรรจุสาระการเรียนรู้เรื่องความเป็นอันตรายของสารเคมี ในหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

(๒) มีการบรรจุองค์ความรู้เรื่อง ระบบสากล GHS เข้าสู่หลักสูตรการศึกษาโดยเฉพาะในภาคบังคับ

- สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ได้ดำเนินโครงการพัฒนาจัดทำสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับข้อความแสดงความเป็นอันตรายของสารเคมีตามระบบสากล GHS เพื่อบรรจุไว้ในคู่มือการ

เรียนการสอน และดำเนินการให้ความรู้เกี่ยวกับความเป็นอันตรายของสารเคมีตามระบบสากล GHS ได้ บรรจุไว้ในหลักสูตรการศึกษา ชั้นพื้นฐานของประเทศแล้ว นอกจากนี้ ยังได้ดำเนินโครงการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับระบบสากล GHS โครงการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ GHS สู่นักเรียนผ่านทาง อย.น้อย และกลุ่มผู้บริโภค ตลอดจนดำเนินโครงการจัดทำสื่อสำหรับการเรียนการสอนความปลอดภัยด้านสารเคมีและสิ่งแวดล้อมในระดับประถมและมัธยมศึกษา ภายใต้โครงการ

โรงเรียนต้นแบบเพื่อรณรงค์ให้นักเรียนและเยาวชนมีความรู้ ในเรื่อง GHS รวม

ทั้ง ต่อยอดดำเนินโครงการโรงเรียนพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เรื่อง GHS และความปลอดภัยสารเคมีสำหรับเยาวชน ดังนั้น ผลการตอบแบบสอบถามของ ตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ A หรือระดับความสำเร็จที่ดีเยี่ยม โดยประสบความสำเร็จตามที่กำหนดในตัวชี้วัด คือ มีการบรรจุองค์ความรู้เรื่อง ระบบสากล GHS เข้าสู่หลักสูตรการศึกษาภาคบังคับเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

จากผลการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดย่อยทั้ง ๒ ข้างต้น จึงได้ผลการประเมินตัวชี้วัดหลักที่ ๑๗ ที่กำหนดว่า “มีการบรรจุสาระการเรียนรู้เรื่องความเป็นอันตรายของสารเคมีในภาคการศึกษา” ได้ดังนี้

- เมื่อสรุประดับความสำเร็จของตัวชี้วัดหลักนี้ จากผลการประเมินตัวชี้วัดย่อยโดยแบบสอบถามได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ A หรือระดับความสำเร็จที่ดีเยี่ยม เนื่องจากได้มีการจัดทำสาระการเรียนรู้เรื่องสารเคมี และสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับข้อความแสดงความเป็นอันตรายของสารเคมีตามระบบสากล GHS บรรจุไว้ใน ๘ สาระวิชาการของหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ ตลอดจนบรรจุไว้ในคู่มือการเรียนการสอนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว นอกจากนี้ ภายใต้แผนฯ ๓ ยังได้มีการดำเนินโครงการต่างๆ ในการให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยจากสารเคมี และระบบสากล GHS สู่นักเรียน

สาธารณะ ผ่านทางสื่อต่างๆ ผ่านทาง อย.น้อย และกลุ่มผู้บริโภค ตลอดจนสนับสนุนให้มีโรงเรียนต้นแบบและโรงเรียนพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เรื่องระบบสากล GHS และความปลอดภัยสารเคมีสำหรับเยาวชนจึงสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน โดยมีการบรรจุสาระการเรียนรู้ เรื่องความเป็นอันตรายของสารเคมีในภาคการศึกษาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๘ มีระบบและเชื่อมโยงการสื่อสารองค์ความรู้เกี่ยวกับสารเคมีสู่สังคมและผู้บริโภค กำหนดตัวชี้วัดย่อยไว้ ๓ ตัว มีผลการประเมินของตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

(๑) ช่องทางการสื่อสารองค์ความรู้เรื่องสารเคมีที่หลากหลายและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง

- หลายหน่วยงานได้จัดทำข่าวสารและเผยแพร่องค์ความรู้เรื่องสารเคมีที่หลากหลาย เช่น กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้และเพิ่มทักษะความปลอดภัยจากสารเคมีผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อมวลชน (โทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์) รวมทั้งจัดนิทรรศการหมุนเวียนทั่วประเทศ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ดำเนินโครงการพัฒนาและส่งเสริมสิทธิในการรับรู้ของประชาชน เรื่อง อันตรายสารเคมีในชุมชน สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จัดทำข่าวสารเคมีปลอดภัย และดำเนินการให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยจากสารเคมีสู่สาธารณะ ผ่านทางสื่อต่างๆ CHEMTRACK โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดทำฐานความรู้เรื่องความปลอดภัยสารเคมีเผยแพร่ผ่านทาง internet กรมควบคุมมลพิษ จัดทำศูนย์ข้อมูลวัตถุอันตรายและเคมีภัณฑ์ เผยแพร่ผ่านทาง website นอกจากนี้ หน่วยงานอื่นๆ เช่น กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมวิชาการเกษตร กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ รพ.ศิริราช รพ.รามาธิบดี และ รพ.นพรัตน์ราชธานี มีการสื่อสารองค์ความรู้เรื่องสารเคมีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในหลายช่องทางเช่นกัน ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางไปทางระดับความสำเร็จดี ซึ่งอาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จพอสมควร แต่ยังมีประเด็นที่ต้องดำเนินการต่อไป ในการนำความรู้ให้เข้าไปถึงยังกลุ่มเป้าหมายให้มากขึ้น

(๒) มีการกระตุ้นการเรียนรู้ด้านสารเคมีของภาคสังคมและผู้บริโภคอย่างต่อเนื่อง เช่น การเปิดเวทีสาธารณะ การสร้างนโยบายสาธารณะหรือการทำประชาวิจารณ์ เป็นต้น

- สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ได้ดำเนินการเปิดเวทีสาธารณะด้านสุขภาพจากผลกระทบจากสารเคมีผ่านเวทีสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งในช่วงแผนฯ ๓ ที่ผ่านมา ทำให้มีการผลักดันจากภาคสังคมและผู้บริโภค ให้ภาครัฐจัดดำเนินการโดยมีมติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ออกมา ๓ เรื่อง คือ การควบคุมการโฆษณาและขายตรงวัตถุอันตรายทางการเกษตร การจัดการขยะอันตรายจากชุมชนอย่างมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อเร่งรัดให้มีการจัดการแก้ไขปัญหาดังกล่าวเป็นระบบและเป็นรูปธรรม และมาตรการทำให้สังคมไทยไร้รอยรั่ว นอกจากนี้ ยังมีบทบาทจากภาคประชาชน

ที่มีการนำเสนอสู่ภาครัฐ จากผลการศึกษาของมูลนิธิบูรณะนิเวศ เรื่อง ความเสี่ยงอันตรายของ
สังคมไทยจากการเปิดเสรีนำเข้าของเสียอันตรายภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น :
JTEPA ตลอดจน การเปิดเวทีสาธารณะหรือการทำประชาพิจารณ์ของหน่วยงานต่างๆ ในระหว่าง
การร่างกฎหมาย หรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสารเคมี เพื่อให้ภาคเอกชนและ
ภาคประชาชน มีส่วนร่วมในการพิจารณาและให้ความเห็น อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี มีแผนงานโครงการที่วางไว้
ภายใต้แผนฯ ๓ แต่ไม่ได้รับงบประมาณ คือ โครงการส่งเสริมความปลอดภัยจากการขนส่ง
สารเคมี วัตถุอันตราย ของเสียอันตราย และกากของเสียอันตรายทางอุตสาหกรรม : การมี
ส่วนร่วม เฝ้าระวังและสนับสนุนบทบาทของภาคประชาชนและภาครัฐ ทั้งนี้ ผลการตอบ
แบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางไป
ทางระดับความสำเร็จดี ซึ่งอาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จพอสมควร แต่ยังมีประเด็นที่
ต้องดำเนินการ ต่อไป ในเรื่องที่จะต้องผลักดันให้เกิดการดำเนินงานในอนาคตเพื่อเพิ่มบทบาทของ
ภาคประชาชน ในการเข้ามาเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยจากการขนส่งสารเคมี วัตถุอันตรายของ
เสียอันตราย และกากของเสียอันตรายทางอุตสาหกรรม และเรื่องอื่นๆ ให้มากขึ้นต่อไป

(๓) มีระบบการเปิดเผยข้อมูลการเคลื่อนไหวสารเคมีที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้และง่ายต่อการเข้าใจ
ตลอดทั้งระบบการเคลื่อนไหวของสารเคมี

- มีความพยายามของหน่วยงานต่างๆ ที่จะสร้างระบบการเปิดเผยข้อมูลการเคลื่อนไหวสารเคมีที่
ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ เช่น กรมควบคุมมลพิษ เริ่มจัดทำโครงการจัดทำทะเบียนการ
ปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ (Pollutant Release and Transfer Registers : PRTRs)
เพื่อเผยแพร่ข้อมูลการจัดการมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทต่างๆ สู่สาธารณชน แต่ยังมีติดปัญหา
เรื่องการสืบค้นข้อมูลคุณสมบัติของสารเคมี/มลพิษ รวมทั้งที่มาของแหล่งกำเนิด ที่มีการปลดปล่อย
สารเคมี/มลพิษ นอกจากนี้ มีข้อมูลในเรื่องของการนำเข้าส่งออกสารเคมีของกรมศุลกากร ข้อมูล
เกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่มีสถิติเกี่ยวกับการประกอบการ อาคารจัดเก็บ รถขนส่ง ของกรมโรงงาน
อุตสาหกรรม ข้อมูลเกี่ยวกับสารเคมีกำจัดศัตรูพืชของกรมวิชาการเกษตร และข้อมูลที่รวบรวม
เกี่ยวกับชนิด จำนวน และปริมาณสารเคมี ในภาคต่างๆ โดย CHEMTRACK ที่ประชาชนสามารถ
เข้าถึงได้ ทั้งนี้ ผลการตอบแบบสอบถามของตัวชี้วัดนี้ ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือ
ระดับความสำเร็จปานกลางไปทางระดับความสำเร็จดี ซึ่งอาจสรุปได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จ
พอสมควร อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี จากการประเมินเห็นว่า ข้อมูลที่มีเป็นข้อมูลแยกส่วนของแต่ละ
หน่วยงาน ไม่มีการเชื่อมโยงตลอดทั้งระบบของการเคลื่อนไหวสารเคมี และข้อมูลยังมีความยาก
ต่อความเข้าใจสำหรับประชาชนทั่วไป

จากผลการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดย่อยทั้ง ๓ ข้างต้น จึงได้ผลการประเมินตัวชี้วัดหลักที่ ๑๔ ที่กำหนดว่า “มีระบบและเชื่อมโยงการสื่อสารองค์ความรู้เกี่ยวกับสารเคมีสู่สังคมและผู้บริโภค” ได้ดังนี้

- เมื่อสรุประดับความสำเร็จของตัวชี้วัดหลักนี้ จากผลการประเมินตัวชี้วัดย่อยโดยแบบสอบถาม ได้ผลเป็นระดับความสำเร็จที่ C+ หรือระดับความสำเร็จปานกลางที่มีทิศทางไปทางระดับความสำเร็จดี และเมื่อประเมินจากข้อมูลต่างๆ สรุปได้ว่า หน่วยงานและองค์กรต่างๆ ได้จัดทำข่าวสาร และเผยแพร่องค์ความรู้เรื่องสารเคมีที่หลากหลายสู่สังคมและผู้บริโภคผ่านทางสื่อต่างๆ และผ่านทาง website ของตนเอง และมีการเปิดเวทีสาธารณะให้ภาคประชาชนและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในระหว่างการร่างกฎหมาย หรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ได้ดำเนินการเปิดเวทีสาธารณะด้านสุขภาพจากผลกระทบจากสารเคมีผ่านเวทีสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ทำให้มีการผลักดันจากภาคสังคมและผู้บริโภค ให้ภาครัฐดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของข้อมูลเกี่ยวกับสารเคมีที่ประชาชนจะสามารถเข้าถึงและทราบความเคลื่อนไหวของสารเคมีได้นั้น ยังไม่ได้รับการพัฒนา โดยระบบของข้อมูลที่มี ยังเป็นระบบของข้อมูลที่แยกส่วนของแต่ละหน่วยงาน และยังไม่มีการเชื่อมโยงตลอดทั้งระบบของการเคลื่อนไหวสารเคมี ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า ตัวชี้วัดนี้ประสบความสำเร็จในระดับพอควร ซึ่งยังต้องอาศัยความพยายามต่อเนื่องในการดำเนินงานต่อไป โดยเฉพาะในเรื่องความเชื่อมโยงของข้อมูล และการปรับข้อมูลให้เข้าใจง่ายสำหรับประชาชนทั่วไป

๔.๓ สรุปผลการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนฯ ๓ ตามตัวชี้วัด และประเด็นท้าทาย

จากการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดข้างต้น สรุปผลการประเมินผลความสำเร็จรวมถึงประเด็นท้าทายของการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ได้ ดังต่อไปนี้

(๑) การประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ตามตัวชี้วัดใน ๒ ช่วง คือ ช่วงระยะครึ่งแรกของแผน และเมื่อสิ้นแผน ให้ประโยชน์เป็นอย่างมาก โดยการประเมินในช่วงครึ่งแรกทำให้ได้ข้อมูลว่าการดำเนินงาน ส่วนใดที่ควรมีการเร่งรัดในช่วงครึ่งแผนที่เหลือ และทำให้ได้ข้อมูลสำหรับเป็น input ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ ได้ถูกทาง โดยไม่จำเป็นต้องรอให้การประเมินแผนฯ ๓ เสร็จก่อน เพราะหากรอ ก็จะไม่สามารถจัดเตรียมแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ ได้ทัน และการประเมินเมื่อสิ้นแผนทำให้เห็นถึงสภาพก้าวหน้าของการดำเนินงาน และทำให้ได้ข้อมูลว่าควรปรับปรุงในส่วนไหนหรือส่วนใดในช่วงที่เหลือของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ และที่จะต้องให้ความสำคัญและดำเนินการต่อเนื่องในแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ ต่อไป นอกจากนี้ การประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามตัวชี้วัดนี้ ทำให้สามารถมองเห็นภาพของความสำเร็จของแผนที่ชัดเจนขึ้น ซึ่งเป็นการต่อยอดจากการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนงานโครงการในบทที่ ๓

(๒) ตัวชี้วัดหลักที่ได้รับการประเมินในระดับความสำเร็จดีเยี่ยม คือ ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๗ ซึ่งกำหนดไว้ว่า มีการบรรจุสาระการเรียนรู้ เรื่องการจัดการสารเคมีในภาคการศึกษา ตัวชี้วัดที่ได้รับการประเมินในระดับความสำเร็จดี คือ ตัวชี้วัดหลักที่ ๓ ซึ่งกำหนดไว้ว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการดำเนินงานประสานงานทุกระดับ โดยมีกลไกการทำงานแบบบูรณาการที่เข้มแข็ง ผลักดันและขับเคลื่อน การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดที่ได้รับการประเมินในระดับความสำเร็จดีรองลงมา โดยประเมินไว้ว่า สำเร็จดีไปทางปานกลางนั้น คือตัวชี้วัดหลักที่ ๑ ซึ่งกำหนดไว้ว่ามีกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนั้น ประเด็นท้าทายในกรณีนี้คือ ในการดำเนินงาน ในแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับต่อไป จะพิจารณาขยายการบรรจุสาระการเรียนรู้ ในภาคการศึกษาต่อไปอย่างไร จากที่ได้ดำเนินการอย่างประสบความสำเร็จแล้วในหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับในแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ นี้ ส่วนในเรื่องของการทำงานแบบบูรณาการในการผลักดันและขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ นั้น จะพิจารณาปรับปรุงกลไกอย่างไรให้ดีขึ้นอีก เนื่องจากยังมีความเห็นจากการประเมินว่าการบูรณาการด้านข้อมูลยังต้องมีการปรับปรุง และในเรื่องของกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ประเด็นท้าทาย ในการดำเนินงานในแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ ต่อไป ตามความเห็นจากการประเมิน คือ การบังคับใช้กฎหมายที่จะต้องผลักดันให้มีการดำเนินมาตรการและกลไกทางกฎหมายที่มีผลบังคับใช้ได้จริง

(๓) ตัวชี้วัดหลักที่ได้รับการประเมินในระดับความสำเร็จปานกลาง แบ่งได้เป็น ๓ ส่วนคือ ระดับ C+ (ปานกลางไปทางดี) C (ปานกลาง) และ C- (ปานกลางไปทางต่ำ) โดยเมื่อสิ้นแผน ในจำนวนตัวชี้วัดหลักที่ได้รับการประเมินที่ความสำเร็จปานกลาง ๑๕ ตัวนั้น มี ๑๑ ตัวที่ได้ C+ มี ๒ ตัวที่ได้ C และมี ๒ ตัวที่ได้ C- โดยตัวชี้วัด ๑๑ ตัวที่ได้รับการประเมินที่ C+ หรือได้รับความสำเร็จปานกลางที่ไปทางสำเร็จดี ได้แก่ ตัวชี้วัดหลักที่ ๖ คือ มีแผนและงานวิจัยที่เสริมสร้างความเข้มแข็งการจัดการสารเคมี ตัวชี้วัดหลักที่ ๗ คือมีการลดและเลิกใช้สารเคมีทางการเกษตรที่มีความเสี่ยงสูง ตัวชี้วัดหลักที่ ๘ คือมีระบบควบคุม กำกับและติดตามการเคลื่อนไหวสารเคมีทางการเกษตรกรรม ตั้งแต่ต้นทางสู่ปลายทางตัวชี้วัดหลักที่ ๙ คือลดการเจ็บป่วยร้อยละ ๒๐ และลดอัตราการเสียชีวิตร้อยละ ๔๐ ของแรงงานภาคเกษตรกรรมจากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗ ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๐ คือเพิ่มผลผลิตและพื้นที่เพาะปลูกเกษตรอินทรีย์จากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗ ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๒ คือลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีที่ใช้ในภาคอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงสูงมากที่สุด ๕๐ ลำดับแรก ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๓ คือลดอัตราการเจ็บป่วยร้อยละ ๒๐ และลดอัตราการเสียชีวิตร้อยละ ๔๐ ของคนงานภาคอุตสาหกรรมจากฐานข้อมูลปี ๒๕๔๗ ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๔ คือความพร้อมของภาคอุตสาหกรรม/ผู้ประกอบการ ในการปรับเปลี่ยนมาใช้ระบบสากล GHS ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๕ คือ ประชาชน ชุมชนรวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีระบบเฝ้าระวังและคุ้มครองความปลอดภัยจากอันตรายสารเคมี จากแหล่งอุตสาหกรรม ทั้งขนาดใหญ่และขนาดย่อม การผลิตสินค้า และบริการในระดับตำบล ตัวชี้วัดหลักที่ ๑๖ คือมีเครือข่ายภาคประชาชนและชุมชนท้องถิ่นที่มีความรู้ มีศักยภาพในการป้องกันเฝ้าระวังอันตรายสารเคมีจากกิจกรรมภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม จำหน่าย ใช้ และบริการ และตัวชี้วัดหลักที่ ๑๘ คือมีระบบและเชื่อมโยงการสื่อสารองค์ความรู้เกี่ยวกับสารเคมีสู่สังคมและผู้บริหาร เหล่านี้ แสดงให้เห็นว่า การดำเนินงานในการจัดการสารเคมีในด้านการวิจัย การเกษตร การอุตสาหกรรม และในภาคประชาชน มีระดับความสำเร็จเป็นที่

น่าพอใจ ประเด็นท้าทายในกรณีนี้ คือ การวางแผนการจัดการสารเคมีในด้านต่างๆ ดังกล่าวอย่างต่อเนื่องและครอบคลุมประเด็นที่ต้องดำเนินการเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มระดับความสำเร็จในการดำเนินในด้านดังกล่าวในแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ ต่อไป

(๔) ตัวชี้วัดหลักที่ได้รับการประเมินในระดับความสำเร็จปานกลางที่ C มี ๒ ตัวคือ ตัวชี้วัดหลักที่ ๔ และตัวชี้วัดหลักที่ ๕ โดยตัวชี้วัดหลักที่ ๔ กำหนดว่า มีการพัฒนาระบบการอนุญาตให้นำเข้าและใช้สารเคมี รวมทั้งการติดตามการใช้ที่มีประสิทธิภาพนั้น ไม่มีความก้าวหน้าในการดำเนินงานจากการประเมินในช่วงครึ่งแรกของแผนและการประเมินเมื่อสิ้นแผน และตัวชี้วัดหลักที่ ๕ คือมีระบบฐานข้อมูลที่เป็นปัจจุบันสามารถนำมาสนับสนุนการวางแผนตัดสินใจและการบริหารจัดการ มีความก้าวหน้าในการดำเนินงานจากการประเมินในช่วงครึ่งแรกของแผนและการประเมินเมื่อสิ้นแผนน้อย เมื่อเทียบกับตัวชี้วัดหลักอื่นๆ ประเด็นท้าทายในกรณีนี้ จึงพิจารณาได้ว่า การพัฒนาระบบการอนุญาตให้นำเข้าและใช้สารเคมี รวมทั้งการติดตามการใช้ และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการ เป็นงานสำคัญที่ต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน เพื่อให้เกิดมีความก้าวหน้าในช่วงต้นของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ ซึ่งการดำเนินงานเหล่านี้ เป็นฐานที่จะทำให้เกิดความสำเร็จของการดำเนินงานด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย ตามความเห็นจากการประเมินเมื่อสิ้นแผนที่ระบุไว้ว่า ในเรื่องของฐานข้อมูลต่างๆ ควรดำเนินการในเรื่องนี้ให้เกิดความสำเร็จก่อน จึงจะสามารถไปแก้ไขปัญหาในเรื่องต่างๆ ได้

(๕) ตัวชี้วัดหลักที่ได้รับการประเมินในระดับความสำเร็จปานกลางที่ C- หรือต่ำสุดในกลุ่มระดับความสำเร็จ ปานกลางนี้ มี ๒ ตัวคือตัวชี้วัดหลักที่ ๒ และตัวชี้วัดหลักที่ ๑๐ โดยตัวชี้วัดหลักที่ ๒ ที่กำหนดว่ามีมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ และตัวชี้วัดหลักที่ ๑๐ ที่กำหนดว่า มีระบบควบคุมกำกับและติดตามการเคลื่อนไหวสารเคมีตั้งแต่ต้นทางสู่ปลายทางนั้น ไม่มีความก้าวหน้าในการดำเนินงานจากการประเมินในช่วงครึ่งแรกของแผนและการประเมินเมื่อสิ้นแผน ดังนั้น ประเด็นท้าทายในกรณีนี้ จึงกล่าวได้ว่า การดำเนินงานในการกำหนดมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อสนับสนุนการจัดการสารเคมีควรที่จะได้รับการพิจารณาให้มีการดำเนินงานอย่างจริงจังในแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ และการดำเนินงานให้มีระบบควบคุมกำกับและติดตามการเคลื่อนไหวสารเคมีตั้งแต่ต้นทางสู่ปลายทาง ก็เป็นงานสำคัญที่ต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน เช่นเดียวกับงานด้านการติดตามการใช้สารเคมี และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในช่วงต้นของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ สำหรับเป็นฐานที่จะทำให้เกิดความสำเร็จของการดำเนินงานด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วยเช่นกัน

(๖) การประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ตามตัวชี้วัดนี้ ทำให้ได้ข้อมูลของความก้าวหน้าและความสำเร็จที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินงาน ทั้งนี้ การประเมินโดยใช้แบบสอบถามเป็นประโยชน์อย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประเมินตัวชี้วัดที่วางเป้าหมายในเชิงคุณภาพ และเมื่อทำการประเมินควบคู่กับการประเมินจากผลการดำเนินการตามแผนงานโครงการ ตลอดจนการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องแล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลในรายละเอียด ทำให้สามารถประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนตามตัวชี้วัดได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมขึ้น ซึ่งทำให้ได้ผลการประเมินที่เป็นประโยชน์ ในการช่วยแก้ไข้ปัญหาและเร่งรัดการ

ปฏิบัติงานอย่างตรงประเด็นและถูกจุดถูกทางต่อไป ยกตัวอย่างตัวชี้วัดที่ ๙ และตัวชี้วัดที่ ๑๓ ที่กำหนดเป้าหมายในเรื่องของการลดจำนวนผู้ป่วยและเสียชีวิตในภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ซึ่งให้เทียบร้อยละที่ลดลงกับฐานข้อมูลในปี ๒๕๔๗ นั้น หากการประเมินทำโดยไม่ได้ดูข้อมูลในภาพรวมเปรียบเทียบกัน ใน ๓ ช่วงแผน อาจได้ผลการประเมินที่ไม่ถูกต้องตรงกับข้อมูลที่มีอยู่ และในการประเมินตัวชี้วัดย่อยที่ ๓ ภายใต้ตัวชี้วัดที่ ๑๑ ที่เกี่ยวข้องกับจำนวนสถิติอุบัติเหตุภัยสารเคมีนั้น เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลในรายละเอียด ทำให้เห็นประเด็นปัญหาที่ต้องให้ความสำคัญเพิ่มขึ้น คือในเรื่องของอุบัติเหตุจากการขนส่ง และการลักลอบทิ้งสารเคมีอย่างไรก็ดี มีความเห็นเพิ่มเติมที่ได้จากการประเมินที่เกี่ยวกับการกำหนดตัวชี้วัด ซึ่งกำหนดไว้ ๑๔ ตัวชี้วัดหลัก และ ๕๓ ตัวชี้วัดย่อยภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ นี้ว่า ควรมีการกำหนดตัวชี้วัดที่มีความชัดเจน และมีความเฉพาะเจาะจงขึ้น ตลอดจนให้มีการจัดลำดับความสำคัญของตัวชี้วัดด้วย ดังนั้น ประเด็นท้าทายในกรณีนี้ คือ การกำหนดตัวชี้วัดที่เหมาะสมยิ่งขึ้น สำหรับประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ ทั้งนี้ อาจคงการกำหนดตัวชี้วัด ที่มีทั้งการวัดเชิงกระบวนการ (process) และเชิงผลลัพธ์ (outcome) ไว้ แต่ควรโยงเป้าหมายในตัวชี้วัด ให้สามารถวัดได้อย่างเป็นรูปธรรมด้วย กลไกการดำเนินงานของหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่มีการตรวจวัดหรือมีข้อมูลสถิติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอยู่ นอกจากนี้ ควรมีการกำหนดระดับความสำเร็จตามระยะเวลาของการดำเนินการในลักษณะของ milestone เพื่อเป็นหลักสำหรับการกำหนดตัวชี้วัดในรายละเอียด เพื่อใช้ในการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ ให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

บทที่ ๕

สรุปผลการประเมินความสำเร็จของการดำเนินงาน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ และข้อเสนอแนะ

๕.๑ การประเมินผลความสำเร็จตามยุทธศาสตร์ที่กำหนดภายใต้แผนยุทธศาสตร์ การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓

ตามที่กล่าวไว้ในบทที่ ๒ แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ไว้ ๓ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ คือ พัฒนาระบบบริหารจัดการสารเคมี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ คือ ลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี มี ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ พัฒนาและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม และส่วนที่ ๒ พัฒนาและส่งเสริมความปลอดภัยสารเคมีทางอุตสาหกรรมที่เหมาะสม และยุทธศาสตร์ ที่ ๓ คือส่งเสริมความปลอดภัยและบทบาทประชาชนในการจัดการสารเคมี

ทั้งนี้ หลังจากที่ได้มีการประเมินผลความสำเร็จตามแผนงานโครงการ และการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดที่กำหนดภายใต้แต่ละยุทธศาสตร์ในบทที่ ๓ และบทที่ ๔ ตามลำดับแล้วนั้น การดำเนินงานในบทนี้ จึงเป็นการสรุปผลการประเมินผลความสำเร็จตามยุทธศาสตร์ที่ได้วางไว้ทั้ง ๓ ยุทธศาสตร์ดังกล่าว ซึ่งถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายในการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ซึ่งดำเนินการประเมินผลความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ในแต่ละยุทธศาสตร์ โดยการพิจารณาวิเคราะห์ผลที่ได้จากการประเมินผลความสำเร็จตามแผนงานโครงการและการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดดังกล่าวนี้ ได้เป็นผลสรุปของการประเมินความสำเร็จในแต่ละยุทธศาสตร์ และการประเมินความสำเร็จของแผนโดยรวม ดังจะกล่าวในหัวข้อต่อไป นอกจากนี้ จากผลการประเมินทำให้มีข้อเสนอแนะและความเห็นต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานในอนาคตของการจัดการสารเคมีของประเทศต่อไป

๕.๒ สรุปผลการประเมินความสำเร็จของแผนตามยุทธศาสตร์ที่ ๑

พัฒนาระบบบริหารจัดการสารเคมี

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ นี้ เป็นยุทธศาสตร์ที่กำหนดขึ้น เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการสารเคมี โดยกำหนดเป้าหมายไว้ว่า มีการบริหารจัดการสารเคมีอย่างเป็นระบบครบวงจรที่มีผลของการดำเนินงานทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถบูรณาการกลไกการทำงานของทุกภาคส่วน บนพื้นฐานของการพัฒนาความร่วมมือของกฎหมาย ข้อมูล และเครือข่ายที่เข้มแข็ง ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาและวิเคราะห์ผลจากการประเมินความสำเร็จของตัวชี้วัดหลัก ๖ ตัว และตัวชี้วัดย่อย ๒๓ ตัว ที่อยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์นี้ เปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดได้ผลการประเมินโดยสรุป ดังนี้

การบริหารจัดการสารเคมี ได้พัฒนาเข้าสู่การบริหารจัดการที่เป็นระบบในเรื่องของการวางแผน โดยมีแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) เป็นตัวหลัก แล้วมีกลไกการขับเคลื่อนแผนฯ โดยคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีที่มีรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้เป็นประธาน และมีหน่วยงานจาก ๔ กระทรวงเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการฯ นอกจากนี้ ยังมีคณะอนุกรรมการต่างๆ ที่ตั้งขึ้นภายใต้คณะกรรมการฯ เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ซึ่งประกอบด้วยแผนงานโครงการต่างๆ โดยการดำเนินงานภายใต้แผนฯ ส่งผลให้การบริหารจัดการสารเคมี ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่สามารถบูรณาการการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากการพัฒนาความร่วมมือของกฎหมาย ตลอดจนการบังคับใช้กฎหมาย การพัฒนาข้อมูล และการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในเครือข่าย ประสบผลสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่เข้มแข็ง เพียงพอที่จะทำให้การดำเนินงานในการบริหารจัดการในส่วนของการควบคุมสารเคมีเป็นระบบที่ครบวงจรและมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

โดยในส่วนของกฎหมายนั้น กฎหมายในการควบคุมการใช้สารเคมีมีอยู่หลายฉบับ แต่เป็นแบบแยกส่วนตามความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน และควบคุมสารเคมีที่เน้นสารเคมีที่เป็นวัตถุอันตราย มีการพัฒนาระบบอนุญาตการนำเข้า เฉพาะกับสารเคมีที่อยู่ภายใต้ พ.ร.บ.วัตถุอันตราย ที่มีประมาณ ๑,๕๐๐ ตัว โดยมีการปรับปรุงการขึ้นทะเบียนใหม่ อย่างไรก็ดี ในของส่วนการติดตามการใช้ยังไม่มีหน่วยงานหรือองค์กรใดที่สามารถโยงข้อมูลการนำเข้ามาเชื่อมโยงให้เป็นระบบ เพื่อติดตามการใช้และการเคลื่อนไหวสารเคมีได้อย่างครบวงจร ในส่วนของกฎหมาย ที่บังคับใช้ในการควบคุมอุบัติเหตุจากสารเคมี/วัตถุอันตราย ตลอดจนระเบียบปฏิบัติและมาตรฐาน ในการเผชิญเหตุการณ์ ฉุกเฉินจากสารเคมี/วัตถุอันตรายนั้น มีครอบคลุมพอสมควร ส่วนกฎหมายในการควบคุมของเสียอันตรายมีกำหนดอยู่และมีกฎหมายกฎระเบียบในการดำเนินการตามระบบสากล GHS ที่ชัดเจนในส่วนของภาคอุตสาหกรรม และกำลังดำเนินการอยู่ในส่วนของภาคสาธารณสุขและภาคการเกษตร ส่วนการดำเนินงานตามพันธกรณีด้านการจัดการสารเคมีระหว่างประเทศ มีหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจนในแต่ละพันธกรณี แต่ยังคงต้องการเชื่อมโยงให้เห็นเป็นการบูรณาการที่เป็นภาพรวมของประเทศ นอกจากนี้ กฎหมายทางเศรษฐศาสตร์หรือมาตรการคลังเพื่อสนับสนุน การจัดการสิ่งแวดล้อม ที่จะช่วยส่งเสริมให้การจัดการสารเคมีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพขึ้น ยังไม่มีผลบังคับใช้

ในส่วนของข้อมูล มีการพัฒนาฐานข้อมูลสารเคมีของแต่ละหน่วยงาน เพื่อตอบสนองต่อการทำงานของ
แต่ละหน่วยงาน แต่ยังไม่สามารถพัฒนาเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้เป็นฐานข้อมูลกลางที่เป็นปัจจุบันได้
ซึ่งประเด็นท้าทายคือการเชื่อมโยงข้อมูลที่ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน ที่จะสามารถนำมาสนับสนุนการบริหารจัดการ
สารเคมีให้ทันสถานการณ์อย่างแท้จริง นอกจากนี้ การสนับสนุนการจัดการสารเคมี โดยงานวิจัยมีพอควร โดยมีงาน
วิจัยเด่นภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ที่สามารถต่อยอดได้ คือ ชุดทดสอบสารเคมีกำจัดแมลงที่ผ่านการจด
สิทธิบัตรเพื่อการผลิตและการค้า และได้มีการพัฒนาชุดทดสอบในเชิงพาณิชย์แล้ว และมีการสนับสนุนในส่วนของ
ห้องปฏิบัติการในการตรวจวิเคราะห์สารเคมีที่มีมาตรฐาน แต่จำนวนอาจยังไม่พอเพียง

๕.๓ สรุปผลการประเมินความสำเร็จของแผนตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ ลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี

๕.๓.๑ พัฒนาและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ปลอดภัยต่อสุขภาพ และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ในส่วนแรกนี้ นี้เป็นยุทธศาสตร์ที่กำหนดขึ้น เพื่อลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี
ด้วยการพัฒนาและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดเป้าหมายไว้ว่าลดการใช้
สารเคมีภาคเกษตรกรรม ให้เหลือร้อยละ ๗๐ เพิ่มสินค้าเกษตรอินทรีย์ และพื้นที่การเพาะปลูกเกษตรอินทรีย์เป็น
ร้อยละ ๑๐๐ เพื่อนำไปสู่สุขภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาและวิเคราะห์ผลจากการประเมิน
ความสำเร็จของตัวชี้วัดหลัก ๔ ตัว และตัวชี้วัดย่อย ๖ ตัว ที่อยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์นี้ เปรียบเทียบกับเป้าหมายที่
กำหนด ได้ผลการประเมินโดยสรุป ดังนี้

มีการเลิกใช้สารเคมีทางการเกษตรที่มีความเสี่ยงสูง คือ มีการยกเลิกการใช้สารมลพิษตกค้าง
ยาวนานตามอนุสัญญาสต็อกโฮล์มฯ ๑๒ ชนิด และได้ยกเลิกการใช้เพิ่มเติมตามอนุสัญญาอีก เช่น Lindane มีการ
ลดและเลิกใช้สารเมทิลโบรไมด์ในประเทศไทย เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในพิธีสารมอนทรีออล นอกจากนี้ ได้มี
ประกาศระงับและยกเลิกการใช้สารที่มีความเสี่ยงสูงจำนวน ๙๖ ชนิด ซึ่งแสดงถึงความพยายามในการดำเนินงาน
ให้เป็นไปตามเป้าหมาย แต่ไม่อาจสรุปได้ว่า สามารถลดการใช้สารเคมีภาคเกษตรกรรมให้เหลือร้อยละ ๗๐ ตาม
เป้าหมายที่กำหนด เนื่องจากไม่สามารถหาข้อมูลสถิติที่เกี่ยวกับการลดใช้สารเคมีในภาคเกษตรกรรมทั้งหมดได้
แต่ข้อมูลสถิติที่พบคือ ปริมาณการนำเข้าวัตถุอันตรายทางการเกษตรเพิ่มสูงขึ้น สถิติการตรวจพบสารเคมีทางการ
เกษตรตกค้างเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งอาจบ่งบอกได้ว่าการใช้สารเคมีในภาคเกษตรกรรมยังไม่ลดลง

ในส่วนของเป้าหมายในเรื่องของการเพิ่มสินค้าเกษตรอินทรีย์ และพื้นที่การเพาะปลูกเกษตรอินทรีย์
เป็นร้อยละ ๑๐๐ เพื่อนำไปสู่สุขภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้น จากการประเมินพบข้อมูลว่าการขยายตัวของ
ตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัยจากสารเคมี ทั้งตลาดภายในประเทศและการส่งออกขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น แต่ยังเป็นสัดส่วน
น้อยมากเมื่อเทียบกับตลาดสินค้าเกษตรทั่วไป ในส่วนของพื้นที่เกษตรกรรมอินทรีย์มีสัดส่วนน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับ
พื้นที่เกษตรกรรมทั้งประเทศ ซึ่งยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดให้พื้นที่การเพาะปลูกเกษตรอินทรีย์เป็น

ร้อยละ ๑๐๐ ได้ แต่เป็นที่น่ายินดีที่พบข้อมูลซึ่งสรุปได้ว่าผลผลิตเกษตรกรอินทรีย์ และพื้นที่เพาะปลูกเกษตรกรอินทรีย์มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และพบข้อมูลของกรมพัฒนาที่ดินเกี่ยวกับจำนวนกลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเกษตรกรอินทรีย์ว่า ยังเป็นจำนวนน้อยอยู่ แต่ว่าจำนวนเกษตรกรและพื้นที่เกษตรกรรวม ที่เข้าร่วมในการใช้สารอินทรีย์ทดแทนสารเคมีทางการเกษตร มีจำนวนมากทำให้คาดได้ว่าจะมีจำนวนเกษตรกร และพื้นที่เกษตรกรรวม ตลอดจนผลผลิตที่เป็นเกษตรกรอินทรีย์ เพิ่มมากขึ้นในอนาคต

เมื่อพิจารณาเพิ่มเติมจากเป้าหมายข้างต้น ตามประเด็นของยุทธศาสตร์ที่กำหนด คือลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีในภาคเกษตรกรรม จากการประเมินตามตัวชี้วัดที่กำหนดที่เกี่ยวกับการลดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตจากแรงงานภาคเกษตรกรรมนั้น ได้ผลการประเมินในภาพรวมเปรียบเทียบของจำนวนผู้ป่วยและเสียชีวิตแต่ละช่วงแผนทั้ง ๓ แผน เป็นที่น่าสนใจและน่าพอใจ โดยพบว่า สถิติการเจ็บป่วยและเสียชีวิตที่ได้รับพิษจากสารอันตรายทางการเกษตรมีแนวโน้มลดลง จากแผนฯ ๑ ไปแผนฯ ๒ และไปสู่แผนฯ ๓ แต่การลดลงจากแผนฯ ๑ ไปแผนฯ ๒ มากกว่าจากแผนฯ ๒ ไปแผนฯ ๓ มาก คือมีตัวเลขของสถิติผู้เจ็บป่วยรวมที่ ๑๖,๗๖๒ รายในช่วงแผนฯ ๑ ลดลงมาเป็น ๙,๒๔๙ ราย ในช่วงแผนฯ ๒ (ลดลงร้อยละ ๔๐) และ ๘,๖๐๓ ราย ในช่วงแผนฯ ๓ (ลดลง ร้อยละ ๔) ตามลำดับ และในส่วนของสถิติผู้เสียชีวิต ก็เช่นเดียวกัน ถึงแม้จะมีประเด็นในเรื่องของสถิติข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้เสียชีวิตว่า ก่อนปี ๒๕๔๘ มีการรวมสถิติผู้เสียชีวิตจากการฆ่าตัวตายโดยใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชเข้ามาด้วย แต่มีตัวเลขการลดลงที่สอดคล้องกัน คือ จำนวนผู้เสียชีวิต ๑๑๕ รายในช่วงแผนฯ ๑ ลดลงมาเป็น ๒๔ ราย ในช่วงแผนฯ ๒ และ ๐ ราย ในช่วงแผนฯ ๓ ตามลำดับ จึงอาจสรุปได้ว่า ยุทธศาสตร์นี้ประสบความสำเร็จในการลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี ในภาคเกษตรกรรมพอสมควร ซึ่งอาจมาจากหลายสาเหตุ ที่เกิดจากการดำเนินงาน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ เช่น เกษตรกรมีความรู้ในการใช้สารเคมีทางการเกษตรมากขึ้น มีการลดและเลิกใช้สารเคมีทางการเกษตรที่มีความเสี่ยงสูง ส่งผลให้เกิดความปลอดภัยต่อเกษตรกรมากขึ้น มีการเปลี่ยนมาใช้สารอินทรีย์ทดแทนสารเคมีทางการเกษตรเพิ่มมากขึ้น เหล่านี้ เป็นต้น

๕.๒.๒ พัฒนาและส่งเสริมความปลอดภัยสารเคมีทางอุตสาหกรรมที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ในส่วนที่ ๒ นี้ เป็นยุทธศาสตร์ที่กำหนดขึ้น เพื่อลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี ด้วยการพัฒนาและส่งเสริมความปลอดภัยสารเคมีทางอุตสาหกรรมที่เหมาะสม โดยกำหนดเป้าหมายไว้ว่า การใช้สารเคมีในภาคอุตสาหกรรมมีความปลอดภัย มีระบบการจัดการที่ดี ตั้งแต่ต้นทางและปลายทาง ประชาชนเกิดความไว้วางใจต่อสถานประกอบการ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาและวิเคราะห์ผลจากการประเมินความสำเร็จของตัวชี้วัด หลัก ๕ ตัว และตัวชี้วัดย่อย ๑๖ ตัว ที่อยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์นี้ เปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนด ได้ผลการประเมิน โดยสรุป ดังนี้

การใช้สารเคมีในภาคอุตสาหกรรมมีความปลอดภัยเพิ่มขึ้น เมื่อมองในมุมของการเจ็บป่วยและเสียชีวิตจากการได้รับพิษจากสารอันตรายทางอุตสาหกรรมที่ลดลง โดยเมื่อพิจารณาประเมินผลในภาพรวมของข้อมูลทางสถิติเกี่ยวกับจำนวนผู้ป่วยและเสียชีวิต จากการได้รับพิษจากสารอันตรายทางอุตสาหกรรมรวมของแต่ละช่วงแผนทั้ง ๓ แผน จากรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยในปีต่างๆ ได้ผลเป็นที่น่าสนใจและน่าพอใจ โดยพบว่า จำนวนผู้ป่วยรวมลดลงตามลำดับ โดยในช่วงแผนฯ ๒ ลดลงกว่าในช่วงแผนฯ ๑ และในช่วงแผนฯ ๓ ลดลงกว่าในช่วงแผนฯ ๒ ซึ่งมีตัวเลขคือ ๒,๒๙๙ ราย ในช่วงแผนฯ ๑ ลดลงมาเป็น ๑,๗๒๑ ราย ในช่วงแผนฯ ๒ (ลดลงร้อยละ ๓๔) และ ๑,๓๓๓ ราย ในช่วงแผนฯ ๓ (ลดลงร้อยละ ๒๙) ตามลำดับ และในส่วนของสถิติผู้เสียชีวิตก็เช่นเดียวกัน คือ จำนวนผู้เสียชีวิตมี ๔ ราย ในช่วงแผนฯ ๑ ลดลงมาเป็น ๑ ราย ในช่วงแผนฯ ๒ และ ๑ ราย ในช่วงแผนฯ ๓ ตามลำดับ โดยตัวเลขผู้เจ็บป่วยและเสียชีวิตนี้ ไม่รวมจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุสารเคมี จึงอาจสรุปได้ว่าเป้าหมายในส่วนนี้ ประสบความสำเร็จพอสมควร ซึ่งอาจมาจากหลายสาเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องจากผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ เช่น ผู้ประกอบการและคนงานมีความรู้เพิ่มมากขึ้นในเรื่องความปลอดภัยสารเคมี เริ่มมีการบังคับใช้กฎหมายเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของคนงานที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย ในสถานประกอบการ และมีการนำเทคโนโลยีในการผลิตที่สะอาดไปใช้เพิ่มมากขึ้น เหล่านี้เป็นต้น

อย่างไรก็ดี หากพิจารณาความปลอดภัยในการใช้สารเคมี ในมุมมองของอุบัติเหตุสารเคมีที่เกิดขึ้น ได้ผลการประเมินที่แตกต่างไป คือ สถิติจำนวนอุบัติเหตุจากสารเคมีโดยรวมไม่ได้ลดลง ทั้งนี้ ข้อมูลจากรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยในปีต่างๆ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างช่วงแผนฯ ๒ และช่วงแผนฯ ๓ พบว่า ในช่วงแผนฯ ๓ มีสถิติรวม ๑๘๖ ครั้ง เพิ่มขึ้นจากแผนฯ ๒ ซึ่งมีสถิติรวม ๑๓๗ ครั้ง คิดเป็นเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๒๖ แต่เมื่อพิจารณาแยกส่วน พบว่า สถิติจำนวนอุบัติเหตุจากสารเคมีในการขนส่ง การลักลอบทิ้ง และจากกรณีอื่นๆ เพิ่มขึ้น ในขณะที่สถิติจำนวนอุบัติเหตุจากสารเคมีในโรงงานและโกดัง มีจำนวนลดลงประมาณร้อยละ ๑๖ และเมื่อเปรียบเทียบในเรื่องของความสูญเสีย พบว่า จำนวนผู้บาดเจ็บรวมในช่วงแผนฯ ๓ (๑,๔๔๙ ราย) มีมากกว่าในช่วงแผนฯ ๒ (๔๙๔ ราย) ในขณะที่จำนวนผู้เสียชีวิตในช่วงแผนฯ ๒ (๔๕ ราย) มีมากกว่าในช่วงแผนฯ ๓ (๑๒ ราย) นอกจากนี้ ได้รวบรวมสถิติข้อมูลจากแหล่งอื่นคือ CHEMTRACK พบแนวโน้มในทิศทางเดียวกัน คือ อุบัติเหตุวัตถุเคมี มีจำนวนรวมในช่วงแผนฯ ๒ คือ ๓๗๕ ครั้ง ในขณะที่ จำนวนรวมในช่วงแผนฯ ๓ คือ ๔๒๐ ครั้ง ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า ความปลอดภัยในการใช้สารเคมีในเรื่องของอุบัติเหตุไม่ลดลง โดยมีสาเหตุสำคัญในเรื่องของการขนส่ง การลักลอบทิ้ง และเรื่องอื่นๆ ที่มีมากขึ้น ทั้งนี้ แผนงานโครงการในส่วนของการขนส่ง ยังไม่ได้ถูกให้ความสำคัญอย่างจริงจังในการดำเนินงานในช่วงแผนฯ ๓ เนื่องจากมีแผนงานโครงการที่เกี่ยวข้องบางส่วนที่ไม่ได้ รับงบประมาณ และผลสรุปจากการประเมินที่เห็นว่า ระบบการจัดการยังไม่ครอบคลุมครบถ้วนจากต้นทางถึงปลายทาง จึงอาจเป็นผลให้เกิดการลักลอบทิ้งสารเคมีที่เพิ่มมากขึ้น

ทั้งนี้ ในส่วนของเป้าหมายที่กำหนดไว้ว่า มีระบบการจัดการที่ดี ตั้งแต่ต้นทางและปลายทาง ประชาชนเกิดความไว้วางใจต่อสถานประกอบการนั้น ผลการประเมินพบว่า มีระบบควบคุมกำกับและติดตามการเคลื่อนไหวสารเคมีตั้งแต่ต้นทางสู่ปลายทาง ที่เน้นการครอบคลุมในส่วนของสารเคมีที่เป็นวัตถุอันตราย ในภาค

อุตสาหกรรม และเน้นการควบคุมที่เป็นต้นทาง ในส่วนกลางทางคือการใช้และการครอบครอง มีการนำเครื่องมือที่ช่วยในการลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีมาใช้ คือมีการพัฒนานโยบายเพื่อนำระบบสากล GHS มาใช้ในประเทศ โดยได้มีออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบการจำแนกและการสื่อสารความเป็นอันตรายของวัตถุอันตราย ภายใต้ พ.ร.บ.วัตถุอันตราย ซึ่งมีการดำเนินแผนงานโครงการต่างๆ เพื่อเผยแพร่ความรู้เรื่อง GHS สู่ผู้ประกอบการ และสนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถนำระบบ GHS ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง มีการจัดฝึกอบรม Training of the Trainers ในเรื่อง GHS แต่ในส่วนปลายทางหรือในส่วนของระบบการติดตามกากของเสียอันตราย มีเฉพาะการติดตามจากโรงงานอุตสาหกรรม และการติดตามยังมีปัญหาในเรื่องของการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เหล่านี้ ส่งผลให้ประชาชนเกิดความไม่ไว้วางใจต่อสถานประกอบการในระดับหนึ่ง

อย่างไรก็ดี จากการประเมินพบว่า มีการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ในส่วนของการสร้างระบบเฝ้าระวังและคุ้มครองความปลอดภัยจากอันตรายสารเคมีจากแหล่งอุตสาหกรรมที่ประเมินได้ว่าเป็นส่วนเสริมที่ทำให้ประชาชนเกิดความไว้วางใจต่อสถานประกอบการได้เพิ่มขึ้น โดยมีการจัดเตรียมแผนปฏิบัติการฉุกเฉินจากสารเคมีและวัตถุอันตราย ภายใต้แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ ที่รองรับนโยบายการเตรียมความพร้อมแห่งชาติ ซึ่งมีการเตรียมทีมตอบโต้เหตุฉุกเฉินสารเคมี มีการฝึกซ้อมแผนปฏิบัติการป้องกันและระงับอุบัติเหตุจากสารเคมีและวัตถุอันตราย ระดับกลุ่มจังหวัด การฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจากภัยการก่อวินาศกรรมด้านสารเคมีและวัตถุอันตรายมีศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน และมีการประสานงาน เครือข่ายในระดับต่างๆ ในการสนับสนุนป้องกันและบรรเทาภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตรายและจากคมนาคมและการขนส่งทั้งในกรุงเทพมหานครและในระดับจังหวัด มีแผนงานจัดทำระบบข้อมูลเพื่อการจัดการอุบัติเหตุจากสารเคมีระดับภาคผ่าน Web-based Application และมีโครงการแก้ไขปัญหามลพิษและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต จังหวัดระยอง ภายใต้แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษจังหวัดระยอง ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔ ของกรมควบคุมโรค เพื่อดูแลสุขภาพประชาชนด้วยการเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมโรคและภัยสุขภาพเชิงรุก

๕.๔ สรุปผลการประเมินความสำเร็จของแผนตาม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมความปลอดภัยและบทบาทประชาชนในการจัดการสารเคมี

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ นี้ เป็นยุทธศาสตร์ที่กำหนดขึ้น เพื่อส่งเสริมความปลอดภัยและบทบาทประชาชนในการจัดการสารเคมี โดยกำหนดเป้าหมายไว้ว่า ประชาชนมีความรู้ในการใช้สารเคมี นำไปสู่การใช้สารเคมีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาและวิเคราะห์ผลจากการประเมินความสำเร็จของตัวชี้วัดหลัก ๓ ตัว และตัวชี้วัดย่อย ๔ ตัว ที่อยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์นี้ เปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนด ได้ผลการประเมินโดยสรุป ดังนี้

เป้าหมายของยุทธศาสตร์นี้ ประสบความสำเร็จดีพอสมควร โดยประเมินได้ว่าประชาชนมีความรู้เรื่องสารเคมีและการใช้สารเคมีให้ปลอดภัยเพิ่มขึ้น ซึ่งสามารถส่งผลให้นำความรู้ไปสู่การใช้สารเคมีอย่างเหมาะสมและปลอดภัยขึ้นได้ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาประเมินจากข้อมูลต่างๆ สรุปได้ว่า ได้มีการจัดทำสารการเรียนรู้เรื่องสารเคมีและสารการเรียนรู้เกี่ยวกับข้อความแสดงความเป็นอันตรายของสารเคมีตามระบบสากล GHS บรรจุไว้ใน ๔ สาร

วิชาการของหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ ตลอดจนบรรจุไว้ในคู่มือการเรียนการสอนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และมีการดำเนินโครงการต่างๆ ในการให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยจากสารเคมีและระบบสากล GHS สู่สาธารณะ ผ่านทางสื่อต่างๆ ผ่านทางออนไลน์ และกลุ่มผู้บริโภค ตลอดจนสนับสนุนให้มีโรงเรียนต้นแบบและศูนย์การเรียนรู้เรื่อง GHS และความปลอดภัยสารเคมีสำหรับเยาวชน นอกจากนี้ หน่วยงานและองค์กรต่างๆ ได้จัดทำข่าวสารและเผยแพร่องค์ความรู้เรื่องสารเคมีที่หลากหลายสู่สังคมและผู้บริโภคผ่านทางสื่อต่างๆ และผ่านทาง website ของตนเอง และมีการเปิดเวทีสาธารณะให้ภาคประชาชนและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วม ในระหว่างการร่างกฎหมาย หรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนับได้ว่าการให้ความรู้ดังกล่าว มีการพัฒนาในระดับหนึ่งอย่างไรก็ดี มีความเห็นจากการประเมินว่าการให้ความรู้จากภาครัฐยังต้องอาศัยความพยายามต่อเนื่องต่อไป โดยเฉพาะในเรื่องของการปรับข้อมูลให้เข้าใจ และให้เข้าถึงง่ายขึ้นสำหรับประชาชนทั่วไป ในส่วนของภาคประชาชนเอง สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ได้ดำเนินการเปิดเวทีสาธารณะด้านสุขภาพจากผลกระทบจากสารเคมี ผ่านเวทีสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ทำให้มีการผลักดันจากภาคสังคมและผู้บริโภค ให้ภาครัฐดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังมีเครือข่ายภาคประชาชน เช่น มูลนิธิบูรณะนิเวศ กรีนพีซเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เครือข่ายสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค มูลนิธิสาธารณสุขเพื่อการพัฒนา ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการเคลื่อนไหวของสารเคมี ซึ่งถือเป็นการสร้างเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการสารเคมีเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่ง

นอกเหนือจากการให้ความรู้ต่างๆ ดังกล่าว มีแผนงานโครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ที่ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความรู้ มีศักยภาพในการป้องกันเฝ้าระวังอันตรายสารเคมีจากกิจกรรมต่างๆ ซึ่ง ได้แก่ โครงการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการเฝ้าระวังโรคและภัยสุขภาพจากสารเคมี ในพื้นที่ภายใต้แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษจังหวัดระยอง ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๕ โครงการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านสารเคมี ในพื้นที่เสี่ยงได้ ๒ จังหวัด คือ ปทุมธานี กับระยอง โครงการเสริมสร้างความรู้และเพิ่มทักษะความปลอดภัยจากสารเคมี โดยประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ โครงการพัฒนาดัชนีชี้วัดชุมชน ด้านความปลอดภัยสารเคมีต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม โครงการจัดทำคู่มือการจัดการสารเคมีสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการฝึกอบรมการใช้คู่มือ โครงการพัฒนาท้องถิ่นเข้มแข็ง และการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทร่วมในแผนปฏิบัติการฉุกเฉินจากสารเคมีและวัตถุอันตราย ภายใต้แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ อย่างไรก็ตาม มีความเห็นเพิ่มเติมจากการประเมินว่า ยังมีความจำเป็นในการสนับสนุนส่งเสริมและเพิ่มความแข็งแกร่งให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการสารเคมีให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

๕.๕ สรุปผลการประเมินความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) และข้อเสนอแนะ

จากผลการดำเนินงานในการประเมินความสำเร็จในชั้นต่างๆ ทั้งจากการประเมินตามแผนงานโครงการในขั้นตอนแรก การประเมินตามตัวชี้วัดในขั้นตอนที่ ๒ และในขั้นตอนสุดท้ายคือการประเมินตามยุทธศาสตร์ ทำให้ได้ผลสรุปของการประเมินความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์ การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ตลอดจนความเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานในอนาคตของการจัดการสารเคมีของประเทศต่อไป ดังนี้

(๑) การดำเนินงานตามแผนงานโครงการของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ตามระยะเวลาต่างๆ ในช่วง ๕ ปี มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติม และสนับสนุนจากแผนงานหลักที่กำหนดไว้เดิม ๑๒ แผนงาน และโครงการย่อย ๑๔๒ โครงการ โดยได้มีการแตกแผนงานออกเป็น ๗๓ แผนงาน และปรับเปลี่ยนโครงการเป็น ๑๒๔ โครงการ และมีโครงการมาสนับสนุนที่ไม่ได้มีแผนไว้เดิมอีก ๑๑ โครงการ รวมเป็นโครงการทั้งสิ้น ๑๓๕ โครงการ อย่างไรก็ตามเมื่อสิ้นสุดแผน มีโครงการ ๒๒ โครงการหรือ ร้อยละ ๑๖ ที่ไม่ได้ดำเนินการหรือขาดงบประมาณ ดังนั้น ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ ต่อไป คือ การจัดทำแผนปฏิบัติการภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ให้เป็นแผนที่มีการปรับปรุงเป็นระยะๆ หรือที่เรียกว่า Rolling Plan เพื่อหลีกเลี่ยงความสับสนของการกำหนดโครงการต่างๆ ที่เคยวางแผนไว้เดิม และที่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงใหม่ และเพื่อให้การกำหนดหรือวางแผนงานโครงการเป็นไปอย่างเหมาะสมทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาวะการณ์ต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม

(๒) จากการประเมินผลความสำเร็จตามขั้นตอนทั้งหมด สามารถสรุปได้ว่าการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) มีผลความสำเร็จในภาพรวมเป็นที่น่าพอใจ โดยในส่วนของการบริหารจัดการสารเคมี ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ประสบความสำเร็จในด้านของการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนที่มีการกำกับดูแลจากคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการสารเคมี แต่มีประเด็นที่ยังต้องพัฒนาต่อไปในเรื่องของการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาและบังคับใช้กฎหมายและการพัฒนาข้อมูลที่จะสามารถทำให้การบริหารจัดการในส่วนของ การควบคุมสารเคมีเป็นระบบที่ครบวงจรและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ในส่วนของ การลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี ด้วยการพัฒนาและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่วนที่ ๑ นั้น ประสบความสำเร็จในเรื่องของการเลิกใช้สารเคมีทางการเกษตรที่มีความเสี่ยงสูงบางส่วน และในเรื่องของการลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีทางการเกษตร โดยพบว่าสถิติการเจ็บป่วยและเสียชีวิตจากการได้รับพิษจากสารอันตรายทางเกษตรกรรมโดยรวมลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับแผนฯ ๒ และประสบผลสำเร็จในเรื่องของสินค้าเกษตรอินทรีย์และพื้นที่การเพาะปลูกเกษตรอินทรีย์ที่เพิ่มขึ้น แต่ประเด็นท้าทายที่ยังมีอยู่คือปริมาณการใช้สารเคมีในภาคเกษตรกรรมยังไม่ลดลง โดยปริมาณการนำเข้าวัตถุอันตรายทางการเกษตรเพิ่มสูงขึ้น และสถิติการตรวจพบสารเคมีทางการเกษตรตกค้างเพิ่มสูงขึ้น ในส่วนของ การลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี ด้วยการพัฒนาและส่งเสริมความปลอดภัยสารเคมีทางอุตสาหกรรมที่เหมาะสม ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่วนที่ ๒ นั้น ประสบความสำเร็จในเรื่องของการลดความ

เสี่ยงอันตรายจากการใช้สารเคมีในโรงงานอุตสาหกรรม โดยพบว่าสถิติการเจ็บป่วยและเสียชีวิตจากการได้รับพิษจากสารอันตรายทางอุตสาหกรรมโดยรวมลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับแผนฯ ๒ แต่ยังมีปัญหาความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีที่เกิดจากอุบัติเหตุ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องของการขนส่ง และในเรื่องของการลักลอบทิ้งสารเคมี ซึ่งมีสถิติโดยรวมเพิ่มขึ้นจากแผนฯ ๒ ทำให้มีประเด็นท้าทายที่ต้องพัฒนาต่อไปในเรื่องนี้ คือ การให้ความสำคัญในเรื่องการของลดความเสี่ยงอันตรายจากการขนส่ง การบังคับใช้กฎหมายที่ต้องมีประสิทธิภาพขึ้นและการพัฒนาระบบการจัดการที่ให้ครอบคลุมครบถ้วนจากต้นทางถึงปลายทางอย่างไรก็ดี มีความก้าวหน้าขึ้นมากพอสมควร ในเรื่องของการสร้างระบบเฝ้าระวังและคุ้มครองความปลอดภัยจากอันตรายสารเคมีจากแหล่งอุตสาหกรรม โดยมีการจัดเตรียมแผนปฏิบัติการฉุกเฉินจากสารเคมีและวัตถุอันตราย ภายใต้แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ ซึ่งมีการเตรียมทีมตอบโต้เหตุฉุกเฉินสารเคมี มีการฝึกซ้อมแผนปฏิบัติการป้องกันและระงับอุบัติเหตุจากสารเคมีและวัตถุอันตรายและจากภัยการก่อวินาศกรรม ด้านสารเคมีและวัตถุอันตราย และมีศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน นอกจากนี้มีการนำเครื่องมือที่ช่วยในการลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีมาใช้ คือการออกกฎระเบียบเพื่อนำระบบสากลการจัดกลุ่มและติดฉลากสารเคมี/เคมีภัณฑ์ (GHS) มาใช้ในภาคอุตสาหกรรม ในส่วนสุดท้ายคือ ส่งเสริมความปลอดภัยและบทบาทประชาชนในการจัดการสารเคมี ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ นั้น ประสบความสำเร็จดีพอสมควร โดยประเมินได้ว่าประชาชนมีความรู้เรื่องสารเคมีและการใช้สารเคมีให้ปลอดภัยเพิ่มขึ้น ซึ่งสามารถส่งผลให้นำความรู้ไปสู่การใช้สารเคมีอย่างเหมาะสมและปลอดภัยขึ้นได้ โดยได้มีการจัดทำสารระการเรียนรู้เรื่องสารเคมี และสารระการเรียนรู้เกี่ยวกับข้อความแสดงความเป็นอันตรายของสารเคมีตามระบบสากล GHS บรรจุไว้ในหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ นอกจากนี้ หน่วยงานและองค์กรต่างๆ ได้จัดทำข่าวสารและเผยแพร่องค์ความรู้เรื่องสารเคมีที่หลากหลายสู่สังคมและผู้บริโภคผ่านทางสื่อต่างๆ และผ่านทาง website ของตนเอง และมีการเปิดเวทีสาธารณะให้ภาคประชาชนและภาคเอกชนเข้ามามี ส่วนร่วมในระหว่างการร่างกฎหมาย หรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องประเด็นท้าทาย คือ การให้ความรู้จากภาครัฐยังต้องอาศัยความพยายาม ต่อเนื่องต่อไป โดยเฉพาะในเรื่องของการปรับข้อมูลให้เข้าใจ และให้เข้าถึงง่ายขึ้นสำหรับประชาชนทั่วไป ในส่วนของภาคประชาชนเอง สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ได้ดำเนินการเปิดเวทีสาธารณะด้านสุขภาพจากผล กระทบจากสารเคมี ผ่านเวทีสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ทำให้มีการผลักดันจากภาคสังคมและผู้บริโภค ให้ภาครัฐดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้อง และยังมีเครือข่ายภาคประชาชน ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการเคลื่อนไหวของสารเคมี ซึ่งถือเป็นการสร้างเสริมให้ประชาชนมีบทบาทในการจัดการสารเคมีเพิ่มขึ้น ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีโครงการจัดทำคู่มือการจัดการสารเคมีสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการฝึกอบรมการใช้คู่มือ โครงการพัฒนาท้องถิ่นเข้มแข็ง และการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทร่วมในแผนปฏิบัติการฉุกเฉินจากสารเคมีและวัตถุอันตราย แต่ยังคงมีความจำเป็นในการสนับสนุนส่งเสริมและเพิ่มความแข็งแกร่งให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการสารเคมีให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ต่อไป

(๓) ผลการประเมินความสำเร็จของแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ มีแผนงานโครงการที่ได้รับความสำเร็จดีเยี่ยม ซึ่งถือเป็นผลงานดีเด่นที่ควรรวบรวมความสำเร็จของการดำเนินงาน ตลอดจนความรู้และบทเรียนที่ได้รับ เพื่อเป็นการจัดการความรู้ (Knowledge Management) และสื่อสารความสำเร็จให้สังคมทราบ นอกจากนี้ ยังเป็นตัวอย่างสำหรับการดำเนินแผนงานโครงการอื่นๆ ในอนาคตต่อไป โดยแผนงานโครงการเหล่านี้ ได้แก่ โครงการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุอันตรายทางการเกษตรให้สอดคล้อง โดยเป็นการทบทวนปรับปรุงหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนใหม่ ในการอนุญาตทะเบียนวัตถุอันตรายทางการเกษตรให้ขายในประเทศ โครงการออกประกาศกระทรวงภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุอันตรายทางภาคอุตสาหกรรม เพื่อรองรับการนำระบบสากล GHS มาใช้ โครงการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการเฝ้าระวังโรคและภัยสุขภาพจากสารเคมีในพื้นที่ ภายใต้แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษจังหวัดระยอง ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔ ซึ่งมีการต่อยอดไปสู่การจัดอบรมชุมชนในพื้นที่โครงการศึกษาสถานะสุขภาพของผู้ประกอบการอาชีพที่สัมผัสกับอนุภาคนาโนและมาตรการความปลอดภัย ปลอดภัย โครงการพัฒนาศักยภาพของโรงพยาบาลเครือข่ายศูนย์พิษวิทยาในการป้องกันและรักษาการเจ็บป่วยจากพิษสารเคมี โครงการเสริมสร้างศักยภาพเครือข่ายศูนย์อาชีวเวชศาสตร์ของโรงพยาบาลนพรัตนราชธานี แผนงานการดำเนินงานตามพันธกรณีระหว่างประเทศตามอนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของเสียอันตรายและกำจัด โครงการพัฒนาเตรียมความพร้อมตอบโต้เหตุฉุกเฉินจากสารเคมี/วัตถุอันตราย โครงการฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจากภัยการก่อวินาศกรรมด้านสารเคมีและวัตถุอันตราย (รังสี) ที่มีผลกระทบรุนแรง โครงการพัฒนาและปรับปรุงสรุปข้อมูลสถานการณ์เพื่อการจัดการสารเคมีของประเทศไทย (National Chemicals Management Profiles) แผนงานจัดทำระบบข้อมูลเพื่อการจัดการอุบัติภัยจากสารเคมีระดับภาคผ่าน Web-based Application โครงการพัฒนาฐานข้อมูลความปลอดภัยในการใช้สารเคมี (National Chemicals Safety Card) แผนงานจัดทำฐานข้อมูลเหมืองแร่เก่าที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โครงการพัฒนาชุดทดสอบสารเคมีตกค้างในผลผลิตทางการเกษตรที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมที่สามารถใช้ในการควบคุมเฝ้าระวัง ป้องกันและลดความเสี่ยงอันตรายจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน แม่นยำ ราคาถูก และลดการพึ่งพาจากต่างประเทศได้ ซึ่งชุมชนและท้องถิ่นสามารถนำไปใช้ทดสอบได้ด้วยตนเอง และสามารถต่อยอดและขยายผลการดำเนินงานในเชิงพาณิชย์ โครงการพัฒนาจัดทำสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับข้อความแสดงความเป็นอันตรายของสารเคมีตามระบบสากล GHS ซึ่งสามารถบรรจุไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศได้แล้ว โครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับข้อความแสดงความเป็นอันตรายของสารเคมีตามระบบสากล GHS โครงการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับข้อความแสดงความเป็นอันตรายของสารเคมีตามระบบสากล GHS สู่นักเรียน และโครงการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เรื่องระบบสากล GHS และความปลอดภัยสารเคมีสำหรับเยาวชน

(๔) ผลจากการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ทำให้มีข้อเสนอแนะในประเด็นที่ควรส่งไปพิจารณาดำเนินการต่อในแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ สรุปได้ดังนี้

- พิจารณาวิธีการบริหารจัดการเพิ่มเติมจากที่มีอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ที่จะทำให้เกิดการบูรณาการในการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้น อันจะส่งผลให้เกิดเอกภาพในการบริหารจัดการสารเคมีของประเทศ ตลอดจนพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ครอบคลุมครบถ้วนจากต้นทางถึงปลายทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่ยังต้องเพิ่มความเข้มแข็งคือ ระบบการควบคุมและติดตามการใช้สารเคมี และการควบคุม ที่ปลายทาง
- พัฒนากฎระเบียบภายใต้กฎหมายที่มีอยู่เดิม หรือพัฒนากฎหมายเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถกำกับควบคุมสารเคมีได้อย่างครอบคลุมสารเคมี ทั้งหมดที่มีในประเทศ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนผลักดันให้มาตรการ และกฎหมายทางเศรษฐศาสตร์ที่สนับสนุนการจัดการสารเคมี ให้มีผลบังคับใช้อย่างจริงจังในแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔
- ต่อยอดการจัดการระบบฐานข้อมูลสารเคมีจากเดิมที่มีการพัฒนาไว้แล้ว และพัฒนาระบบฐานข้อมูล กลางสารเคมีเพื่อสนับสนุนการจัดการสารเคมี ซึ่งจะเป็นฐานที่จะทำให้เกิดความสำเร็จของการดำเนินงานด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป
- ขยายการดำเนินงานในการลดความเสี่ยงจากสารเคมี ในภาคสาธารณสุขและผู้บริโภค นอกเหนือจากภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรม
- ให้ความสำคัญในเรื่องการของลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี อันเนื่องมาจากการขนส่งสานต่อให้เกิดการดำเนินงานตามแผนงานโครงการที่ยังไม่ได้รับงบประมาณในแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานในแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ ในระยะต้น
- เพิ่มประสิทธิภาพการควบคุมสารเคมี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการควบคุมที่ปลายทาง ในการบำบัดและกำจัดสารเคมี กากของเสียและของเสียอันตรายให้เป็นไปอย่างถูกต้อง เพื่อป้องกันการลักลอบทิ้งสารเคมี ที่มีสถิติเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ในช่วงที่ผ่านมา
- ดำเนินการต่อเนื่องในการให้ความรู้ในเรื่องสารเคมีจากภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการปรับข้อมูลให้เข้าใจ และให้เข้าถึงง่ายสำหรับประชาชนทั่วไป
- สนับสนุนส่งเสริมและเพิ่มความแข็งแรงให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการสารเคมีให้มากขึ้น ตลอดจนเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการสารเคมีของผู้เกี่ยวข้อง
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและบทบาทของภาคเอกชนและภาคประชาชน ในการร่วมดำเนินแผนงานโครงการและกิจกรรมของภาครัฐ ตลอดจนส่งเสริมให้มีการบรรจุแผนงานโครงการที่เกี่ยวกับการจัดการสารเคมีของภาคเอกชนและภาคประชาชน ร่วมในแผนปฏิบัติการระยะต่างๆ ของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔

(๕) การดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ ประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจในเรื่องของการดำเนินงานตามข้อตกลงระหว่างประเทศด้านสารเคมี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ยุทธศาสตร์ระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการสารเคมี หรือ SAICM ซึ่งเป็นกรอบนโยบายเพื่อการส่งเสริมความปลอดภัยด้านสารเคมีทั่วโลก โดยหลัง

จากที่ประเทศไทยได้ให้การรับรอง SAICM แล้วนั้น การจัดการสารเคมีในประเทศ มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเรื่อยมาและสอดคล้องกับ SAICM ทำให้ประเทศไทยได้รับรางวัล SAICM Awards ระดับ Bronze ในการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการสารเคมี ครั้งที่ ๒ เมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ณ เมืองเจนีวา ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ นอกจากนี้ ในส่วนของพันธมิตรต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการสารเคมีจะมีหลายหน่วยงานรับผิดชอบอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี จากการพิจารณากระแสการจัดการสารเคมีระหว่างประเทศ พบว่ามีความเคลื่อนไหวในกระบวนการพัฒนาและการบังคับใช้กฎหมายอย่างต่อเนื่องของภูมิภาคต่างๆ เช่น ในกรณีของสหภาพยุโรปมีกฎหมาย (REACH) ที่ใช้ในการควบคุมสารเคมีในกลุ่มประเทศสมาชิกและประเทศคู่ค้านอกกลุ่มที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย แต่การดำเนินงานในเรื่องของการจัดการสารเคมีที่เกี่ยวกับต่างประเทศ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ นี้ ยังเป็นการดำเนินงานแบบตั้งรับ ดังนั้น ประเด็นท้าทายในอนาคต จึงเป็นสิ่งที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนการดำเนินงานในเรื่องนี้ ให้เป็นไปในเชิงรุก เช่น การวิเคราะห์ทิศทางและการวางแผนเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศในอนาคตไว้ล่วงหน้า รวมถึงการเตรียมความพร้อมและการเตรียมทีมหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้เพียงพอ เนื่องจากความเคลื่อนไหวในการพัฒนาระหว่างประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เช่น การเกิดขึ้นของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) การเปิดเสรีทางการค้า ตลอดจนเรื่องการค้าทางทะเล การค้าที่ได้เริ่มมีบทบาทและความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ จะส่งผลมาถึงการจัดการสารเคมีในประเทศได้โดยตรง

(๖) การประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ นี้ ทำให้ได้ข้อมูลของความก้าวหน้าและความสำเร็จของแผน ตลอดจนความเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินงานในอนาคตของแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมี ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๔) ที่ได้มีการจัดทำขึ้นแล้ว โดยการประเมินตามแผนงานโครงการในขั้นตอนแรก และการประเมินตามตัวชี้วัดในขั้นตอนที่ ๒ ทำให้ได้ผลการประเมินที่ละเอียดและชัดเจน จนสามารถประเมินผลความสำเร็จในแต่ละยุทธศาสตร์ที่กำหนดทั้ง ๓ ยุทธศาสตร์ ในขั้นตอนที่ ๓ ได้อย่างครอบคลุม ทั้งนี้ มีความเห็นจากการประเมินว่า ควรพิจารณาใช้ประโยชน์จากตัวชี้วัดที่กำหนดภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓ นี้ ในการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ โดยอาจคงการกำหนดประเภทของตัวชี้วัด ที่มีทั้งการวัดเชิงกระบวนการ (process) และเชิงผลลัพธ์ (outcome) ไว้ แล้วปรับปรุงตัวชี้วัดจากเดิมให้มีความชัดเจน และมีความเฉพาะเจาะจงขึ้น ตลอดจนให้มีการจัดลำดับความสำคัญของตัวชี้วัดด้วย นอกจากนี้ ควรโยนเป้าหมายในตัวชี้วัดให้สามารถวัดได้อย่างเป็นรูปธรรมด้วยกลไกการดำเนินงานของหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่มีการตรวจวัดหรือมีข้อมูลสถิติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอยู่ และควรมีการกำหนดระดับความสำเร็จตามระยะเวลาของการดำเนินการในลักษณะของ milestone เพื่อเป็นหลักสำหรับการกำหนดตัวชี้วัดในรายละเอียด สำหรับใช้ในการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๔ ให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

๑. รายงานการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ปี ๒๕๕๐
๒. รายงานการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ปี ๒๕๕๑
๓. รายงานการประชุมสัมมนา เรื่อง การจัดการสารเคมีของประเทศ ภายใต้ แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) และการติดตามประเมินผล เมื่อวันที่ ๑๔-๑๙ มกราคม ๒๕๕๐ ณ โรงแรมรอยัล ปริ๊นเซส กรุงเทพมหานคร
๔. รายงานการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การติดตามผลการดำเนินงาน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์ เมื่อวันที่ ๗-๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ณ โรงแรมคำแสง ริเวอร์แคว รีสอร์ท กาญจนบุรี
๕. รายงานการประชุมสัมมนาวิชาการ เรื่อง เหลียวหลัง แลหน้า : การพัฒนาโยบายการจัดการสารเคมีของประเทศ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) เมื่อวันที่ ๖-๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ณ โรงแรมฮอว์ลธู พอยล์ รีสอร์ท พัทยา ชลบุรี
๖. รายงานการประชุมสัมมนาระดับชาติ เรื่อง การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๔) เมื่อวันที่ ๖-๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ณ โรงแรมซีบรีช จอมเทียนรีสอร์ท ชลบุรี
๗. รายงานการประชุมคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการสารเคมี ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๐

๘. รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการประสานนโยบายและแผนการดำเนินงานว่าด้วยการจัดการสารเคมี ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑
๙. รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการประสานนโยบายและแผนการดำเนินงานว่าด้วยการจัดการสารเคมี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑
๑๐. รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการประสานนโยบายและแผนการดำเนินงานว่าด้วยการจัดการสารเคมี ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๒
๑๑. รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการประสานนโยบายและแผนการดำเนินงานว่าด้วยการจัดการสารเคมี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒
๑๒. รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการประสานนโยบายและแผนการดำเนินงานว่าด้วยการจัดการสารเคมี ครั้งที่ ๓/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒
๑๓. รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการประสานนโยบายและแผนการดำเนินงานว่าด้วยการจัดการสารเคมี ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓
๑๔. รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนาและส่งเสริมความปลอดภัยสารเคมีต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑
๑๕. รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการส่งเสริมความปลอดภัยและบทบาทประชาชนในการจัดการสารเคมี ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๑
๑๖. รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการส่งเสริมความปลอดภัยและบทบาทประชาชนในการจัดการสารเคมี ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๒
๑๗. รายงานการประชุมคณะทำงานติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๑
๑๘. รายงานการประชุมคณะทำงานติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒
๑๙. รายงานการประชุมคณะทำงานติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓
๒๐. รายงานการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๔) เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓
๒๑. คณะอนุกรรมการประสานนโยบายและแผนการดำเนินงานว่าด้วยการจัดการสารเคมี “รายงานสถานการณ์การจัดการสารเคมีของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๐” อย. (๒๕๕๐)
๒๒. คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการสารเคมี “แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔)” อย. (๒๕๕๐)

๒๓. คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการสารเคมี **“แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๓)”** อย. (๒๕๕๔)
๒๔. กรมควบคุมมลพิษ รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๔๕
๒๕. กรมควบคุมมลพิษ รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๔๖
๒๖. กรมควบคุมมลพิษ รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๔๗
๒๗. กรมควบคุมมลพิษ รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๔๘
๒๘. กรมควบคุมมลพิษ รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๔๙
๒๙. กรมควบคุมมลพิษ รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๐
๓๐. กรมควบคุมมลพิษ รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๑
๓๑. กรมควบคุมมลพิษ รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๒
๓๒. กรมควบคุมมลพิษ รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๓
๓๓. กรมควบคุมมลพิษ ร่ำงรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๔
๓๔. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา รายงานการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของ **GHS** กับอนุสัญญาและ **ข้อตกลงระหว่างประเทศด้านสารเคมี** (๒๕๕๔)
๓๕. กองทุนสิ่งแวดล้อม (๒๕๕๕) **กรอบทิศทางการสนับสนุนเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๒๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในช่วงปีงบประมาณ ๒๕๕๔-๒๕๕๕** สืบค้นเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ URL: <http://envfund.onep.go.th/>
๓๖. วรณนรงค์ พัฒน์โพธิ์ (๒๕๕๕) **ความสำคัญและเทคนิคการวิเคราะห์สารเคมีตกค้างในผลผลิตเกษตร** ศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว สืบค้นเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ URL: <http://www.phtnet.org/article/view-article.asp?aID=54>
๓๗. สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร **รายงานสรุปการนำเข้าวัตถุอันตรายทางการเกษตร ภายใต้ พ.ร.บ.วัตถุอันตราย** สืบค้นเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ URL : **ผิดพลาด! การอ้างอิงการเชื่อมโยงหลายมิติไม่ถูกต้อง**
๓๘. กรีนเน็ต (๒๕๕๕) **ตลาดเกษตรอินทรีย์ : ภาพรวม** สืบค้นเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ URL : <http://www.greennet.or.th/article/413>
๓๙. ศูนย์อำนวยการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์, สำนักเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน, กรมพัฒนาที่ดิน (๒๕๕๐) **ระบบฐานข้อมูลเกษตรใช้สารอินทรีย์ทดแทนสารเคมีทางการเกษตร** สืบค้นเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ URL: <http://o-agriculture.ldd.go.th/LDD/memBioNotReadyGroup.aspx>
๔๐. ฐานความรู้เรื่องความปลอดภัยสารเคมี CHEMTRACK (๒๕๕๕) สถิติอุบัติเหตุภัยวัตถุเคมี วันที่สืบค้น ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ URL : <http://www.chemtrack.org/Stat-Accident-Number.asp>

การวางแผน

ภาคผนวก ก

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความสำเร็จ
ของการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ
ฉบับที่ ๓ ตามแผนงานโครงการ

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๘)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการสารเคมี							
๑. แผนงานทบทวน ติดตามสถานะภาพและประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการจัดการสารเคมี							
(๑)	การควบคุมการโฆษณาและขายตรง วัตถุอันตรายทางเภสัชกร	๑.๑ มติสัมัชชชภาพแห่งชาติ ครั้งที่ ๑		๑. คณะกรรมการวัตถุอันตราย ทบทวน การควบคุมการโฆษณา และขายตรง วัตถุอันตรายทางเภสัชกร	๒๕๕๐	ระดับดี	สำนักงาน คณะกรรมการ สุขภาพแห่งชาติ
				๒. กรมวิชาการเกษตร ต้องสร้างการมี ส่วนร่วมของประชาชนรับความคิดเห็น และเปิดเผยข้อมูลให้ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียทราบในการขึ้นทะเบียน วัตถุอันตรายทางเภสัชกร			
(๒)	การจัดการขยะอันตรายจากชุมชน อย่างมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อเร่งรัดให้มีการจัดการแก้ไขปัญหา ดังกล่าวเป็นระบบและเป็นรูปธรรม	๑.๒ มติสัมัชชชภาพแห่งชาติ ครั้งที่ ๒		๑. คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และคณะกรรมการสาธารณสุขจัดตั้ง คณะทำงานเฉพาะกิจสำหรับการ จัดการขยะอันตรายจากชุมชนจาก ทุกภาคส่วนเพื่อจัดทำนโยบายและ ขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้ง สนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของ ทุกภาคส่วนด้วย	๒๕๕๒	ระดับดี	สำนักงาน คณะกรรมการ สุขภาพแห่งชาติ
				๒. ภาาติเครือข่ายดังกล่าวผลักดันการ กำหนดมาตรการให้ภาคเอกชนผลิต ผลิตภัณฑ์ ที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและ สิ่งแวดล้อมส่งเสริมการบริโภคและ การผลิตอย่างยั่งยืน พัฒนากลไก สนับสนุนการจัดซื้อสินค้า ผลิตภัณฑ์ หลักสูตรท้องถิ่นการจัดการขยะ			

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
๑.๓	มติสภวิชาชีพสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๓)	มาตรการทำให้สังคมไทย ไร้แร่ใยหิน คือ ห้ามนำเข้า แร่ใยหินโครซิโกลี และผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนประกอบและห้ามผลิตผลิตภัณฑ์ ที่สารดังกล่าวเป็นส่วนประกอบให้ใช้ผลิตภัณฑ์อื่น หรือวัสดุอื่นทดแทน		อันตรายเข้าสู่สถานศึกษาทุกแห่ง ส่งเสริมให้ประชาชนเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาการติดตาม เฝ้าระวัง และตรวจสอบการจัดการขยะอันตรายในชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การจัดการขยะอันตรายให้ง่ายต่อท้องถิ่นที่สามารถนำไปดำเนินการได้เอง	๒๕๕๓	ระดับดี	สำนักงาน คณะกรรมการ สุขภาพแห่งชาติ
๒. โครงการพัฒนากฎหมายการขนส่งอันตรายที่ครอบคลุมการขนส่งของประเทศ							
	วัตถุประสงค์	อยู่ระหว่างการดำเนินการ	เร่งรัดการจัดจ้าง		๒๕๕๓	ระดับปกติ	สำนักงานปลัด กระทรวง คมนาคม
	๑. เพื่อศึกษาประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานกฎหมาย ปัจจุบันเกี่ยวกับการควบคุมการขนส่งสินค้าอันตรายในทุกภาคส่วน			๑. ทราบถึงสภาพของกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันด้านการขนส่งสินค้าอันตราย และรับรู้ถึงปัญหาและอุปสรรคแต่ละด้านเกี่ยวกับระบบขนส่งประเภทต่างๆ			
	๒. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนากฎหมายด้านระบบการควบคุมการขนส่งสินค้าอันตรายในแต่ละด้าน และมีข้อมูลการศึกษาเปรียบเทียบและวิเคราะห์ระบบกฎหมายของต่างประเทศ และอนุสัญญาระหว่างประเทศในประเด็นที่เกี่ยวข้อง			๒. นำข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากฎหมายเพื่อควบคุมการขนส่งสินค้าอันตรายสำหรับประเทศไทยให้สอดคล้องกับหลักสากล และนำไปพัฒนากฎหมาย การขนส่งสินค้าของประเทศต่อไป			

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
๓. แผนงานพัฒนาปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง							
๓.๑ การปรับปรุงพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕							
(๑)	โครงการร่างอนุบัญญัติที่ออกตามร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือเครื่องจักรอุตสาหกรรมเพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ... วัตถุประสงค์ เพื่อยกร่างอนุบัญญัติที่ออกตามร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือเครื่องจักรอุตสาหกรรมเพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ... ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ และการจัดระบบรวมหรือรับคืนผลิตภัณฑ์ใช้แล้ว	ความซับซ้อนของกฎหมายหลายฉบับที่ต้องอาศัยประกอบการร่างและการกำหนดบทบาทของ อปท. และเอกชนที่ยังไม่มีความพร้อม	ยกร่างที่มีความยืดหยุ่นให้สามารถปฏิบัติได้	อยู่ระหว่างดำเนินการ	๒๕๕๓-๒๕๕๔	ระดับปกติ	กรมควบคุมมลพิษ
(๒)	การพัฒนาเกณฑ์แนวทางการจัดการกากของเสียอันตราย วัตถุประสงค์ เพื่อจัดทำหลักเกณฑ์ในการจัดการมูลฝอยอันตรายจากชุมชน การจัดทำหลักเกณฑ์ วิธีการ เจริญ และอัตราการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์			เพื่อเป็นแนวทางสำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกลุ่มของเสียไปตามหลักวิชาการ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยที่เหมาะสม	๒๕๕๓-๒๕๕๔	ระดับปกติ	กรมควบคุมมลพิษ
๓.๒ การปรับปรุงพระราชบัญญัติอันตราย							
๓.๒.๑ การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติอันตรายทางการเกษตร GHS มาใช้ในประเทศ							
(๑)	การพัฒนากฎหมายอันตรายทางการเกษตรเพื่อนำระบบสากล GHS มาใช้ในประเทศ และสหกรณ์ เรื่อง ระบบการ			ประเทศไทยมีกฎหมายอันตรายทางการเกษตรที่สอดคล้องกับระบบสากล	๒๕๕๓-๒๕๕๔	ระดับปกติ	กรมวิชาการเกษตร

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน ที่รับผิดชอบ
	<p>จำแนกและการสื่อสารความเป็นอันตรายของวัตถุอันตราย</p> <p>๒. การจัดทำประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการผลิต การนำเข้า ส่งออก และการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรรับผิดชอบ</p> <p>๓. การจัดทำประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง ฉลากและระดับความเป็นพิษของวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรรับผิดชอบ</p>					
(๒)	<p>การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๔ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐</p> <p>วัตถุประสงค์ เพื่อทบทวนหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายทางกรมการให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๔ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้แก่ การกำหนดรายละเอียดหลักเกณฑ์ และวิธีการขึ้นทะเบียนการออกใบสำคัญ และ การต่ออายุใบสำคัญขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย พร้อมแนบท้ายหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทดลองประสิทธิภาพวัตถุอันตรายทางการเกษตร</p>			กฎหมายการควบคุมวัตถุอันตราย การเกษตรมีความทันสมัย	๒๕๕๒	กรมวิชาการ เกษตร

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๘) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
(๓)	การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ : มาตรฐานวัตถุเจือปนและสารปนเปื้อนโดยใช้หลักการประเมินความเสี่ยง						
	วัตถุประสงค์ เพื่อลดนำเข้า ผลิต หรือ ขยายอาหารสัตว์ ที่มีส่วนผสมของสารไดออกซิน				๒๕๕๓	ระดับดี	กรมปศุสัตว์
	๓.๒.๒ การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายทางภาคอุตสาหกรรม						
(๑)	การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายทางภาคอุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๓๕ รองรับการนำระบบสากล GHS มาใช้						
	วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนากฎหมายวัตถุอันตรายทางภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการนำระบบสากล GHS มาใช้ในประเทศ ได้แก่			ประเทศไทยมีกฎหมายวัตถุอันตรายที่สอดคล้องกับระบบสากล	๒๕๕๔	ระดับดีเยี่ยม	กรมโรงงานอุตสาหกรรม
	๑. การจัดทำโครงสร้างระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับสมบัติด้านกายภาพ สุขภาพและสิ่งแวดล้อม						
	๒. ดำเนินการจำแนกความเป็นอันตรายของวัตถุอันตราย						
	๓. ดำเนินการจัดทำฉลากและข้อมูลความปลอดภัยของวัตถุอันตราย อย่างน้อย ๕๐๐ รายการสาร และสารผสม ๑๐ รายการ และนำเข้าข้อมูลในระบบฐานข้อมูล						
	๔. จัดทำคู่มือการนำระบบสากล GHS ไปใช้						
	๕. จัดทำคู่มือการฝึกอบรม						
	๖. จัดฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ภาครัฐและผู้ประกอบการ						

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ดำเนินการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>(๒) โครงการบริหารจัดการความปลอดภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตรายภาคอุตสาหกรรม : การศึกษาแนวทางการพัฒนากระบวนการเตรียมของไทย – บทเรียนจากการศึกษาภาคอุตสาหกรรม REACH</p>							
วัตถุประสงค์	<p>๑. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ กรอบแนวคิดของกฎระเบียบ REACH ที่เป็นประโยชน์และควรนำมาปรับใช้กับประเทศไทย พร้อมทั้งศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น</p> <p>๒. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนา/ปรับปรุงกฎระเบียบ REACH ของไทย โดยปรับปรับปรุงความคิดเห็นของผู้ประกอบการรับใช้</p> <p>๓. เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและยกระดับมาตรฐานคุณภาพสินค้าของไทยให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้</p>	<p>ประเทศไทยมีกฎหมายวัตถุอันตรายที่สอดคล้องกับระบบสากล</p> <p>๑. ปกป้องสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒. เป็นสิ่งบังคับต่อข้อกำหนดและข้อบังคับในอนาคต ผู้ประกอบการจึงสามารถเตรียมการดำเนินการทางธุรกิจให้รับรองข้อกำหนดด้านสารเคมีที่มีความคล้ายคลึงกับ REACH</p> <p>๓. ช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและส่งเสริมให้ตลาดส่งออกในกลุ่มประเทศสหภาพยุโรปสามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง</p> <p>๔. ความสามารถในการดำเนินการตามข้อกำหนดของ REACH ได้ จะช่วยให้ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องสามารถจัดการกับข้อบังคับเรื่องสารเคมีอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>ประเทศไทยมีกฎหมายวัตถุอันตรายที่สอดคล้องกับระบบสากล</p> <p>๑. ปกป้องสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒. เป็นสิ่งบังคับต่อข้อกำหนดและข้อบังคับในอนาคต ผู้ประกอบการจึงสามารถเตรียมการดำเนินการทางธุรกิจให้รับรองข้อกำหนดด้านสารเคมีที่มีความคล้ายคลึงกับ REACH</p> <p>๓. ช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและส่งเสริมให้ตลาดส่งออกในกลุ่มประเทศสหภาพยุโรปสามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง</p> <p>๔. ความสามารถในการดำเนินการตามข้อกำหนดของ REACH ได้ จะช่วยให้ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องสามารถจัดการกับข้อบังคับเรื่องสารเคมีอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	๒๕๕๓	ระดับภาคอุตสาหกรรม	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	
<p>(๓) โครงการบริหารจัดการความปลอดภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตรายภาคอุตสาหกรรม : การลดเลิกการใช้วัตถุอันตรายภาคอุตสาหกรรม – บทเรียนจากการศึกษากระบวนการเตรียม REACH</p>							
วัตถุประสงค์	<p>เพื่อจัดทำแผนลดเลิกการใช้วัตถุอันตรายภาคอุตสาหกรรมในการเตรียมความพร้อมและให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางการค้า</p> <p>รวมทั้งศึกษาผลกระทบเชิงเศรษฐกิจและสังคม</p>	<p>มีแผนลดเลิกการใช้วัตถุอันตรายภาคอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับสถานการณ์และความจำเป็นรวมถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น</p> <p>๒. รายงานผลกระทบเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมต่อรายการสารเคมี</p>	<p>มีแผนลดเลิกการใช้วัตถุอันตรายภาคอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับสถานการณ์และความจำเป็นรวมถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น</p> <p>๒. รายงานผลกระทบเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมต่อรายการสารเคมี</p>	๒๕๕๔	ระดับภาคอุตสาหกรรม	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน ที่รับผิดชอบ
	ethoxylate, fenobucarb, chlorine dioxide, ethylene glycol n-butyl ether					
(๓)	การปรับปรุง/ทบทวนกฎหมายวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขให้สอดคล้องกับอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน	วัตถุประสงค์ ปรับระดับการควบคุมสาร : Lindane ให้เพิ่มงวดขึ้นเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ คือ ห้ามนำเข้าผลิต ใช้ มิใช่ในครอบครอง		๑. การควบคุมสาร Lindane ในประเทศสอดคล้องกับอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ๒. ปกป้องสุขภาพและสิ่งแวดล้อม	๒๕๕๓-๒๕๕๔	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
(๔)	การพัฒนากฎหมายวัตถุอันตรายทางภาคสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ รองรับการใช้ระบบสากล GHS	วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาและแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้รองรับและสอดคล้องกับการนำระบบสากล GHS มาปฏิบัติใช้ ทั้งนี้ ได้พัฒนาและแก้ไขกฎหมาย ๒ ฉบับ คือ ๑) กำหนดระยะเวลาการผลิตบังคับใช้ของระบบสากล GHS กับผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข และกำหนดให้ผู้รับผิดชอบจัดทำฉลากและเอกสารข้อมูลความปลอดภัยตามระบบสากล GHS และ ๒) แก้ไขฉลากและระดับความเป็นพิษของวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข ให้สอดคล้องกับผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข และกำหนดให้ผู้รับผิดชอบจัดทำฉลากและ		กฎหมายวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ สำหรับผลิตภัณฑ์อันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข ทันสมัยและสอดคล้องกับสากล	๒๕๕๓-๒๕๕๔	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน ที่รับผิดชอบ
	เอกสารข้อมูลความปลอดภัยตามระบบสากล GHS และ ๓) แก๊ซพิษและระดับความเป็นพิษของวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข ให้สอดคล้องกับระบบสากล GHS รวมทั้งปรับปรุงข้อกำหนดอื่นๆ เกี่ยวกับการแสดงฉลากให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน					
๓.๓ การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๓๕						
(๑)	การศึกษาทบทวนและจัดทำแนวทางการอนุญาตการใช้สารเจือปนอาหารให้เป็นปัจจุบันและสอดคล้องมาตรฐานสากล (Codex Alimentarius Commission)			ข้อเสนอแนะทางในการควบคุมวัตถุเจือปนอาหารของประเทศที่นำเข้าน้ำเชื้ออืดและปลอติภัยที่นำไปใช้ในการออกประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องต่อไป	๒๕๕๐	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
	วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบกฎระเบียบ แนวทางหลักเกณฑ์ และการอนุญาตใช้วัตถุเจือปนอาหารให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล (Codex Alimentarius Commission) และมาตรฐานของกลุ่มประเทศที่นำเข้าน้ำเชื้ออืดทำเป็นข้อเสนอแนะทางการควบคุมการให้วัตถุเจือปนอาหาร และเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตสำหรับประเทศไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล					
(๒)	การทบทวนและจัดทำข้อกำหนดการใช้วัตถุปรุงแต่งกลิ่นรสให้เป็นปัจจุบันและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล (Codex Alimentarius Commission)			ข้อเสนอแนะทางในการควบคุมวัตถุแต่งกลิ่นรสที่นำเข้าน้ำเชื้ออืดและปลอติภัยที่นำไปใช้ในการออกประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องต่อไป	๒๕๕๐	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
	วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแนวทางการควบคุมวัตถุแต่งกลิ่นรสให้สอดคล้องตามมาตรฐานสากล (Codex Alimentarius Commission) และมาตรฐานของ					

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน ที่รับผิดชอบ
	กลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว เพื่อจัดทำ รายชื่อของวัตถุแต่งกลิ่นรสที่ได้รับการ ประเมินความปลอดภัย และจัดทำ แนวทางในการควบคุมข้อกำหนดและ เงื่อนไขการใช้วัตถุแต่งกลิ่นรสใน อาหารของประเทศให้สอดคล้องกับ มาตรฐานสากล					
(๓)	การประเมินความเสี่ยงของการได้รับสัมผัสครา กึ่งอันตรายในเขตเมืองของกรุงเทพมหานครและเขตชานบทนครปฐม					
	วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินการได้รับ สัมผัสสัมผัสคราที่ผสมอาหารในเด็ก นักเรียนระดับประถมศึกษาและ มัธยมศึกษาในแต่ละวัน เขตเมืองของ กรุงเทพมหานครและเขตชานบทของ นครปฐม			ผลการประเมินความเสี่ยงของการได้รับ สัมผัสสัมผัสคราที่ผสมอาหารของเด็ก นักเรียนในเขตเมืองกรุงเทพมหานคร และเขตชานบทของนครปฐม ที่สามารถ นำไปใช้ประกอบการพิจารณาปรับปรุง ประกาศกระทรวงสาธารณสุขให้เหมาะสม ต่อไป	๒๕๕๐	สำนักงานคณะ กรรมการอาหาร และยา
๓.๔ การปรับปรุงพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕						
(๑)	การพัฒนามาตรฐานสุขภาพและดัชนีชี้วัดสุขภาพ					
	วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนามาตรฐาน สุขภาพและดัชนีชี้วัดสุขภาพ โดย เฉพาะดัชนีชี้วัดมลพิษสิ่งแวดล้อม และค่าบ่งบอกทางชีวภาพ (Biomarker) เนื่องมาจากมลพิษในพื้นที่จังหวัด ระยอง			ข้อเสนอผลจากการดำเนินโครงการ นำไป ใช้ในการคำนวณค่ามาตรฐานสารปนเปื้อน ในสิ่งแวดล้อม, จัดทำมีระบบการใช้ดัชนี ชี้วัดสุขภาพสำหรับการดูแลสุขภาพ ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงสามารถใช้ในการ ประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ (HIA) เพื่อ ให้การวินิจฉัยและเชิงรับและกการบริการ สุขภาพแก่ผู้ประกอบการและประชาชน ในพื้นที่จังหวัดระยอง และสามารถนำไป ปรับใช้ได้ในพื้นที่เสี่ยงอื่นๆ	๒๕๕๒	กรมควบคุมโรค

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
๔.	แผนงานพัฒนามาตรการความปลอดภัย เหนือมาตรฐานสุขภาพทั่วโลกทางกฎหมายเกี่ยวกับสารเคมีในการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และภาคบริการ						
	๔.๑ โครงการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานสุขภาพและดัชนีชี้วัดสุขภาพ ภายใต้แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษจังหวัดระยอง ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔						
	วัตถุประสงค์ เพื่อจัดทำเกณฑ์มาตรฐานสุขภาพและดัชนีชี้วัดสุขภาพเพื่อประเมินความเสี่ยงภัยเริ่มแรก (Early Detection)			เพื่อการเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมโรคและภัยสุขภาพจากสารเคมี และเพื่อสนับสนุนการวินิจฉัยโรคจากสารเคมี	๒๕๕๓- ๒๕๕๔	ระดับดี	กรมควบคุมโรค
	๔.๒ โครงการการศึกษาสถานะสุขภาพของผู้ประกอบการอาชีพที่สัมผัสกับอนุภาคนาโนและมาตรการความปลอดภัย						
	วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาด้านะ สุขภาพของประชากรกลุ่มเสี่ยงต่อ อนุภาคนาโน			๑. ได้ฐานข้อมูลความเสี่ยงภัยต่อสุขภาพ ของผู้ประกอบอาชีพในสถานประกอบ กิจการอุตสาหกรรมต่ออนุภาคนาโน ๒. ได้แนวทางการประเมินความเสี่ยง ต่อสุขภาพจากอนุภาคนาโนจากการ ประกอบอาชีพ ๓. ได้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการ ดำเนินงานในรูปแบบเครือข่ายสุขภาพเพื่อ การเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมโรคจาก อนุภาคนาโนจากการประกอบอาชีพ	๒๕๕๔	ระดับดีเยี่ยม	กรมควบคุมโรค
	๔.๓ โครงการการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการเฝ้าระวังโรคและภัยสุขภาพจากสารเคมีในพื้นที่ภายใต้แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษจังหวัดระยอง ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔						
	วัตถุประสงค์ เพื่อให้แกนนำชุมชนและ ประชาชนที่ร่วมเป็นทีมงานในพื้นที่ เพื่อสร้างยุทธศาสตร์ชุมชนและชุมชน ต้นแบบ	เนื่องจากปัญหาความขัดแย้ง ด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมกับภาวะสุขภาพ ของประชาชนจังหวัดระยองจึง มีผลทำให้มีปริมาณจมนและ	มีการสื่อสาร ความเสี่ยงเพื่อ สร้างความเข้าใจ กับแกนนำชุมชน และให้ฝึกอบรม	๑. ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจใน การเฝ้าระวังโรคและภัยสุขภาพจาก สารเคมีด้วยตนเอง ๒. เกิดระบบเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมโรค และภัยสุขภาพจากสารเคมีอย่างยั่งยืน	๒๕๕๓- ๒๕๕๔	ระดับดีเยี่ยม	กรมควบคุมโรค

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
		ข้อขัดข้องในการสร้างความร่วมมือกับแกนนำชุมชน	ปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมดำเนินการด้วย	ในพื้นที่จังหวัดระยองเพื่อเป็นต้นแบบสำหรับประยุกต์ใช้ในพื้นที่เสี่ยงภัยสารเคมีอื่นๆ ในประเทศไทย			
๕.	แผนงานเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมความเสียหายที่เกิดโรครุนแรงและโรคอื่น ๆ จากสารเคมีภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรมและ บริการ เปลี่ยนชื่อเป็น โครงการบริหารจัดการการดำเนินงานอนามัยและความปลอดภัยในเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมโรคและภัยสุขภาพจากสารเคมี	หน่วยงานสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และสำนักงานป้องกันควบคุมโรคในพื้นที่เป้าหมายมีการปฏิบัติงานหลายประการ และหลายครั้งหน่วยงานดังกล่าวมีงานภารกิจเร่งด่วน ทำให้มีปัญหาในการจัดสรรช่วงเวลาในการร่วมกันกับคณะวิจัยในการดำเนินงานศึกษา/สำรวจ พื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย	เร่งรัดการจัดทำแผนการดำเนินงานร่วมกันเพื่อกำหนดเงื่อนไขเวลาไว้เป็นการล่วงหน้า โดยมีการประชุมชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจกับเครือข่ายที่ร่วมดำเนินการ	๑. ได้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการบริหารจัดการดำเนินงานด้านอาชีพ อนามัยและความปลอดภัยเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมโรคและภัยสุขภาพจากสารเคมีในประเทศไทย โดยกรมอุตสาหกรรมภาคอุตสาหกรรม กรมควบคุมโรค และกรมสุขภาพจิต	๒๕๕๓	ระดับดี	กรมควบคุมโรค
	วัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อศึกษาข้อมูลสังคมต่อสุขภาพผู้ประกอบการ ออาชีพ การประเมินผลกระทบต่อสุขภาพผู้ประกอบการ และการบริหารจัดการด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยเฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรคและภัยสุขภาพจากสารเคมีที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีในประเทศไทย	วัตถุประสงค์เฉพาะ เพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานในสังกัดกรมควบคุมโรคและเครือข่ายระดับจังหวัดในการบริหารจัดการการดำเนินงานด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมโรคและภัยสุขภาพจากสารเคมีในประเทศไทย		๒. ได้แนวทางการประสานการดำเนินงานในการบริหารจัดการการดำเนินงานด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมโรคและภัยสุขภาพจากสารเคมีที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีในประเทศไทยโดยหน่วยงานในสังกัดกรมควบคุมโรคและเครือข่ายสาธารณสุขระดับจังหวัด			

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
๖.	แผนงานดำเนินงานตามพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสารอันตรายและของเสียอันตราย						
๖.๑	การดำเนินงานของศูนย์ประสานงานอนุสัญญาการต่อต้านการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าสำหรับสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช และสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ	วัตถุประสงค์ เพื่อประสาน ติดตาม และสนับสนุนการค้าดำเนินงานร่วมกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในและ ระหว่างประเทศ ในการปฏิบัติตาม พันธกรณีของอนุสัญญาการต่อต้านการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้า					
				๑. การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในและระหว่างประเทศ ในการดำเนินงานตามอนุสัญญา รอตเตอร์ดัมฯ ๒. การดำเนินงานตามพันธกรณีของ อนุสัญญาการต่อต้านการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้า มีส่วนในการควบคุมการนำเข้าสารเคมีอันตราย ต้องห้ามหรือจำกัดการใช้ทั้งหมด รวมทั้งส่งเสริมการปฏิบัติงานในการควบคุมสารเคมีอันตรายตาม พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ของ ประเทศไทยในด้านการใช้และจำกัด การใช้ของข้อมูลในต่างประเทศเพื่อนำมาพิจารณาหาทวนความจำเป็นในการใช้และประกอบการศึกษา ควบคุมสารเคมีอันตรายในประเทศให้เกิดความปลอดภัย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถใช้ข้อมูลสารเคมีที่แจ้งมาพร้อมกับการแจ้งการส่งออก ของภาคีผู้ส่งออก ในการประเมิน ความเสี่ยงของสารเคมีอันตรายบาง ชนิดและพิจารณาควบคุมการใช้สารเคมีดังกล่าวในประเทศ นอกจากนี้	๒๕๕๓- ๒๕๕๔	ระดับดี	กรมควบคุม มลพิษ

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน ที่ได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
๖.๒	การดำเนินงานของศูนย์ประสานงานอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน			ประเทศไทยยังได้รับความช่วยเหลือด้านการเงินและเทคนิควิชาการต่างๆ			
	วัตถุประสงค์				๒๕๕๓- ๒๕๕๔	กรมควบคุม มลพิษ	
๑.	เพื่อประสาน ติดตาม และสนับสนุน การดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในและระหว่าง ประเทศในการปฏิบัติพันธกรณีของอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ			๑. การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในและระหว่างประเทศใน การดำเนินการให้เป็นไปตามพันธกรณีของอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ			
๒.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำแผน จัดการระดับชาติ ไปดำเนินการ ให้เป็นไปตามพันธกรณีของ อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ			๒. การดำเนินงานตามพันธกรณีของ อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ มีส่วน สนับสนุนให้ประเทศไทยมีการจัดการ กับปัญหาสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน เพื่อปกป้องสุขภาพอนามัยของมนุษย์ และสิ่งแวดล้อมรวมทั้งได้รับการ สนับสนุนและความร่วมมือทาง วิชาการและด้านการเงินจากต่างประเทศเพื่อการอนุมัติตามอนุสัญญาฯ ตลอดจนได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ ชีตความสามารถด้านการจัดการ สารเคมีตลอดวงจร			
๗. แผนงานดำเนินงานตามพันธกรณีระหว่างประเทศตามอนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของเสียอันตรายและกำจัด							
	วัตถุประสงค์ เพื่อดำเนินงานศูนย์ ประสานงานและกระปฏิบัติการตาม พันธกรณีของอนุสัญญาบาเซล	ข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายและ กฎระเบียบของไทยหลายฉบับ ยังไม่ได้รับการแปลเป็นภาษา อังกฤษ ซึ่งจำเป็นต้องส่ง ให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญา บาเซล		หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญา บาเซลมีความรู้ ความเข้าใจ และทราบ สถานการณ์ปัจจุบันของการดำเนินการ ตามอนุสัญญาฯ	๒๕๕๓- ๒๕๕๔	ระดับ ดีเยี่ยม	กรมควบคุม มลพิษ

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการเสริมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ดำเนินการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๔.	โครงการการศึกษาภาคกลาง การขยายและกระชับเครือข่ายวัดอุ้มผางภาคกลาง						
	๔.๑ การพัฒนาศึกษาแนวทางการควบคุมการโฆษณาและขยายตรงวัดอุ้มผางภาคกลาง						
	วัตถุประสงค์ เพื่อจัดทำหลักเกณฑ์วิธีการในการโฆษณา การขายตรง และตลาดแบบตรงด้านวัดอุ้มผาง รวมทั้ง ติดตามตรวจสอบการโฆษณา การขายตรง ตลาดแบบตรงให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด				๒๕๕๐-๒๕๕๔	กรมวิชาการ เกษตร	
	๔.๑ การพัฒนาศึกษาแนวทางการควบคุมการโฆษณาและขยายตรงวัดอุ้มผางภาคกลาง						

หน่วยงานที่รับผิดชอบ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

๔.๓ การศึกษาภาคกลาง การขยายและกระชับเครือข่ายวัดอุ้มผางที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณะ แผนงานพัฒนาภูมิภาครองรับการนำระบบสากล GHS ไปใช้ในผลิตภัณฑ์วัดอุ้มผางที่ใช้ในบ้านเรือนทางสาธารณะ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

๕. โครงการศึกษาสถานการณ์การค้าแรงงานด้านการขนถ่ายและจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าในการระดมการขนส่งทั้งของภาครัฐและเอกชนและการนำหลักเกณฑ์ ข้อกำหนดมาใช้

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

หมายเหตุ ไม่ได้รับงบประมาณ

๑๐. โครงการพัฒนาและส่งเสริมสิทธิในการรับรู้ของประชาชน เรื่อง อันตราสารเคมีในชุมชน

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

หมายเหตุ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่บัญญัติขึ้นเพื่อรองรับสิทธิได้รู้ (Rights to know) ของประชาชนซึ่งเป็นแกนสำคัญของสังคมประชาธิปไตย จากบทบาท ๒ ด้าน คือ การเมือง และการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ ได้แก่ ๑) สิทธิในการขอคำปรึกษาการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ๒) สิทธิเข้าตรวจสอบข่าวสารราชการ ๓) สิทธิขอข้อมูลข่าวสารอื่นๆ ของราชการนอกเหนือจากที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ๔) สิทธิที่จะได้รับรู้ข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของรัฐไม่จำกัดข้อมูลข่าวสารทั่วไปประชาชนตรวจสอบได้ ๕) สิทธิในการดำเนินงานแทนผู้เยาว์คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเจ้าของข้อมูลได้ถึงแก่กรรม ๖) สิทธิในการร้องเรียนผู้ใดเห็นว่า หน่วยงานของรัฐไม่จำกัดข้อมูลข่าวสารหรือไม่จัดข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้ ๗) สิทธิในการอุทธรณ์ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสีย ดังนั้นการพัฒนาและส่งเสริมสิทธิในการรับรู้ของประชาชน เรื่อง อันตราสารเคมีในชุมชน จะเป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่กำหนดไว้ เพื่อให้ประชาชนตรวจสอบได้ ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวจะต้องจัดส่งข้อมูลให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ รวมรวมและเผยแพร่

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
๔.	เพื่อวิเคราะห์จุดอ่อนและจุดแข็ง ของแผนเตรียมความพร้อมตอบโต้ เหตุฉุกเฉินสารเคมี/วัตถุอันตราย ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการ สารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) และแผนอื่นที่ เกี่ยวข้อง		อุปกรณ์/ เครื่องจักร เพิ่มเติม ๔. จะจัดให้มีการ ประชาสัมพันธ์พันธึ ที่เข้าถึง ประชาชนผ่าน สื่อแขนงต่างๆ อย่างเต็มที่ สำหรับการฝึก ซ้อมครั้งต่อไป				
๕.	เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของระบบ การจัดการสารเคมีทางสารเคมี และวัตถุอันตราย (รังสี) เพื่อ ตอบโต้สถานการณ์ได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพและ ทันทั่วถึง						
๑๒๒	โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการปฏิบัติเบื้องต้นในการนิการโจมตีทางเคมี ชีวะ รังสี นิวเคลียร์และวัตถุระเบิด (Chemical Biological Radiological Nuclear and Explosives : CBRNE)						
วัตถุประสงค์							
๑.	เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ ความสามารถในการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จากกรโจมตี ทางเคมี ชีวะ รังสี นิวเคลียร์ และวัตถุระเบิด	เนื้อหาวิชาการบรรยายมีมาก แต่ระยะเวลาการฝึกอบรม มีน้อย	๑. ค้นคว้าหา แหล่ง ข้อมูล เพิ่มเติมเพื่อ ให้ผู้เข้ารับ การฝึกอบรม ไปศึกษาดูด้วย ตนเอง ๒. เพิ่มระยะเวลา ในการอบรม ๓. จัดหาเอกสาร	ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถเป็นวิทยากร ถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคลากรของ หน่วยงานภายนอก และประชาชน ในการปฏิบัติเบื้องต้นในการนิการโจมตี ทางเคมี ชีวะ รังสี นิวเคลียร์ และ วัตถุระเบิด	๒๕๕๓	ระดับดี	กรมป้องกัน และบรรเทา สาธารณภัย
๒.	เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถ เป็นหน่วยเผชิญเหตุเบื้องต้น (first responders) ในการโจมตี ทางเคมี ชีวะ รังสี นิวเคลียร์ และวัตถุระเบิด						

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน ที่รับผิดชอบ
๓.	เพื่อสร้างวิทยากรด้านการปฏิบัติ การเบื้องต้นในกรณีการโจมตี ทางเคมี ชีวะ รังสี นิวเคลียร์ และวัตถุระเบิด ในการถ่ายทอด ความรู้ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประชาชนทั่วไป	๑. ผู้เข้ารับการฝึกอบรม บางคนมีคุณสมบัติไม่ตรง ตามที่กำหนด ทำให้การ ฝึกอบรมไม่เป็นไปตาม วัตถุประสงค์	และหนังสือใบ การฝึกอบรม ให้ผู้เข้ารับ การฝึกอบรม เพิ่มเติม	ผู้เข้ารับการอบรมสามารถเป็นวิทยากร ถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคลากรของ หน่วยงานภายนอก และประชาชน ในการปฏิบัติเบื้องต้นในกรณีการโจมตี ทางเคมี ชีวะ รังสี นิวเคลียร์ และ วัตถุระเบิด	๒๕๕๔	กรมป้องกัน และบรรเทา สาธารณภัย
๑๒๓	โครงการฝึกอบรม หลักสูตรการพัฒนาศึกษาศึกษาวิทยาการจัดการภัยพิบัติ : เคมี ชีวะ รังสี นิวเคลียร์และวัตถุระเบิด (CBRNE)	๑. ผู้เข้ารับการฝึกอบรม บางคนมีคุณสมบัติไม่ตรง ตามที่กำหนด ทำให้การ ฝึกอบรมไม่เป็นไปตาม วัตถุประสงค์	๑. คัดเลือกผู้เข้า รับการฝึก อบรมให้มี คุณสมบัติ ตามที่กำหนด	๑. ผู้เข้ารับการฝึกอบรม บางคนมีคุณสมบัติไม่ตรง ตามที่กำหนด ทำให้การ ฝึกอบรมไม่เป็นไปตาม วัตถุประสงค์	๒๕๕๔	กรมป้องกัน และบรรเทา สาธารณภัย
	๒. เพื่อสร้างวิทยากรด้านการปฏิบัติ การเบื้องต้นในกรณีการโจมตี ทางเคมี ชีวะ รังสี นิวเคลียร์ และวัตถุระเบิด ในการถ่ายทอด ความรู้ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประชาชนทั่วไป	๒. เนื้อหาการบรรยายมาก ระยะเวลาการอบรมน้อย	๒. ค้นคว้าหา แหล่ง ข้อมูล เพิ่มเติมเพื่อ ให้ผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมไป ศึกษาด้วย ตนเอง	๒. เนื้อหาการบรรยายมาก ระยะเวลาการอบรมน้อย		
	๓. เพื่อสร้างวิทยากรด้านการปฏิบัติ การเบื้องต้นในกรณีการโจมตี ทางเคมี ชีวะ รังสี นิวเคลียร์ และวัตถุระเบิด ในการถ่ายทอด ความรู้ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประชาชนทั่วไป		๓. เพิ่มระยะเวลา ในการอบรม จัดหาเอกสาร และหนังสือ ในการฝึก อบรมให้ผู้เข้า รับการฝึก			

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
๑๓. โครงการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔)							
วัตถุประสงค์	<p>๑. เพื่อประเมินความสำเร็จภาพรวม ผลจากการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔) เพื่อวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค</p> <p>๒. เพื่อนำไปสู่การทบทวนและปรับแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ให้ทันต่อสถานการณ์ และเพื่อเป็นข้อมูลและปัจจัยนำเข้าในการนำไปพัฒนาและต่อยอดแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๔)</p>						
วัตถุประสงค์	<p>๑. เป็นข้อมูลปัจจัยนำเข้าสู่การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๕- ๒๕๖๔)</p> <p>๒. เป็นข้อมูลสนับสนุนการพัฒนาทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การค้า การแลกเปลี่ยนข้อมูล และความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสารเคมี ทั้งในและระหว่างประเทศ</p>						
๑๔. บูรณาการโครงการศึกษาดูงานการลดภัยอันตรายของประเทศไทย และโครงการพัฒนาปรับปรุงข้อมูลพื้นฐานการจัดการสารเคมี เป็นโครงการพัฒนาและปรับปรุงข้อมูลสถานการณ์เพื่อการจัดการสารเคมีของประเทศไทย (National Chemicals Management Profiles)							
วัตถุประสงค์	<p>เพื่อพัฒนาข้อมูลพื้นฐานการจัดการสารเคมีของประเทศไทย</p> <p>เพื่อให้มีความทันสมัยอย่างและนำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาสำคัญสารเคมีของประเทศไทย</p>						
วัตถุประสงค์	<p>๑. เป็นข้อมูลปัจจัยนำเข้าสู่การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๕- ๒๕๖๔)</p> <p>๒. เป็นข้อมูลสนับสนุนการพัฒนาทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การค้า การแลกเปลี่ยนข้อมูล และความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสารเคมี ทั้งในและระหว่างประเทศ</p>						

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ดำเนินการ	ผลการดำเนินงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๑๖. โครงการศึกษาวเคราะห์ผลกระทบจากสารเคมีต่อสุขภาพ เปลี่ยนไปดำเนินโครงการดังนี้							
๑๕.๑	โครงการแก้ไขปัญหามลพิษและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต จังหวัดระยอง ภายใต้แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษจังหวัดระยอง ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔				๒๕๕๓	ระดับดี	กรมควบคุมโรค
	วัตถุประสงค์ เพื่อดูแลสุขภาพประชาชนด้วยการเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมโรคและภัยสุขภาพเชิงรุก						
๑๖. โครงการพัฒนาระบบป้องกันอันตรายและฟื้นฟูสุขภาพจากอุบัติเหตุสารเคมีในเหตุการณ์ฉุกเฉิน							
	วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและพัฒนาแนวทางการจัดตั้งกองทุนฟื้นฟูสุขภาพผู้ที่ได้รับผลกระทบจากอุบัติเหตุสารเคมีในเหตุการณ์ฉุกเฉิน			ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดตั้งกองทุนฟื้นฟูสุขภาพผู้ที่ได้รับผลกระทบจากอุบัติเหตุสารเคมีในเหตุการณ์ฉุกเฉินที่เหมาะสม พร้อมรูปแบบและแนวทางการดำเนินงาน	๒๕๕๓-๒๕๕๔	ระดับดี	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
๑๗. โครงการศึกษาเพื่อจัดทำข้อเสนอในการจัดตั้งกองทุนเพื่อชดเชยและฟื้นฟูผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการขนส่งสารเคมี							
						ไม่ได้รับงบประมาณ	สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
๑๘. แผนงานส่งเสริมการจัดการซื้อสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Purchasing Product) เปลี่ยนเป็นแนวทางการจัดซื้อและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม							
	วัตถุประสงค์ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีแนวทางในการจัดซื้อสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อ			ฝ่ายจัดซื้อจัดจ้างจากหน่วยงานภาครัฐในระดับกรมและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีแนวทางในการจัดซื้อสินค้าและบริการที่เป็นมิตร	๒๕๕๐-๒๕๕๔	ระดับดี	กรมควบคุมมลพิษ

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
	ลิแวนด์ล่อม ได้แก่ สิ้นค้า ๑๔ ชนิด คือ ดัลบหมึก กระจกดาบ คอมพิวเตอร์ กระจกสีทำปภก แฟ้มเอกสาร ของบรรจุภัณฑ์ กล้องใส่เอกสาร ผลิตภัณฑ์ ลบคำผิด หลอด ฟลูออเรสเซนต์ กระจกชำระะ เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องพิมพ์ เครื่องเรือนเหล็ก แบตเตอรี่รีไซเคิล อุปกรณ์ปากกาไวต์บอร์ด สีทาอาคาร และ งานบริการ ๓ ประเภท ได้แก่ บริการเช่าเครื่องถ่าย บริการทำความสะอาด และบริการโรงแรม เพื่อช่วยลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีใน สิ้นค้าและบริการดังกล่าวที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม			ต่อสิ่งแวดล้อมทั้ง ๑๔ ชนิด และ ๓ บริการ เพื่อลดผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งภาวะโลกร้อน			
๑๙. แผนการป้องกันภavnการนำเข้าและส่งออกของเสียอันตรายที่ผิดกฎหมาย							
๑๙.๑ โครงการศึกษาและดำเนินการป้องกันขนย้ายสารพิษและวัตถุอันตรายที่ผิดกฎหมาย							
วัตถุประสงค์	สำนักงานปลัด กระทรวง คมนาคม ได้ พัฒนาระบบฐาน ข้อมูลสิ้นค้า อันตรายที่นำเข้า ที่ท่าเรือกรุงเทพ และท่าเรือ แหลมฉบังรวมทั้ง						
๑. เพื่อทำการศึกษาความต้องการข้อมูลเส้นทางขนส่งสิ้นค้าอันตรายของประเทศ และจัดทำแผนการสำรวจข้อมูลเส้นทางขนส่งสิ้นค้าอันตรายโดยเสนอทางเลือกรูปแบบการเนินงานและเทคโนโลยีที่เหมาะสม	สำนักงานปลัด กระทรวง คมนาคม ได้ พัฒนาระบบฐาน ข้อมูลสิ้นค้า อันตรายที่นำเข้า ที่ท่าเรือกรุงเทพ และท่าเรือ แหลมฉบังรวมทั้ง						
๒. เพื่อดำเนินการสำรวจจัดเก็บข้อมูลเส้นทางขนส่งสิ้นค้าอันตราย	สำนักงานปลัด กระทรวง คมนาคม						

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
	ระหว่างจุดต้นทางปลายทาง ทั้งในส่วนที่เป็นจุดขนถ่ายสถานที่จัดเก็บ สถานที่ผลิตและสถานที่ใช้						
๓.	เพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูลการขนส่งสินค้าอันตรายของประเทศ โดยใช้เทคโนโลยี ด้านระบบภูมิสารสนเทศ		ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเส้นทาง การขนส่งสินค้าอันตรายระหว่างจุดต้นทาง ปลายทาง และทำการประมวลผล				
๔.	เพื่อศึกษา วิเคราะห์ และพัฒนาระบบภูมิสารสนเทศ เพื่อรายงานเส้นทางที่มีความเสี่ยง จากการพัฒนาเส้นทางค้าอันตรายทั่วประเทศ		ข้อมูลเป็นประจำ ทุกเดือน และขณะนี้อยู่ระหว่างพัฒนาระบบประเมินความเสี่ยง เส้นทาง การขนส่งสินค้าอันตราย โดยใช้ระบบภูมิสารสนเทศ ต่อไป				
๑๙.๒ โครงการศึกษาเพื่อสำรวจข้อมูลและประเมินความเสี่ยงเส้นทางค้าอันตรายด้วยระบบภูมิสารสนเทศ							
วัตถุประสงค์							
๑.	เพื่อทำการวิเคราะห์ภาพรวมการขนส่งอันตรายและวัตถุอันตราย นำเข้าและส่งออกของประเทศไทย แบบพิกัดภูมิพิกัด โดยการสำรวจ จุดนำเข้า ส่งออก หรือผ่านแดน และวิเคราะห์สาเหตุของการขนส่งอันตรายและวัตถุอันตรายที่ผิดปกติ ความรุนแรงและผลกระทบของการขนส่งอันตรายพืชและ		สำนักงานปลัดกระทรวง กรมศุลกากร กำหนดแนวทางในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลด้านนี้ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและติดตามการขนส่งสินค้าอันตรายที่				
						ไม่ได้ งบประมาณ กระทรวง คมนาคม	สำนักงานปลัด กรมศุลกากร กรมศุลกากร

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
	<p>วัตถุประสงค์ราย รวมทั้งพัฒนาระบบประเมินความเสี่ยงของเส้นทางที่เกิดจากการขนย้ายสารพิษและวัตถุประสงค์รายที่ผิดปกติหมาย และพัฒนาระบบแผนที่ความเสี่ยง (Risk Map) ด้วยระบบภูมิสารสนเทศ</p> <p>๒. เพื่อศึกษาศักยภาพของประเทศไทยในการตรวจจับการขนย้ายสารพิษและวัตถุประสงค์รายที่นำเข้าและส่งออก ความพร้อมด้านทรัพยากร รวมทั้งการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๓. เพื่อศึกษา วิเคราะห์ และพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management System) เพื่อสร้างความตระหนักรู้และสร้างองค์ความรู้ของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการขนย้ายสารพิษและวัตถุประสงค์ราย ระหว่างประเทศได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย</p> <p>๔. เพื่อศึกษาและให้ข้อเสนอแนะด้านกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการขนย้ายสารพิษและวัตถุประสงค์รายเสนอแนะมาตรการในการส่งเสริมการสนับสนุนให้มีการบังคับใช้และการปฏิบัติตาม</p>		<p>ผิดปกติหมาย ระหว่างประเทศ ต่อไป</p>				

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน ที่ได้รับยอมรับ
	กฎหมายประเทศและกฎหมายระหว่างประเทศรวมทั้งบทกทหน้าที่ของหน่วยงานที่รับผิดชอบและความไม่สอดคล้องในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับกรขนย้ายสารพิษและวัตถุอันตราย					
๒๐. แผนการพัฒนาและเชื่อมโยงระบบข้อมูลสารเคมีของประเทศ						
	๒๐.๑ โครงการพัฒนาระบบเชื่อมโยงการอนุภาคนำเข้าสารเคมี/วัตถุอันตราย และการติดตามการผลิตและการเคลื่อนไหวนิวสารเคมี ภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕			สามารถติดตามการเคลื่อนย้ายสารเคมี/วัตถุอันตรายได้อย่างครบวงจรตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทางและมีประสิทธิภาพ	๒๕๕๐	ระดับ กรมโรงงาน อุตสาหกรรม
	๒๐.๒ โครงการปรับปรุงประสิทธิภาพเครือข่ายข้อมูลสารเคมีตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕			เปลี่ยนไป ดำเนินแผนงานจัดทำระบบข้อมูลเพื่อการจัดการอุบัติภัยจากสารเคมีระดับภาคผ่าน Web-based Application		
	วัตถุประสงค์	แก้ปัญหาด้านการใช้ระบบประเมินในการพัฒนาระบบ Web Application				
	๑. พัฒนาระบบข้อมูล MSDS และ Safety Guideline			นำระบบประเมินการกระจายตัวสารเคมีหากเกิดการรั่วไหลไปใช้แบบเคลื่อนที่เร็วในภาคสนามได้	๒๕๕๔	ระดับ ดีเยี่ยม กรมโรงงาน อุตสาหกรรม
	๒. พัฒนาระบบประเมินการกระจายตัวสารเคมีหากเกิดการรั่วไหล					

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน ที่ รับผิดชอบ
๒๐.๓	โครงการพัฒนาฐานข้อมูลและจัดเก็บเพื่อการติดตามการขนส่งสารเคมีวัตถุอันตราย ของเสียอันตราย และกากของเสียอันตรายทางอุตสาหกรรม ระหว่างการขนส่ง จากต้นทางไปปลายทางที่เชื่อมต่อไปในแต่ละสาขาการขนส่ง					ไม่ได้รับงบ ประมาณ นโยบายและ แผนการขนส่ง และจราจร
๒๐.๔	โครงการพัฒนาและเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลฐานเคมีและพิษวิทยาในผลิตภัณฑ์สุขภาพ เปลี่ยนไปดำเนินโครงการพัฒนาฐานข้อมูลความปลอดภัยในการใช้สารเคมี (National Chemicals Safety Card)					
	วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาฐานข้อมูล ความปลอดภัยในการใช้สารเคมีฉบับ ภาษาไทยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ จัดการสารเคมี		เป็นทุกภาคส่วนร่วมพึงปรารถยาทั้ง ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูล และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์		๒๕๕๓- ๒๕๕๔	สำนักงานคณะ กรรมการอาหาร และยา
๒๐.๕	บูรณาการแผนงานศึกษาการบริหารจัดการเก็บฐานข้อมูลสารเคมีและพิษวิทยาของหน่วยงานต่างๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์และนำไปสู่การกำหนดวิธีการเชื่อมโยง ตลอดจน พัฒนาเป็นฐานข้อมูลกลางด้านสารเคมีและแผนพัฒนาและการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลสารเคมีและพิษวิทยาอย่างเป็นระบบเพื่อเป็นฐานข้อมูลกลางในลักษณะ Web-based application สำหรับใช้ในการสนับสนุนการวางแผนการตัดสินใจและเฝ้าต่อการบริหารจัดการไว้ภายใต้โครงการ การศึกษาและวิเคราะห์ระบบการจัดเก็บ ฐานข้อมูลและสารสนเทศภูมิศาสตร์ด้านสารเคมีและพิษวิทยา					
	๑. ศึกษาสถานการณ์จัดเก็บฐานข้อมูล และระบบบริหารจัดการข้อมูลด้าน สารเคมีและพิษวิทยาหน่วยงาน ต่างๆ		๑. ผลการศึกษาและวิเคราะห์ระบบจัด เก็บฐานข้อมูลสารเคมี สามารถใช้ ใช้กำหนดแนวทางการและเทคโนโลยี การเชื่อมโยงข้อมูลสารเคมีระหว่าง หน่วยงานต่างๆ		๒๕๕๓	กรมป้องกัน และบรรเทา สาธารณภัย
	๒. กำหนดแนวทางการเชื่อมโยง ข้อมูลด้านสารเคมีและพิษวิทยา ระหว่างหน่วยงาน		๒. ตัวอย่างโปรแกรม (DEMO) ระบบ ฐานข้อมูลและสารสนเทศภูมิศาสตร์ ด้านสารเคมี ภายใต้นโครงการศึกษา ข้างต้น สามารถนำเข้ามาเกิดอุบัติภัย สารเคมี ข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรม ข้อมูลสารเคมี ข้อมูลหน่วยช่วยเหลือ			

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				พร้อมระบบวิเคราะห์จำลองสถานการณ์ การเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมี ร่วมกับโปรแกรม CAMEO เพื่อนำเสนอในระบบแผนที่ภูมิศาสตร์ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต			
	๒๐.๖ โครงการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสำหรับระบบฐานข้อมูลและระบบเฝ้าระวังการเตือนภัยในกรณีอุบัติเหตุอันตราย ของภาคของเสียอันตรายทางอุตสาหกรรมที่เหมาะสม					ไม่ได้รับงบประมาณ	สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
	๒๐.๗ โครงการศึกษา ติดตาม และพัฒนาฐานข้อมูลโลหะหนักและการสะสมของสารกัมมันตรังสีในดินเกษตรกรรมของประเทศ	วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูลโลหะหนัก ในดินเกษตรกรรมและระบบฐานข้อมูลการสะสมของสารกัมมันตรังสีในดิน โดยการจัดเก็บตัวอย่างวิเคราะห์ตัวอย่างและจัดทำฐานข้อมูลในระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์		เพื่อให้ประเทศไทยมีฐานข้อมูลโลหะหนักในดินเกษตรกรรมอยู่ในระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ที่นำไปใช้อ้างอิงทางวิชาการ ให้ความรู้แก่เกษตรกรผู้สนใจ เจ้าของที่ดินหรือผู้ที่รับผิดชอบ มีความตระหนักถึงข้อจำกัดของการใช้ที่ดินหากดินเกิดการปนเปื้อนมากขึ้นซึ่งสามารถนำไปพัฒนาเป็นมาตรฐานโลหะหนักในดินเกษตรกรรมและใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างยั่งยืนต่อไปได้		ระดับปกติ	กรมพัฒนาที่ดิน
	๒๐.๘ โครงการพัฒนาและเชื่อมต่อเครือข่ายข้อมูล ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสารเคมีและระบบเฝ้าระวังผลกระทบจากสารเคมี	ไม่ได้รับงบประมาณ		๑. เป็นประโยชน์ของแพทย์และผู้ที่เกี่ยวข้องกับได้ศึกษาและนำไปใช้ในพื้นที่ของ อการต่างๆ ของผู้ป่วยที่เข้ามาทำการรักษาในโรงพยาบาล หรือมาขอรับบริการที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล		ระดับปกติ	กรมการแพทย์ โรงพยาบาลพ รัตนราชธานี

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน ที่รับผิดชอบ
				๒. การที่มีข้อมูลเหล่านี้ทำให้เกิด recognition ว่าผู้ป่วยที่มาอาจเป็นเพราะพิษสารเคมีและทำให้มีรายงานและการวินิจฉัยมากขึ้น		
๒๑. แผนงานจัดทำระบบข้อมูลเพื่อการจัดการอุบัติภัยจากสารเคมีระดับภาคผ่าน Web based Application						
	วัตถุประสงค์	อยู่ระหว่างการพัฒนาระบบ Web based Application		นำระบบประเมินการกระจายตัวของสารเคมีหากเกิดการรั่วไหลไปใช้แบบเคลื่อนที่เร็วในภาคสนามไม่ได้	๒๕๕๔	กรมควบคุมมลพิษ
	๑. พัฒนาฐานข้อมูล MSDS และ Safety Guideline					
	๒. พัฒนาระบบประเมินการกระจายตัวสารเคมีหากเกิดการรั่วไหล					
๒๒. โครงการจัดทำฐานข้อมูลห้องปฏิบัติการด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ/และศูนย์ข้อมูลพิษวิทยา						
	วัตถุประสงค์	อยู่ระหว่างการพัฒนาระบบ Web based Application		รูปแบบเครือข่ายเดือนภัยสุขภาพภายใต้ความรับผิดชอบของกรมวิทยาศาสตร์โดยใช้ข้อมูลทางห้องปฏิบัติการและโปรแกรมเครือข่ายการแจ้งเตือนภัย ซึ่งมีทั้งด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ (ยา อาหาร เครื่องสำอาง วัตถุอันตราย รังสีและเครื่องมือแพทย์) และด้านโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง เช่น ศูนย์ข้อมูลพิษวิทยา ที่พัฒนาในรูปแบบ Web application สื่อวิทยุ จุลสาร เป็นต้น เป็นผลให้หน่วยงานต่างๆ สามารถนำข้อมูลการเตือนภัยที่ทันเวลาและมีนำเชื่อถือไปใช้บริหารจัดการความเสี่ยงต่อไป	๒๕๕๐	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
๒๓. แผนงานพัฒนาศักยภาพและคุณภาพห้องปฏิบัติการของประเทศ						
	๒๓.๑ โครงการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพห้องปฏิบัติการด้านพิษวิทยาของประเทศ			รวมทั้งพัฒนาขีดความสามารถห้องปฏิบัติการในเครือข่ายศูนย์พิษวิทยา		
	วัตถุประสงค์			เกิดระบบการให้บริการข้อมูลสุขภาพและการตรวจวิเคราะห์ด้านพิษวิทยาอย่าง		
	๑. เพื่อให้บริการแก่ประชาชน					กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ดำเนินการ	ผลการดำเนินงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	บุคลากรทางการแพทย์ โรงเรียน และหน่วยงานท้องถิ่น ในการนำ ข้อมูลและองค์ความรู้ด้านพิษวิทยา และเภสัชวิทยาการตรวจวิเคราะห์ ด้านพิษวิทยา ผลไม่พึงประสงค์ ไปใช้ในการสร้างความปลอดภัยให้แก่สาธารณชนอย่างยั่งยืน			ยั่งยืนแก่ประชาชน ส่งผลให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยจากการใช้สารเคมีมากขึ้นและลดการเจ็บป่วยลง			
	๒. เพื่อพัฒนาห้องปฏิบัติการด้านพิษวิทยาในการตรวจเอกลักษณ์ยา และสารเคมีที่จัดแมลงในตัวอย่างชีววัตถุด้วยเครื่อง GC/MS						
	วัตถุประสงค์ ๒๓.๒ โครงการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพห้องปฏิบัติการด้านสารเคมี อยู่ระหว่างการพัฒนาระบบ Web based Application		และสิ่งแวดลอม	๑. ได้เครือข่ายห้องปฏิบัติการมาตรฐานวิทยาเคมี และ CRM ของการวิเคราะห์ โลหะหนักในดินและข้าว	๒๕๕๔	ระดับภาค	สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ และกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
	เพื่อพัฒนาโครงการทดสอบความชำนาญ (Proficiency testing program) ด้านการวัดทางเคมีและชีววิเคราะห์ เพื่อ			๒. ห้องปฏิบัติการทดสอบในประเทศที่ใช้วัสดุอ้างอิงในการวิเคราะห์ ช่วยลดการนำเข้าวัสดุอ้างอิงสำหรับการวิเคราะห์ทางสิ่งแวดล้อม และทำให้รายงานผลการวิเคราะห์ดินและข้าวจากห้องปฏิบัติการทดสอบของประเทศไทยมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ			
	๑. สร้างเครือข่ายมายาตรวิทยาเคมี						
	๒. พัฒนาวัดอ้างอิงรับรองด้านสารเคมีและสิ่งแวดลอม และ						
	๓. จัดทำโปรแกรมทดสอบความชำนาญด้านสารเคมีและสิ่งแวดลอม						
	๒๓.๓ การพัฒนาศักยภาพและพัฒนาห้องปฏิบัติการด้านวิเคราะห์ดินเพื่อการเกษตรของประเทศ						
	วัตถุประสงค์ ๑. เพื่อพัฒนาเครื่องมือและระบบการวิเคราะห์ในงานที่รับผิดชอบให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน			มีห้องปฏิบัติการที่มีขีดความสามารถสูงในการตรวจวิเคราะห์ด้านพัฒนาที่ดิน เกษตรกรรมและเครือข่ายห้องปฏิบัติการ	๒๕๕๐	ระดับดี	กรมพัฒนาที่ดิน

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
๒	เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านวิชาการ			วิเคราะห์ดินเพื่อการเกษตรที่เป็นมาตรฐาน เดียวกับส่วนกลาง ๑ เครือข่าย ได้ระบบ ข้อมูลที่มีความถูกต้องน่าเชื่อถือ การวิเคราะห์ ดินมีคุณภาพ รวดเร็ว มีความปลอดภัย และสามารถนำระบบที่ได้ไปปรับใช้กับ ห้องปฏิบัติการอื่นๆ			
๓	เพื่อให้บริการการแปลผลให้เทียบ เท่าส่วนราชการอื่นๆ						
๒๓.๔	โครงการพัฒนาขีดความสามารถห้องปฏิบัติการในเครือข่ายศูนย์พิษวิทยา บูรณาการ ภายใต้ชื่อ แผนการพัฒนาห้องปฏิบัติการกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ เพื่อนำบริหารจัดการในการดำเนินโครงการประเมินความเสี่ยงและแจ้งเตือนภัย				๒๕๕๓- ๒๕๕๔	ระดับดี	กรมวิทยาศาสตร์ การแพทย์
๒๔.	แผนงานพัฒนาระบบเฝ้าระวังผลกระทบจากสารเคมีต่อสุขภาพ						
๒๔.๑	โครงการพัฒนาระบบเฝ้าระวังและสอบสวนโรคและอันตรายจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม						
๒๕.	โครงการพัฒนาศักยภาพของโรงพยาบาลเครือข่ายพิษวิทยาในการป้องกันและรักษาการเจ็บป่วยจากพิษสารเคมี			มีการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔ ที่จะพัฒนาศักยภาพ ศูนย์พิษวิทยาทั่วประเทศ ๔ ภูมิภาคให้มี ความพร้อมที่จะเป็นศูนย์พิษวิทยาในการ รักษาโรคและวินิจฉัยโรคที่เกิดจากการได้ รับสารพิษ คือ ศูนย์เชียงใหม่ ศูนย์โคราช ศูนย์ขอนแก่น ศูนย์สงขลา และศูนย์ ระยอง (รพ. ระยอง) ศูนย์พิษวิทยาที่มี ความพร้อมมากที่สุดปัจจุบัน คือ โดย ศูนย์ระยอง สามารถประกาศตนเองว่า เป็นศูนย์พิษวิทยา อย่างเต็มรูปแบบ โดยมี รพ.นพรัตน์ฯ เป็นต้นแบบในการ ฝึกอบรมให้มีการเตรียม	ระดับ ดีเยี่ยม	กรมการแพทย์	

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
๒๔.	โครงการพัฒนาศักยภาพของโรงพยาบาลเครือข่ายวิทยุวิทยุในภาคอีสานและรักษาการเจ้าพนักงานสาธารณสุขเคมีด้านการศึกษา เปลี่ยนไปดำเนินโครงการเสริมสร้างศักยภาพเครือข่ายศูนย์เชี่ยวชาญเวชศาสตร์ของโรงพยาบาลพันธมิตรนราชนา	ควรมีงบกลางจะ ทำให้มีความคล่อง ตัวในการเบิกจ่าย และเกิดการจ้าง แบบมุ่งผลสัมฤทธิ์	เผยแพร่แนวทางวิจัยโรคจากการ ทำงาน (รวมทั้งพิษสารเคมี) ในรูปแบบ คู่มือ (guideline) เพื่อสร้างศักยภาพการ รับมือภัยสารเคมีให้เครือข่ายศูนย์ พิษวิทยาของประเทศ		๒๕๕๔- ๒๕๕๕	ระดับเยี่ยม	กรมการแพทย์
๒๕.	แผนงานประเมินเทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในการจัดการของเสียอันตราย					ไม่ได้รับ งบประมาณ	กรมควบคุม มลพิษ
๓๐.	แผนงานแจ้งเหตุฉุกเฉินสารเคมี					ไม่ได้รับ งบประมาณ	กรมควบคุม มลพิษ
๓๑.	โครงการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานสุขภาพสารเคมี				ไม่ได้ ดำเนินการ	เนื่องจากอยู่ใน ระยะประกัน ของระบบแจ้ง เหตุฉุกเฉิน สารเคมี	กรมควบคุมโรค
๓๒.	แผนงานพัฒนาศักยภาพหน่วยงานและบุคลากรด้านการจัดการสารเคมีของประเทศ						
๓๒.๑	โครงการทบทวน ติดตามสถานการณ์ของประเทศไทยในการปฏิบัติตามอนุสัญญาข้อตกลงระหว่างประเทศ					ไม่ได้อยู่ในแผน การดำเนินงาน ของกรมควบคุม มลพิษ	กรมควบคุม มลพิษ
๓๒.๒	แผนงานพัฒนาประสิทธิภาพหน่วยเผชิญอุบัติเหตุภัยสารเคมีให้แก่เจ้าหน้าที่ สสจ. เพื่อเป็นวิทยากรต้นแบบขยายเครือข่ายในระดับจังหวัดและท้องถิ่น					ไม่ได้รับงบ ประมาณ	กรมควบคุม มลพิษ

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน ที่รับผิดชอบ
(๑)	๓๒.๓ แผนงานพัฒนาศักยภาพหน่วยงานพัฒนาคุณภาพหน่วยงานและบุคลากรด้านการจัดการสารเคมีของประเทศ : แผนงานพัฒนาความรู้ของเจ้าหน้าที่บุคลากรเกี่ยวกับการจัดการสารเคมี โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการจัดการสารเคมี เรื่อง การจำแนกและการจัดทำฉลากสารเคมี สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในบ้านเรือน (GHS) และกฎระเบียบของสหภาพยุโรปเกี่ยวกับการผลิตและนำเข้าสารเคมี (EU REACH) หลักเกณฑ์การจำแนกและการจัดทำฉลากสารเคมีสำหรับสินค้าที่ใช้ในทางอุตสาหกรรม เกษตรกรรมและในบ้านเรือน	งบประมาณและทรัพยากรในการดำเนินการ และทรัพยากรในการดำเนินการของกรมอุตสาหกรรมคุ้มครองผู้บริโภค ทำให้ไม่สามารถดำเนินการฝึกอบรมให้ครอบคลุมเป้าหมายได้อย่างทั่วถึง	การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสารเคมีของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น	๒๕๕๓-๒๕๕๔	ระดับดี	กรมอุตสาหกรรม
	วัตถุประสงค์ ๑. เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ตรวจสินค้ามีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการสารเคมี เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจำแนกและการจัดทำฉลากอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมและในบ้านเรือน					
	๒. เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ตรวจสินค้ามีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการสารเคมี เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจำแนกและการจัดทำฉลากสารเคมีตามระบบสากล (GHS) สามารถจำแนกความเป็นอันตรายทางกายภาพ สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม ได้อย่างถูกต้อง					
	๓. เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการควบคุมสารเคมีของสหภาพยุโรป (EU REACH) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ศุลกากร					

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี : พัฒนาและส่งเสริมเกษตรกรที่ปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓.๓. โครงการการพัฒนาความปลอดภัยจากสารเคมีทางภาคเกษตรกรรมสำหรับประเทศไทย เพื่อจัดที่หรือกำหนดกรรมสิทธิ์ทางภาคเกษตรกรรมที่มีความเสี่ยงสูง ที่อนุญาตให้ใช้ได้เปลี่ยนแปลงไปดำเนินโครงการ การวิจัยและพัฒนากระบวนการสู่มาตรฐานความปลอดภัยด้านอาหาร (Food Safety) เรื่อง การศึกษาปัญหาและความรุนแรง ของผลกระทบจากการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช</p>							
	วัตถุประสงค์	เป็นการศึกษาข้อมูลจากการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ๖ ชนิด สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ๖ ชนิด ด้วยการฉีดพ่นหรือหว่านในแปลง ทดลอง พืชผัก ผลไม้ และนาข้าว ดังนี้ dicotophos ในผัก กวางตุ้ง chlorpyrifos ในพริก และถั่วฝักยาว ENP ในพริก และถั่วฝักยาว methomyl ในถั่วฝักยาว carboburan ในนาข้าว และ cypermethrin ในมะม่วง พริก และคะน้า สารทั้ง ๔ ชนิด dicotophos chlorpyrifos ENP methomyl และ carboburan เป็นวัตถุอันตรายทางการเกษตรที่อยู่ในบัญชี (Watch List) ของพิษเฉียบพลันทางปากสูง ส่วน chlorpyrifos และ cypermethrin เป็นสารพิษที่ตรวจพบตกค้างในผลิตผลเกษตรกรรมหลายชนิดในปริมาณสูงและพบบ่อยครั้งเป็น	๑. การบริหารจัดการ วัตถุอันตรายทาง การเกษตร เสนอ ให้ยกเลิกการใช้ dicotophos และ ENP เพื่อป้องกันอันตรายจากวัตถุมีพิษที่มีพิษร้ายแรง ๒. การใช้ carboburan ในนาข้าว พบว่า ผู้หว่านมีความเสี่ยงสูง จากการตรวจวัดระดับเอนไซม์ ในเม็ดเลือดแดง หลังการใช้พบว่า ระดับการทำงาน ของเอนไซม์ลดลง ๒๓-๒๙% จาก ระดับปกติ แสดง ว่าได้รับผลกระทบ จากสารดังกล่าว ผู้ใช้จะต้องมีความ ระมัดระวัง ในการ	๑. ผลการประเมินความเสี่ยงต่างๆ จะนำไปพิจารณาเป็นข้อสรุปของระดับ ความเสี่ยงของสารนั้น เพื่อบริหารจัดการ การวัตถุอันตราย ให้เกิดความปลอดภัยจากการใช้ วัตถุอันตรายที่มีพิษของผู้ที่มี โอกาสจะได้รับหรือสัมผัสกับวัตถุ อันตรายนั้น ๒. เป็นข้อมูลหลักที่ต้องใช้ในการ ประเมินความเสี่ยงภัยจากการใช้ วัตถุอันตรายทางการเกษตร ๓. เป็นข้อมูลในการให้ความรู้แก่ เกษตรกรผู้ฉีดพ่น/หว่าน ๔. เป็นข้อมูลในการหาชุดป้องกัน สารเคมี วัสดุ รับสารจากการใช้สารดังกล่าว ๕. เป็นรูปแบบหลักเกณฑ์ในการ ศึกษา การคำนวณ และการ ประมวลข้อมูล สำหรับนำไปใช้ในการ การประเมินความเสี่ยงจากการใช้ วัตถุอันตรายทางการเกษตรในพืช ชนิดนั้นๆ	๒๕๔๗- ๒๕๕๒	ระดับดี	กรมวิชาการ เกษตร

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
		อุปสรรคต่อการส่งผลิตผลไปจำหน่ายต่างประเทศ	ป้องกันตนเองให้ล้มเหลว กับสาร น้อยที่สุด ๓. chlorpyrifos และ cypermethrin ควรจัดเป็นวัตถุประสงค์ อันตรายที่ต้องเพิ่ม งวดการใช้ เพราะ สารเคมีตกค้าง มีค่า half life ใน ผลิตผลเกษตรและ ในดินยาวนานกว่า สารอื่น ๆ ๔. การฉีดพ่น methomyl ใน แปลงงุ่น ทำให้ เกิดอันตรายต่อ สัตว์น้ำมากควร หลีกเลี่ยงการใช้ ใกล้แหล่งน้ำหรือ แหล่งเพาะสัตว์น้ำ	๖. ถ่ายทอดความรู้จากกรวิจัยโดย การเผยแพร่ในรายงานผลการวิจัย ประจำแต่ละปี และรายงานการ ประชุมวิชาการวิชาการเกษตร ๗. ผลิตเป็นสื่อการเรียนรู้การสอนแก่ นิสิตนักศึกษาสถาบันวิชาการที่ เกี่ยวข้อง			
๓๔. แผนงานพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์/เกษตรปลอดสารเคมี							
				๓๔.๑ โครงการส่งเสริมและพัฒนาช่องทางจำหน่ายสินค้าและผลิตผลของเกษตรกรที่ปรับเปลี่ยนเข้าสู่ระบบการผลิตเกษตรอินทรีย์			
	วัตถุประสงค์	๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาสถานที่ สำหรับเป็นช่องทางจำหน่ายสินค้า และผลิตผลเกษตรอินทรีย์ในระยะ		๑. เกิดรูปแบบช่องทางจำหน่ายสินค้า และผลิตผลจากเกษตรกรอินทรีย์ เพื่อนำไปส่งเสริมในพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป	๒๕๕๒- ๒๕๕๓	ระดับดี	สำนักงาน มาตรฐานสินค้า เกษตรและ อาหารแห่งชาติ

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๘) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
	ปรับเปลี่ยนและผลิตผลเกษตรอินทรีย์ วิถีพื้นบ้าน			๒. ผู้บริโภคในพื้นที่มีส่วนร่วมในการ ส่งเสริมและสนับสนุนสินค้าและ สนับสนุนสินค้าและผลิตผลจาก เกษตรกรที่เข้าสู่ระบบการผลิตเกษตร อินทรีย์และเกษตรอินทรีย์วิถีพื้นบ้าน			
	๒. เพื่อให้ผู้บริโภคในพื้นที่สามารถเข้าถึง สินค้าเกษตรอินทรีย์ของชุมชน			๓. เกิดการขยายตัวของเกษตรกรที่เข้าสู่ ระบบการเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น ทำให้ เพิ่มกำลังการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ ในตลาดภายในประเทศและต่าง ประเทศ			
	๓. เพื่อให้มีเกษตรกรรายย่อยรายใหม่ เพิ่มขึ้นทั้งที่เข้าสู่ระบบมาตรฐาน เกษตรอินทรีย์และเกษตรอินทรีย์ วิถีพื้นบ้าน						
	๔. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิด การซื้อขายและปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้ผลิตและผู้บริโภค ทำให้เกิด ความเข้าใจและเชื่อมั่นในสินค้า เพิ่มขึ้น						
	๕. เพื่อสนับสนุนให้ผู้ตรวจประเมิน ของ มกอช. มีประสิทธิภาพและ ทักษะในการตรวจประเมินด้าน เกษตรอินทรีย์ร่วมกับหน่วยรับรอง ระบบงานด้านเกษตรอินทรีย์ ระดับสากล และให้เกิดแนวคิด การส่งเสริมช่องทางการจำหน่าย สินค้าเกษตรอินทรีย์						
	๓.๒ โครงการพัฒนาเครือข่ายแบบกลุ่ม						
วัตถุประสงค์	๑. เพื่อสนับสนุนและพัฒนาต่อยอด กลุ่มผู้ผลิตเกษตรอินทรีย์จาก โครงการ SAL ปี ๒๕๕๒ ให้มี ความพร้อมในการรับการ			๑. จากกรอบการรับรองแบบกลุ่ม ทำให้เกษตรกรสามารถลดค่าใช้จ่าย จากการตรวจรับรองแบบกลุ่มได้มาก ขึ้นส่งผลต่อต้นทุนการผลิต สร้างความ ได้เปรียบในการแข่งขันทางการค้า	๒๕๕๓- ๒๕๕๔	ระดับดี	สำนักงาน มาตรฐานสินค้า เกษตรและ อาหารแห่งชาติ

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน ที่ได้รับ
	<p>รับรูปแบบกลุ่ม</p> <p>๒. เพื่อสร้างต้นแบบการผลิตและการรับรองสินค้าเกษตรอินทรีย์แบบกลุ่มที่สามารถนำไปขยายผลต่อไปได้</p>			<p>๒. หน่วยงานระดับภาคของประเทศไทยและเอกชนสามารถรับรองได้รวดเร็วขึ้นเนื่องจากสามารถลดเวลาในการตรวจรับรองแบบกลุ่มแทนการตรวจรับรองแบบรายเดี่ยว ทำให้สามารถส่งออก นำรายได้เข้าประเทศให้มากขึ้น</p>		หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
	<p>๓.๓ โครงการพัฒนาต่อยอครบวงจรข้อมูลเกษตรอินทรีย์ของประเทศไทย</p> <p>วัตถุประสงค์ เพื่อต่อยอดพัฒนาให้ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านการผลิตและการตลาดเกษตรอินทรีย์ของโครงการเงินกู้ SAL ที่มีอยู่ สามารถใช้งานได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีข้อมูลให้ผู้ใช้บริการเข้าถึงได้ง่ายผ่าน website ที่มีอยู่</p>			<p>๑. สามารถนำไปใช้ในการวางแผนเชิงนโยบายด้านเกษตรอินทรีย์ของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น</p> <p>๒. เกิดเครือข่ายบุคลากรด้านเกษตรอินทรีย์ที่เข้ามาใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูล ทั้งด้านการผลิต การแปรรูป การตลาด รวมทั้งมาตรฐานและการรับรองมาตรฐาน และสามารถพัฒนาให้เกิดความร่วมมือในด้านต่างๆ ต่อไปได้</p>	<p>๒๕๕๓-๒๕๕๔</p>	สำนักงาน มาตรฐานสินค้าเกษตรและ อาหารแห่งชาติ
	<p>๓.๔ โครงการทำความเข้าใจความเท่าเทียมกันของมาตรฐานและระบบการรับรองเกษตรอินทรีย์ของไทยกับ IFOAM และจีน</p> <p>วัตถุประสงค์ เพื่อดำเนินกิจกรรมต่อเนื่องจากปี 2553 ในการทำความเข้าใจความเท่าเทียมกันของมาตรฐานและระบบการรับรองเกษตรอินทรีย์ของไทยกับ IFOAM และจีนสอดคล้องตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ</p>			<p>๑. เกิดการยอมรับของมาตรฐานและระบบการรับรองของไทยกับ IFOAM และจีน</p> <p>๒. สามารถขยายผลโครงการโดยให้ความรู้แก่หน่วยรับรองเอกชนเพื่อเข้าสู่ระบบการรับรองที่เป็นที่ยอมรับของ IFOAM และจีน</p> <p>๓. สามารถขยายผลให้เกิดการทำความร่วมมือของมาตรฐานและระบบการรับรองในกลุ่มประเทศอาเซียน</p>	๒๕๕๔	สำนักงาน มาตรฐานสินค้า เกษตรและ อาหารแห่งชาติ

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ดำเนินการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๓๔.๕	โครงการศึกษารูปแบบการรับรองเกษตรกรอินทรีย์แบบผสมผสานจากหน่วยงานภาครัฐ	วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาวิเคราะห์รูปแบบการบูรณาการการตรวจรับรองเกษตรกรอินทรีย์แบบผสมผสานของหน่วยรับรองภาครัฐด้านพืช ปศุสัตว์ และประมง		การนำใบรับรองเกษตรกรอินทรีย์ภาครัฐสามารถให้การรับรองเกษตรกรอินทรีย์แบบผสมผสาน ๒. เกิดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรอง ๓. ผู้ผลิตเกษตรกรอินทรีย์มีทางเลือกในการขอรับการรับรองแบบผสมผสานจากหน่วยงานภาครัฐ และเป็นกรดลดเวลาและค่าใช้จ่ายในการตรวจประเมิน	๒๕๕๔	ระดับปกติ	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
๓๔.๖	โครงการพัฒนาระบบการผลิตรองกลุ่มเกษตรกรนำร่องเข้าสู่มาตรฐานการผลิตเกษตรกรอินทรีย์สากล	วัตถุประสงค์ เพื่อสนับสนุนและพัฒนากลุ่มเกษตรกรนำร่องที่ยังมีกลุ่มที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	แจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการพัฒนา	๑. หน่วยรับรองด้านเกษตรกรอินทรีย์ของไทยทั้งภาครัฐและเอกชนสามารถรับรองได้รวดเร็วขึ้นเนื่องจากสามารถลดเวลาในการตรวจรับรองแบบกลุ่มแทนการตรวจรับรองแบบรายเดี่ยว ทำให้สามารถส่งออกนารายได้เข้าประเทศให้มากขึ้น ๒. จากการขอรับการรับรองแบบกลุ่ม ทำให้เกษตรกรสามารถลดค่าใช้จ่ายจากการตรวจรับรองแบบกลุ่มได้มากขึ้น ส่งผลต่อต้นทุนการผลิต สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางการค้า	๒๕๕๓	ระดับปกติ	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ดำเนินการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงานที่ได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๓๔.๗	โครงการประชุมความร่วมมือระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียนด้านเกษตรอินทรีย์						
วัตถุประสงค์					๒๕๕๔	ระดับปกติ	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
๑.	เพื่อเกิดความร่วมมือของหน่วยงานราชการและหน่วยงานราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านเกษตรอินทรีย์ของประเทศอาเซียน เพื่อร่วมกันวางกรอบและแนวทางการผลิตเกษตรอินทรีย์ของภูมิภาคอาเซียน ให้สอดคล้องกับสถานการณ์โลก			๑. ทำให้เกิดความร่วมมือด้านเกษตรอินทรีย์ของประเทศในภูมิภาคอาเซียน			
๒.	เพื่อส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ของภูมิภาคอาเซียน ให้สอดคล้องกับสถานการณ์โลก			๒. เสริมสร้างความแข็งแกร่งและขีดความสามารถในการแข่งขันด้านสินค้าเกษตรอินทรีย์ของประเทศในภูมิภาคอาเซียนในตลาดโลก			
๓.	เพื่อส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ของภูมิภาคอาเซียน			๓. มีกรอบและแผนการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน			
๓๕.	แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มเกษตรกรที่ทำการเกษตรอินทรีย์/เกษตรปลอดสารเคมี					ไม่ได้	กรมส่งเสริมการเกษตร
๓๖.	แผนงานพัฒนาระบบกลไกที่ส่งเสริมและสนับสนุนเครือข่ายกลุ่มอาชีพการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์/เกษตรปลอดสารเคมี						
๓๖.๑	โครงการ ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐาน กิจกรรม ส่งเสริมเกษตรกรเข้าสู่การรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์สู่สากล	ขาดการสนับสนุนงบประมาณอย่างต่อเนื่อง	สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	เกษตรกรและผู้บริโภคสามารถผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๒๕๕๓-๒๕๕๔	ระดับปกติ	กรมส่งเสริมการเกษตร
	วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ด้านการผลิตพืชอินทรีย์ และนำความรู้ไปปฏิบัติตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์สู่สากล						

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
๓๙.	แผนงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีระบบการเกษตรอินทรีย์			พัฒนาจุลินทรีย์สำหรับพืชปรับปรุงบำรุงดิน : พด. ๑๑ และปุ๋ยชีวภาพ : พด.๑๒ ซึ่งเป็นนวัตกรรมใหม่ของไทย เทคโนโลยีชีวภาพทางดินและผลิตภัณฑ์จุลินทรีย์ที่นำไปใช้ในการเกษตรอินทรีย์ทดแทนการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชและปุ๋ยเคมี ทำให้ต้นทุนการผลิตลดลงของนาไม่ยของเกษตรกรและผู้บริโภคดีขึ้น เกิดการพัฒนากระบวนการเกษตรที่ยั่งยืนและช่วยรักษาสภาพแวดล้อมของประเทศ	๒๕๕๑	ระดับดี	กรมพัฒนาที่ดิน
๔๐.	แผนงานพัฒนาขีดความสามารถเครือข่ายห้องปฏิบัติการตรวจสอบสารเคมีตกค้างในอาหาร บูรณาการ ภายใต้ชื่อ แผนการพัฒนาห้องปฏิบัติการกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์เพื่อบริหารจัดการในการดำเนินโครงการประเมินความเสี่ยงและแจ้งเตือนภัย				๒๕๕๓- ๒๕๕๔	ระดับดี	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
๔๑.	แผนงานสร้างระบบเตือนภัยทางสุขภาพโดยใช้ข้อมูลจากห้องปฏิบัติการ บูรณาการ ภายใต้ชื่อ แผนการพัฒนาห้องปฏิบัติการกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ เพื่อนำมาบริการจัดการในการดำเนินโครงการประเมินความเสี่ยงและแจ้งเตือนภัย				๒๕๕๓- ๒๕๕๔	ระดับดี	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
๔๒.	โครงการเรียนรู้ด้วยตนเองของเกษตรกร (Farmer Field School) ภายใต้แผนส่งเสริมการผลิตและใช้สารอินทรีย์ทดแทนสารเคมีทางการเกษตรที่ถูกต้องแก่เกษตรกรสร้างระบบประกันความเสี่ยงและระบบกระจายสินค้าเกษตร เปลี่ยนเป็นชื่อ โครงการบริหารจัดการศัตรูพืชและการเกษตรกรรมเสี่ยงให้เกษตรกร				๒๕๕๓- ๒๕๕๔	ระดับดี	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
วัตถุประสงค์		ขาดการสนับสนุนงบประมาณอย่างต่อเนื่อง	สนับสนุนงบประมาณใน	ลดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชเกษตรกรมีความรู้ด้านการบริหารจัดการศัตรูพืชที่ถูกต้องผลผลิตปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๒๕๕๔	ระดับปกติ	กรมส่งเสริมการเกษตร
๑.	เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้เรื่อง การจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน ให้แก่เกษตรกร		การดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง				
๒.	เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้เรื่อง การจัดการศัตรูพืชแบบ						

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
	ผสมผสานให้แก่เกษตรกร						
	๓. เพื่อให้เกษตรกรสามารถจัดการศัตรูพืชได้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืน						
	๔๓. โครงการพัฒนาเครือข่ายต่างๆ ให้เป็นศูนย์กลางเรียนรู้เกษตรกรอินทรีย์ต้นแบบเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของเกษตรกรที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม					ไม่ได้	กรมส่งเสริม การค้า ดำเนินการ การเกษตร
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมี : พัฒนาและส่งเสริมความปลอดภัยสารเคมีทางอุตสาหกรรมที่เหมาะสม							
๔๔. แผนงานพัฒนาระบบการจัดการสารเคมีอย่างครบวงจร							
๔๔.๑ โครงการพัฒนาระบบการจัดการสารเคมีอันตรายที่มีการนำเข้าไปใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม							
	วัตถุประสงค์ จัดทำคู่มือการจัดการสารเคมีอันตรายที่มีการใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมสูงสุด ๕๐ สารลำดับ เพื่อความปลอดภัยในภาคการบริหารจัดการสารเคมีอันตราย			๑. เป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงานที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีอันตราย ๒. เป็นแนวทางสำหรับเจ้าหน้าที่ภาครัฐได้ใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแลความปลอดภัยของโรงงานที่มีสารเคมีดังกล่าว	๒๕๕๐- ๒๕๕๔	ระดับดี	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม
	๔๕. โครงการเพื่อพัฒนาการจัดวางระบบขนส่งสินค้าอันตรายให้เหมาะสมกับประเทศไทยและแนวโน้มในอนาคตที่จะมีการขนส่งข้ามแดน			ปรับปรุง พัฒนาการจัดวางระบบการขนส่งสินค้าอันตรายของประเทศตามมาตรฐานสากล โดยเสนอแผนยุทธศาสตร์ และแผนงานทั้งระยะสั้น กลาง และยาว รวมทั้งกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จในการดำเนินการและประเมินผล	๒๕๕๓	ระดับดี	กรมการขนส่ง ทางบก
	วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา วิเคราะห์พัฒนา จัดวางระบบการขนส่งสินค้าอันตรายให้เหมาะสมกับประเทศไทย และการขนส่งข้ามแดน และวางแผนการดำเนินการตามความเหมาะสมและความจำเป็นอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อประโยชน์สูงสุด รวมทั้งเอื้อต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน						

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ดำเนินการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๔๖. โครงการบริหารความเสี่ยงสารเคมีอย่างครบวงจรในเคมีอุตสาหกรรม							
๔๖.๑ การบริหารความเสี่ยงสารเคมีอย่างครบวงจรในเคมีอุตสาหกรรม							
๑.	เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการป้องกันและลดความเสี่ยงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมก่อให้เกิดการป้องกันเหตุการณ์เหตุและอุบัติเหตุได้อย่างมีประสิทธิภาพและส่งผลให้การประกอบกิจการอุตสาหกรรมปลอดภัยต่อชีวิตทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม			ผู้ประกอบการโครงการที่ศาลปกครองมีคำสั่งระงับการลงทุนและผู้ประกอบการโครงการที่เข้าข่ายออกกฏให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการจัดทำรายงาน HIA	๒๕๕๒	ระดับดี	การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๒.	เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงงานในนิคมอุตสาหกรรมมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องตามกฎหมายและมาตรฐานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยที่เกี่ยวข้อง						
๓.	เพื่อรณรงค์ส่งเสริม เผยแพร่ความรู้ และประสานความร่วมมือเครือข่ายในการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานให้กับสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม						
๔๖.๒ โครงการอบรมผู้ประกอบการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบทางด้านสุขภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ							
วัตถุประสงค์	เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการจัดทำรายงาน HIA ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐			ผู้ประกอบการโครงการที่ศาลปกครองมีคำสั่งระงับการลงทุนและผู้ประกอบการโครงการที่เข้าข่ายออกกฏให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง มีความรู้ความ	๒๕๕๓	ระดับดี	การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน ที่รับผิดชอบ
	มาตรา ๖๗ วรรคสอง และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒ ให้กับผู้ประกอบการโครงการที่ศาลปกครองมีคำสั่งระงับการลงทุนและผู้ประกอบการโครงการที่เข้าข่ายอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ			เข้าใจในการดำเนินการจัดทำรายงาน HIA		
๔๗.๑ แผนงานพัฒนา แก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของคนงานในสถานประกอบการ						
	๔๗.๑ การปรับปรุงกฎหมายเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของคนงานที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในสถานประกอบการ			(ร่าง) กฎกระทรวงเพื่อกำหนดมาตรฐานในการบริหารและจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๕... หากกฎหมายฉบับนี้เมื่อแล้วเสร็จจะสามารถนำไปจัดทำประกาศที่เกี่ยวข้องรวม ๑๗ ฉบับ ดังนี้ ๑. เรื่องรายชื่อและปริมาณของสารเคมีอันตราย ๒. เรื่องแบบการแจ้งจำนวน ปริมาณ และรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีที่มีไว้ในครอบครอง ๓. เรื่องประกาศ/ป้ายแจ้งข้อความเกี่ยวกับอันตรายที่อาจจะเกิดจากสารเคมีเฉพาะอย่าง		ระดับปกติ กรมสวัสดิการ และคุ้มครอง แรงงาน

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน ที่รับผิดชอบ	
				<p>๔. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการอบรมเกี่ยวกับอันตรายของสารเคมี</p> <p>๕. เรื่องมาตรฐานหรือข้อบังคับเกี่ยวกับ การใช้และบำรุงรักษา PPE</p> <p>๖. เรื่องมาตรฐานเก็บรักษาสารเคมีอันตรายอย่างร้ายแรง</p> <p>๗. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจวัด การวิเคราะห์ที่ผลการตรวจ สารเคมีอันตราย</p> <p>๘. เรื่องระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศ</p> <p>๙. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการประเมิน ความเสี่ยงต่อสุขภาพจากสารเคมีอันตราย</p> <p>๑๐. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสุขภาพอนามัยและการตรวจทางชีวภาพจากสารเคมีอันตราย</p> <p>๑๑. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการเกี่ยวกับ สารเคมีอันตราย</p> <p>๑๒. เรื่องแบบรายงานผลการตรวจสอบสุขภาพของลูกจ้างที่ผิดปกติหรือเจ็บป่วยจาก สารเคมีอันตราย</p> <p>๑๓. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการประเมิน ความเสี่ยงในการเกิดอันตรายจาก สารเคมีอันตราย</p>			

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	
				๑๔. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีผูกเงินจากสารเคมีอันตราย ๑๕. เรื่องหลักสูตรและวิธีการรวบรวมการควบคุมและการระงับเหตุอันตรายจากสารเคมีอันตราย ๑๖. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการเกี่ยวกับสารเคมี ๑๗. เรื่องระยะห่างของสารเคมีอันตรายจากบริเวณที่ลูกจ้างทำงานในระยะที่ปลอดภัย				
๔๔. แผนงานพัฒนาเกณฑ์การจัดการสารอันตรายสู่สิ่งแวดล้อม								
๔๔.๑ โครงการจัดทำทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ (Pollutant Release and Transfer Registers : PRTRs)								
ลำดับ	วัตถุประสงค์ การทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ	การพัฒนากระบวนการจัดการสารอันตราย กิจกรรมไปพร้อมๆ กัน ในขณะที่บุคคลกรที่มีความรู้มีจำนวนไม่สอดคล้องกับปริมาณงานหรือกิจกรรมที่ต้องดำเนินงาน อาทิ การสืบค้นข้อมูลคุณสมบัติทางกายภาพและเคมีของสารเคมี/มลพิษ รวมทั้งที่มาของแหล่งกำเนิดที่มีการปลดปล่อยสารเคมี/มลพิษกว่า ๖๐๐ ชนิด เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการคัดเลือกสารมลพิษที่ต้องมีการรายงานข้อมูล การกำหนดเกณฑ์	๑. บริหารเวลา และจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรม การดำเนินงานภายใต้โครงการ และลดการปฏิบัติงานที่ไม่เกี่ยวข้องตามภารกิจ ๒. ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด	๑. เพื่อเผยแพร่ข้อมูลการจัดการมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทต่างๆ สู่สาธารณชน ๒. เพื่อลดและแก้ไขปัญหาการปลดปล่อยมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทโรงงานอุตสาหกรรม ๓. เพื่อติดตามและประเมินความก้าวหน้าในการดำเนินงานลดและขจัดมลพิษจากแหล่งกำเนิดของหน่วยงานราชการ รวมทั้งการติดตามตรวจสอบมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทต่างๆ	๒๕๕๓-๒๕๕๔	ระดับปฏิบัติ	กรมควบคุมมลพิษ	

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน ที่ได้รับตอบ	
		การรายงานข้อมูล การกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่ต้องรายงานข้อมูล การเชื่อมโยงข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างหน่วยงาน	ภายในและภายนอกองค์กรเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา ระบบมากขึ้น				
๔๙. โครงการส่งเสริมการผลิตเพื่อนำไปสู่ Green product เปลี่ยนไม่ดำเนิโครงการ บริหารจัดการความปลอดภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตรายภาคอุตสาหกรรม :							
วัตถุประสงค์							
	๑. มีแผนแม่บทในการบริหารจัดการสารเคมีและวัตถุอันตรายภาคอุตสาหกรรม (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๔) ๒. มีกฎหมายที่ทันสมัยตามหลักสากล เพื่อบริหารจัดการสารเคมีและวัตถุอันตรายภาคอุตสาหกรรม อย่างครบวงจร ๓. มีหน่วยงานเครือข่ายระดับชุมชน ซึ่งเป็นกลไกในการประสานงาน และความร่วมมือพร้อมของบุคลากรในการบริหารจัดการสารเคมีและวัตถุอันตรายภาคอุตสาหกรรม			๑. มีแผนแม่บทในการบริหารจัดการสารเคมีและวัตถุอันตรายภาคอุตสาหกรรม (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๔) และแผนปฏิบัติการต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่อง ๒. ร่างหลักการและกรอบกฎหมาย ฉบับ ๓. ผู้ประกอบการวัตถุอันตราย เจ้าหน้าที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม และบุคลากรในชุมชน ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ คน สามารถบริหารจัดการสารเคมีและวัตถุอันตรายได้อย่างปลอดภัยตามหลักวิชาการที่ถูกต้อง ๔. ชุมชนปลอดภัยจากอันตรายของสารเคมีและวัตถุอันตราย ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจถึงอันตรายสารเคมีและวัตถุอันตราย และมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสารเคมีและวัตถุอันตรายในชุมชน	๒๕๕๕	ระดับดี	กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน ที่รับผิดชอบ
๕๐.	โครงการลดมลพิษจากภาคการผลิตอย่างครบวงจร (Life Cycle Assessment)					
	วัตถุประสงค์					
๑	เพื่อสนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรม นำ LCA มาเป็นเครื่องมือในการจัดการสิ่งแวดล้อมแบบครบวงจร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รองรับตลาดการค้าโลกที่นำประเด็นสิ่งแวดล้อมมาเป็นเงื่อนไข เช่น ระบุว่าด้วยการจำกัดการใช้สารอันตรายในผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (RoHS) ระบุว่าด้วยยานยนต์ที่หมดอายุ (ELV) ระบุว่าด้วยการข้อกำหนดการออกแบบเชิงนิเวศเศรษฐกิจสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ใช้พลังงาน (EuP) และระบุว่าด้วยการจัดการซากผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (WEEE) เป็นต้น				๒๕๕๑- ๒๕๕๓	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม
๒	เพื่อจัดทำฐานข้อมูลบัญชีรายการสิ่งแวดล้อม (LCI) ของวัสดุพื้นฐานของประเทศไทยในการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานสำหรับการประเมินวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ในกลุ่มอุตสาหกรรมโลหะที่มีใช้เหล็กเพอร์นิเจอร์ไม้ แพงงจรรยา					

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
๓	ยางสำหรับรถยนต์ และ สับปะรดกระป๋อง เพื่อจัดทำฐานข้อมูลบัญชีรายการ สิ่งแวดล้อม (LCI) ในกลุ่ม อุตสาหกรรมไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรม สิ่งทอ อุตสาหกรรม เฟอร์นิเจอร์ไม้ และอุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์						
๕๑. แผนงานประเมินความเสี่ยงพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากอุบัติเหตุภัยพิบัติ							
						ไม่ได้รับ ปริมาณ	กรมควบคุม มลพิษ
๕๒. แผนงานจัดทำฐานข้อมูลเหมืองแร่เก่าที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม							
วัตถุประสงค์	เพื่อประเมินพื้นที่ ปนเปื้อนเหมืองแร่เก่าที่อาจส่งผล กระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามกระบวนการ ประเมินพื้นที่ปนเปื้อนเพื่อการฟื้นฟู (Cleanup process ในระยะต่อไป)	ความล่าช้าและซับซ้อนใน การจัดทำฐานข้อมูล	จัดระบบการ ทำงานให้ดีขึ้น	นำข้อมูลเหมืองแร่เก่าที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไปประเมินตามกระบวนการ พื้นที่ปนเปื้อนเพื่อการฟื้นฟู และใช้แนวทาง ในการฟื้นฟูพื้นที่ปนเปื้อนที่เหมาะสมของแต่ละพื้นที่	๒๕๕๓- ๒๕๕๔	ระดับ ดีเยี่ยม	กรมควบคุม มลพิษ
๕๓. แผนงานติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากสารแคดเมียมบริเวณห้วยแม่ดาวและห้วยแม่ภู							
วัตถุประสงค์	เพื่อติดตามและเฝ้าระวัง การปนเปื้อนของสารแคดเมียมในพื้นที่ ลุ่มน้ำแม่ดาวและแม่ภู			เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลเฝ้าระวังการตกค้าง ของสารแคดเมียมในตะกอนดินซึ่งอาจจะ ถูกดูดซับไปสู่ข้าวได้	๒๕๕๓- ๒๕๕๔	ระดับดี	กรมควบคุม มลพิษ
๕๔. แผนงานติดตามเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณหลุมฝังกลบสารเคมี : กาญจนบุรี							
วัตถุประสงค์	เพื่อติดตามตรวจสอบ เฝ้าระวังการรั่วไหลของสารเคมี บริเวณพื้นที่โดยรอบสถานที่ฝังกลบ กากสารเคมีและติดตามการย่อยสลาย	๑. พบความชำรุดของบ่อตรวจ สอบบางบ่อ ๒. พบการบุกรุกพื้นที่ของราษฎร เข้าไปใกล้พื้นที่ฝังกลบซึ่งเป็น	ทำการปรับปรุง และซ่อมแซม บ่อบด และ ปรับปรุงพื้นที่	เป็นข้อมูลเพื่อติดตามเฝ้าระวังการรั่วไหล ของกากสารเคมี	๒๕๕๓- ๒๕๕๔	ระดับดี	กรมควบคุม มลพิษ

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
๖๐.	โครงการศึกษาการพัฒนาระบบการกำกับการขนส่งของเสียและกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายระหว่างทางขนส่งทางถนนจากแหล่งกักเก็บหรือทำลาย				๒๕๕๐	ระดับดี	สำนักงาน นโยบายและ แผนการขนส่ง และจราจร
	วัตถุประสงค์						
	๑. เพื่อให้มีระบบควบคุม ติดตาม ตรวจสอบเฝ้าระวังยานพาหนะ (ทางถนน) ขึ้นใหม่ที่รองรับเชื่อมต่อกับระบบการติดตาม กำกับ ตรวจสอบการขนส่งวัตถุอันตราย ของศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัย ด้านการขนส่งวัตถุอันตรายและสารเคมีอันตรายของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจรที่ได้ดำเนินการไว้แล้วได้			ผลจากการดำเนินโครงการ ได้ทราบสภาพ การขนส่งของเสียและการอุตสาหกรรม มาตรการจัดการด้านการขนส่ง การวิเคราะห์ เสนอแนะเส้นทางที่เหมาะสม รวมทั้งการ ติดตั้งอุปกรณ์ GPS เพื่อทดสอบระบบ ติดตามการขนส่งที่ยานพาหนะขนส่งแบบ real time และจากผลการเก็บข้อมูล ระบบติดตามพบว่า ผู้ประกอบการขนส่ง บางรายมีพฤติกรรมการต้องสงสัย เช่น อุปกรณ์ GPS ถูกปิด หรือแจ้งว่าไม่มี การขนส่ง และอุปกรณ์ถูกทำลายให้เสีย หายบ่อยครั้ง ซึ่งจากรายงานของกรม ควบคุมมลพิษ พบว่า มีกรณีลักลอบนำ ของเสียและกากอุตสาหกรรมไปลอบทิ้งใน ระหว่างเส้นทางของการขนส่ง			
	๒. เพื่อดำเนินการให้มีการทดสอบ ระบบการควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และเฝ้าระวังยาน พาหนะ (ทางถนน) ที่ใช้ในการ ขนส่งของเสียและกาก อุตสาหกรรม รวมทั้งเสนอแนะวิธี การในการกำกับการขนส่งอย่าง เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และให้สอดคล้องกับภารกิจของ หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง						

๖๑. โครงการติดตามและกำกับการขนส่งสารเคมี วัตถุอันตราย ของเสียอันตราย และกากของเสียอันตรายของรถขนส่งขนาดเล็กรโดยสารสาธารณะ ที่ก่อให้เกิดภาวะอากาศ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
หมายเหตุ ไม่ได้รับงบประมาณ

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน ที่ได้รับตอบ
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมความปลอดภัยและบทบาทประชาชนในการจัดการสารเคมี						
๖๒. โครงการพัฒนาท้องถิ่นเข้มแข็ง ชุมชนเป็นสุขด้วยวิทยาศาสตร์การแพทย์						
	วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาจัดทำองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และเทคนิคลอยด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ให้ถ่ายทอดให้บุคลากรในท้องถิ่นให้มีความรู้ความเข้าใจความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์สุขภาพให้สามารถดูแลตนเอง และผู้ป่วยโรคในชุมชนตนเองและชุมชนใกล้เคียง			ชุมชนในท้องถิ่นได้บริโภคน้ำ และอาหารที่สะอาดปลอดภัยและชุมชนมีความรู้ที่สามารถเฝ้าระวังปัญหาที่จะกระทบต่อสุขภาพให้เป็นชุมชนที่เข้มแข็งและเป็นสุขต่อไป	๒๕๕๐	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
๖๓. โครงการพัฒนากรมสาธารณสุขการจัดการจัดการสารเคมีเดิมให้ตามระบบสากล GHS						
	๖๓.๐ โครงการพัฒนาฉลากผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย : การจัดทำฉลากตามระบบสากล GHS					
	วัตถุประสงค์ เพื่อสร้างกระบวนการพัฒนามาตรฐานการจัดการฉลากตามระบบสากล GHS เป็นแนวทางและตัวอย่างการจำแนกประเภทความเป็นอันตรายสำหรับวัตถุอันตราย โดยศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการจัดทำฉลากวัตถุอันตรายตามหลักเกณฑ์การจำแนกความเป็นอันตรายตามระบบสากล GHS และการจัดทำฉลากวัตถุอันตรายโดยการนำหลักการประเมินความเสี่ยง มาผนวกกับระบบจำแนกความเป็นอันตรายตามระบบสากล GHS ตามแนวทางของประเทศญี่ปุ่นในการสื่อสารความเป็นอันตราย			นำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางประกอบการพิจารณากำหนดมาตรฐานการสื่อสารความเป็นอันตรายตามระบบสากล GHS ในผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายสำหรับผู้บริโภค	๒๕๕๓	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ดำเนินการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	ในผลิตภัณฑ์สำหรับผู้บริโภค โดยใช้กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด						
	๖๓.๒ โครงการพัฒนาฉลากผลิตภัณฑ์ใช้ในบ้านเรือนหรือผู้บริโภคตามระบบสากล GHS						
	วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาการจัดทำฉลากมาตรฐานตามระบบสากล GHS สำหรับผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขและผลิตภัณฑ์สุขภาพสำหรับผู้บริโภค			นำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางประกอบการพิจารณากำหนดมาตรฐานการสื่อสารความมั่นคงปลอดภัยในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขและผลิตภัณฑ์สุขภาพสำหรับผู้บริโภค	๒๕๕๐-๒๕๕๓	ระดับดี	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
	๖๓.๓ โครงการพัฒนามาตรฐานการจัดทำฉลากเคมีภัณฑ์ตามระบบสากล GHS : พาหนะขนส่งสารเคมี						
	ข้อมูล ปัจจุบันการจำแนกประเภทการติดฉลากบรรจุภัณฑ์ และการติดป้ายประจำรถ เป็นไปตามข้อกำหนดของ UN Recommendation โดยถ้ามีการใช้เครื่องหมายรูปภาพขึ้นขนส่งแล้วไม่จำเป็นต้องมีการใช้เครื่องหมายรูปภาพ GHS อีกกระทรวงคมนาคมจึงไม่มีการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการแสดงผลตามระบบ GHS : พาหนะขนส่งสารเคมี โดยเป็นหน้าที่ของผู้ประกอบการที่ต้องติดฉลากตามระบบสากล GHS บนภาชนะบรรจุ/กล่องบรรจุสารเคมี ก่อนทำการขนส่งด้วยพาหนะขนส่ง			ขณะนี้ กระทรวงคมนาคม กำลังทบทวนกฎหมายการขนส่งว่าสอดคล้องกับระบบสากล GHS อย่างไร จะปรับปรุงระบบสากล GHS ให้สอดคล้องกับกฎระเบียบของ TGA และจะตรวจสอบว่าเอกสาร SDS ใน TGA ปัจจุบันมีความสอดคล้องกับ GHS อย่างไร และที่กำลังดำเนินการ คือ การจัดทำ Thai-frid		ระดับปกติ	สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
	เกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของ ประชาชนท้องถิ่น ๒. เพื่อเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ ของชุมชน เขตเกษตรกรรมและ ชุมชนโดยรอบแหล่งอุตสาหกรรม ที่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพและสิ่ง แวดล้อมในการพัฒนาดัชนีชี้วัดสุข ภาวะชุมชนเพื่อนำไปประยุกต์ ใช้ในการสื่อสารความรู้ในการ ป้องกันเฝ้าระวังอันตรายเคมี จากกิจกรรมภาคเกษตรกรรมและ ภาคอุตสาหกรรม			ใช้ในการสื่อสารความรู้ในการป้องกันเฝ้า ระวังอันตรายเคมีจากกิจกรรมภาค เกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรม			
๖๖.	โครงการพัฒนาชุมชนต้นแบบความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม					ไม่ได้ ดำเนินการ	สำนักงานคณะ กรรมการอาหาร และยา
๖๗.	แผนงานพัฒนาความรู้ความเข้าใจของนักเรียนและประชาชนในข้อมูลสารเคมีตามระบบสากล GHS						
	วัตถุประสงค์ ๑. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความเชื่อมโยง ระหว่างความเป็นอันตรายของสาร เคมีตามระบบสากล GHS กับ กลุ่มสาระวิชาทั้ง ๔ กลุ่มสาระ ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๒. เพื่อบูรณาการความรู้เกี่ยวกับความเป็น อันตรายของสารเคมีตามระบบสากล GHS ไว้ในกลุ่มสาระวิชาที่เหมาะสม			ความรู้เกี่ยวกับความเป็นอันตรายของ สารเคมีตามระบบสากล GHS ได้บรรจุไว้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของ ประเทศ	๒๕๕๒	ระดับ ดีเยี่ยม	สำนักงานคณะ กรรมการอาหาร และยา

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ดำเนินการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๖๗๒	บูรณาการโครงการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับข้อความแสดงความเป็นอันตรายของสารเคมีตามระบบสากล GHS ครอบคลุมผู้บริโภคน้อย อย.ยาชีวเวช ทุนน้อย สคป. และกลุ่มผู้บริโภค เป็นต้น และโครงการจัดทำสื่อโสตทัศนศึกษาตามระบบสากล GHS สื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์ อย.ยาชีวเวช ทุนน้อย สคป. และกลุ่มผู้บริโภค เป็นต้น ภายใต้โครงการโรงเรียนต้นแบบเพื่อรณรงค์ให้นักเรียนและเยาวชนมีความรู้ในเรื่องข้อความแสดงความเป็นอันตรายของสารเคมีตามระบบสากล GHS			เป็นการวางรากฐานการศึกษาของประเทศ ตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถม ศึกษา และมัธยมศึกษา ให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยของสารเคมีตามระบบสากล GHS ทำให้เกิดเป็นวัฒนธรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้อย่างถูกต้อง ก่อให้เกิดความปลอดภัยต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๒๕๕๓	ระดับดีเยี่ยม	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
๖๗๓	โครงการโรงเรียนพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เรื่องระบบสากล GHS และความปลอดภัยสารเคมีสำหรับเยาวชน			พัฒนาศูนย์การเรียนรู้เรื่องระบบสากล GHS และความปลอดภัยสารเคมีสำหรับเยาวชนเพื่อส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้เรื่องสารเคมีตามระบบสากล GHS รวมทั้งสร้างความเข้าใจและความตระหนักเพื่อการใช้สารเคมี เคมีภัณฑ์อย่างถูกต้องปลอดภัย	๒๕๕๔	ระดับดีเยี่ยม	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
๖๔.	โครงการซ่อมแซมปฏิบัติการจัดการและป้องกันอุบัติเหตุสารเคมี เปลี่ยนเป็นดำเนินการ ๑. โครงการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยฝึกอบรม ๒. โครงการฝึกอบรม หลักสูตร ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประจำปี ๒๕๕๓	๑. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสารเคมีและวัตถุอันตรายน้อยและไม่เท่ากัน ทำให้การฝึกอบรมไม่ได้ผลเท่าที่ควร ๒. เวลาการฝึกอบรมน้อย ทำให้เนื้อหาที่ต้องเรียนไม่ครบถ้วน	จัดทำคู่มือเกี่ยวกับสารเคมีและวัตถุอันตราย เผยแพร่ให้กับผู้เข้ารับการอบรมเพิ่มเติม นอกจากนี้เผยแพร่ในการอบรม	ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปปฏิบัติหน้าที่ในการระงับเหตุฉุกเฉินเบื้องต้นของอุบัติภัยจากสารเคมี และวัตถุอันตรายได้	๒๕๕๓-๒๕๕๔	ระดับดี	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๖๕.	โครงการเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยด้านสารเคมีสู่สาธารณะ ๖๕.๑ โครงการเสริมสร้างความรู้และเพิ่มทักษะความปลอดภัยจากสารเคมี โดยประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติ การและเชิงพาณิชย์ ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อมวลชน (โทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์) รวมทั้งจัดนิทรรศการหมุนเวียน ณ สถานประกอบการ โดยประสานระหว่างหน่วยงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดและศูนย์ ปก. เขต ๑๒ เขต โดยบูรณาการโครงการเผยแพร่ความรู้และถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยจากสารเคมี ฉลากเคมีภัณฑ์ สัญลักษณ์ และข้อควรปฏิบัติที่ถูกต่อตามระบบ GHS ผ่านสื่อ หนังสือพิมพ์ วารสาร ในลักษณะเสกฐินข้าว บทความ และโครงการเผยแพร่ผลงานการจัดการเคมีอย่างปลอดภัยรวมถึงระบบการผลิตสินค้าที่ปลอดภัยระดับตำบลของสถานประกอบการ SME โดยการเผยแพร่ผลงาน SME ระดับตำบลผ่านสื่อวิทยุ วิทยุ ได้ภายใต้โครงการเดียวกัน คือ โครงการเสริมสร้างความรู้และเพิ่มทักษะความปลอดภัยจากสารเคมี โดยประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ผลงานวิจัยเชิงพาณิชย์ ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อมวลชน โทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์) รวมทั้งจัดนิทรรศการหมุนเวียน ณ สถานประกอบการ โดยประสานระหว่างหน่วยงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดและศูนย์ ปก. เขต ๑๒ เขต	ขาดข้อมูลทางวิชาการเชิงลึกเกี่ยวกับสารเคมีที่จะนำมาใช้ในการจัดทำข่าวสาร	๑. ประสานขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จากหน่วยงานให้ปลอดภัยจากสารเคมี	ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร มีความรู้ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามให้ปลอดภัยจากสารเคมี	๒๕๕๐-๒๕๕๔	ระดับดี	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
	สารเคมีในรูปแบบนิทรรศการให้ ความรู้	แจ้งเตือนภัย ให้ความรู้เกี่ยวกับ การป้องกันและปฏิบัติตนให้ ถูกต้องและปลอดภัย	ในสังกัดสนับสนุน ข้อมูล รวมถึง ค้นคว้าข้อมูล จาก แหล่งอื่นๆ ๒. หน่วยงานที่ รับผิดชอบหลัก ควรสนับสนุน ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับสารเคมี โดย เฉพาะข้อมูล ที่ต้องให้มีการ วิเคราะห์จาก ผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ให้เป็นเนื้อหา ที่เข้าใจง่ายเพื่อ นำไปเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ทางช่องทางสื่อ ต่อไป ๓. ควรจัดให้มี การอบรมให้ ความรู้เกี่ยว กับการจัดการ สารเคมีแก่ เจ้าหน้าที่ผู้				

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน ที่ได้รับตีชอบ
			ปฏิบัติงานด้าน การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ผ่านช่องทาง สื่อต่างๆ ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ			
๖๙	การจัดทำข่าวสารเคมีปลอดภัยด้านสารเคมี					
	วัตถุประสงค์ เพื่อรณรงค์ส่งเสริม และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการใช้ สารเคมีอย่างปลอดภัยให้ ทุกภาคส่วนทราบ		ทุกภาคส่วน โดยเฉพาะประชาชน และ เยาวชนของประเทศมีความตระหนักรู้ถึง พิษภัยของสารเคมี เกิดการใช้สารเคมีให้ ปลอดภัยยิ่งขึ้น		๒๕๕๐- ๒๕๕๔	สำนักงานคณะ กรรมการ อาหารและยา
	๗๐. แผนงานรณรงค์การศึกษาค้นคว้าผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์และการเลือกใช้ไฟฟ้าที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม					
	หน่วยงานที่รับผิดชอบ หมายเหตุ				ไม่ได้อยู่ในแผน การดำเนินงาน มลพิษ	กรมควบคุม การดำเนินงาน มลพิษ
	๗๑. โครงการจัดทำคู่มือการจัดการสารเคมีสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการฝึกอบรมการใช้คู่มือ					
	วัตถุประสงค์ เพื่อจัดทำคู่มือการ จัดการสารเคมีสำหรับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศได้นำไปใช้เป็น แนวทางจัดการความปลอดภัยสารเคมี โดยเฉพาะสารเคมีทางการเกษตร รวมทั้งกระตุ้นผลักดันและสนับสนุน ให้ผู้บริหารท้องถิ่นนำกฎหมายที่มีอยู่ แล้วมาบังคับใช้ในการควบคุมและ จัดการสารเคมีทางการเกษตรในระดับ พื้นที่ให้มีประสิทธิภาพเกิดเป็นศูนย์		องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวทางใน การจัดการความปลอดภัยสารเคมีทางการ เกษตรให้มีประสิทธิภาพ		๒๕๕๐	กรมส่งเสริม การเกษตร

ตารางที่ ก-๑ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน ที่รับผิดชอบ
	การเรียนรู้ระดับชุมชนและศูนย์ การเรียนรู้ด้านเกษตรและการผลิต อาหารปลอดภัย					
๗๒. โครงการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านสารเคมี						
	วัตถุประสงค์ เพื่อให้ประชาชนใน พื้นที่เสี่ยงภัยมีการเตรียมความพร้อม ในการรับมือภัยจากสารเคมีและ วัตถุดิบตรายที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่	ประเทศไทยมีภัยหลายประเภท กรมป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจึงจำเป็นต้อง จัดสรรงบประมาณสำหรับ เตรียมความพร้อมให้แก่ ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัย ทุกประเภท ในปี ๒๕๕๓ จึง ดำเนินการด้านสารเคมีได้เพียง ๒ จังหวัด คือ ปทุมธานี และ ระยอง	ประสานให้ จังหวัดหาแหล่ง งบประมาณ ในพื้นที่ เช่น ยุทธศาสตร์ จังหวัด อังคกร ปกครองท้องถิ่น เอกชน	ชุมชนมีความรู้ในการบริหารจัดการภัย ใหม่เบื้องต้นโดยมีส่วนร่วมของคนใน ชุมชน มีแผนป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยของชุมชน/หมู่บ้าน รวมทั้ง สามารถประสานงานกับหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องได้	๒๕๕๓- ๒๕๕๔	กรมป้องกัน และบรรเทา สาธารณภัย
๗๓. โครงการส่งเสริมความปลอดภัยจากอาการขนส่งสารเคมี วัตถุดิบตราย ของเสียอันตราย และกากของเสียอันตราย : การมีส่วนร่วม ใ้การวางและสนับสนุน บทบาทของภาคประชาชนและภาครัฐ						
						ไม่ได้รับ งบประมาณ แผนการขนส่ง และจราจร

ตารางที่ ก-๒ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการ (สนับสนุน) ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔)

ลำดับที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ดำเนินการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๑. การจัดทำคลังข้อมูลสารเคมี REACH COACH และ REACH WATCH							
วัตถุประสงค์	ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเคมี ผู้ประกอบธุรกิจการค้าต่างประเทศ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับ REACH ได้ง่าย นำไปสู่การสร้างโอกาสทางการค้าแก่ผู้ประกอบการไทยที่จะส่งสินค้าไปจำหน่ายในประเทศกลุ่มสหภาพยุโรป						
๑.	เพื่อติดตามความเคลื่อนไหวของกฎหมายว่าด้วยสารเคมีของสหภาพยุโรป (REACH)				๒๕๕๐	ระดับดี	สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
๒.	เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ตามข้อกำหนด REACH						
๓.	เพื่อบริการให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้อง						
๒. โครงการการพัฒนาองค์ความรู้และทักษะด้านความปลอดภัยสำหรับผู้ประกอบการขนส่งและผู้ใช้ยานพาหนะ							
วัตถุประสงค์	เจ้าหน้าที่เพิ่มศักยภาพเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ความสามารถเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับงานในหน้าที่ ทั้งในส่วนกฎระเบียบในการระบุ การแยกประเภท การบรรจุ การติดฉลาก และการจัดการเอกสาร						
๒.				เจ้าหน้าที่นำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปประยุกต์ใช้งานในหน้าที่จริง	๒๕๕๓	ระดับดี	กรมการบินพลเรือน
๓. โครงการฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยการขนส่งทางรถไฟ							
วัตถุประสงค์	เตรียมความพร้อมเพื่อเผชิญกับสาธารณภัย (ด้านสารเคมี) ด้านความมั่นคงและสถานการณ์ฉุกเฉินตั้งแต่ในภาวะปกติตลอดจนให้มีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันทั่วทั้งในทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้น						
	การสื่อสารระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เข้าไปยังพื้นที่ยังไม่มีเอกภาพเพราะมีคนจำนวนมากและมาจากหลายหน่วยงาน	ปรับปรุงปัญหาด้านการประสานงานให้ดีขึ้นในการฝึกซ้อมครั้งต่อไป	สามารถนำเอาแนวทาง วิธีการ การสั่งการในการประสานความร่วมมือ มาใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนเพื่อรองรับสถานการณ์ภัย สถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันทั่วทั้ง ทกมีสถานการณ์เกิดขึ้น	สามารถนำเอาแนวทาง วิธีการ การสั่งการในการประสานความร่วมมือ มาใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนเพื่อรองรับสถานการณ์ภัย สถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันทั่วทั้ง ทกมีสถานการณ์เกิดขึ้น	๒๕๕๓	ระดับดี	การรถไฟแห่งประเทศไทย

**ตารางที่ ก-๒ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการ (สนับสนุน) ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)**

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
๔.	โครงการการอบรมผู้ประกอบการบรรทุกและขนถ่ายสินค้าของเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ						
	วัตถุประสงค์ เพิ่มความรู้และเข้าใจในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับสินค้าอันตราย			ผู้ที่ผ่านการอบรมมีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างตรงไป	๒๕๕๓	ระดับดี	การรถไฟแห่งประเทศไทย
๕.	โครงการการจัดทำระเบียบว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสินค้าอันตรายของท่าเรือกรุงเทพ พ.ศ. ๒๕๕๐						
	วัตถุประสงค์ เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมความปลอดภัยจากการขนส่งสารเคมี			ผู้ประกอบการขนส่งมีการเข้าใจในการขนส่งสินค้าอันตรายอย่างระมัดระวัง เพื่อความปลอดภัย	๒๕๕๓	ระดับปกติ	การรถไฟแห่งประเทศไทย
๖.	ข่าวสาร REACH						
	วัตถุประสงค์ ๑. เพื่อติดตามความก้าวหน้าและกระบวนการพัฒนาและบังคับใช้กฎหมายของสหภาพยุโรปที่ใช้ในการควบคุมสารเคมี : REACH) ๒. เพื่อรายงานข้อมูลข่าวสารให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบเกี่ยวกับ REACH ซึ่งเป็นกฎหมายที่ป้องกันอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมที่สหภาพยุโรปที่พัฒนาขึ้นใหม่			ความพร้อมของไทยในการแข่งขันในตลาดสหภาพยุโรปต่อไป	๒๕๕๐- ๒๕๕๔	ระดับดี	กรมการค้า ต่างประเทศ
๗.	โครงการศึกษาความเสียงอันตรายของสิ่งเคมีนำเข้าจากการเปิดเสรีนำเข้าของเสียงอันตราย ภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น : JTEPA						
	วัตถุประสงค์ ๑. เพื่อศึกษาความเสียงอันตรายของสิ่งเคมีนำเข้าจากการบินเสรีนำเข้าของเสียงอันตรายภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น ๒. เพื่อติดตามความเคลื่อนไหวการดำเนินงาน			ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา ๑. ประเทศไทยควรเร่งให้สัตยาบันรับรอง บทแก้ไขข้อสัญญาบาเซิลฯ ๒. ติดตามและประเมินผลกระทบภายในประเทศจากการเปิดเสรีการค้าของเสียงอันตรายที่จัดทำกับญี่ปุ่นหรือกับประเทศต่างๆ	๒๕๕๐	ระดับดี	มูลนิธิ บูรณะนิเวศ

ตารางที่ ก-๒ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการ (สนับสนุน) ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
	ของภาครัฐภายหลังการลงนาม ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ ไทย-ญี่ปุ่น			๓. เปิดเจรจาเพิ่มเติมกับญี่ปุ่น เพื่อเพิ่ม ข้อมูลลงแบบท้ายความตกลงความ พร้อมของไทยในการแข่งขันในตลาด สหภาพยุโรปต่อไป			
๔. โครงการพัฒนาถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด (Clean Technology)							
	วัตถุประสงค์ เพื่อสนับสนุนให้ผู้ ประกอบการนำเครื่องมือในการพัฒนา ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด (Clean Technology) มาใช้ปฏิบัติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและ ป้องกันมลพิษ ใน ๑๒ ราชสาขา ได้แก่ อุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมสับปะรดกระป๋อง อุตสาหกรรมอาหารทะเลแช่แข็ง อุตสาหกรรมทุเรียน และอุตสาหกรรม เฟอร์นิเจอร์ไม้ เป็นต้น			เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศดีขึ้น และช่วยลดผลกระทบต่อสุขภาพ อนามัยของคนงานในโรงงาน และชุมชนรอบโรงงาน	๒๕๕๐- ๒๕๕๒	ระดับดี	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม
๕. โครงการพัฒนาคู่มือ พืชและอันตรายต่อสุขภาพในของเล่นเด็กและมาตรการความปลอดภัย							
	วัตถุประสงค์ เพื่อสร้างความ ความเข้าใจ ในการเลือกของเล่นให้ เด็กอย่างปลอดภัย และเหมาะสมกับ การพัฒนาการของเด็ก			คู่มือเกี่ยวกับพืชและอันตรายต่อสุขภาพใน ของเล่นเด็ก และมาตรการความปลอดภัย เพื่อประโยชน์ต่อการดูแลสุขภาพเด็กให้ ปลอดภัยและภัยจากของเล่น	๒๕๕๐	ระดับดี	กรมควบคุมโรค
๑๐. โครงการศึกษา เรื่อง ขยะอิเล็กทรอนิกส์: แนวโน้มปัญหาและผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม จังหวัดกาฬสินธุ์							
	วัตถุประสงค์ ๑. เพื่อติดตามปัญหาการจัดการขยะ อันตรายโดยเฉพาะขยะ อิเล็กทรอนิกส์ อันเป็นผลสืบเนื่อง มาจากความตกลงหุ้นส่วน			นำไปขับเคลื่อนให้เกิดผลอย่างเป็นรูป ธรรมในเวทีสัมมนาสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ ๒ ในปี ๒๕๕๒ เป็นผลให้คณะ กรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะ กรรมการสาธารณสุขร่วมกันจัดตั้งคณะ	๒๕๕๐	ระดับดี	มูลนิธิ บูรณะนิเวศ

ตารางที่ ก-๒ ผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการ (สนับสนุน) ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อแผนงานโครงการ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข	การนำไปใช้ประโยชน์	ปีที่ ดำเนินการ ดำเนินงาน	ผลการ ดำเนินงาน ที่ได้รับตอบ
	เศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น (JTEPA) ๒. เพื่อศึกษาแนวโน้มปัญหาและผลกระทบจากการปนเปื้อนและการแพร่กระจายของโลหะหนักต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมในการจัดการขยะอันตราย พื้นที่ตำบลโคกสะอาด อำเภออัญชัญ จังหวัดกาฬสินธุ์			ทำงานเฉพาะกิจการจัดการขยะอันตรายจากชุมชนให้เกิดการจัดการอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม		
๑๑. โครงการการประเมินและสื่อสารถansferใน ๔ ภาค ของประเทศไทยจากการได้รับสัมพัทธ์สารเคมีกำจัดศัตรูพืช						
	วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพของเกษตรกรใน ๔ ภาค จากข้อมูลจากจากการได้รับสัมพัทธ์สารเคมีกำจัดแมลงและกำจัดวัชพืชที่มีผลทำให้เกิดความเสี่ยงต่อโรคมะเร็งในกลุ่มเกษตรกรทั่วไปใน ๔ ภาคของประเทศไทย			ข้อเสนอการประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพของเกษตรกรใน ๔ ภาค จากสุขภาพของเกษตรกรใน ๔ ภาค จากการได้รับสัมพัทธ์สารเคมีกำจัดศัตรูพืชและกำจัดวัชพืช เพื่อสื่อสารให้สาธารณสุขและเกษตรกรทราบ	๒๕๕๑	ระดับดี กรมวิทยา ศาสตร์การแพทย์

ภาคผนวก ข

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความ
สำเร็จของการดำเนินงานภายใต้
แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ ๓
ตามตัวชี้วัด

ตารางที่ ข-๑ หน่วยงานและองค์กรผู้ตอบแบบสอบถาม ในการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงาน
ตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔)
ในช่วงครึ่งแรกของแผน (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๒) จำนวน ๓๓ ชุด

ที่	หน่วยงานและองค์กรผู้ตอบแบบสอบถาม
๑	หน่วยงานจากกระทรวงต่างๆ
	<ul style="list-style-type: none"> (๑) กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง (๒) กรมการอุตสาหกรรมทหาร กระทรวงกลาโหม (๓) กรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม (๔) การท่าเรือแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคม (๕) สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งจราจร กระทรวงคมนาคม (๖) สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม กระทรวงคมนาคม (๗) กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (๘) กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (๙) โรงพยาบาลพระตำหนักวชิราวุธ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข (๑๐) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข (๑๑) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข (๑๒) สำนักจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๑๓) สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๑๔) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย (๑๕) กรมองค์การระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (๑๖) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงแรงงาน (๑๗) สำนักควบคุมวัตถุอันตราย กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม (๑๘) สำนักบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
๒	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท)
	(๑) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
๓	ภาคการศึกษา
	<ul style="list-style-type: none"> (๑) มหาวิทยาลัยมหิดล (๒) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (๓) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ข-๑ หน่วยงานและองค์กรผู้ตอบแบบสอบถาม ในการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงาน
ตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔)
ในช่วงครึ่งแรกของแผน (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๒) จำนวน ๓๓ ชุด (ต่อ)

ที่	หน่วยงานและองค์กรผู้ตอบแบบสอบถาม
๔	ภาคเอกชน (๑) กลุ่มอุตสาหกรรมเคมี สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (๒) สมาคมผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (๓) สมาคมอารักขาพืชไทย
๕	ภาคประชาสังคม (๑) มูลนิธิสลายใยแผ่นดิน (๒) สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน
๖	ไม่เปิดเผยนามจำนวน 6 ท่าน

ตารางที่ ข-๒ หน่วยงานและองค์กรผู้ตอบแบบสอบถาม ในการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตาม
แผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) เมื่อสิ้นสุดแผน จำนวน ๑๗ ชุด

ชุดที่	หน่วยงาน
๑.	สำนักความปลอดภัยแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน
๒.	สำนักพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๓.	กลุ่มอุตสาหกรรมเคมี สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๔.	สำนักปลัดกระทรวงคมนาคม กระทรวงคมนาคม
๕.	สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๖.	สำนักรับรองมาตรฐานสินค้าและระบบคุณภาพ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๗.	สำนักปัจจัยพืชผลการเกษตร กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๘.	สำนักวิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๙.	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย
๑๐.	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข
๑๑.	กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง
๑๒.	สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
๑๓.	สำนักเทคโนโลยีความปลอดภัย กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
๑๔.	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
๑๕.	สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
๑๖.	สำนักควบคุมวัตถุอันตราย กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
๑๗.	นักวิชาการอิสระ

ตารางที่ ข-๓ สรุปผลการประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดหลักและตัวชี้วัดย่อย ในการประเมินผลความสำเร็จ
ของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔)
ในช่วงครึ่งแรกของแผน (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๒) และเมื่อสิ้นสุดแผน (พ.ศ. ๒๕๕๔)

ตัวชี้วัดที่	รายการ	ผลการประเมินช่วงครึ่งแรก	ผลการประเมินสิ้นสุดแผน
๑.	มีกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเหมาะสมกับสถานการณ์	C+	B-
๑.๑	มีกฎหมายควบคุมสารเคมีตามสถานการณ์การใช้สารเคมีที่มีการเปลี่ยนแปลง	C+	C+
๑.๒	มีกฎหมายควบคุมของเสียอันตรายที่ครอบคลุม ตามสถานการณ์การใช้สารเคมีที่เปลี่ยนแปลง	C+	B-
๑.๓	มีกฎหมายที่บังคับใช้ในการควบคุมอุบัติเหตุจากสารเคมี/วัตถุอันตราย	C+	B-
๑.๔	มีระเบียบปฏิบัติและมาตรฐานในการเผชิญเหตุการณ์ฉุกเฉินจากสารเคมี/วัตถุอันตราย	B-	B-
๑.๕	มีกฎหมายกฎระเบียบในการดำเนินการตามระบบสากล GHS ที่ชัดเจนมีประสิทธิภาพ	C+	C+
๑.๖	มีการอนุมัติ/การบูรณาการการดำเนินงานหน่วยงานตามพันธกรณีด้านการจัดการสารเคมีระหว่างประเทศ	C+	B-
๒.	มีมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและเหมาะสมกับสถานการณ์	C-	C-
๒.๑	มีมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ในการชดเชย และฟื้นฟูความเสียหายจากผลกระทบของสารเคมี	C-	C-
๒.๒	มีการพัฒนาเครื่องมือหรือกลไกทางเศรษฐศาสตร์อย่างต่อเนื่องเพื่อใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการจัดการสารเคมี	C-	C-
๓.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการดำเนินงานประสานงานทุกระดับ โดยมีกลไกการทำงานแบบบูรณาการที่เข้มแข็ง ผลักดันและขับเคลื่อน การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์	B-	B
๓.๑	มีหน่วยงานเลขานุการแผนยุทธศาสตร์ ประสานงานและติดตามการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี	B-	B+
๓.๒	มีคณะกรรมการระดับชาติเป็นผู้ติดตาม ผลักดัน และสนับสนุนการดำเนินงานของทุกภาคส่วนให้สอดคล้องกัน	B-	B+
๓.๓	มีองค์กรเครือข่ายที่เข้มแข็งในการประสานการทำงานเรื่อง GHS	B-	C+

ตารางที่ ข-๓ สรุปผลการประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดหลักและตัวชี้วัดย่อย ในการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ในช่วงครึ่งแรกของแผน (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๒) และเมื่อสิ้นสุดแผน (พ.ศ. ๒๕๕๔) (ต่อ)

ตัวชี้วัดที่	รายการ	ผลการประเมินช่วงครึ่งแรก	ผลการประเมินสิ้นสุดแผน
๓.๔	การพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสารเคมีอย่างต่อเนื่องรวมทั้งส่งเสริมให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ในการกำกับดูแลการจัดการสารเคมีอย่างมีประสิทธิภาพ	C+	C+
๔.	มีการพัฒนาระบบการอนุญาตให้นำเข้าและใช้สารเคมี รวมทั้งการติดตามการใช้ที่มีประสิทธิภาพ	C	C
๔.๑	มีการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาระบบการอนุญาตให้นำเข้าสารเคมีที่มีประสิทธิภาพ	C+	C+
๔.๒	มีระบบการอนุญาตให้นำเข้าสารเคมีที่สามารถเชื่อมโยงกับระบบติดตามการใช้และการเคลื่อนไหวสารเคมีได้อย่างมีประสิทธิภาพ	D+	D+
๕.	มีระบบฐานข้อมูลที่เป็นปัจจุบันสามารถนำมาสนับสนุนการวางแผนตัดสินใจและการบริหารจัดการ	C-	C-
๕.๑	ฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ของสารเคมีและพิษวิทยา ที่มีความครบถ้วนถูกต้อง มีมาตรฐาน และทันสมัยตลอดเวลา	C-	C+
๕.๒	ฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ของสารเคมีและพิษวิทยากลางของประเทศสามารถบูรณาการกันได้ทุกหน่วยงาน	C-	D+
๕.๓	สามารถรวบรวมและเชื่อมโยงฐานข้อมูลสนับสนุนการจัดการสารเคมีเพื่อใช้ในการวางแผนตัดสินใจ และการบริหารจัดการ เช่น ฐานข้อมูลวิทยาศาสตร์ พิษวิทยา กฎหมาย ผู้ได้รับ ผลกระทบ ระบาดวิทยา ห้องปฏิบัติการ อุบัติภัย เป็นต้น	C-	D+
๖.	มีแผนและงานวิจัยที่เสริมสร้างความเข้มแข็งการจัดการสารเคมี	C-	C+
๖.๑	ความพอเพียงของแผนงาน/งานวิจัยในเรื่องวัสดุทดแทนสารเคมี โดยเฉพาะวัสดุทดแทนสารเคมีอันตรายที่ต้องถูกยกเลิกการใช้ และสารทดแทนสารเคมีทางการเกษตร	C-	D+
๖.๒	จำนวนงานวิจัยที่สามารถต่อยอดสู่การจดสิทธิบัตร เพื่อการผลิต และการค้า	D+	C-
๖.๓	มีแผนและงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อลดความเสี่ยงจากสารเคมีอย่างต่อเนื่อง	D+	C+

ตารางที่ ข-๓ สรุปผลการประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดหลักและตัวชี้วัดย่อย ในการประเมินผลความสำเร็จ
ของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔)
ในช่วงครึ่งแรกของแผน (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๒) และเมื่อสิ้นสุดแผน (พ.ศ. ๒๕๕๔) (ต่อ)

ตัวชี้วัดที่	รายการ	ผลการประเมินช่วงครึ่งแรก	ผลการประเมินสิ้นสุดแผน
๖.๔	มีแผนงานและงานวิจัยเพื่อคุ้มครองสุขภาพในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีของผู้บริโภค คนงานและเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง	C-	C+
๖.๕	แผนงาน/งานวิจัยเพื่อเตรียมความพร้อม และกำหนดท่าทีของประเทศเพื่อรองรับการ ดำเนินการตามพันธกรณีระหว่างประเทศ	C-	C+
๖.๖	ห้องปฏิบัติการที่ได้มาตรฐานสามารถตอบสนองต่อปัญหาและสถานการณ์ด้าน สารเคมีของประเทศและสถานการณ์ฉุกเฉินของสารเคมีได้ในเชิงรุก ได้อย่างพอเพียง	C-	C+
๗.	มีการลดและเลิกใช้สารเคมีทางการเกษตรที่มีความเสี่ยงสูง	C-	C+
๗.๑	การนำเข้าสารเคมีที่มีความเสี่ยงสูงเพื่อใช้เป็นสารเคมีทางการเกษตรลดลง	C-	C+
๗.๒	สถิติการตรวจพบสารเคมีทางการเกษตรที่มีความเสี่ยงสูงตกค้างในผลผลิตทางการ เกษตรลดลง	C-	C+
๗.๓	การขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัยจากสารเคมีทางการเกษตรทั้งตลาดภายใน ประเทศและการส่งออก	C+	C+
๘.	มีระบบควบคุม กำกับและติดตามการเคลื่อนไหวสารเคมีทางเกษตรกรรม ตั้งแต่ต้นทางสู่ปลายทาง	C-	C+
๘.๑	มีระบบควบคุมกำกับและติดตามชนิดและปริมาณการซื้อขายสารเคมีทางการเกษตรที่ มีประสิทธิภาพ	C-	C+
๙.	ลดการเจ็บป่วยร้อยละ 20 และลดอัตราการเสียชีวิต ร้อยละ 80 ของแรงงานภาค เกษตรกรรมจากฐานข้อมูลปี 2547	C+	C+
๙.๑	สถิติการเจ็บป่วยเนื่องจากการใช้สารเคมีทางการเกษตร มีแนวโน้มลดลงทุกปี จนบรรลุเป้าหมายในปี 2554 ที่อัตราการเจ็บป่วยลดลงร้อยละ 20 อัตรา การเสียชีวิตลดลงร้อยละ 80 จากฐานข้อมูลปี 2547	C+	C+
๑๐.	เพิ่มผลผลิตและพื้นที่เพาะปลูกเกษตรอินทรีย์จากฐานข้อมูลปี 2547	C+	C+
๑๐.๑	จำนวนเกษตรกร/พื้นที่เกษตรกรรมที่เป็นเกษตรกรรมอินทรีย์เพิ่มขึ้นจากฐานข้อมูลปี 2547	C+	C+
๑๑.	มีระบบควบคุมกำกับและติดตามการเคลื่อนไหวสารเคมีตั้งแต่ต้นทางสู่ปลายทาง	C-	C-

ตารางที่ ข-๓ สรุปผลการประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดหลักและตัวชี้วัดย่อย ในการประเมินผลความสำเร็จ
ของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔)
ในช่วงครึ่งแรกของแผน (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๒) และเมื่อสิ้นสุดแผน (พ.ศ. ๒๕๕๔) (ต่อ)

ตัวชี้วัดที่	รายการ	ผลการประเมินช่วงครึ่งแรก	ผลการประเมินสิ้นสุดแผน
๑๑.๑	มีระบบการควบคุมและติดตามการเคลื่อนไหวสารเคมีที่ครอบคลุมและเชื่อมโยงทั้งระบบมีมาตรฐานเดียวกันในทุกหน่วยงานสามารถใช้ในการบริหารจัดการสารเคมีได้อย่างมีประสิทธิภาพ	D+	C-
๑๑.๒	ระบบติดตามกากของเสียอันตรายที่มีประสิทธิภาพ	C-	C-
๑๑.๓	สถิติจำนวนอุบัติเหตุจากสารเคมีและความสูญเสียลดลง	C+	C+
๑๒.	ลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีที่ใช้ในภาค อุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงสูงมากที่สุด 50 ลำดับแรก	C-	C+
๑๒.๑	มีระบบควบคุมสารเคมีที่มีความเสี่ยงสูง 50 ลำดับแรกตลอดทั้งกระบวนการ	C+	C+
๑๒.๒	ผู้ปฏิบัติงานกับสารเคมีที่มีอันตรายหรือความเสี่ยงสูง 50 ลำดับแรกมีความรู้ และความสามารถ ป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ	C-	C+
๑๒.๓	จำนวนอุบัติเหตุที่เกิดจากสารเคมีความเสี่ยงสูง 50 ลำดับแรกในภาคอุตสาหกรรม ลดลงจากฐานข้อมูลปี 2547	C-	C+
๑๓.	ลดอัตราการเจ็บป่วยร้อยละ 20 และลดอัตราการเสียชีวิตร้อยละ 80 ของคนงานภาคอุตสาหกรรมจากฐานข้อมูลปี 2547	C+	C+
๑๓.๑	ลดอัตราการเจ็บป่วยร้อยละ 20 และลดอัตราการเสียชีวิตร้อยละ 80 ของคนงานภาคอุตสาหกรรมจากฐานข้อมูลปี 2547	C+	C+
๑๓.๒	ความพร้อมของผู้ประกอบการหรือสถานประกอบการในการเผชิญเหตุการณ์ฉุกเฉินสารเคมี	C+	C+
๑๔.	ความพร้อมของภาค อุตสาหกรรม/ผู้ประกอบการ ในการปรับเปลี่ยนมาใช้ระบบ GHS	C-	C+
๑๔.๑	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่สามารถ identify สารเคมีตามระบบ GHS กระจายเพียงพอในทุกภาคส่วน	C-	C-
๑๔.๒	ภาครัฐเผยแพร่ความรู้เรื่อง GHS สู่อุปกรณ์ได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ	C-	C+
๑๔.๓	ภาคอุตสาหกรรมสามารถนำระบบสากล GHS ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง	C-	C+

ตารางที่ ข-๓ สรุปผลการประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดหลักและตัวชี้วัดย่อย ในการประเมินผลความสำเร็จ
ของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔)
ในช่วงครึ่งแรกของแผน (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๒) และเมื่อสิ้นสุดแผน (พ.ศ. ๒๕๕๔) (ต่อ)

ตัวชี้วัดที่	รายการ	ผลการประเมินช่วงครึ่งแรก	ผลการประเมินสิ้นสุดแผน
๑๕.	ประชาชน ชุมชนรวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีระบบเฝ้าระวังและคุ้มครองความปลอดภัยจากอันตรายสารเคมีจากแหล่งอุตสาหกรรมทั้งขนาดใหญ่และขนาดย่อม การผลิตสินค้า และบริการในระดับตำบล	C-	C+
๑๕.๑	มีทีมตอบโต้เหตุฉุกเฉินสารเคมีที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมพื้นที่เสี่ยง 26 จังหวัด กระจายตามภารกิจของแต่ละหน่วยงาน	C-	C+
๑๕.๒	จำนวนผู้บังคับบัญชาที่ผ่านการอบรม “ผู้บังคับบัญชาเหตุการณ์ฉุกเฉินจากสารเคมี”	C-	C-
๑๕.๓	มีจำนวนช่องทางการติดต่อ สื่อสารที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมพื้นที่ สถานการณ์ และช่วงเวลา	C-	C+
๑๕.๔	มีศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉินที่มีประสิทธิภาพ	C-	C+
๑๕.๕	มีศูนย์ประสานงานเครือข่ายในทุกระดับ	C	C+
๑๖.	มีเครือข่ายภาคประชาชนและชุมชนท้องถิ่นที่มีความรู้ มีศักยภาพในการป้องกันเฝ้าระวังอันตรายสารเคมีจากกิจกรรมภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม จำหน่ายใช้ และบริการ	C-	C+
๑๖.๑	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทและศักยภาพในการบริหารจัดการสารเคมีในท้องถิ่น	C-	C-
๑๖.๒	เครือข่ายประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการเคลื่อนไหวของสารเคมีอย่างกว้างขวาง	C-	C+
๑๖.๓	มีการเสริมสร้างความรู้และศักยภาพในการป้องกันเฝ้าระวังอันตรายสารเคมีให้แก่เครือข่ายภาคประชาชนและชุมชนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง	C-	C+
๑๗.	มีการบรรจุสาระการเรียนรู้เรื่องการจัดการสารเคมีในภาคการศึกษา	D+	A
๑๗.๑	มีการบรรจุสาระการเรียนรู้เรื่องการจัดการสารเคมีในหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ	D+	A
๑๗.๒	มีการบรรจุองค์ความรู้เรื่อง GHS เข้าสู่หลักสูตรการศึกษาโดยเฉพาะในภาคบังคับ	D+	A
๑๘.	มีระบบและเชื่อมโยงการสื่อสารองค์ความรู้เกี่ยวกับสารเคมีสู่สังคมและผู้บริโภค	C-	C+
๑๘.๑	ช่องทางการสื่อสารองค์ความรู้เรื่องสารเคมีที่หลากหลาย และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง	C-	C

ตารางที่ ข-๓ สรุปผลการประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดหลักและตัวชี้วัดย่อย ในการประเมินผลความสำเร็จ
ของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔)
ในช่วงครึ่งแรกของแผน (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๒) และเมื่อสิ้นสุดแผน (พ.ศ. ๒๕๕๔) (ต่อ)

ตัว ชี้วัด ที่	รายการ	ผลการ ประเมิน ช่วงครึ่งแรก	ผลการ ประเมิน สิ้นสุดแผน
๑๔.๒	มีการกระตุ้นการเรียนรู้ด้านสารเคมีของภาคสังคมและผู้บริโภคอย่างต่อเนื่อง เช่น การเปิดเวทีสาธารณะ การสร้างนโยบายสาธารณะ หรือการทำประชาพิจารณ์ เป็นต้น	C-	C+
๑๔.๓	มีระบบการเปิดเผยข้อมูลการเคลื่อนไหวสารเคมี ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้และ ง่ายต่อการเข้าใจ ตลอดทั้งระบบการเคลื่อนไหวของสารเคมี	C-	C+

หมายเหตุ

A = สำเร็จดีเยี่ยม	C = สำเร็จปานกลาง
B+ = สำเร็จดี (ไปทางสำเร็จดีเยี่ยม)	C- = สำเร็จปานกลาง (ไปทางต่ำ)
B = สำเร็จดี	D+ = สำเร็จต่ำ (ไปทางปานกลาง)
B- = สำเร็จดี (ไปทางปานกลาง)	D = สำเร็จระดับต่ำ
C+ = สำเร็จปานกลาง (ไปทางดี)	F = ยังไม่เห็นความสำเร็จ

คณะผู้จัดทำ

รายงานการประเมินความสำเร็จในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔)

คณะที่ปรึกษา

๑. นายแพทย์สุวิทย์	วิบูลผลประเสริฐ	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านควบคุมป้องกันโรค กระทรวงสาธารณสุข
๒. นายแพทย์บุญชัย	สมบุญสุข	เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
๓. นายวิเชียร	จุงรุ่งเรือง	อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๔. นายประพัฒน์	วนาพิทักษ์	อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
๕. นายแพทย์ปฐม	สุวรรณคัมภีร์เลิศ	รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
๖. นายศิริธัญญ์	ไพโรจน์บริบูรณ์	นักวิชาการอิสระ

คณะผู้จัดทำ

- คณะอนุกรรมการประสานนโยบายและแผนการดำเนินงานว่าด้วยการจัดการสารเคมี
ภายใต้คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการสารเคมี

กระทรวงสาธารณสุข

- เกษัชกรสมชาย ปรีชาทวีกิจ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- เกษัชกรหญิงอมรรัตน์ สีนะนิกุล สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- ดร.เกษัชกรหญิงออร์ศ คงพานิช สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- เกษัชกรหญิงพิชญา คักดีศรีพานิชย์ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- นางณัญญา ลือตระกูล กรมวิชาการเกษตร

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- นายรังสรรค์ ปิ่นทอง กรมควบคุมมลพิษ

กระทรวงอุตสาหกรรม

- นายประสงค์ นรจิตร์ กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- นางเฮเลน อารมย์ดี กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ภาคเอกชน

- นายมหาปรี โกเดอร์ ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมเคมี
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ภาควิชาการ

- ดร.ยุวรี อินนา นักวิชาการอิสระ
- ดร.ขวัญฤดี โชติชนาทวีวงศ์ สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย
- ดร.กิติชัย รัตน์ะ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ดร.กิตติพงษ์ เพิ่มพูล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาลัยเขตกำแพงแสน